

לִי נַעֲרָה יֵשׁ וּשְׁמָהּ רוּתִי

רגשות, זכרונות, אלבומים, שירים, מכתבים, סיפורים,
תסכית, תסריט, פיית הגשם והמחזה "בחירתה של נלי"

יעקב קורי

תוכן העניינים

	עמוד
הקדמה	4
תשובות לשאלות של שירלי על רותי וקישורים ליצירות	5
קטעים וקישורים מהאוטוביוגרפיה בעברית שבהם מוזכרת רותי	7
קטעים וקישורים מהאוטוביוגרפיה באנגלית שבהם מוזכרת רותי	21
בת שישים – שיר שעובד ליום ההולדת השישים של רותי	36
ברכה שנכתבה ליום ההולדת החמישים של רותי	38
שיר שנכתב ליום ההולדת ה- 55 של רותי, תורגם ועובד ללאדינו והתפרסם בעיתונים ובאתרים בעולם	39
שיר שנכתב ליום הנישואין הארבעים של רותי ויעקב קורי	41
שיר שנכתב על פי GRACIAS A LA VIDA ליום הנישואין השלושים של רותי ויעקב קורי	43
שיר שנכתב ליום ההולדת ה- 67 של רותי	46
שיר שנכתב ליום ההולדת ה- 68 של רותי	47
שיר שנכתב על ידי רותי וקורי ליום הולדתו השמיני של תומר	48
שיר שנכתב על ידי רותי וקורי ליום הולדת ה- 12 של תומר	49
ברכה שנכתבה לפני פופליקר על ידי בנותיה רותי וחלי	50
ברכה שנכתבה על ידי אמיר ומשפחות לפני פופליקר	51
ברכה שנכתבה על ידי יוסי ומשפחתו לפני פופליקר	52
ברכה שנכתבה על ידי שירלי ומשפחתה לפני פופליקר	53
ברכה שנכתבה על ידי יעקב קורי לפני פוליקר ברומנית	54
ברכה שנכתבה על ידי דליה גולן לרותי ליום הולדתה השבעים	55
ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לדידי גולן במלאת לו שבעים	56
ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לדידי גולן במאת לו שישים	57
שיר שנכתב על ידי רותי וחלי ליום ההולדת השישים של יהודית אופק	58
שיר שנכתב על ידי רותי וקורי לאמי אופק שמלאו לו שישים	60
ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לנפתלי פריד ליום הולדתו השישים	61

סריקות של ברכות שנכתבו לרותי ועל ידי רותי ותמונות: דליה גולן, חניתה מלכוב, שירלי, אמיר, יוסי, תומר, דורון, אופיר, יעקב קורי, פנינה זייגר, גלי ויוסי מנצ'יק, רונית ונפתלי פריד, צוות בית ספר מזור, סוזי, שרה שפיר, אילנה דוקס, שוש עדין, מירה, דידי גולן 62

הספד לדוד פופליקר 102

הספד לפני פופליקר 103

ספר הילדים פיית הגשם שהוקדש לרותי קורי 104

המחזה "בחירתה של נלי" – תמצית, ביקורת של יהושע סובול, רשימת קטעי המוסיקה של המחזה וקישור 112

המחזה "בחירתה של נלי" 116

תסריט מסיבת ההפתעה של רותי קורי בינואר 1992 181

תסכית אודו אודיו על רותי קורי ב- 1989 והתכתבות הזוג רותי וקורי ב- 1969 196

מסלולי הטיולים שרותי וקורי יזמו בבלקן, בפרובנס, ביוון 266

אלבומים משפחתיים 280

תודות מגיעות לכל מי שליווה את רותי לכל אורך הדרך, בראש וראשונה להוריה המדהימים פני ודוד פופליקר, לסבתה התומכת רוזליה כהן, לילדים שלנו שאוהבים אותה אהבת נפש יוסי ואשתו נירה, אמיר ואשתו אלה, שירלי ובעלה רוני, ולנכדים שהיא מקדישה להם את כל כולה, תומר, דורון, אופיר, נוגה, איתי, נועם דוד, עידו ויעל. רותי היא תאומה של רחל חלי ציילר, אבל היא גם הנפש התאומה שלה שלא רק דומות אלא חיות אחת עבור רעותה. תודה גם לאיתן בעלה, לילדיהם גלית, יובל ורועי ומשפחותיהם ולהורי איתן אנדה ומשה. הורי אלברט ופולין קורי אהבו אותה מאוד וגם אחי חיים ואשתו נחמה אוהבים. תודה מיוחדת למחותנים היקרים שלנו ציפי ודני שכטמן, ורה ועוזי שחם, אלברטו וטלי גרפונקל ולמשפחותיהם. תודה מכל הלב גם לכל החברים והחברות הרבים של רותי שתקצר היריעה מלמנותם.

מכיוון שכמה מהאירועים בספר זה מבוססים על זיכרון, והזיכרון הוא לא תמיד מדוייק, כל האירועים של ספר זה ייחשבו כבדיוניים. יעקב קורי אינו אחראי לתוכן כלשהו בספר, נתון או קישור בספר. כל הזכויות שמורות ליעקב קורי ולמוציאים לאור של ספריו, לבעלי הזכויות לקישורים ולמידע המובא בספר זה.

הקדמה

כאשר כתבתי את הטקסטים הביוגרפיים שלי (כדברייך – הפירמידה) לא יכולתי לנחש שבפועל אני כותב שיר הלל לאהבת חיי, סיבת קיומי, תכלית הווייתי, לך רותי, הצועדת לצידי כמעט חמישים שנה באש ובמים, בטוב וברע, בעוני וברווחה כלכלית. בעזרת תוכנות החיפוש התברר לי שאת מוזכרת מאות פעמים מדברים קצרים ועד שירים ארוכים, עם אינספור תמונות, ובכל הקשר אפשרי צצה דמותך לנגד עיני. לפיכך, החלטתי לאגד את כל החומר הרב לספר אחד ולהקדיש אותו לך - לך, לילדינו, למשפחתנו האהובה, שאת מהווה את עמוד השדרה שלה, את במרכזה, ואנחנו כולנו כוכבי לכת הסובבים סביבך, אך לא בשביל למלא את רצונך, כי אם בשביל שאת תדאגי לכו---לנו.

ואני רוצה להקדים כי מדובר בתמצית של קמצוץ, אמנם כמה מאות עמודים, אבל לא אלפים כפי שאני רגיל לכתוב. וגם זה הישג, אני יודע שאת תקראי כל שורה וכל אות, כפי ששמעת בשקיקה ובסבלנות את התסכית של חמש שעות עם מכתבים ושירים ופכים מחיינו משנת 1989 וישבת מרותקת למעלה משעה לתוכנית שכתבתי לך במסיבת ההפתעה, ואף הראית אותה עשרות פעמים לכל מי שנבצר ממנו להגיע לאירוע. את מסמיקה כשאני מקריא את ספר הילדים שכתבתי לכבודך "פיית הגשם" ואת טורחת להגיד לכל דכפין שאין כל דמיון בינך לבין נלי גיבורת המחזה שלי "בחירתה של נלי". אבל אולי היטבתי לקלוע לטעמך דווקא בעשרות השירים שכתבתי לכבודך, לך- מוזה שלי.

אך לא מדובר ביצירה שלי אלא בך, רותי, לא רק בכמעט חמישים שנה שאנו חיים ביחד כי אם בשבעים שנה שאת חיה בכלל. כי מה לעשות היו לך חיים גם לפני, אפילו יותר מעשרים שנה די מאושרות, עם הורים מדהימים, אחות מקסימה וחברים אוהבים. בחברים אני מתכוון לחבורה, כי למרות שיצאת עם גברים אחרים, אני החבר הראשון שלך, אתה היית הראשון ותהיה גם האחרון, כפי שאת אומרת לי. אך אהבתך אלי היא כאין וכאפס לעומת אהבתך לילדייך יוסי, אמיר ושירלי, לנכדייך תומר, דורון, אופיר, נוגה, איתי, נועם דוד, עידו ויעל, לאחותך חלי ולמשפחה. כי את קודם כל א יידישע מאמע, אמא וסבתא דואגת, ורק אחר כך רעיה, מורה וחברה אוהבת. וכך צריך להיות!

שבעים שנותייך אינם רק זכרונות, הם בראש וראשונה רגשות, עם הלב הענק שלך, כי היית עבורנו לא רק פיית הגשם שעמדה לצדנו בצר לנו, בעת מחלה ומשבר, כי אם בראש וראשונה פיית השמש שמילאת את חיינו אורה עם קרניים זוהרות, עם החיוך הרחב שלך, עם קול הפעמונים שקשה לי לשמוע אותו כיום, אך אני מרגיש אותו בכל נימי נפשי. אז קודם כל יש את הזכרונות והרגשות שמציפים אותנו ערגה בחיפוש אחר הזמן האבוד, שלא היה אבוד כלל כזמנו של פרוסט האומלל, אלא זמן שנוצל היטב ובנה מסד לתפארת. חייך הם גם אלפי עמודים שנכתבו עלייך, מאות האלבומים המלאים בתמונותייך, ומאות השעות של הסרטים על האירועים המשפחתיים, הטיולים והאירועים.

ולכן אני מקדיש נובלה זאת ליום הולדתך השבעים כספר דיגיטלי, המכיל מאות קישורים לתסכית ביום נישואנו העשרים, לסרט על מסיבת ההפתעה מיום הולדתך הארבעים וחמישה, לקליפ FOREVER YOUNG, שכה מיטיב לתאר את דמותך, למחזות ולרומן שנכתבו בהשראתך אך כמובן לא עלייך, למכתבים, לברכות ושירים, לתמונות שלך מילדותך ברומניה ועד היום, הילדות והנעורים בנהריה, החתונה, תמונות שלנו מיום שהכרנו ועד מסיבת השבעים שארגנת לי באהבה רבה, רותי המורה, רותי החברה, רותי בביתה וברחבי העולם, רותי אשת חיקי, רותי הבת, האחות, האמא והסבתא. וכמובן, קישורים לביוגרפיות שנכתבו למעשה עלייך, דברים היוצאים מהלב.

נשים רבות רודפות בימינו אחר קריירה, אחר התהילה, אחר כוח וכסף, מחפשות את הגבר האידיאלי כי הרי הן כמובן האישה האידיאלית שמגיע לה את הכי הטוב. הן מנהלות חברות, שרות וראשי ממשלות, ואם יש זמן הן גם עושות ילדים ודואגות לשכור את שירותיה של מטפלת טובה שתשמור עליהם עד שעות הערב המאוחרות שבהן היא מגיעה הביתה. הן מתוסכלות תמיד כי הן לא מצליחות לבנות קריירה מזהירה, משפחה מלוכדת וזוגיות מסופקת, הכל ביחד וכל אחד לחוד. איני שופט אותן, אך אני מלא הערצה אלייך, איך העדפת לבנות את מפעל חייך לא בהשגת רווחים של מיליונים, ניהול אלפי אנשים, עיר, מדינה, כי אם בהקמת משפחה לתפארת וזוגיות אוהבת.

ומילה אחרונה – לא בכוונה יצא לי שוב שיר, של שישה בתים עם שש שורות כל אחד, סך הכל 36, פעמיים ח"י!

תשובות לשאלות של שירלי על רותי וקישורים ליצירות

להלן תשובות לשאלות של שירלי על רותי ועל חייה שעל כל אחת ניתן לכתוב עוד נובלה או אפילו ספר שלם:

מי נולדה קודם? חלי? - חלי נולדה שעה קודם ולכן כל פעם ביקש ממנה סבא דוד לוותר כי היא הבכורה שצריכה לוותר לקטנה - די קליינע - ביידיש.

מה תאריך הנישואים? 19/8/1969? - כן

מאיזו עיר עלתה ברומניה? - אמא נולדה וחיה בבוטושן שבצפון רומניה עד עלייתה ארצה בשנת 1950 כשהיא הייתה בת שלוש.

איך קוראים למורה שלה? דליה אביאל? - כן

כמה זמן לקח לך להציע נישואים? שבועיים? ואחרי כמה זמן התחתנתם? 3 חודשים? - הכרנו במסיבה אצל חברים ב- 18.4.1969. הצעתי לה נישואין שלושה שבועות אחר כך כשהיא הייתה בביקור בדירה שלי בתל אביב ב- 9.5.1969. התחתנו שלושה חודשים אחר כך או ארבעה חודשים מאז שהיכרנו - ב- 19.8.1969. האמת שרצינו להתחתן קודם אך זה היה התאריך היחידי שהיה פנוי בקרלטון וחוץ מזה חלי התחתנה ב- 29.7.1969, שלושה שבועות קודם, בתאריך שנקבע הרבה לפני שבכלל הכרנו אמא ואני.

באיזו שנה אמא יצאה לפנסיה? - בגיל 55, שבע שנים לפני גיל הפנסיה 62. זו הבשורה הטובה שהיא קיבלה פנסיה במשך שבע שנים מבלי לעבוד. הבשורה הרעה היא שהפנסיה שלה היא 4000 ש"ח.

סיפורים מהילדות? - את זה תשאלי את חלי, אני לא הייתי שמה.

מה תאריך הלידה האמיתי של אמא?- 18.1.1947. כידוע לך 18 הוא מספר המזל שלנו - היא נולדה ב- 18, הכרנו ב- 18, סכום היום והחודש של שלושת הילדים הוא 18, ואת אפילו נולדת בי"ח באב.

מה תאריך הנישואים? 19/8 באיזשו שנה? - 19.8.1969. אבל אין כאן שום 18, לא כל יום פורים. לעומת זאת אני נולדתי ב- 1944 שהסיכום שלה הוא 18, וזה היה המזל של אמא שהכירה אותי.

תן לי עוד מלא מידע אישי על אמא וסיפורים עליה, אני מכניסה את זה לתכנית שלי. - ראי להלן מהביוגרפיות שלי בעברית ובאנגלית. אני מתפלא עלייך שעוד לא קראת אותן, זה רק 3000 עמודים...

למשל, איך התאהבתם? סיפורים מצחיקים.. מעניינים.. - כל סיפור שלי נמשך לפחות 4 שעות ומשתרע על פני 100 עמודים, כך שהכי טוב שניפגש ותראייני אותי אחרת תצטרכי לכתוב עוד תנ"ך.

להלן קישורים למסיבת ההפתעה של אמא עם סיפורים על אמא במשך יותר משעה, לתוכנית האודיו שעשיתי לה בשנת 1989 לכבוד עשרים שנות נישואין שנמשכת חמש שעות, עם סיפורים, שירים, מכתבים של אמא ושלי מהתקופה לפני החתונה. הקישורים הם גם לוידאו, גם לאודיו וגם לטקסט. יש לך גם קישור לקליפ "צעירה לנצח" שערכתי לאמא ופורסם ביוטיוב. ויש כמובן את ספר הילדים שכתבתי לכבוד אמא "פיית הגשם" עם הקישור להלן עם האיורים של יוסי. גם הספר הזה פורסם בספרים הדיגיטליים שלי ובאתר שלי והוא כולו שיר הלל לאמא היקרה שלך.

Screenplay/Direction of 1'20" Film by Jacques on Ruthy's 45th Birthday in 1992, *Summary, List of Clips/Songs*, Video 1, *2*

Audioplay (4'38") of Program by Jacques on 20th wedding anniversary, 1989, written & read by Cory, Letters of Jacques & Ruthy in 69, prior to marriage, text, music, play & songs in 12 languages, *Summary*, Albums 1, *2*, 3, *4*, 5, *6*

Forever Young - Ruthy Cory Clip on YouTube

Rainfairy Tale, a present to Ruthy Cory by Jacques Cory, illustrations by Joseph Cory

להלן קישורים לדפים של הספרים והמחזות באתר שלי שאמא הוותה השראה לכתיבתם – הרומן "הישמרו מדורון יווני", טקסט המחזה "נלי דורון" והעיבוד שלו לבמה "בחירתה של נלי" עם הטקסט והמוסיקה למחזה, טקסטי ספר הילדים "פיית הגשם" והאוטוביוגרפיות בעברית ובאנגלית.

http://www.businessethicscory.com/Beware-of-Greeks--Presents--a-novel-in-Hebrew.html

http://www.businessethicscory.com/-Nelly-s-Choice--a-play-by-Jacques-Cory-and-Amalia-Eyal--in-Hebrew-translated-into-French-.html

Cory's Cosmopolitan Cultural Credo - eBook Autobiography

Essays, Memoirs & Articles: General & Personal Topics; He

http://www.businessethicscory.com/BewareInHebrew.html

Nelly's Choice, a Play in Hebrew by Jacques Cory and Amalia Eyal – Summary, Review by Joshua Sobol and List of Musical Numbers*, Audio of Music Part 1, *Part 2

Text of the Play. Reading of the Play was performed at the Hebrew University of Jerusalem on July 30, 2008. The Play in Hebrew is at the Library, University of Haifa

Rainfairy Tale, a present to Ruthy Cory by Jacques Cory, illustrations by Joseph Cory

אמא לא מרבה להופיע בקליפים ולא מספרת סיפורים, אבל בכל זאת יש כאן קישור לסרט שצולם בחג הפסח בשנים 2015 ו- 2016 וליום ההולדת ה- 71 שלי, כולם אורגנו על ידי אמא רותי והיא בכל זאת מדברת ובעיקר מתמוגגת מהנכדים ומהילדים שלה. כמו כן יש קישור לשלושה קליפים עם עידו ואתי בהם אמא גם כן מתמוגגת מהידענות של הנכד שלה בסיפורים, בזהות ובגיאוגרפיה.

Presentation on Cory's Library, 2015 Passover - Cory's Family, 71st Birthday- J. Cory, Grandson Doron/Guitar, 2016 Passover

Cory telling a story to grandson Ido

Ido asks Cory about his identity

Ido shows to Cory on the map the 20 largest countries of the world

קטעים וקישורים מהאוטוביוגרפיה בעברית שבהם מוזכרת רותי

מתוך ההקדשה לספר שלי – דברים חמים על פועלה של רותי ועל תמיכתה ותמיכת הילדים

אחרי שכתבתי ח״י ספרים - אקדמיים, רומן, מחזה, גיאוגרפיה, אוטוביוגרפיה ועוד, בעברית, אנגלית וצרפתית, יש חשש שאשמע נדוש בבואי להודות לאשתי ולילדי. אך אני יכול לקבוע בודאות שלא היה סיכוי שאכתוב ולו ספר אחד אלמלי הם היוו את ההשראה שלי. עוד כשהייתי מנהל בכיר בתעשיית ההיי טק כינו אותי ״טריבון העם״, כי דאגתי קודם כל לעובדים שלי, נהגתי בהגינות לספקים, לרשויות וללקוחות ונחשבתי עוף מוזר בקרב הקולגות שלי. שילמתי על כך מחיר כבד ונשים רבות היו באות בטרוניות לבעליהן על שאינם משיאים את רווחיהם כפי שעושים הבעלים של חברותיהן. אך לא כך רותי, היא תמכה ועודדה אותי ללא סייג וחוותה את המאבקים שלי באמפתיה ופירגון. גם ילדי יוסי, אמיר ושירלי ״סבלו״ בגלל ההשלכות הכספיות של הדבקות בעקרונות שלי. עד אשר הם התחילו להרוויח לא היו להם מכוניות וחופשות מפנקות בחו״ל כמו לרבים מחבריהם שאבותיהם שרתו את האומה בעבודות שירות או עסקו בפילנתרופיה בתספורות חינם לנושיהם. יחד עם זאת, זכיתי לתמיכה נלהבת מילדי ומאשתי, ואני יכול להגיד בבטחון מלא כי הסיפוק הגדול ביותר שאדם יכול להפיק הוא לא מהצלחתו העסקית והאקדמית ובוודאי לא מהרווחה החומרית, כי אם מהאהבה והתמיכה שהוא זוכה לה מאשתו ומילדיו ובגילי המופלג גם מנכדי ונכדותי, כי זו למעשה תכלית החיים החשובה מכולן ביחוד אם היא מונעת מעקרונות מוסריים לחפצי חיים.

רותי מלווה אותי בכל אשר אלך. בארץ, בחו"ל, ברגעי שמחה ועצב. כאן היא לוותה אותי בעת ביקור להארי.

הארי רקנטי היה עבורי לא רק ידיד, הוא היה גם מופת לאדם אתי, מנטור, אב רוחני. לא יכולתי להסכים להיפרד ממנו מבלי לנסות לאמר לו מילים אחרונות שיחדרו לליבו. הארי גם הכיר כמה בני משפחה שלי, הוא סייר במוזיאון החדש שהוא בנה על מורשת ספרד יחד עם בני יוסי שהוא דוקטור לארכיטקטורה והיה מעוניין לשמוע את חוות דעתו, וכשבאתי אליו הצטרפה אלי אשתי רותי. באנו בבוקר וראינו כיצד הוא קשור לכיסא ענק בראשו ובידיו על מנת שלא יפול ונראה שהוא אכן לא יכול לתקשר עם סביבתו. אמרתי ללילי שאני בכל זאת אנסה לחדור לתודעה שלו והתחלתי לדבר איתן בלאדינו שפת אמו שהייתה הכי קרובה לליבו. אני זוכר כיצד אביה של אשתי דוד פופליקר בימיו האחרונים אחרי שקיבל גם כן אירוע מוחי קשה כמעט ולא יכול היה לתקשר ורק רותי שהייתה מדברת אתו ביידיש שפת אמו יכלה לתקשר איתו. הימים היו הימים האחרונים לפני חג הפסח, שמש נעימה זרחה בחלון, האביב בישר על חידוש החיים, הנעורים, היופי שבטבע, ואני רואה אדם זקן בסוף דרכו, אדם שהיה אינטלקטואל מבריק, איש עסקים אתי, טוב לב, איש תרבות ואומנות.

רותי הייתה אתי גם כאשר גיליתי את בית הכנסת בקוריה, היא הרגישה בעת ביקורנו בעיירת "אבותי" כמלכה ליום אחד ונדהמה מהקורות אותנו באותו יום יחיד ומיוחד, שהווה השראה למאמר בחמש שפות.

בשמונה באוקטובר 1998 ביקרתי בבית הכנסת העתיק של קסטלו דה וידה מהצד האחר של הגבול, בפורטוגל. שמתי לב איך נבנה בית הכנסת ובתשעה באוקטובר נסענו רעייתי רותי ואנוכי לקוריה שם

התקבלנו על ידי חואן פדרו מורנו. מורנו הראה לי שלושה אתרים אפשריים לבית הכנסת, אבל פסלתי את שני הראשונים (DNA, אינטואיציה או מזל?). כאשר הגענו לאתר השלישי, אמר לנו מורנו שפה ישנה בעיה כי הגברת הזקנה שגרה בבית לא מוכנה לפתוח את ביתה בפני אף אחד. לפתע, הגברת הזקנה (שמה היה קסטנירה), שדמתה בצורה מדויקת לאמי, יצאה מביתה. אמרתי לה שאני בא מישראל, שמי הוא קורי, ומקור המשפחה שלנו מקוריה. אנחנו רוצים למצוא היכן היה בית הכנסת ואנו מבקשים את רשותה להיכנס לביתה. היא חייכה, והזמינה אותנו להיכנס. מורנו היה המום. כאשר נכנסנו, שמתי לב שהבית היה בנוי בדיוק כמו בית הכנסת של קסטלו דה וידה. אבל השער היה מרובע ולא בצורת קשת כמו בבית הכנסת בוידה. כאשר שאלתי אותה מדוע, היא אמרה לי שהיא שמעה ממשפחתה, החיה באותו הבית מזה מאות בשנים, שהשער המקורי היה קשתי אבל הוא נהרס ברעידת האדמה של 1755. ירדנו למרתף והיא הראתה לנו ספרים עתיקים, אך העתיק ביותר היה משנת 1500, לאחר שהיהודים גורשו מספרד בשנת 1492. היא אמרה למורנו שהיא מסכימה שייערכו חפירות בביתה על מנת למצוא את שרידי בית הכנסת.

בספר אני מביא את הטקסט המלא של השיר שכתבתי לרותי ליום הולדתה ה- 55. אביא כאן את העיבוד שעשיתי לשיר בלאדינו, שזכה להתפרסם בעיתונים ובאתרים וריגש מאות אנשים ששמעו וקראו אותו.

זהו שיר שכתבתי לאשתי האהובה רותי ליום הולדתה בלאדינו עם תרגום עברי. השיר גם הוא זכה לעדנה ופורסם בבטאון העיקרי בעולם בלאדינו – אקי ירושלים בעריכה של משה שאול שגם ריאיין אותי בזמנו בקול ישראל בלאדינו והוא הדמות הכי ידועה בעולם הספרדי האינטלקטואלי, יחד כמובן עם הנשיא יצחק נבון. השיר גם פורסם בבלוג של לאדינוקומוניטה ובעוד אתרים וכמובן שהוא מופיע כמו כל החומר לעיל באתר שלי.

Onde estas mujer kerida? איפה את אשתי היקרה

Onde estas mujer kerida? איפה את אשתי היקרה

Andjel, amor, onde estas? מלאכי, אהובתי, אייך

Un momento esto kon mi padre רגע אחד אני עם אבי

Ke esta hazino en el eshpital, הגוסס בבית החולים

Lo ayudo, le do a komer, מסייעת לו, מאכילה אותו

Le ago karizias, lo konsolo. מלטפת אותו, מנחמת אותו

En el otro vijito a mi madre ברגע הבא מבקרת אני את אמי

Ke esta sola en kaza, שנותרה לבדה בביתה

Para konfortarla על מנת לחזק אותה

I darle koraje. ולנסוך בה אומץ רוח

Despues me vo a mi nuera אחר כך אני הולכת לכלתי

Ke pario ayer un ijo tempranero, שילדה אמש פג בטרם עת

I la embezo ke deve azer ואני מלמדת אותה מה עליה לעשות

En este tiempo difisil. בעתות קשות אלה

Me vo tambien a mi ijo אני הולכת גם כן לבני

Traerle a komer מביאה לו אוכל

Lavarle la ropa מכבסת את בגדיו

Limpiarle la kaza. מנקה את ביתו

Ma tengo tambien ke lavorar אך עלי גם לעבוד

Y ensenyar a los elevos ולחנך את תלמידי

Amarles komo mis ijos לאהוב אותם כמו את ילדי

Darles mi alma. לתת להם את נשמתי

No ulvido vijitar איני שוכחת לבקר

La tomba de mi nona את קברה של סבתי

Meterle flores מביאה לה פרחים

Insindiendo kandelas de neshama. מדליקה לה נרות נשמה

Aziendo munchas mitsvot עושה מצוות רבות

En una semana בשבוע אחד

Ke otras azen שאחרות עושות

En una vida entera… במשך חיים שלמים

Ma por ti marido kerido אבל עבורך בעלי היקר

Tengo la mas grande mitsva : אני עושה את המצווה הגדולה מכולן

Amarte sin fin לאהוב אותך ללא קץ

En siendo siempre fiel. ולהישאר תמיד נאמנה לך

I si no tengo muncho tiempo para ti ואם אין לי זמן רב להקדיש לך

Ke sepas que sos todo mi mundo עליך לדעת שאתה כל עולמי

I si ago tantas mitsvot para todos ואם עושה אני כה הרבה מצוות עבור כולם

Es para rengrasiar a Dios ke me regalo a ti ! זה בשביל להודות לאל על שהעניק לי אותך במתנה

אני מביא סיפורים רבים גם על הנכדים המקסימים שלנו. כאן מובא סיומו של אחד הסיפורים על מי שקרע את הדף מתוך כספיון, זה לא עידודו, זאת סבתא שלי שרה אליבא דעידו. אך גם לרותי יש ספר מלא אמרי שפר של הנכדים שאני לוחץ אותה להוציא אותו לאור יחד עם המתכונים והעצות והתובנות הרבות שלה.

כאשר הגיעו שוב לדף הקרוע, שאל סבא קורי את עידו: "מי קרע את הדף?" ועידו ענה לו בו במקום בבטחון רב: "סבתא שלך שרה, שגרה על הענן, כי היא לא אוהבת לקרוא ספרים אלא לקרוע אותם!" אפשר היה להמשיך ולהפליג בשבחי אמרות השפר של הילדים והנכדים המקסימים שסבתא רותי רושמת באדיקות בתוך מחברת עבת כרס והיא חושבת להוציא אותן לאור בבוא היום.

רותי היא מעל לכל נשמה טובה שעוזרת לכל מי שנמצא במצוקה, לרעב ולצמא, לחולה ולמדוכא. כאן אני מתאר את אחת החוויות שעברו עלי ועל רותי כשהיא סעדה אותי בבית החולים אחרי ששברתי את הכתף.

ואפרופו קזבלן אחרי שהעירו לי שאני נראה כמו מוכה סטרוק, הולך כפוף מכאבים עם היד השמאלית צמודה לגוף, אני הולך עכשיו כמו קזבלן בקסבה עם חזה מתוח כששתי הידיים מתנופפות קדימה ואחורה, ממש הבריון של השכונה. ואחרי שבבית החולים העירו לרותי שכל הכבוד לה איך היא מטפלת באבא שלה הזקן, עכשיו כשאני עושה פיזיותרפיה וקורא כל היום במרפסת בשמש, צוחקים על רותי שהיא קוגרית. כל ההקדמה הזאת בשביל לספר לכם שנשמח להיפגש אתכם ולצאת ביחד לטייל או להצגה.

אני מנהל תכתובת ענפה של מאות מכתבים בתחילה בכתב יד אך בעשרים שנה האחרונות במיילים. כאן אני מתאר בפני חברים אנקדוטה שקרתה לרותי ולי דווקא עם החתול השחור שגנב את האוכל מהחתולה הג׳ינג׳ית שלנו. זה גם נותן לי הזדמנות להביא מספר תובנות על נושאים ברומו של עולם.

טוב, זה כבר לא יהיה **פסוקו** אלא **עמודו** - מה לעשות שכשאני כותב מחזה זה יוצא מחזה בן חמש מערכות הנמשך על פני עשר שעות והספר שאני כותב CORY'S COSMOPOLITAN CULTURAL CREDO כבר הגיע ל- 1,111 עמודים. אני אמון על מחזות רסין, שיקספיר, רוסטאן, קורא את דון קישוט עם יותר מאלף עמודים ולא אוהב את האופרות של ואגנר כי הן קצרות מדי. זה לעומת הצעירים של ימינו שמוטת הריכוז שלהם היא שבע דקות - בין הודעה בטלפון החכם, לפוסט בפייסבוק הטיפש, אימייל במחשב הנייד, ותמונות בוואטסאפ. אני מתיישב לי ליד שולחן העבודה בשמונה בבוקר ולא מש ממנו עד שמונה בערב. נו,

נחזור לפסוקו. אם כן, אני חוזר מרופא השיניים ורואה את החתול **השחור** שגונב את האוכל מהחתולה **הג'ינג'ית** שלנו. אני אומר לרותי "שוב החתול הרשע מציק לברוריה", רותי משפריצה עליו מים קרים מצינור הגן, ואז אני אומר לרותי: "כל זה כי הוא נישט פין אינזערע..."

הערת המחבר: אמנם אני הצהרתי חגיגית כי אני מעולם לא משתמש בביטויים גזעניים וחף מכל גזענות, אבל זה כנראה מחלחל בתת מודע לחתולים שחורים "שהם לא משלנו", כפי שאני שומע לא פעם את אחינו מתבטאים ביידיש נגד המזרחים ואף חיברתי על כך אירוע שלם על גזענות בעולם העסקים, שתמיד עורר ויכוחים אינסופיים עם הסטודנטים שלי, מה עוד שאני היחיד שכתב על כך אירוע, כי זה לא תקין פוליטית להתייחס לכך. וזה מזכיר לי שהיה לי פעם סטודנט אתיופי שהיה צריך לכתוב כמו כל הסטודנטים שלי אירוע על דילמה אתית שחווה במהלך הקריירה המקצועית שלו. הוא בא אלי בסוף השיעור ואומר לי שהוא מעולם לא נתקל בדילמה אתית. אמרתי לו שלא יכול להיות ולפחות הוא נתקל בביטויי גזענות על היותו אתיופי. לא, אף פעם, הוא ענה לי. אתה יודע מה, אני מציע, אתה תעשה מחקר במקום עבודת גמר על גזענות כלפי אחיך האתיופים. בסוף הסמסטר הוא מסר לי עבודה מדהימה שהוא קיבל עליה מצויין ובה הוא סקר בהרחבה גילויי גזענות כלפי אתיופים. כששאלתי אותו אם הוא עכשיו מודע למה שקורה ולא חי במציאות מדומה הוא ענה לי שכן אך הרסתי לו את התמימות. לא שמתי לב לגזענות וחייתי בבועה ואתה החזרת אותי לקרקע המציאות העגומה. זה מחיר יקר בשביל לטעום מעץ הדעת...

רותי גם קבעה אמת הסטורית בהחליטה שמקור המשפחה שלנו הוא לא מאיטליה כי שם שדדו אותה והיא לא רצתה יותר לחזור לשם אלא דווקא מספרד ובזכות זה זכיתי לגלות את בית הכנסת בקוריה.

היינו לפני הרבה שנים בבית התפוצות וניסיתי לראות מה מקור השם שלנו - קיבלתי שתי תשובות - קוריה בספרד וקורי באיטליה. עד אז הנושא מעולם לא עניין אותי כי אני חי מיום ליום ולא עבור יום האתמול שחלף. בדיוק חזרנו מאיטליה שם שדדו אותנו בעיבורה של רומא אחרי שחזרנו מביקור בבית הכנסת הגדול. לכן אשתי רותי החליטה שאין מצב שאנחנו ממוצא איטלקי "הגנבים האלה" וכיוון שבעל תמיד צריך להישמע לאשתו, פסלתי את הפיתרון האיטלקי. עד כאן בקשר לאיך נקבעת אמת הסטורית. לא עשינו כלום, עד שאישה מוזרה הלבושה לבן פגשה פעם את אשתי במרכז המסחרי של דניה ואמרה לה שהיא רוצה להיפגש עם בעלה (אני) ולספר לו שאני מצאצאי האנוסים מפורטוגל. האישה מעולם לא פגשה אותי וגם רותי אסרה עלי להיפגש איתה וכאמור בעל צריך להישמע לאשתו.

רותי צצה ועולה כמעט בכל פרק באוטוביוגרפיה שלי וכאן אני מספר על הזוגיות שלנו ואהבתנו.

אני כבר רואה את הרומנטיקנים מתקוממים נגד הקביעות שלי, אבל הם יטפסו על העץ הלא נכון. אני התחתנתי מתוך אהבה, למרות שהיו לי הרבה הזדמנויות כמו לרבים מחברי להתחתן עם בחורות עשירות,

או לפחות שהייתה להם דירה... כשהתחתנו לא היה לנו כסף, לא הייתה לנו דירה, אך היינו מאושרים ולא האשמנו אף אחד בגורלנו. אדרבא, זה נתן לי מוטיבציה עצומה להצליח ורותי עמדה לצידי לאורך כל הקריירה שלי ועשתה הכל בשביל להקל עלי לעבוד מסביב לשעון כשהיא לקחה על עצמה את כל המטלות של גידול הילדים ותחזוקת הבית, פרט לעבודה במשרה מלאה בהוראה. אני לא בחרתי בפיתרון הקל כמו אנה קרנינה, בין השאר כי ראיתי שכמעט כל מי שהתחתן משיקולים כספיים ולא מתוך אהבה סבל מאוד מכך בחיי הנישואין שלו. כשאוהבים ניתן להתגבר על כל הקשיים, אך כשלא אוהבים כל קושי הכי קטן גורם לך לחפש את מזלך ואת הריגושים במקומות אחרים, או לשקוע במרה שחורה, או להציק לאשתך/בעלך עד שהוא משתגע.

האהבה של רותי ושלי לא הייתה רק רגשית כי אם גם תרבותית, כאשר כל אחד מאיתנו הפנים ולמד את התרבות של האחר, היא את תרבות צרפת והלאדינו ואני את תרבות היידיש והרומנית.

על הלאדינו אני כותב למכביר בספר זה ובספר האוטוביוגרפי שלי ובפרק על הפולקלור להלן אני מציין במיוחד את יהורם גאון ואת יצחק נבון, אך לא רק שם כי אם גם בפרקים שלי על הספרות בזמן המודרני, כשהם נתנו תרומה חשובה ביותר לשירה, לדרמה ולספרות היהודים הספרדים. ובאשר ליידיש, אודה ולא אבוש שסוגרי השפה נפתחו אל ליבי במקביל לסוגרי אהבתי לרותי אשתי שמאוד אוהבת שירים ביידיש, תיאטרון יידי ואת השפה, הספרות, הפולקלור, הפתגמים והבדיחות ביידיש. עד אז יידיש נראתה לי שפה משונה, ז׳ארגון של גרמנית גבוהה, לא הבנתי אותה ולא השתדלתי לעשות זאת, אחרי שרוב אלה שנתקלתי בגזענות שלהם דיברו יידיש. משום מה יידיש שויכה אצלי לקטגוריה של אפליה, דיעות קדומות ואפילו גזענות ובוודאי התנשאות. ומי אלה המתנשאים – יהודי השטעטעל שהם ברובם המכריע הרבה פחות משכילים ממני וממזרחים רבים אחרים, על מה הם מתנשאים, למה מגיעות להם יותר זכויות מאשר לספרדים, רק בגלל שהם הגיעו לפנינו לישראל ושיש להם יותר קשרים, רק בגלל שהם יכולים לפטפט ביידיש עם בעלי השררה? עם נישואינו, רותי למדה צרפתית ולאדינו, הלכה בשמחה לרומנסרו הספרדי ולבוסתן ספרדי ושמעה בשקיקה את הקלטות בלאדינו ואת תוכניות הלאדינו. יהורם גאון הפך לזמר האהוב עליה ויצחק נבון למחזאי דגול. אני למדתי רומנית ויידיש והייתי מסוגל לקרוא בשתי השפות ספרות, מאמרים ושירה.

כיוון שאני מאוד אוהב את רותי כך אני מאוד אוהב את כל מה שמעניין אותה (פרט לסמרטפון שכבר מזמן הפך לבן זוגה הוירטואלי) – ובתחום התרבות זאת היידיש. למדתי את כל השירים שהיא אוהבת, חווה אלברשטיין הפכה לזמרת האהובה עלי כשהיא שרה בעברית וביידיש, מה עוד שרותי היא עבורי התגלמות היידישע מאמע, קראתי בהרגשה של התעלות את טוביה החולב ביידיש וגיליתי ספר חדש שהתרגום התפל בעברית לא הגיע אפילו לקרסולי העושר הלשוני של המקור היידי. להפתעתי הבנתי כמעט הכל גם ללא

תרגום צמוד, אמנם הכרתי את העלילה בעל פה, אבל מה שמשך אותי במיוחד זה הסגנון והשפה, חוש ההומור שאין שני לו, הגאוניות הספרותית שניתן להשוות אותה רק לדון קיחוטה של סרבנטס, עוד יהודי (מומר) עם חוש הומור יהודי וזרם תודעה שנדבקתי ממנו. התחלתי ללכת עם רותי להצגות ביידיש, לראות סרטים ביידיש, לקרוא שירה ביידיש, וגיליתי עולם ומלואו עם עושר בלתי רגיל. האהבה המיסה את כל הדיעות הקדומות. לא פלא שעיתונאי "סופר יונה" הלך והקצין עם אהבתו לערבים אחרי שהתאהב בערביה. עם כל הכבוד לתרבות הלאדינו ובכל האוביקטיביות הייתי מחלק את ההצטיינות התרבותית של שלושת הזרמים המרכזיים ביהדות כך: בתחום הדרמה והספרות - הספרות והמחזאות היידית הם המובילים בעיקר בזמן המודרני, שלום עליכם, בשביס זינגר, אנסקי, גולדין, איציק מאנגר, גולדפאדן ועוד. בתחום השירה והפילוסופיה העממית, הדתית והאקדמית המובילים הם הספרדים בימי הביניים והרנסאנס שכתבו בלאדינו, עברית, ערבית, לטינית ופורטוגזית – הרומנסות, הבלדות, ברוך שפינוזה, הרמב"ם, סמואל אוסקה, יהודה הלוי, אברהם אבן עזרא, אבן גבירול, יצחק אברבנל, הרמב"ן, יוסף קארו, המעם לועז ואחרים. בתחום המוסיקה, הפולקלור, המחול, הדת, האמנות, סיפורי העם – המובילים הם המזרחים לאורך כל התקופות. להלן קישורים לאישים מזרחים ידועים בעסקים, בעולם הבידור, בתיאטרון, בקולנוע, במוסיקה, מדענים חתני פרס נובל, פוליטיקאים, אנשי צבא, רבנים דגולים, ספורטאים, ציירים, סופרים, אקדמאים, פילוסופים, עיתונאים, משוררים, ברדיו ו- TV.. – יהודים מזרחים, יהודים מזרחים וספרדים ידועים בישראל.

בישראל של ימינו – נציגים מכל שלושת הזרמים מובילים בצוותא ובאותו יחס בספרות, דרמה, שירה, מוסיקה, אמנות, פילוסופיה, מחול, דת, אם כי הגבולות הולכים ומיטשטשים בגלל נישואי התערובת הרבים.

האם האהבה שלנו הייתה רציונלית כאשר החלטנו להינשא אחרי שלושה שבועות של היכרות? אומרים שהגברים רציונליים והנשים רגשניות, אך במקרה שלנו האהבה צמחה במשותף משני מקורות אלה.

ומה רציונלי בהתאהבות של רותי ושלי ממבט ראשון, ההחלטה להינשא שהתקבלה תוך שלושה שבועות והנישואין תוך שלושה חודשים? אחרי שבצורה רציונלית ניתקתי את הקשרים עם כל החברות הקודמות שלי כי הרגשתי שזה לא זה. האינטואיציה הביאה לאושר גדול כאשר השכל הישר רק הגדיל את הבדידות והתסכול. ושוב האינטואיציה התגברה על השכל הישר כשהחלטתי לחזור לחיפה אחרי שהיה לנו טוב בתל אביב, הייתה לנו דירה, עבודות טובות, אבל בדיעבד היה לנו אושר וכיף בחיפה מאז ועד עצם היום הזה.

אך לא רק כתבתי על רותי שירה ושירים, נתליתי באילנות גבוהים כמו השירים הספרדים הנפלאים של ויולטה פארה GRACIAS A LA VIDA ושל ויקטור הרדיה RAZON DE VIVIR. כי אני אומר תודה לחיים בזכות רותי שהיא גם סיבת הקיום שלי ומצאתי מקבילות בין השירים האלה לשירת חיי עם רותי.

שירי האהבה הספרדיים הם פשוט נפלאים, הטוב מכולם הוא ודאי GRACIAS A LA VIDA של ויולטה פארה, במיוחד בביצועים של זמרות לטיניות כמרסדס סוסה וג׳ואן באאז. זהו השיר האהוב עלי ביותר בעיקר בגלל תוכנו וגם בגלל לחנו, זהו שיר האהבה האוליטמטיבי שניתן לשיר אותו רק בספרדית המלודית, אבל ניסיתי לעשות את הבלתי אפשרי והוספתי למילות השיר בספרדית ובעברית גם עיבוד שלי לאהובתי רותי – ראו קישור.

שירי האהבה הנפלאים מדרום אמריקה הם ללא ספק פיסגת הרומנטיקה, לא השירים המתקתקים של חוליו איגלסיאס וכמה זמרים ים תיכוניים אחרים מישראל וממדינות אחרות (עוד פאתווה...), אלא עם המילים היוצאות מהלב והחודרות ללב: לשם המחשה ניקח את אחד משירי האהבה היפים ביותר – RAZON DE VIVIR סיבה להמשיך, ששלמה יידוב היטיב לתרגם, הוא משורר גדול, זמר גדול, אחד הזמרים האהובים עלי.

סיבה להמשיך RAZON DE VIVIR

שלמה יידוב

מילים ולחן: ויקטור הרדיה

תרגום: שלמה יידוב

כדי להבין שצריך תמיד להביט קדימה	PARA DECIDIR SI SIGO PONIENDO
אם ההרגשה שהכל אבוד מתגנבת פנימה	ESTA SANGRE IN TIERRA
כדי להפיג את הבדידודת שבחיינו	ESTE CORAZON QUE BATE SU PARCHE
וללמוד לשמוח עם המעט שברשותנו	SOL Y TINIEBLAS.
כדי להבין כדי להביט	PARA CONTINUAR CAMINANDO AL SOL
כדי ללמוד לשמוח ולהפיג	POR ESTOS DESIERTOS
אני רק צריך את אותו מבט בהיר בעינייך	PARA RECALCAR QUE ESTOY VIVO
הו כמו אש בליבי בוערת	EN MEDIO DE TANTOS MUERTOS.

סיבה להמשיך בדרך PARA DECIDIR

הו איתך לא אדע עוד פחד PARA CONTINUAR

נלך עד הסוף יחד PARA RECALCAR Y CONSIDERAR

כדי להמשיך לנדוד בחולות במדבר צחיח SOLO ME HACE FALTA QUE ESTES AQUI

כדי לעודד גם אם העתיד לא נראה מבטיח .CON TUS OJOS CLAROS

כדי לעבור את המכשולים שעומדים בדרך ¡AY! FOGATA DE AMOR Y GUIA

ולהתמודד עם כל הקשיים בלי לכרוע ברך .RAZON DE VIVIR MI VIDA

כדי להמשיך כדי לעודד כדי לעבור ולהתמודד PARA ALIGERAR ESTE DURO PESO

אני רק צריך את אותו מבט בהיר בעינייך DE NUESTRO DIAS

הו כמו אש בליבי בוערת ESTA SOLEDAD QUE LLEVAMOS TODOS

סיבה להמשיך בדרך .ISLAS PERDIDAS

הו איתך לא אדע עוד פחד

נלך עד הסוף יחד

כדי להתחזק ולא לפחד מהלא ידוע PARA DESCARTAR ESTA SENSACION

כשבערפל עוד הלב פועם עייף ופצוע DE PERDERLO TODO

כדי לשלב את הרצינות עם השעשוע PARA ANALIZAR POR DONDE SEGUIR

להיות איתך ולא לאבד את הגעגוע .Y ELEGIR EL MODO

כדי לשלב ולא לפחד להיות איתך ולהתחזק PARA ALIGERAR

אני רק צריך את אותו מבט בהיר בעינייך PARA DESCARTAR

הו כמו אש בליבי בוערת PARA ANALIZAR Y CONSIDERAR

סיבה להמשיך בדרך SOLO ME HACE FALTA QUE ESTES AQUI

הו איתך לא אדע עוד פחד .CON TUS OJOS CLAROS

נלך עד הסוף יחד

¡Ay! Fogata de amor y guía

Razón de vivir mi vida.
Para aligerar este duro peso
De nuestros días
Esta soledad que llevamos todos
Islas perdidas.
Para descartar esta sensación
De perderlo todo
Para analizar por donde seguir
Y elegir el modo.
Para aligerar
Para descartar
Para analizar y considerar
Sólo me hace falta que estés aquí
Con tus ojos claros.
¡Ay! Fogata de amor y guía
Razón de vivir mi vida.
Para combinar lo bello y la luz
Sin perder distancia
Para estar con vos sin perder el ángel
De la nostalgia.
Para descubrir que la vida va
Sin pedirnos nada
Y considerar que todo es hermoso
Y no cuesta nada.
Para combinar
Para estar con vos
Para descubrir y considerar
Sólo me hace falta que estés aquí
Con tus ojos claros.
¡Ay! Fogata de amor y guía
Razón de vivir mi vida.

נתחיל בזה ששלמה יידוב לא תירגם, הוא פשוט כתב שיר חדש שמקבל השראה מהשיר בספרדית אך כשמשווים שורה לשורה נוכחים לדעת שהן כלל לא דומות. הוא אמנם מתרגם FOGATA DE AMOR Y GUIA ל- כמו אש בליבי בוערת, אבל זה רחוק מהמקור – להבת אהבה המורה את הדרך. בספרדית זה מעורר אסוציאציה של עמוד האש המורה את הדרך לעם ישראל, אך כאן זה עמוד האש של האהבה המראה לבני הזוג את הדרך. נעבור לשורה הבאה RAZON DE VIVIR MI VIDA, הסיבה שלי לחיות. לא סיבה להמשיך בדרך כי פשוט המשורר אומר לאהובתו שהיא הסיבה לחייו. רק מי שאוהב ללא סוף יכול להתבטא בצורה כה נחרצת שבלעדי אהובתו אין לו סיבה לחיות. זה מחזיר אותנו לורטר הצעיר בפרק הגרמנית שהתאבד כשראה שאין לו סיכוי לחיות לצד אהובתו. המשורר ויקטור הרדיה הוא פעיל חברתי הנלחם למען זכויות האדם ומשטר הקולונלים החרים אותו, מה עוד שאחותו "נעלמה" ונרצחה על ידי המשטר הפשיסטי האפל. הוא כותב לאהובתו PARA CONTINUAR CAMINANDO AL SOL POR ESTOS DESIERTOS בשביל להמשיך לצעוד בשמש בנתיבי המדבר ואילו שלמה יידוב מתרגם זאת כדי להמשיך לנדוד בחולות במדבר צחיח, זה כבר הרבה יותר קרוב למקור הספרדי אם כי חסרה בתרגום השמש היוקדת. ניתן היה להמשיך בהשוואה הזאת בין שני משוררים גדולים, אבל אני אסיים במילים היפות ביותר בשיר PARA DECIDIR PARA CONTINUAR PARA RECALCAR Y CONSIDERAR SOLO ME HACE FALTA QUE ESTES AQUÍ CON TUS OJOS CLAROS – על מנת להחליט, על מנת להמשיך, על מנת להדגיש ולבחון (הכל בחרוזים הנגמרים ב- AR) רק חסר לי שתהיי לצידי עם עיניך ה"בהירות". שלמה יידוב מתרגם: "כדי להבין כדי להביט כדי ללמוד לשמוח ולהפיג אני רק צריך את אותו מבט בהיר בעינייך". שלמה יידוב מעביר את רוח השיר גם אם לא במילים המדויקות שלא ניתנות לתרגום מילולי, אבל הוא נכשל בתרגום המבט הבהיר בעיניים. מילולית הוא צודק CLAROS זה בהיר, אבל בעברית אין משמעות לעיניים בהירות – אולי כחולות, בעוד שבספרדית הכוונה לעיניים זכות, עיניים שלוות, עיניים משרות ביטחון, עיניים טובות נטולות רשע. ואיך לא – החלק היפה ביותר של רותי אשתי הוא עיניה הטובות, האוהבות, הבהירות.

ואילו בספרדית – זה בדיוק ההיפך, העינים לא רק שלא מפחידות אלא מפיגות את הפחדים של החיים – PARA ALIGERAR ESTE DURO PESO DE NUESTRO DIAS - הן מקלות את המשא הכבד של ימינו אלה, הן מדגישות את עובדת היותנו בחיים בקרב כל כך הרבה מתים, הן מפיגות את הבדידות שכולנו חווים כאיים אבודים (איזה דימוי נפלא!), הן מרחיקות מאיתנו את התחושה של האובדן המוחלט, הן משלבות את היפה עם האור (לכן הן CLAROS), הן המלאך השומר עלינו, לידן אנו ממשיכים את חיינו

מבלי לאבד דבר, ואנו נוכחים לדעת שהכל יפה (כמו העיניים) ולא עולה דבר (כמו האהבה). את הסיבה של חיי! ישנן אהבות רבות בעולמנו זה – אהבות של עיניים זכות ואהבות של עיניים אפלות - לא אגיד שחורות בשביל לא לתת דימוי שלילי לעיניים שחורות וחומות וחיובי לעיניים כחולות וירוקות, כי ייתכנו עיניים זכות וטובות CLAROS שהן שחורות ועיניים אפלות שהן כחולות. אחרי כמעט חמישים שנה איני בטוח מה צבע העיניים של רותי שהן כהות, אבל אני יודע בבטחה שהן עיניים זכות, שלוות וטובות כמו בשיר הנפלא של הרדיה.

האוטוביוגרפיה שלי כתובה במתכונת של זרם התודעה, פסיפס של אירועים ותובנות, ציור אימפרסיוניסטי של זכרונות ורשמים. כאן אני מתייחס למקריות בחיים או שמא הכל כתוב מראש? כאן אני מתייחס למקריות או לגורל שהפגיש את רותי ואותי, ואיך הנכד שלנו אופיר מתייחס לכך.

האמת היא שייתכן שכל מה שאני מציין כאן כאירועים מקריים ולא צפויים הם בהחלט צפויים. הנכד שלי אופיר שהוא חכם מאין כמותו, רגיש ועם תפישה חדה כתער, אמר לי כשסיפרתי לו היום על אחד המקרים שהביא אותי לא לנסוע לבלגיה לעבוד ומייד אחר כך להכיר את רותי אשתי, להתאהב בה ולהתחתן, וכך אמרתי לאופיר אם לא הייתי מכיר את סבתא, לא היה נולד אבא שלך ואתה לא היית נולד, ולכן עליך לשמוח על יד הגורל שגרמה לי לפגוש את סבתא. ומה עונה לי אופיר? סבא, אם היית נוסע לבלגיה, היית מתחתן עם בלגית והיית אומר לנכד הבלגי שלך שיד הגורל רצתה שתעזוב את ישראל ותבוא לבלגיה, תכיר את אשתך, וכך יוולד הנכד הבלגי שלך. האמת היא שייתכן וכל זה מיותר, אבל גם אם כן, אלה פרקים בחיי ואם אני כותב אוטוביוגרפיה וזכרונות כאן המקום לכתוב עליהם ולא משנה מדוע הם קרו. כי כל העולם ממילא במה ואנחנו ממילא שחקנים אז אני כותב עוד מחזה, המשך למחזה הראשון שכתבתי לפני כעשרים שנה, אלא שהפעם זה מחזה על כל החיים שלי ולא על פרק טראומטי במיוחד מחיי, ואם המחזה הזה הוא כטוב בעיניכם, אנא קומו ומיחאו כפיים, ואם לא – לא תקבלו את כספכם חזרה כי ממילא לא שילמתם דבר על קריאת המחזה. אך, גם אתה קורא יקר אינך אלא שחקן במחזה, אולי אינך יודע זאת, אך זה יתחוור לך בבוא יומך, אולי כשהגולגולת שלך תצוף בנהר והילל הזקן יגיד על דאטפת אטפוך וסוף מטיפייך יטופון. או כאשר המלט יחזיק בגולגולת שלך ויזהה בה את יוריק ליצן החצר ויאמר: "אויה, יוריק מסכן..."

אבל הייעוד של רותי לא היה רק משפחה וזוגיות. הייעוד שלה היה בהוראה והיא ראתה בכך קריירה, אמנם לא מכניסה כמו קריירה שהיא יכלה לשאוף לה על פי כישוריה, אך קריירה שהתאימה לאישיותה.

אבל לא היה יום שהיא לא עבדה בו בבתי הספר בחיפה ובמרכז, כמורה מהשורה, אך מחנכת ופדגוגית לעילא, אוהבת את התלמידים והם מעריצים אותה, בונה קריירה של הקניית חינוך וערכים לילדים משכבות מצוקה, שלמדו בבית ספר מקצועי ספרות (עיצוב שיער נשמע יותר טוב), צילום, מטפלות בגני

הילדים, טכנאי שיניים. לזכותה ייאמר שהיא ממש הצילה מאות ילדים מהידרדרות, דאגה להם בצורה אישית, אם היה צורך גם נתנה להם כסף על מנת להגיע לבית הספר, להשתתף בטיולים, דאגה לבגדים ורהיטים לילדים ממשפחות מצוקה, וזאת בנוסף לעבודה במשרה מלאה כעקרת בית וכאמא לשלושה ילדים, כרעיה אוהבת ותומכת וכחברה שהייתה פיית הגשם ודאגה לכל מי שהייתה חולה או הייתה זקוקה לעזרתה. לעצמה לא היה לה הרבה זמן, אך בהיותה יפת נפש אלוהים דאג לה שהיא גם תישאר יפת מראה, מטופחת, ונמרצת, מבלי שתעסוק בספורט, תבצע ניתוחים פלסטיים ותתאפר. איך ממסעות אני מגיע לכתוב על האיפור של רותי, השד יודע, אבל עוד נגיע למסעות בעוד אי אלו עמודים, וממילא הכל כתוב בגירסה האנגלית המובאת להלן כאשר בעברית אני מרשה לעצמי להפליג למחוזות רחוקים בתודעה אם לא לארצות רחוקות. עד גיל חמישים רותי לא נסעה הרבה לחו״ל. בפעם הראשונה שנסעה לחו״ל זה היה בשנת 1978 כאשר היא כבר הייתה בת 31. כל אישה מודרנית בוודאי הייתה בטיול של אחרי הצבא להודו או לברזיל, הצטרפה להורים לפחות אחת לשנה לחופשת קיץ באירופה, בארצות הברית, ובהרבה משפחות גם לחופשת סקי בחורף ולשייט ביכטה המשפחתית לאיי יוון.

קטעים וקישורים מהאוטוביוגרפיה באנגלית שבהם מוזכרת רותי

בפרק התודות אני מתייחס לתרומתם ותמיכתם של רותי והילדים שלנו בהגשמת הייעוד האתי שלי

But my greatest thanks are to my wife, Ruthy, and to my children, Joseph, Amir and Shirly, who continue to support me in spite of all the difficulties and the personal sacrifices. They could have been in a much better economic situation if I would have joined the caravan of the crooks, as nothing happens to them and they flourish and succeed against all odds. But I preferred to adhere to my principles, in spite of all the hardships, and fortunately my children succeeded on their own, and did not need my assistance. I still need and receive their warm support, and especially of my beloved wife, who is the backbone of our family, the Rain Fairy, helping all of us who are in need. I am lucky to have this support, like Dr. Tomas Stockmann had in En Folkefiende by Henrik Ibsen – the support of his wife Katherine, his two sons Eilif and Morten, and his daughter Petra. I enjoy the support that I receive from my students, readers and friends, but nothing can compare to the support of my family, as it is the most precious present that one can hope for.

כאן אני מתייחס לסימביוזה של רותי ושלי, בתרבות, ברגשות, עם קישורים לשירים של קרול קינג וארתה פרנקלין ומעל לכל – דיסרטציה שלמה על השיר שמהווה את הכותרת של הספר "לי נערה יש ושמה רותי". מכיוון שהספר שלי הוא דיגיטלי הקורא מוזמן לשמוע את השיר ברוסית, בעברית, בסינית ובכל הביצועים.

I succeeded much more in Romanian and Yiddish that I learned when I married Ruthy and wanted to understand her mother tongues, while Ruthy learned French and Ladino wanting to understand my mother tongues.

Ruthy – my wife's mother tongue was Yiddish, and I found many similarities between Ladino and Yiddish, the languages of the Sephadic and Ashkenazi Jews. After marrying Ruthy I learned her mother tongues Yiddish and Romanian and she learned mine – French and Ladino. But also we assimilated and absorbed each other's folklore, Ruthy went with me to the Ladino plays and shows that were very popular in those years and I went to see Yiddish plays and read Yiddish literature, the first book was – Tevye the Dairyman by Sholem Aleichem. I did not patronize the language as most Israelis did in those days, nor had inferiority complexes as many orientals had towards the Ashkenazis.

I could have written this poem to my wife Ruthy who is my life companion for 46 years and is my main inspiration in all my works. Dear Ruthy, in a paraphrase to the immortal song by Carole King – You make me feel like a natural man – sung by Carole King, by Aretha Franklin, with lyrics. My struggle without Ruthy would be hell, she pulled me from the mounth of despair, in the cold she brings fire, as she is the light in the darkness.

Finally, the Hebrew song Ruthy, like my wife's name, one of the loveliest Hebrew folk songs was an adaptation of the Russian folk song **Вот мчится тройка почтовая**. The Hebrew words were written by Haim Hefer and tell about the longing to a girl who waits for me in a distant shore. When I'll meet her I'll know what is the meaning of love, she will laugh and the wind will move her hair. Well, this describes exactly my longing to my girl Ruthy who waited for me at a distant shore of Naharya, she taught me what is love, with her laugh and unkempt hair. We bring here the song in Chinese, one more in Chinese, in Russian, one more in Russian, and one more, one more also, a Russian choir, another choir, with an orchestra, by a Romanian singer like my Ruthy who was born in Romania, a cartoon, in metal version, with balalaikas, and even more. With Russian subtitles, in a film 100 years old (1915), a karaoke version. In Hebrew - Nehama Hendel, Arik Lavie, Dudu Zakay, Arik Einstein – in memoriam, Lehakat Hel Hayam, etc.

לִי כָּל גַּל נוֹשֵׂא מַזְכֶּרֶת
מִן הַבַּיִת, מִן הַחוֹף ,
מִנִּי עֲצִים יְפֵי-צַמֶּרֶת
וּזְהַב שַׁלֶּכֶת בַּת-חֲלוֹף.

הִנָּשְׂאִי, סְפִינָה, וָשׁוּטִי -
מָה רַבִּים הַכְּסוּפִים;
לִי נַעֲרָה יֵשׁ וּשְׁמָהּ רוּתִי ,
הַמְצַפָּה בְּאֵלֶּה הַחוֹפִים.

תְּכוֹל עֵינֶיהָ כַּשָּׁמַיִם
מַבָּטָהּ כַּלֶּהָבָה.
לוּ אַךְ נָשַׁקְתִּי הַשְּׂפָתַיִם
אָז יָדַעְתִּי מַה זֹּאת אַהֲבָה

סַעַר. הַסְּפִינָה חוֹרֶקֶת.
תְּקַפֵּץ מִגַּל אֶל גַּל .
אֵלַי עִם רַעַם הִיא צוֹחֶקֶת
וְעִם רוּחַ לִי תִּפְרַע תַּלְתַּל.

ועוד על רותי, על ברכות, ציטוטים, על המשורר הרומני הדגול אמינסקו שנולד בבוטושן עיר הולדתה, על יסורי ורתר שהקדשנו לו מכתב שלם בהתכתבות בינינו, כי כשהכרנו היא שירתה בנצרת ואני עבדתי בת"א, כך שנטו בשלושת השבועות שקדמו להצעת הנישואין עיקר הקשר היה במכתבים ונפגשנו רק בסופי שבוע.

Ruthy also received birthday greetings and letters based on many languages, greetings based on Gracias a la vida in Spanish – a love poem of Violeta Parra – or A Yiddishe Mame in Yiddish, and transposed to our love, letters based on French and German novels, a love poem in Ladino published in Israel, even a satiric poem in Arabic. From one of the birthdays greetings to Ruthy I bring here the first strophe in Hebrew/Spanish/Italian/German and its translation into English:

ארבעים שנה היו בני ישראל במדבר/ואילו אנחנו חיים ביחד ארבעים שנה בנווה מדבר./בשנים קצרות אלה שחלפו ביעף/הפכת ממאמי למאמא ולאומאמא – /היית מאמי עד אשר נולדו הילדים,/מאז הפכת למאמא ובעשור האחרון/את כבר אומאמא, סבתא לחמישה נכדים./ולא סתם הכל מתחיל במ' כי היא בגימטריה ארבעים.

MIHAI EMINESCU: Manuscripts, Luce afarnul – The Vesper, Oda in metru antic, Five Letters/Epistles/Satires. Eminescu was born in Botosan, like my wife Ruthy and Alecsandri's grandfather – so Botosan can be proud of those three (I'm kidding of course...) glorious poets, and how Ruthy fits in? Well, she is "poetry in motion!".

I am not a romantic, yet I was moved profoundly by the Sorrows of Young Werther, although I fully disaprove with suicide. But I understood very well Werther, and as I read the book in a dual language edition in German and English I understood every word and the novel's subtlety. I even discussed the book and its message with Ruthy in our correspondence before we were married.

The Sorrows of Young Werther (German: *Die Leiden des jungen Werthers*) is an epistolary and loosely autobiographical novel by Johann Wolfgang von Goethe, first published in 1774;

רותי ואני בילינו בעשרות נסיעות לחו"ל, למרות שיצאתי לחו"ל לראשונה רק בגיל 23 ללימודים ולאחר מכן רק בענייני עבודה. הנסיעה המשותפת הראשונה שלנו הייתה רק בשנת 1978, כשרותי הייתה כבר בת 31... מתוך הספר אני מספר על נסיעות שלנו לשווייץ – לגרינדוולד, ברן ומקורות הרון וכן לוינה ועירם אחרות.

When we hired a cottage in Grindelwald, by far the most beautiful site that I have ever seen, we went often to the supermarket, but we made once a terrible mistake and haven't returned the shopping cart to the exact location where we took it. We were almost linched, and probably that it is the sole drawback of the Swiss, that they are so perfect that they don't have any patience for people who are not so perfect as they are. When I was in Grindelwald on vacation, I received a phone call from Uri Levit, a friend and CEO of Poalim Investments, one of the largest investments companies in Israel. He asked me if I could come for a day to Paris for negotiations with a French company on a joint venture. I answered that I am with my wife and daughter on vacation, but if they would come to Bern, nearby, I could spare a day for the negotiations. So, the French managers had to travel all the way from Paris to Bern for the negotiations, don't knowing probably what the reason was for this ordeal. But, I kept my principles not to spoil my vacations with business, and Ruthy and Shirly were grateful for it as they barely saw me in Israel.

Nevertheless, I bring here a story of a visit to the Rhone Glacier of Ruthy, Shirly and me. Inside the Glacier we found a couple of men who were disguised to bears, they told us that if we want to take a photo with them it would cost us a substantial amount and it will be sent by mail to our Israeli address. Ruthy asked me: "How can we be sure that they'll send the picture to Israel after we pay them now", and the bear answered her in Hebrew (he was an Israeli student): "Madam, this is Switzerland not Israel"… I made also with Ruthy a visit of ten days to Vienna, Prague and Budapest. We enjoyed visiting those beautiful cities, went to the theater in Prague and Budapest, not understanding a word, but in order to enjoy the theater you have to enjoy the ambience. 20 years later we also visited Tallinn, capital of Estonia, on a Baltic cruise, and enjoyed the visit. In Vienna we had an Insead reunion, where we had a rehearsal of Waltz dancing before the ball that was held at a sumptuous hall. It didn't improve much my dancing, as I sing and dance so well that I was asked several times to appear on Broadway…

אכזבת חיי הייתה כאשר גיליתי אחרי שהתחברנו לטלוויזיה הרומנית שאני כלל לא יודע רומנית כי מה ששמעתי עד כה במשפחתה של רותי היה בליל של רומנית, עברית, גרמנית ויידיש ולא רומנית תקנית.

But, I was very much disappointed when I discovered after watching the Romanian television that I understand less than half of the language. When I analyzed the reasons I noticed that the Romanian spoken by my wife and her parents comprised a large percentage of words in Hebrew that were added over the years, as they left Romania decades ago. Unlike Yiddish and Ladino where it is legitimate to add words in Hebrew, in Romanian nobody will understand you if you say that you stayed at home cu haluku – which means in Hebrew with a gown, but with Romanian endings, but when I spoke Romanian in Israel with the Hebrew words heard at Ruthy's home everybody understood me. So, I had to learn once again the language, with my teach yourself book, in order to understand Romanian TV and books, but even then they spoke so fast that it was almost an impossible mission.

The only time that we were robbed was in Rome when a motorcyclist snatched Ruthy's handbag, with all our money, passports and credit cards. Ruthy was dejected, but I insisted that we proceed with our plans as scheduled, going an hour later to the theater seeing Little Shop of Horrors in Italian, and the day after to an organized tour to the beautiful Capri, Napoli and Sorrento.

רותי אולי החליטה לא לנסוע יותר לאיטליה כי שדדו אותה שם, אם כי לצפון איטליה היא כבר מוכנה לנסוע אתי בטיול שאני מארגן, אך שירים איטלקים היא אוהבת, והכללתי את השיר TORNA A SURRIENTO בביצוע פברוטי בתסריט מסיבת ההפתעה שלה ואת השיר הבא בתסכית שכתבתי לעשרים שנות הנישואין.

My secret weapon was the love that we shared Ruthy and me, that only got stronger when the hardships continued. Most of my "dear" (they cost me a lot) friends had a ruined family life, and I was moved by Domenico Modugno's song Dio, come ti amo, which depicted my love to Ruthy:

Dio, come ti amo	**My God, I love you so much**
Nel cielo passano le nuvole	In the sky the clouds pass by
Che vanno verso il mare	They're going towards the sea
Sembrano fazzoletti bianchi	Looking like white handkerchiefs
Che salutano il nostro amore	That greet our love
Dio, come ti amo	My God, I love you so much
Non è possibile	It's not possible
Avere tra le braccia tanta felicità	To have so much happiness between your arms
Baciare le tue labbra che odorano di vento	Kissing your lips that smell like the wind
Noi due innamorati, come nessuno al mondo	We're two lovers, like nobody in the world

אני מספר פה בזווית אחרת על הביקור שלנו בקוריה בספרד והדמיון המדהים של גב' קסטניירה לאמי פולין.

On the 8th of October I visited the old synagogue of Castelo de Vide on the Portuguese side of border. I noticed there how the synagogue was built, and on the 9th of October I traveled with my wife Ruthy to Coria where we were received by Juan Pedro Moreno. Moreno showed me three possible sites of the synagogue but I discarded the first two ones (DNA, intuition or luck?) When we arrived to the third site, Moreno told me that there is here a problem as the old lady who lives there, is unwilling to open for anybody. Suddenly, the old lady (Mrs. Castaniera), who resembled exactly to my mother, opened the door and came to us. I introduced myself, told her that I come from Israel, my name is Cory, and the origin of our family is from Coria. We are trying to find out where the synagogue is and we would like her to let us visit her house. She smiled and invited us to get in. Moreno was astonished. When we entered the house, I saw that the house was built exactly like the synagogue of Castelo de Vide. But the porch was square and not in arch as with the synagogue of Vide. When I asked her why, she told me that she heard from her family, who lived in the same house for centuries, that the original porch was in arch but it was destroyed during the earthquake of 1755. We went down to the basement and she showed us ancient books, but the oldest one

was from 1500, after the Jews were expelled from Spain in 1492. She told Moreno that she agreed that excavations would be made in her house to discover the traces of the synagogue.

אני כותב הרבה בספרים האחרונים שלי על המסעות שלנו בעולם, באוטוביוגרפיות שלי בעברית ובאנגלית, בספר הגיאוגרפיה שלי ETHICS PAYS ובספר האחרון שכתבתי שהוא ממש ספר מסעות ברחבי העולם. כאן אני כותב על החוויות שהיו לרותי, לי ולבנים, עם הרכבות הבריטיות, עם סקוטלנד ועם וינדרמיר.

I visited extensively England – London, Oxford, Cambridge, Windsor, Stonehenge, Windermere, but also made short visits to Wales and planned a long trip to Scotland with my family. This was the first time (1978) that my wife Ruthy and the two kids Yossi aged 7 and Amir aged 4 went abroad and after staying a week in London, we took a train to Edinburgh, well, we thought we did. I read that the train to Edinburgh departs from platform 3 at 8.30 in the morning, so we came with all the suitcases early enough to take good seats. We arrived at 8.15 and found good places, but the train left at 8.20. That is strange, I thought, we know that the English are punctual (Phileas Fogg), but how come that the train leaves ten minutes before time? I went to the conductor who told me that the train is an express train headed south. I was astonished, all my plans were shattered, what will I do with my family who traveled for the first time abroad, how will we catch the organized tour to Scotland? Man tracht und Gott lacht, l'homme propose et Dieu dispose – man plans and God laughs… Everything was planned so meticously… This was one of my worst days, but we finally got to Edinburgh and took the tour of the day after, but alas we traveled in a bus full of smoking people, the children got sick, we saw a loch and then another loch and all the lochs seemed alike, it was raining, it was cold, it was hell, so ultimately we left the tour after one day, lost the money, and traveled south to Windermere, which was one of our best decisions. So, il faut faire contre mauvaise fortune bon coeur, you should adapt to the circumstances and always have a fallback plan. Thanks to the Internet wonders, we found a Scottish folk group named "The Corries", probably from Cory's Scottish relatives, who sing for their Israeli cousins "The Corys" melodious Scottish folk songs, to compensate them for their initial bad impression on their beautiful country.

הרבה מהתובנות של רותי ושלי מקורן בספרים ובסרטים הרבים שקראנו וראינו. אני מרגיש שגיבורי הספרים והסרטים הם דמויות לא פחות ריאליות מדמויות הסטוריות והשפיעו אף יותר עלי, על החינוך ועל תפישת העולם של רותי ושלי. אני אף חווה את חדוות היצירה שהייתה לסופרים כי גם אני הייתי שותף לה.

Le pere Goriot is one of the best novels that I have ever read, I have seen it on stage, in films… and in life with two many examples of parents who loved too much their children who became monsters of ingratitude and selfishness. Baba, Rosalia Cohen, my wife Ruthy's grandmother used to say in Yiddish that too much honey stinks, and Ruthy and me raised our children with love, care, but also discipline. We saw how friends belittled themselves with their relations to their husband, wife, children, bosses and employees. I learned from Goriot that you have to love your wife, children and grandchildren more than yourself, yet you must love yourself enough as not to belittle yourself. I feel that Goriot, Jean Valjean, Monte Cristo, Aristide Saccard, Jean de Florette, Gervaise, Rastignac, Topaze, King Lear, Hamlet are real persons, not less historic and alive than most of the hisotrical personalities. Furthermore, I feel that I experience the joy of creation of Balzac, Proust, Zola, D. H. Lawrence, Agnon, Moravia, Cervantes, Tolstoy, or Sinclair Lewis, as if it was me who wrote their masterpieces. Evenmore in plays, where we can see their protagonists coming alive on stage and films – Arthur Miller's The Crucible, Death of a Salesman, All My Sons, Ionesco's Beranger and Jean, Pagnol's Marius, Cesar and Fanny, his mother, his father, and Le Papet. I am a friend of Hugo, Dumas and Balzac, of Goriot, d'Artagnan, and Esmeralda. They are All My Sons/Fathers.

ומתוך הפרק על המקריות והגורל בחיים אני מספר כאן על הנסיבות המיוחדות שגרמו לכך שהכרתי את רותי, על ההשפעה ההדדית שיש לנו האחד על השני, ועל השורשיות הישראלית שהיא הקנתה לי וגרמה לי להיות ישראלי במאת האחוזים, קוסמופוליט בטעמים האינטלקטואליים, אבל ציוני ובן הארץ הזו בכל רמ"ח אברי.

In April 1969, I worked at IAI, Israel Aircraft Industries, when the company decided to purchase two aerospace companies in Belgium - Sabca and Cobelda. As I worked for the VP who was responsible of the purchasing it was decided that I will relocate to Belgium and supervise the merger. Afterall, this is what I learned at Insead, Belgium was part of the Common Market, French was my mother tongue, I was the perfect canditate for the job. The departure was imminent, I said goodbye to my parents and friends (I didn't have at the moment a girlfriend), I wrote to my Belgian friends that I was coming; the suitcases were ready, the flight ticket, the passport… But, at the last moment, a couple of days before my departure, the deal was cancelled because of the embargo, and I remained in Israel. A week later I met at a party a young woman Ruthy, we fell in love immediately, le coup de foudre, and three months later we were married. Only then, I felt at last fully assimilated in the Israeli culture, Ruthy was the opposite of a cosmopolitan, she was not a Sabra, but having come to Israel at the age of three, she was 100% Israeli, she had never left Israel (only in 1978 she travelled abroad for the first time), and I at last felt completely Israeli. Ruthy was convinced that Israel is the only answer for the Jews who want to avoid anti-Semitism, her Romanian parents were almost murdered in the holocaust, as most of her family were, and I came to the same conclusion. I started to read, for my pleasure (not for my literature courses), Israeli literature, liking most Agnon, Shamir and Tammuz, going to the theater to see Israeli plays, still feeling a bit cosmopolitan but with Israeli roots, as there is no contradiction between the two, that complement each other in harmony.

החוויה האינטלקטואלית העזה ביותר שהייתה לי בחיים הייתה חדוות היצירה של המחזה נלי דורון/בחירתה של נלי שאני מביא כאן בספר. רותי הייתה עבורי המוזה שנתנה לי את ההשראה, יצאתי מהדמות שלה בהתווית דמות הגיבורה הראשית של המחזה (לא אני הגיבור היא הגיבורה), אך הדמות התפתחה לאופקים השונים בהרבה מהדמות של רותי, כי כך היא הכתיבה לי, בזרם התודעה, ולרותי היה קשה להשלים עם זה.

And what about the third pillar – bibliotherapy and the other therapies? Here I experienced on July 6, 1997 a revelation, almost as mystic as a religious revelation. On this day, while I was reading the Odyssey by Homer in my garden, the muse came to me and urged me to write a synopsis of a modern Odyssey, the Odyssey of an ethical businessman who decides to fight all the Olympic Gods from Poseidon onwards, and keep his ethical beliefs in a fight against all the corrupt Israeli Gods or semi-Gods. I did not know what would be the end – for 24 hours I wrote a synopsis in a transcendental trance, a synopsis of 60 pages written by hand, where the heroes of my play (it took finally the form of a classic 5 acts 10 hours long play) dictated me what they want to do in my play, what would be the outcome of the play, while I was completely passive and let them write for me the story in a stream-of-consciousness that depicted the multitudinous thoughts and feelings which passed through my mind, in the same manner of James Joyce's Ulysses, but in my case the final form of the synopsis was a play, while Joyce has chosen a novel. Ulysses is the Latinised name of Odysseus, the hero of Homer's epic poem *Odyssey*, and the novel establishes a series of parallels between its characters and events and those of the poem – Joyce made the correspondence of Leopold Bloom to Odysseus, Molly Bloom to Penelope, and Stephen Dedalus to Telemachus, while I made the correspondence of Ully Doron to Ulysses/Odysseus, Nelly Doron to Penelope, Arieh Simon to Poseidon, Elie Fuchs to Dionysos/Bacchus, Sima Kalifa to Calypso, Hadas Shoten to Hades, etc. All of that in 24 hours! This was writing therapy at its best, it drained all the bitterness, all the venom which was in my blood, it enabled me to recover my peace of mind, as I was before extremely frustrated that I didn't succeed to overcome the schemes of the crooks, that justice was trampled so strongly... In the following 18 days I typed on my computer the 5 acts 10 hours long play, but did not proceed to do anything with it due to the

strong opposition of my wife who was afraid that she will be identified with Nelly, while from the initial surprise party which took place Nelly evolved to a completely different personality, who decided to act in such a way that Ruthy would never do.

אני מאוד אוהב לקרוא ביוגרפיות, לא פחות מאשר מחזות ורומנים, וכאן אני מתייחס לביוגרפיה הנפלאה של ליב אולמן, השחקנית האהובה עלי בסרט האהוב עלי ביותר "תמונות מחיי הנישואין". היא מספרת על הריח של הסבתא שלה שנסך בה ביטחון, חברות, וכך אני רוצה שהנכדים שלנו יזכרו את רותי ואותי.

I have read and started reading more than 100 biographies in several languages. I have created my autobiography on my website, with texts, links, audios, pictures and videos. My wife Ruthy mocks me by saying that my website is my pyramid (being born not far from them). I have written a diary in the years 1957-1961 (Opus 1) and an essay A Portrait of the Idealist as a Young Man. The 4'38" audioplay on the wedding anniversary in 1989 and the 1'20" screenplay on Ruthy's birthday in 1992 are also part of Cory's autobiography, as well as this book and the other documents on my website/About Jacques Cory. My academic books with dozens of case studies, my novel and play, etc., are also based on my biography. On my website one can find articles, poetry, eulogies, appreciation letters, videos…, which are part of Cory's autobiography.

Within seconds of meeting Liv Ullmann, you realise why she was so pivotal to Ingmar Bergman. She can't do small talk. She says that her head is so full of stuff these days that she is selective with her memories, and suddenly she's talking about how images define memory, and how smell is one of the strongest images, and how she's spent a lifetime trying to recapture the smell of childhood security. "My grandmother's neck smelled of safety. She was my best friend, and I used to sit on her lap when I was a little girl, and she'd tell me all these wonderful stories, and she always said the stones and the trees talked to us. If I fell asleep I would have this wonderful smell in her neck, and I would always search for this smell." What was the smell? "Maybe just being old, but in a good way. Being old in a safe way. Being human, being understandable." (Rather than be remembered by my books, autobiography, articles, lectures or courses, by my ethical teaching and beliefs, I'd rather be remembered by my children and grandchildren by my smell of safety, by being their best friend, when they sat on my lap when they were little, when I told them all these wonderful stories about Ulysses, Alice, Max and Moritz, Kaspion, stories that I have invented as the Jungle stories, where the wild animals talked to us. That they would remember me and Ruthy by our smell, while we were old, in a good, safe way, understandable, human...)

וכמובן אני קופץ מעניין לעניין וחוזר לעניין הקודם, כי בספרים שלי אני נוהג הפוך מאשר בחיים האישיים, בטיולים, בקריאה ובחיים המקצועיים שלי שבהם אני סופר מסודר, מתוכנן, פועל על פי תוכנית קבועה מראש, "היקה המצרי" נהגו לכנות אותי. אך בכתיבה שלי אני נותן דרור לזרם התודעה ולגיבורים שלי.

I told in this book about fate and how the company where I worked – Israel Aircraft Industries (IAI) was about to purchase Sabca in April 1969. I worked as an assistant to the VP Planning Mike Doron, and was chosen to be the liaison for the purchasing, because inter alia French was my mother tongue and I was a graduate of the Business School Insead, where we studied about European economy. My suitcases were ready, I said goodbye to my parents and to all my friends, but a couple of days before I was about to leave the purchase was cancelled because of the embargo. In the same week I met Ruthy my wife at a party, 3 weeks later I proposed to her, and 3 months later we were married. So, not only IAI and Elbit, where I later worked as a VP Sales and Finance, have to thank warmly France and De Gaulle for the embargo (and Dassault for breaking the embargo), I personally owe my happiness to them, as otherwise I would not have married Ruthy but possibly a Belgian, French or Swiss woman, and I would have felt estranged during all my life.

ואני מביא כאן כמה סיפורים על נסיעות שלי עם אמיר בלונדון, עם רותי באמריקה ובמזרח הרחוק.

When Amir was 13 I took him to a Bar Mitzvah trip to London, and there he saw every night for ten days plays by Shakespeare, Ibsen (Peer Gynt, no less), modern plays and musicals (Show Boat). In the morning we went to the best museums, and I allowed him once to go by himself to Madame Tussaud. When we came back to Israel, Amir was an intellectual, and since then he reads the best novels, sees the best plays and classic films. That is how I perceive education, you have to be assertive with your children, and direct them to the right path, and not be permissive and let the children decide what they want to do, without letting the parents interfere. Ruthy and me were quite successful in this respect. We try with less success to influence our grandchildren…

When Ruthy, my wife, visited for the first time the US it was in the eighties to visit her sister who spent a couple of years with her family in Palo Alto. She visited for the first time a mall, that her sister recommended, and entered a large store with an Israeli friend. At the store she was extremely surprised from the excellent service she received (how are you today, have a good day, don't worry I've plenty of time for you). After a while she addressed the saleswoman telling her that she probably thinks that she is Rachel who comes here a lot, but she is her twin sister… Her Israeli friend, who lived already for twenty years there, laughed and told her that this is the way that customers are treated even when they come to the shop for the first time and nag them incessantly. Her friend remembered that when she was on visit to Israel she went to an exclusive boutique, dressed casual as she was used to in spite of the multimillion exit of her husband, and wanted to purchase a very expensive dress, the shop assistant looked at her casual dress and told her that she'll show her other dresses as this one was too expensive for her budget…

I made short stays in Hong Kong and Japan, and was much impressed by the megatowns of Hong Kong – so lively and interesting, and Tokyo where I saw a Kabuki performance. I took the opportunity to visit Thailand with Ruthy, as I had a vacation of 10 days for the Chinese New Year, while I was teaching a semester at Insead Singapore. Thailand is a touristic treasure, so exotic, with friendly people, with too much poverty, at very affordable prices that attract European and Asian tourists, and especially Israeli youngsters who think that it is a must to stay weeks and months at the beaches, including my daughter Shirly. Personally, I prefer by far Singapore, as for me the best countries to visit are ethical, clean, safe, even if they are less beautiful or exotic than others. Well, you can travel to Switzerland which has all the merits, but Singapore has also its special beauty, its people are much friendlier than the Swiss, and a European or Japanese can feel himself at home there, very safe, and not estranged by extreme poverty, filth and diseases. You had the feeling that the government there cared for the citizens.

השורשים של רותי ושלי הם בבלקן, בו ביקרנו אשתקד, שמונה ארצות ושתי אוטונומיות בשישה עשר יום, תוכנית דחוסה אך ממצה ומספקת מאוד, הכוללת טעמים מכל דבר. רותי מרומניה שהיא ביקרה בה רק עתה וגם זה ליומיים כי קשה לה לבקר בארץ בו נטבחו רוב בני משפחתה על ידי הרומנים. נולדתי במצרים אך סבי היה יווני ואבי היה מסמירנה שהייתה עיר אירופאית כשהוא חי בה עם רוב של יוונים, ארמנים ויהודים.

The origins of Ruthy and me are mainly from the Balkans – Greece, Romania and Turkey (European Turkey is part of the Balkans and Smyrna was mainly European with Greeks settling in all the West Coast of Anatolia), and many of the Israelis originate from the Balkans or countries with a similar culture and Slavic language as Bulgaria and the countries of former Yugoslavia, like Poland and Russia. The Balkans has its feet in the East and its head in the

West, the religion, language, and folklore are mainly from Eastern Europe, but the aspirations were always to be Western, in the case of Greece – they gave the Western world a large portion of its culture – theater, literature, democracy, philosophy, mythology. Even, when it was conquered by the Muslim Turks, the people didn't assimilate and kept their European culture and religion, and so did the Jews who continued to speak Ladino and didn't assimilate in the Turkish population. Most of the Jews who came from Arabic countries had a European culture (in the Maghreb, Egypt, Syria and Lebanon – French, in Iraq – English, and in Lybia – Italian), so Israel, like the Balkans, has a European culture and European aspirations. Part of the Balkans is already member of the EU (Slovenia, Croatia, Bulgaria and Romania) and the other countries would like very much to join the EU (Montenegro for example has set the Euro as its currency, Serbia and Bosnia's EU aspiration has contributed to their peace agreements). So, because of the affinities with the Balkans, it was very interesting for Ruthy and me to visit the Balkans, and we found many analogies between the countries, their animosities, and their mentality and folklore.

In another case the policeman (who was not dressed in uniform) told our drive that he didn't stop at a stop signal and didn't fasten his seatbelt, so the fine would be 240 Euros and he would have to go to the police station to pay, but he was ready to settle this matter if he would pay him 120 Euros. We learned that also a posteriori, and that presented to us (or to me at least) an ethical dilemma, to complain, to whom, to lose time, there were no proofs and the driver would not want to complain, the bribe was not paid by us, possibly the policemen who were waiting in their cars outside the border station cooperated with the guy who took the bribe… Ruthy and me decided not to visit anymore this country, but why should we penalize a whole country for the misdeeds of one corrupt person?

אני מאוד אוהב מוסיקה אך שירלי ממש מעריצה זמרים, מחזות זמר והיה לה פסל ענק של מייקל ג'קסון בחדרה כשהייתה בשנות העשרה שלה. אמיר מיטיב לנגן בפסנתר, נוגה, רוני ודורון מאוד מוכשרים בנגינה ורותי נגנה באקורדיאון ובחצוצרה, כשהיא הובילה את המצעד של כלי הנשיפה ברחובות חיפה.

Shirly loves the most music and is up-to-date with all the modern music, pop, musicals, etc. As a teenager she worshipped Michael Jackson, had all his records, photos, books, and a two meter cardboard statue of him. When he came to Israel she went to see him and even tried to meet him with hundreds of other teenagers, but to no avail. She sang and danced all his songs and dances, studied very hard dance and steps, appeared on all the shows of her dancing class and school and choreographed some of them. She even had her debut on Broadway… In one of our numerous visits to New York we took her to see Grease on Broadway, as we arrived early, the dancers of the play who were already dancing, asked teenagers from the public to come and dance on stage. Without thinking twice, Shirly jumped to the stage and danced with the other teenagers and dancers for ten minutes until the play began. So, she boasts that she has already made her debut on Broadway. She even wanted to try her luck and stay in New York for a couple of years as a friend of hers did, but we convinced her that it is better for her and her cash flow to study computers, as she excelled in mathematics besides dancing. Her husband Ronny, who plays perfectly the guitar and sings as well, but works as a banker…, gave her a concert with friends on their wedding night to the delight of Shirly and all the relatives and friends. She probably has the genes of my wife Ruthy who played the accordion and trumpet quite well, and her son Noam plays also the guitar. Amir's daughter Noga plays very well the violin which she studied from early childhood, but plays also the piano although she didn't learn it. Finally, Joseph's son Doron plays very well the guitar and sings, studying at a music high school, while his grandfather prays that it will not be his career, as he wants that his grandchildren would be like their parents – an architect like Joseph, a lawyer like Nira his wife, a businessman like me and Amir, a psychologist like his wife Ella, a programmer like Shirly, or a banker like her husband Ronny. None of us wish them to be an ethicist like me in my second career or a teacher like Ruthy. The other children of Joseph – Tomer excels in

sports and Ophir is a born breakdancer, the other son of Amir Itai dances perfectly well, and the other children of Shirly Ido is a born actor who has the lead roles, and Yael who sings so well to the delight of their parents and grandparents.

רותי ואני שולטים במספר שפות ומנצלים זאת גם בחו"ל על מנת שהטרוריסטים לא יזהו את המקור שלנו. כאן אני מספר על פגישה עם מירון הרומני שזכרתי מה הייתה דרשת הבר מצווה שלו ברומנית גם כיום.

But you don't need only an aptitude in order to learn languages. You need also a very good memory. Dozens of years ago, a relative of Ruthy my wife, Miron, had his Bar Mitzva, and he said in his speech in Romanian (they were new immigrants) – Eu sint Mironica fara frica, sint Mironel frumosel. I am Mironica without fear, Mironel the beautiful (In Romanian it rhimes). Recently, we met Miron and Ruthy asked me if I remember him, so I answered: "How can I forget you, as you said in your Bar Mitzva's speech – Eu sint Mironica fara frica, sint Mironel frumosel".

רותי היא האמא האולטימטיבית ולה אני מקדיש את השירים הנפלאים של בנימינו ג'יגלי מאמא.

I enjoy to present another immortal song Mamma with Beniamino Gigli (I link it also to the lyrics in Italian and English and another performance by Luciano Pavarotti) that my father Albert loved so much, as it reminded him of his mamma, as it reminds me of my mamma and papa, and so does Ruthy, and I hope that all our children and granchildren will remember us with songs, stories and how we loved them so much. Here I feel Italian when I sing it, as a matter of fact I feel also Afro-American when I sing spirituals, Portuguese, Greek, Polish, Ashkenazi when I sing in Yiddish, Sephardic when I sing in Ladino, and of course Israeli when I sing in Hebrew, a polyglot!

Mom

Mom I am very happy

because I am returning to you

my song is telling you

that it is the most beautiful day for me

mom I am very happy

why should we live apart?

Mom, only for you

my song flies

mom, you will stay with me

you'll not be alone anymore

how much I love you

these words of love

that my heart is whispering to you

maybe are not longer used

Mom, but my most beautiful song is you

you are my life

and for the rest of my life I'll never leave you again

I can feel your tired hand

looking for my golden curls

I can hear, and your voice is a whisper

the lullaby of back then

today, your white head

I want to hold tight to my heart.

Italian

Mamma

Mamma son tanto felice

Perché retorno da te

La mia canzone ti dice

Che il pui belgiorno per me

Mamma son tanto felice

Vivere lontano perché

Mamma solo per te

La mia canzone vola

Mamma sarai con me

Tu non sarai piu sola

Quanto ti voglio bene

Queste parole d’amore

Che ti sospira il mio cuore

Force non s’odono piu

Mamma ma la canzone mia

Piu bella sei tu

Sei tu la vita e per la vita non ti lascio mai piu

Sento la mano tua stanca

Cerca i miei reccioli d’or

Sento e la voce ti manca

La ninna nanna d’allor

Oggi la testa tua bianca

Io voglio stringere al cuor

לרותי ולי יש טעמים משותפים במרבית התחומים, גם בסיטקומים, אנחנו מה לעשות, עם טעמים מיושנים שצוחקים רק מקפטיין פיקוק הבריטי, מיאנג מיסטר גרייס, מבנות הזהב ומג'ון היקר, ולא מסיינפלד וחברים.

The British sitcom and the sitcom in general that I enjoyed most – Are You Being Served? With Mollie Sugden (Betty Slocombe), Frank Thornton (Captain Stephen Peacock) and Harold Bennett (Young Mr. Grace). I only saw the credits that I started to laugh and I couldn't stop even half an hour later. In short, it made my night and I went to sleep with a big smile on my face, and so my wife Ruthy, who enjoyed all the sitcoms mentioned above, and doesn't like either the new sitcoms. Unfortunately, we don't share the same sense of humor with our children or grandchildren, who say that I, as an Egyptian, still live in the Pharaohs epoch, and maybe beyond our back they call us "overbutel"/passe in Yiddish/French, that is if they knew Yiddish or French, oldies from the last century as all our grandchildren were born in the new century while I started school in the first half of the past century. But, still, they love us very much and forgive us our lack of taste and sense of humor, as we overlook the scratches of an antique furniture, bearing in mind that it was manufactured in the Victorian area.

יש לנו אמרות שפר משותפות בשפות רבות שעל כך אני כותב פרק שלם בספרי ומספיק לנו להגיד מילה באחת מהשפות על מנת להבין את הכוונה של השני. להלן כמה מאמרות השפר האופייניות ביותר.

10.2 FAMILY PRIVATE JOKES

Ruthy and me laughed together a lot when we met and during our almost 50 years of marriage we continue to laugh, even when we encounter serious problems. I make many jokes in several languages with words having different meanings, and Ruthy who speaks also those

languages laugh a lot from them. It is enough to say a word in one of the languages to understand the funny situation that we encounter. We have sayings for false poets (in Romanian – la mini su pat, nonsense in rhyme), for a woman staying all the time close to her husband (in Ladino – Hanah detras/after de Muhulu), for pompous people (in Arabic – Nefsi Kebir/big nose, in Italian – siamo o non siamo – we are or we are not… high society). For false intellectuals (in Aramaic – Istra balagina kish kish karia/empty jar makes a lot of noise even with one coin), for cheap rich people (in Yiddish – Mehr Oisher Mehr Hazer/more riches more piggish conduct). For stupid old people (in Hebrew – Baa Zikna Baa Tipshut/when you grow old you become stupid – although in the last 20 years we have stopped to use it). We call a woman heavily made-up Bubulina like the heroine of Zorba the Greek, and Ruthy calls all my girlfriends prior to her Godzilas, if she is dressed very chic I call her in German Ausgeputzt, but if she doesn't like my sweater she says in Ladino that it is zurzuvi/multicolored, and a woman dressed without taste is Hastrapula or Tchloha. When we want to say mockingly that the situation is excellent we say in Turkish that it is birlanbir, and if we see a man, who cannot appreciate the opera where he goes and leaves in the intermission or art in a museum, we say – vender Djoyas a Bahchavanes/sell jewelry to a gardener in Turkish Ladino. A woman who complains all the time is called viven los yoradores/long live those who cry, in Ladino/Spanish, social climbers are nouveaux riches in French or es passt nicht – it is not fit in German, the crooked tycoons who poison the population with their factories' emissions but donate a cancer department at the hospital is called by us in Ladino – rova pitas i beza mezuzot/steal bread and kisses mezuzah. When we notice that someone spends a lot of money that we don't know where are his sources we ask in Romanian: "De unde ari/from where to they have" (of course we are not jealous…). If we spend too much beyond our means we say in Turkish – Paras chok, we have plenty of money. However, if we pay a small amount of money and get a lousy job done, we say in Turkish: "bu kadar para, bu kadar boya/you get the shoeshine in proportion to what you pay", or in Ladino: "Lo karo es barato i lo barato es karo/the cheap is expensive and the expensive is cheap". This proverb exists in many other languages, and was invented by the boutiques who sell you expensive stuff trying to convince you that because you pay a lot it is also worth a lot. Experience has shown us that in many instances we buy the best products at a low price and we pay an outrageous price for a lousy service. We gave in this book examples to that axiom, inter alia when we related the expensive tour in Saint Petersburg that was of the lowest quality. When a husband treats his wife badly we call her in Ladino "La pare basha/the low wall… on which you can throw whateve you like". And when we want to say that there is no need to rush we say in Italian Chi va piano va sano e va lontano, in German Langsam aber Sicher, in Romanian Nu Fugi Trenu, in French Rien ne sert de courir il faut partir a point, in English It is never too late, in Hebrew and Arabic – Hahipazon min hasatan/alajala min alshaitan… All of those proverbs mean the same, as it is amazing to notice how human society arrived to the same conclusions in all the cultures and languages. In short we have a funny expression for everything, in about ten languages…

בכל מחזמר שאני רואה אני מוצא מקבילות לך רותי, אך מעל לכל במחזמר ANYTHING GOES שכל שיר כאילו נכתב עלינו – על פרגון הדדי, על חברות ועל הכימיה הקושרת ביניינו בתרכובת חזקה. רצינו לראות בביקור האחרון שלנו בניו יורק את המחזמר, אך מקומות טובים עלו כבר חמש מאות דולר. במחיר הזה אני מעדיף לכתוב על כך, להשמיע לך את השירים, עם הקישורים למיטב הביצועים, כי כל דבר הולך...

Anything Goes is one of the best musicals I've ever seen, with music and lyrics by Cole Porter. I've seen it several times in films and also once on Broadway with Patty LuPone in an excellent performance. I love all the songs and here we bring You're the Top, from a 1956 film "Anything Goes", with Bing Crosby, Donald O'Connor, Mitzi Gaynor and Zizi Jeanmaire (who sat on my knees in Paris when singing "Je cherche un millionaire" asking me if I was a millionaire). The song has outstanding lyrics, relating about symbiosis in a couple. We give also as a bonus the excellent performance of Frank Sinatra and Ethel Merman in a

film from 1936. "You're the top! You're a dance in Bali. You're the top! You're a hot tamale. You're an angel, you, Simply too, too, too diveen, You're a Boticcelli, You're Keats, You're Shelly! You're Ovaltine! You're a boom, You're the dam at Boulder, You're the moon, Over Mae West's shoulder, I'm the nominee of the G. O. P. Or gop! But if, baby, I'm the bottom, You're the top!" Ruthy and I think the highest on each other and we continue saying how beautiful or smart he/she is. The second song Friendship, here sung at a rehearsal on Broadway with Sutton Foster and Joel Grey: "If you're ever in a jam, here I am. If you're ever in a mess, S. O. S. If you ever feel so happy, you land in jail. I'm your bail. That's friendship, friendship. Just a perfect blendship. When other friendships have been forgot. Ours will still be hot." Beyond esteem stands also friendship, experiencing together life, counting on each other. The third song is I get a kick out of you, sung by Frank Sinatra and Natalie Cole, and the lyrics are also outsanding. "I get no kick from champagne. Mere alcohol doesn't thrill me at all. So tell me why should it be true That I get a kick out of you?". Well, in our case it is also true as Ruthy and me don't drink alcohol and we get no kick in a plane too. As I don't drink alcohol, coffee or Cola, don't smoke, don't drive speedy cars, and don't get excited by food, clothes or houses, I center all my kicks on Ruthy and vice versa (well, in my case also on plays, films, reading, writing, ethics, but only after Ruthy). That is why I included the three songs in my Audio Play to Ruthy in 1989, and I called them the ingredients of love – having the highest esteem on each other/you're the top – the head, having friendship as pals – the heart, and most of all having the kick out of you, the chemistry, the guts between the couple. And finally the song Anything Goes with Patty LuPone on Broadway, the performance that I saw. Here also the lyrics are very actual, although not as acerbic as in Tango Cambalache, well, it is a comedy, not a satire, the musical excels as one of the best comic musicals ever made. "The world has gone mad today And good's bad today, And black's white today, And day's night today. When most guys today That women prize today Are just silly gigolos. And though I'm not a great romancer I know that I'm bound to answer When you propose, Anything goes."

גם בשירים שאנו אוהבים ביידיש ובלאדינו יש לנו אחידות דעים ואנחנו אוהבים את חווה אלברשטיין, יהורם גאון, דודו פישר, ואת זמרי שנות החמישים והשישים ניל סדקה ופול אנקה. אך מעל לכל את אוהבת את א יידישיע מאמע, השיר שספגת מהבית, מאמך וסבתך האהובות ואותו אני מקדיש לך לסיום הפרק הזה.

The best Israeli folk singers are undoubtedly Chava Alberstein in Yiddish and Hebrew, Yehoram Gaon in Ladino and Hebrew, and Ofra Haza in oriental Jewish songs, mainly Yemenite, in Hebrew and also in Ladino. Chava Alberstein's Yiddish songs, we bring here about fifty songs, are very loved by the Israeli public, but also by the Jewish diaspora, and she had the greatest influence to endear Yiddish songs to the young generations.One of the most well-known Yiddish songs is Zog Nit Kayn' Mol, Never Say This Is The End, the Jewish partisan's song during World War II, sung by Chava Alberstein, but there are also lighter songs as Tumbalalaika.

We can compare these two songs to the Ladino songs: Arvoles yoran por luvias, sung by the Jews from Saloniki when they were deported to Auschwitz, here sung by Yehoram Gaon, and the much lighter song La vida do por el raki sung by Glykeria. And there are of course the most known Yiddish song My Yiddishe Mame, loved so much by my wife Ruthy, sung by Charles Aznavour in French, Neil Sedaka in English, and Dudu Fisher in Yiddish, and Adio Kerida in Ladino sung by Ofra Haza, the Israeli no. 1 folk singer, and by Enrico Macias and Yasmin Levy, two of the best Sephardic singers.

My Yiddishe Momme

Of things I should be thankful for I'd had a goodly share
And as I sit here in the comfort of my cosy chair
My fancy takes me to a humble eastside tenement
three flights up in the rear to where my childhood days were spent
It wasn't much like Paradise but amid the dirt and all
There sat the sweetest angel, one that I fondly call

My yiddishe momme I need her more than ever now
My yiddishe momme I'd love to kiss that wrinkled brow
I long to hold her hands once more as in days gone by
and ask her to forgive me for things I did that made her cry

How few were her pleasures, she never cared for fashion's styles
Her jewels and treasures, she found them in her baby's smiles
oh, I know that I owe what I am today
to that dear little lady so old and gray
to that wonderful yiddishe momme of mine

A yiddishe Mamma,
Sie macht doch diese ganze Welt.
A yiddishe Mamma
Oy vey wie bitter ven zie fehlt

Ihr zollt doch danken das
Was ihr hatte ihr noch bei dir
Ihr wejst nit, vie traurig tzvert
Wenn sie geht da weg vun dir.

In vasser und fayer,
Vollt sie geloffn fahr ihr kind,
Nisht halt'n ihr tayer.
Dos iz geviss der greste Zind.
Oy vie gliklach und raych
Is der Mensch vus hut,
Az a sheyne matune geschenkt fun Gott,
Nur an altechke Yiddishe Mamma,
Mamma, oy Mamme mein.

בת שישים – שיר שעובד ליום ההולדת השישים של רותי והושר בשני האירועים של המשפחה והחברים

ביצוע: הגבעטרון
מילים: דידי מנוסי, עם שינויים של יעקב קורי
לחן: קובי אושרת

אֶת רֹאשׁוֹ שֶׁל הַר-הכרמל
מְישֶׁהוּ צָבַע כחול,
התכנסנו כאן כולנו
כִּי הֵאִיר הַיּוֹם.

בַּת שִׁשִּׁים פּוֹקַחַת עַיִן
היא אישה כל כך יפה.
מרעיפה היא לכולנו -
חום ואהבה.

יוֹם גָּדוֹל עומד בַּפֶּתַח,
יוֹם צָעִיר וְחַדְשָׁנִי.
מְגַהֵץ הוּא אֶת קְמָטֶיהָ
וּמוֹחֵק שָׁנִים.

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל,
וְלֹא אגו וְלֹא בלוף.
הֶעָבָר מֵאֲחוֹרֶיהָ -
הִיא צוֹפָה אֶל הַבָּאוֹת.

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל,
וְלֹא אגו וְלֹא בלוף.
הֶעָבָר מֵאֲחוֹרֶיהָ -
הִיא צוֹפָה אֶל הַבָּאוֹת.

הִיא גַּם סַבְתָּא וְגַם אִמָּא,
גַּם נֶכְדָּה וְגַם נִינָה.
בְּקִצּוּר, רוֹת מִתְחַדֶּשֶׁת
כְּמוֹ עוֹנוֹת שָׁנָה.

אֵשֶׁת קַיִץ, אֵשֶׁת חֹרֶף,
בת, אחות וְאֵשֶׁת כיף,
אַךְ בַּלֵּב עָמֹק מִתַּחַת,
שָׁם תָּמִיד אָבִיב.

שָׁם יָדָהּ הַמְיַבֶּלֶת
וְקָשָׁה מנקיונות,
עֲדִינָה וּמְלַטֶּפֶת
בְּרַכּוּת אֵין קֵץ.

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל,

וְלֹא אגו וְלֹא בלוף.
הֶעָבָר מֵאֲחוֹרֶיהָ -
הִיא צוֹפָה אֶל הַבָּאוֹת.

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל,
וְלֹא אגו וְלֹא בלוף.
הֶעָבָר מֵאֲחוֹרֶיהָ -
הִיא צוֹפָה אֶל הַבָּאוֹת.

היא הייתה מורה פנטסטית
דאגה לתלמידים
ומאז יצאה לפנסיה

אין לה מנוחה

בַּת שִׁשִּׁים פּוֹקַחַת עַיִן
היא אישה כל כך טובה
היא עוזרת לכולנו -
היא רק נשמה.

בַּת שִׁשִּׁים עַל פִּי הַלּוּחַ,
אַךְ בִּשְׁאָר הַמּוּבָנִים -
הִיא בַּת שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בְּקֹשִׁי,
או בַּת שֵׁשׁ שָׁנִים.

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל

ולא אגו ולא בלוף

העבר מאחוריה

היא צופה אל הבאות

כִּי אֲמִתִּית הִיא וְלֹא הבל,
וְלֹא אגו וְלֹא בלוף.
הֶעָבָר מֵאֲחוֹרֶיהָ -
הִיא צוֹפָה אֶל הַבָּאוֹת.

ברכה שנכתבה ליום ההולדת החמישים של רותי

חגיגת המאה - 19.1.1997

ויהי יום ויהי לילה ובחלום נגלה אלי מלאך יעקב ויאמר :
מה זה, כי לחגוג חפצתם את יובל התאומות בימים טרופים אלה של מיתון ונסיגה מחברון,
עוד טרם הגיעה עת שמחה ועוד רבה הדרך אל המנוחה והנחלה
ורק בעוד עשור, עת תגענה יחדיו יעלות החן אל שנתן המאה ועשרים,
תצאנה בשירה ובמחול, ברינה ובשמחה עם כל מוקיריהן,
על אשר סיימו הילדים את הלימודים האקדמאים - תואר ראשון, שני ושלישי,
התחתנו עם בני זוג מקסימים והביאו להן נכדים - ראשון, שני ושלישית,
ואז, בשנת 2007, נתאסף כאן שנית בהילולת באבא רותי ובאבא חלי,
אך במקום עשרים מסובים נהיה בוודאי מאתיים וחמישים...

בראש השולחן ישבו זקני השבט, פאני, עם מחשב נייד מחובר לאינטרנט ולחללית
שנותן לה בכל רגע ורגע את המיקום המדויק ואת שלומו של כל אחד מבני משפחתה,
ודוד, שויתר לכבוד האירוע על צעידת עשרת הקילומטרים היומית שלו
ומצליח לנצח בהורדת ידיים את כל הנכדים והנינים.

לצדם תשבי את רותי, אישתי האהובה, שניחנת בכל הסגולות והמעלות:
נאמנות ללא סייג לבעלך, בימים טובים כבימים קשים,
אהבת אין קץ לילדים, תוך הקרבה ללא סייג ותכלית,
מסירות וכבוד להורים במתכונת שכבר פסה מהעולם,
גמילות חסדים לחולים, נזקקים, אלמנות וחברות שאיבדו את יקיריהן,
ואולי אולי תזכי גם להגשים את עצמך בבחירת עיסוק שיתן לך סיפוק של ממש,
כמו למשל מדריכת תיירים ביערות האמזונס או בשכונות העוני של קלקוטה,
אך השאיפה העיקרית שעליך להגשים היא להגיע לשלוות הנפש, להימנע מדאגות
ולקחת את החיים כפי שהם, מבלי להיפגע אם הם מתאכזרים אליך לפעמים.

באשר לי, כמו כל בן מזל תאומים, התערבו בחיי המוקדם והמאוחר
וכך קרה שהקדמתי בכמה תחומים - בגיל חצי שנה ידעתי קרוא וכתוב,
בגיל חמש קיבלתי תואר אקדמי, בן עשר נהייתי א גרויסער מנהל ולפני בר מצווה כבר פרשתי.
אך לעומת זאת רק בגיל שלושים למדתי לנהוג, בגיל ארבעים לשחות,
בגיל חמישים לעבוד על מחשב והאמביציה היחידה שלי היא שעד גיל שישים אלמד לשטוף כלים ואם אצליח להרוויח עד אז קניפל קטן להבטיח את מאה ועשרים השנים הבאות - דיינו!

בן פורת יוסף יביא כבוד גדול למשפחתו ותוך עשור יהיה פרופסור לארכיטקטורה,
ירצה בכל מכוני היוקרה ויתכנן את הפרויקטים הכי עתידניים, יצירתיים ומשוגעים בעולם.
לפרנסתו, יקים לו משרד שידוכים בשביל לשמח את לבב אמו.
אמיר יקים משרד עצמאי למשפטים וחשבונאות ויקבל את התיקים המסובכים והמכניסים ביותר בישראל, מבלי שייאלץ לוותר לשם כך על ה- **INTEGRITY** שלו.
במקביל, יקים חברת הפקה לסרטים מצוירים שתתחרה בדיסני,
אך הגיבורים יהיו חתולים ולא עכברים, שאותם הוא לא כל כך אוהב...
שירלי תעמוד בראש משרד יחסי ציבור, שיצליח לשפץ את התדמית של ביבי ושל שרה
ואפילו החרצופים יפסיקו לצחוק עליהם. ארבע פעמים בשנה היא תיסע לרקוד על
בימות ברודווי ופוסטר ענק שלה יתנוסס ב- **TIME SQUARE** בניו יורק.
כל הילדים יבואו להילולה עם בני זוגם המקסימים ועשרת צאצאיהם השובבים.

שיר שנכתב ליום הולדת 55 של רותי, תורגם ועובד ללאדינו וזכה להתפרסם בעיתונים ואתרים ברחבי העולם

יום הולדת 55

ואם ישאל בעלי:
מלאך! נשמה! אייכי?
שוט בעולם,
בקשני, אהובי!

רגע אחר קופצת אני
לאמי החולה בביתה,
מבדרת אותה, מעודדת,
מחזקת את רוחה.

ומיד טסה אני לנכדי הפעוט
שאותו אני אוהבת יותר מכל,
מחבקת אותו בחום
מרעיפה עליו מתנות.

ומה עם בתי הקטנה והבודדה,
נוסעת לדירתה, מנקה, מסדרת,
ממלאת את ביתה מכל טוב
ומקלה עליה את מתח הלימודים.

גם את שני בני איני שוכחת
מזמינה אותם לארוחות
עם כלותי האהובות
ושולחת אותם לביתם עמוסי מצרכים.

ובין לבין פוקדת אני את ביתי,
מצחצחת וממרקת אותו,
על מנת שלעוזרת הבאה פעם בשבוע
לא תהיה יותר מדי עבודה.

עובדת במשרה מלאה בבית הספר,

יוצקת תוכן לחייהן של נערות,
דואגת להן לעבודה,
מוודאה שיתנו להן יחס הוגן.

מאמצת תלמידה רוסיה וסבתה,
שאין להן דבר בביתן,
שוכרת מוביל וממלאת את דירתן
ברהיטים, בגדים ובמילה טובה.

וכאשר יש לי חברה חולה,
מיד מפתיעה אני אותה
בבית החולים עם ארוחה טובה,
פרחים והרבה אהבה.

לא שוכחת אני לפקוד את קברותיהם
של אבי, סבתי, חותני, חותנתי, דודי,
הילדות של חברותי,
עם תפילה זכה, עם נר נשמה.

עושה מצוות רבות אלה,
שאחרות לא עושות בכל חייהן,
במשך חודשים ספורים
של השנה החולפת.

אך לך בעלי שומרת אני
את המצוות הגדולות מכולן:
אהבת נפש, מסירות, נאמנות, רוך,
ואיני מאכזבת אותך לעולם.

וגם אם אין לי הרבה זמן להקדיש לך,
דע לך שאתה כל עולמי,
ועושה אני את כל המצוות לאחרים -
רק בשביל להודות לאלוהים שנתן לי אותך!

שיר שנכתב ליום הנישואין הארבעים של רותי ועיקב קורי

יום נישואין ארבעים

ארבעים שנה היו בני ישראל במדבר
ואילו אנחנו חיים ביחד ארבעים שנה בנווה מדבר.
בשנים קצרות אלה שחלפו ביעף
הפכת ממאמי למאמא ולאומאמא –
היית מאמי עד אשר נולדו הילדים,
מאז הפכת למאמא ובעשור האחרון
את כבר אומאמא, סבתא לחמישה נכדים.
ולא סתם הכל מתחיל במ' כי היא בגימטריה ארבעים.

אז מה היה לנו בכל עשור עם האלמנט?
העשור הראשון היה העשור המכונן:
במשך שנתיים הכרנו, התחתנו, קנינו דירה
ונולד יוסי הבכור – הספק לא רע לכל הדיעות.
אך עד תום העשור הספיקו להיוולד
גם אמיר השובב ושירלי החמודה,
התבססת כמורה מצטיינת במזור
ואילו אני עשיתי חיל בחטיבה הבטחונית באלביט.

בעשור השני הגענו לשיאים שלא חלמנו עליהם:
היית סגנית מנהלת בבית הספר עד שנמאס לך.
הפכתי לסמנכ"ל כספים ומכירות באלביט,
שרכש חברות בארה"ב, הבריא חברות באירופה,
עשה הנפקה בוול סטריט, היה טריבון העם של העובדים,
התפטר על רקע אתי והתחיל קריירה כעצמאי;
כאשר הילדים מצטיינים בריאלי ופעילים
בחיים החברתיים והתרבותיים לעילא ולעילא.

בעשור השלישי שקענו והתרוממנו לשיאים גבוהים אף יותר:
איבדנו את רוב חסכונותינו בגלל הונאה אתית
של החברים הטובים ביותר שלנו שבגדו בנו,
אבל הרווחנו פי כמה והתבססנו היטב מבחינה כלכלית.
היו תקופות מזהירות כעצמאי עם שכר מהגבוהים במשק
ותקופות שפל שבה למדתי שפות וקראתי קלאסיקה.
את כמו תמיד התחלקת אתי בעצב ובשמחות,
כאשר שיא השמחה היה בחתונה של יוסי עם נירה.

העשור הרביעי הוא אולי המעניין והמפתיע ביותר:
פרשת בלי שום הרהורי חרטה ומאז אנו חיים מהפנסיה שלך.
אמירי התחתן עם אלה ושירלי התחתנה עם רוני
ונולדו לנו חמישה נכדים מקסימים, בריאים, יפים וחכמים:
תומר, דורון, נוגה, אופיר ונועם והשישי בדרך.
אני קיבלתי דוקטורט בהצטיינות בצרפת באתיקה עסקית,
כתבתי ארבעה ספרי מחקר, רומן, מחזה, אתר ומאמרים,
הרציתי באקדמיה, באינסאד ואני מרצה אהוב באוניברסיטת חיפה.

ומה נאחל לעצמנו לקראת העשור החמישי וחתונת הזהב?
קודם כל הרבה בריאות, הרמוניה וזוגיות למופת ללא עננות.
שהילדים יצליחו ויתבססו, עם זוגיות והרמוניה כמו שלנו.
שמנין הנכדים יגיע למנין – עשרה לכל הפחות וכולם מוצלחים.
שנשמור על מה שיש לנו, לא נתעשר ולא נתרושש.
שתעזרי לאחרים אבל לא על חשבון הבריאות והשלווה שלך.
שהמשנה האתית שלי תהפוך לנחלת הכלל לרווחת כולנו.
נרחיב אופקים, נהנה מהחיים, נטייל, נקרא, עם שפע של תרבות.

והכי חשוב - שנמשיך להרגיש צעירים כמו בימים שבהם הכרנו,
עם הרבה פרגון, אהבה, כבוד ועזרה הדדית, כי אנו חפצי חיים!

שיר שנכתב על פי GRACIAS A LA VIDA ליום הנישואין השלושים של רותי ויעקב קורי

חיפה, 19.8.1999

לרותי האהובה,

במלאת שלושים שנות נישואין נפלאות ובפרוס שישים השנים הבאות, הדרך הטובה ביותר לעשות סיכום ביניים היא להקדיש לך את השיר הנפלא של VIOLETA PARRA, המשוררת הצ'יליאנית, בתרגום חופשי ובהקבלה לחיי הנישואין שלנו.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לך רותי על כל הטוב שהרעפת עלי

הם נתנו לי שתי עיניים, שכאשר אני פותח אותן
יש לי עיניים רק בך ובלעדיך איני רואה דבר

אני מבחין בבירור בין השחור ללבן
את הקנית לי את כל ערכי היופי, הטוב והטוהר

ובשמיים מעל ברקע הכוכבים
את כוכב הצפון שלי, כוכב המזל, ועימך דרך כוכב מיעקב

בתוך ההמונים גיליתי את הגבר אותו אוהב.
כי בכל העולם יש רק אחת ויחידה, רק את מצויה בליבי.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לחיים שהגשימו את כל משאלותי

נתנו לי את השמע ואוזניים כרויות
ואיפשרו לי להיות קשוב

לשמוע יום ולילה את הצרצרים והקנריות
לרחשי הלב של כל האהובים עלי

פטישים, טורבינות, נביחות וסופות
ולהתגבר על המיית הזדים ועל סופות החיים

ואת הקול הרך של אהובי.
כשבאוזני מצטלצל רק קולך המתוק, השירי והאהוב.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לאלוהים ששמע לקולי

נתנו לי את הקול ואת כלי הביטוי
ואיפשר לי להתבטא בכתב ובדיבור

שאיתם אומר את אשר אחשוב
על העולם, על החברה ועל העסקים

בפני אמי, ידידיי ואחיי והאור המאיר
בפני כל הסובבים אותי ולאורם

על הדרך המביאה אותי לחיק הנפש האהובה.
אך מעל לכל לבטא את רחשי ליבי אלייך, אהובה.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לחיות שנתנה לי את הדחף

נתנו לי את היכולת ללכת ברגלי העייפות
להמשיך לצעוד למרות כל המכשלות

איתן צעדתי בערים ובביצות
בדרך המלך וביוון המצולות

בחופים ובמדבריות, בהרים ובעמקים
בין ההמונים, איתם ובלעדיהם

עד אשר הגעתי לביתך, לרחובך, לחצרך.
כשאת צועדת לצידי במדבריות ובכרי הדשא.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
תודה לאהבה שפתחה לי צוהר

נתנו לי את הלב העובר על גדותיו
אל הרגש, אל הלב, אל הדאגה לזולת

כאשר אני רואה את פרי המין האנושי
אל פרי האהבה, אל יוסי, אמיר ושירלי

כאשר אני רואה את הטוב שהוא כה רחוק מהרע
אל כל הטוב שבעולם שלעולם לא ייפגש עם הרע

ואת כל זאת אראה בתוך עינייך הזכות.
ועינייך הזכות הן אלה שקרעו את האפילה והראו לי את דרכי.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה
על הדבש ועל העוקץ

נתנו לי את הצחוק ואת הדמע
על המר והמתוק

כך אבחין בין אושר לייאוש
על האושר והייאוש

שני החומרים המהווים את שירי
על הטוב והרע המהווים את עולמנו

והשיר שלכם שהוא אותו השיר
על הגורל של שנינו שהוא הגורל של כולנו

והשיר של כולם שהוא גם השיר שלי.
על השיר שלנו, המהווה את כל עולמנו, נאמר תודה.

תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה.
תודה לחיים שנתנו לי כה הרבה!

באהבה עזה,

יעקב קורי

שיר שנכתב ליום ההולדת ה- 67 של רותי ב- 18.1.2014, מספר חודשים אחרי מות אמה פני והנפילה שלי

רותי בת 67

לא פעם הייתי צוחק, באומרי שבגללך אני אף פעם לא חולה,
כי את כועסת על החולה, עד שמרוב בושה הוא חייב להבריא.
אבל כיניתי אותך פיית הגשם, כי כאשר חברות שלך חלו
היית סועדת אותן יום ולילה בהרבה אהבה ואמפתיה.
וזאת, למרות שכאשר הבריאו הן המשיכו להתחבר
עם החברות הזוהרות, העשירות או החשובות יותר.
עבורי, היית תמיד הכי זוהרת, גזעית, נשית ויפה,
הכי עשירה בתכונות החשובות – טוב לב ואהבה.
רצה הגורל והשנה נפלתי והייתי באמת חולה
והתגלית לי במלוא טוב הלב, תוך מסירות שלמה,
סועדת אותי סביב השעון, ישנה לצדי בבית החולים,
מביאה לי אוכל, רוחצת אותי, לא נגעלת ולא מרפה,
לא מתוך רגשי חובה כי אם מתוך נתינה ואהבת אין קץ.
לפתע הפכתי לגוזלך הקטן, הקטן בנכדייך הזקוק לך בכל,
ושמרת עלי כזאבה השומרת על גוריה, לא נוטשת אותי לרגע,
נוסעת איתי לכל מקום, לכל רופא, לכל טיפול, לכל שיעור.
הפכת פתאום לחובבת סרטים וקונצרטים על מנת להיות לצידי,
ובדרך מופלאה התחלת לאהוב זאת כי חווית אותם באמצעותי.
45 שנים אנחנו ביחד צמודים זה לזה כחנה ומוחולו, כתאומים,
אך רק בחודשים האחרונים הפכנו ממש לנפש אחת, גוף אחד.
אני מאחל לנו לפחות עוד 45 שנה כה מופלאות, בבריאות ואהבה,
שכל שנה שלנו תהיה יותר מוצלחת ומאושרת מקודמתה.
שהנפילה שלי תהיה הנפילה האחרונה, שמעומק הבור והכאב
נטפס לפסגות שלא יאומנו, מוקפים בילדינו האוהבים והמשגשגים,
בנכדינו המבריקים שנחונו בכל התכונות הטובות של כולנו.
והחשוב מכל – שנמשיך לאהוב בימי השמש כפי שאהבנו בסגריר,
כי את היית ותהיי עבורי תמיד פיית השמש, הזוהר, האור והטוב.
מבעלך האוהב היום כמו בכל יום בעבר, בהווה ובעתיד – קורישון.

שיר שנכתב ליום ההולת ה- 68 של רותי

רותי בת 68 מבעלה

עם הגיעך לגיל המופלג של 68 הגיעה העת להפליג ולשייט בעולם,
כי אין זה ה- FINAL CURTAIN אלא "המסך עולה" (או שמא "המסכן חולה"?).
אז מה היה לנו? עם האלמנט כמובן, כדברי קאלאראשו הקומפטריוט:
אחד - בעל מקסים, שבשמים, בים ובארץ אוהב אותך יותר מכל,
שניים - הורים מדהימים, שחינכו אותך לתפארת במסירות,
שלושה - ילדים מוצלחים, שעשו קריירות ובנו משפחות לעילא,
ארבע - דירות לאוהבים, מדירה שכורה ועד לוילה מפוארת בכרמל,
חמישה - עשורים של נתינה, בהוראה, עם הילדים, הנכדים, החברות ו... הבעל,
שש - חברות הכי טובות ובראשן חלי אחותך התאומה הסיאמית האהובה מכל,
שבעה – מדורי יסורים שעברו עלינו, כי שום דבר לא בא בקלות בדרך עד הלום,
שמונה - נכדים יפים, חכמים טובים ואוהבים, שהם גולת הכותרת לכל פועלנו.

ומה יהיה? האם המסך עולה לשירת הברבור שלנו וכמה זמן היא תימשך?
כמו שירי אום כולת'ום הנמשכים לנצח או כמו שירי ז'אק פרוור של משפט אחד?
אם נלך בדרכי הורינו ומשפחתנו צפויים לנו 15, 20 או אפילו שלושים שנה ביחד,
אך אל לנו להיות כמו הבוב והבובה', חנה מאחורי מוחולו, זוג החי בדלתיים סגורות.
תמשיכי לדאוג לאחרים, אבל תדאגי בראש וראשונה לעצמך, לבריאותך ולאושרך,
צריך להעמיד פנים שוחקות גם לעומת רוחות רעות, מחלות ובעיות הפוקדות אותנו.
דווקא בגילנו המופלג דרושות הרבה סבלנות, אהבה ומסירות אל מול הקשיים,
התנהגת אלי בשנה האחרונה כאמא תרזה, אך גם כחברה אהובה, עם הרבה חוש הומור,
צריך להחליק את המתחים, לסלוח על מילים קשות הנאמרות על רקע הכאב והצער,
כי יש לנו אהבה והיא תנצח ותהפוך את שירנו להמנון האהבה, המסירות, החברות, הבריאות והחיים.

מבעלך האוהב,
יעקב קורי

שיר שנכתב על ידי רותי וקורי ליום הולדתו השמיני של נכדנו הבכור תומר בינואר 2008

תומר בן שמונה

תומר שלנו האהוב,

לפני שמונה שנים הגחת לאוויר העולם

ומאז אנחנו אתך כל הזמן.

חיכינו לך שמונה חודשים והגעת בטרם עת

כי מהבטן של אמא מאוד מיהרת לצאת,

ידעת שכולנו מצפים לבואך

ונערוך חגיגה גדולה לכבודך.

מהרגע שראינו אותך נכדנו הבכור

הבאת לחיינו המון אור

ואנחנו מאוד מאושרים

שיש לנו נכד כזה וגם כאלה נכדים.

אתה חכם, בוגר ופיקח

רק עם דורון אתה עדיין ממשיך להתווכח.

D&D, טקטיקו וריסק הם משחקיך האהובים

וגם נעשית פריק של מחשבים,

אותי במונופול אתה אוהב לסדר

ועל דומינו אין מה לדבר.

מצטיין בחשבון, אוהב לקרוא, בעל אופקים רחבים

מתעניין בספרים וסרטים על מכשפים ודרקונים.

וכשסבא קונה לך סופר גול

אתה מתרגש ומודה בקול.

בקיצור, אנו מאוד נהנים בחברתך

ואתה ממלא אותנו אושר ושמחה.

ליום ההולדת שלך נאחל לך הרבה מזל טוב, המון אושר בריאות ושמחה, שתחיה עוד יותר ממאה ועשרים שנה,

שתמשיך להיות תלמיד מצטיין, תכבד את הוריך, סביך, דודיך, סבתות רבא, מוריך וחבריך

תהיה רגיש לכל הסובבים אותך ותאהב את אחיך ובני דודיך

ושתמשיך להיות יצירתי, עם חוש הומור ומקסים כפי שאתה!

מאחלים באהבה גדולה סבתא וסבא קורי

ברכה שנכתבה עלי ידי רותי וקורי לתומר ליום הולדתו ה- 12

תומר קורי בן 12

זה הקטן גדול יהיה אמרו לנו האחיות בבית החולים כשנולד הפג תומר
ואכן תומר מיהר לצאת אל אוויר העולם כי שיעמם לו שם בבטן של אמא.
תוך מספר שנים למד לקרוא ספרים, לכתוב בכתב חרטומים, לספור ולשחק במג'יק
לכן משעמם לו מאוד בכיתה כי הוא יודע מה שהמורים עוד לא למדו.
יש לנו כבר שבעה נכדים, לסבתא פאני יש 11 נינים, אבל תומר ישאר תמיד הבכור
שהוא דוגמא ומופת לכל המשפחה המורחבת, הוא הבוגר, המנהיג והאח הגדול...
תומר עוד לא החליט מה יהיה כשיהיה גדול: מדען, עורך דין, ארכיטקט או סופר
אבל אין ספק בדבר אחד: שהוא תמיד יהיה קוול ולא יהיה אף פעם חנוון.
עם כל הכבוד לתכונות הנהדרות של תומר, חלק גדול בהצלחתו נובע מהגנטיקה:
מנירה, יוסי, סבא עוזי, סבתא ורה, סבתא רותי, סבא קורי וממיזוג גלויות של עשר ארצות.
ומה נאחל לנער תומר המקסים: קודם כל בריאות ושיצעד בגו זקוף לקראת האתגרים הבאים
שימצא את המסגרת הלימודית המתאימה לו, כי מסגרת חברתית ומשפחתית טובה כבר יש לו.
שיהיה אח טוב, בן טוב, מסודר, שיתנהג בדרך ארץ למוריו ובאמפתיה לסובבים אותו
שיגשים במלואן את היכולות הפנטסטיות שלו, ויפתח את התומרפדיה כי הויקיפדיה כבר passé.
ושהסבים והסבתות יזכו לראות אותו מתחת לחופה אחרי שימצא את בחירת ליבו תמר
ושיביא לנו נינים מקסימים, יפים, חכמים, טובים, סבלנים, בריאים ומוכשרים כמוהו!

באהבה גדולה מסבתא רותי וסבא קורי, סבתא רחל, סבא איתן וסבתא פאני

ברכה שנכתבה לפני פופליקר על ידי בנותיה רותי וחלי

לאמא הכי הכי בעולם!!!

אמא שלנו יקרה שיש בה משהו נפלא

- דבר שקשה לתאר – מכאן ננסה לספר.

ילדה אותנו בעודה ילדה – והעניקה לנו המון אהבה.

יחד עם אבא הקימהו משפחה ואותנו גידלו במסירות רבה.

וככל שגדלנו הבנו אמא שלא היה לך קל בכלל.

לעבוד, לעמול ובנו להשקיע.

ועבורנו אפילו להוריד את הרקיע.

כי אין אמא כמוך בעולם – אמא אכפתית

לא רק במילים – אלא גם במעשים.

למרות שהזמנים היו קשים – לא היה קל

להיות עולים חדשים – לא חסכתם מאתנו דבר –

והיינו כולם הכי מאושרים בעולם.

בעמל יזע וגם דמעות – חינכתם אהבתם ללא גבולות –

נתתם מעצמכם הכל – כדי שנוכל בנחת לגדול.

ההקרבה והנתינה הן ללא גבולות ולכן אותך אנחנו אוהבות.

קורי ואיתן החתנים אותך מאוד אוהבים.

כי את חמות נעימה ונבונה.

וכשאת בביתנו את מקור לשמחה.

אוהבת ודואגת לנכדים, סורגת ומביאה מתנות לנינים.

את אדם נפלא. סבתא נהדרת. וסבתא רבא פעילה ויוזמת

האהבה נשקפת מעיניך והחיבוק משתי ידייך.

הדרך שבה את עושה דברים למען המשפחה וגם למען האחרים

עושים אותך לאמא כל כך מיוחדת.

בנותייך האוהבות חלי ורותי

ברכה שנכתבה על ידי אמיר ומשפחתו לפני פוליקר

סבתוש,

היום את "בת שבעים פלוס ומה אכפת לך...."
נגה אלה ואני מאוד מאושרים בשבילך.
בשבילנו, את לא רק סבתא-רבא של נגה.
את אשה חכמה, מלאת חוש הומור.
שופעת אהבה למשפחתך. כמו נהר העולה
על גדותיו וסוחף את כולנו.
אני זוקף כל כך הרבה דברים שקרו לנו בחיים לזכותך.
לפעמים נראה לי שיש לך קו ישיר לאלוהים
כאשר את מתפללת עבור השבט המורחב שלך.
כשאלה ילדה את נגה את פתחת את כל הדלתות
והחלונות בבית כדי שתהיה לה לידה קלה
והפלא ופלא – הצירים פסקו הכאבים נעלמו
ונגה פתאום האירה את חיינו באור נגוהות.
בת שבעים ומה אכפת לך... ומה עוד אפשר לאחל לך?
את מוקפת במשפחה חמה ואוהבת, שכנים וחברים נהדרים
ומלאך השומר מלמעלה עלייך ועלינו כל יום.
אז שנחגוג לך "שמונים, תשעים, מאה ומאה ועשר ומה אכפת לך"
כי אנחנו אוהבים אותך עד אין קץ ומתגעגעים מאוד.

נשיקות רבות,
נגה, אלה ואמיר

ברכה שנכתבה על ידי יוסי ומשפחתו לפני פופליקר

סבתא פני היקרה מכל,

קשה לי להביע את אהבתי הגדולה אלייך במילים,
בכלל קשה לי להביע רגשות...
אך זה לא אומר שאני מרגיש פחות מכל יקירייך שכתבו לך.
אני מתכוון לתכנן את הבניין הבא שאקים
בהשראה שלך ושל סבא שהייתי תמיד עבורכם הבכור האהוב.
אני אצוק לתוכו את כל החום והאמפתיה שנתתם לכולנו
והבית לא יזדקק יותר לחשמל לחמם ולהאיר אותו.
אני אשפוך לתוכו את כל נהרות הרוך והאהבה ששפכתם עלינו
וזה יספק את כל המים הדרושים לשתיה, לרחצה ולנקיון.
אני אמגן אותו בכל החיזוקים שהענקתם לנו
והם ישמרו עליו מכל טיל, רעידת אדמה או עין רעה.
ובכך אחזיר ולו במעט את החוב האינסופי שאני חב לך,
לסבא דוד, לאמא ואבא שתמיד היו ויהיו לצידנו!

באהבה ללא גבול,
יוסי, נירה, תומר, דורון ואופיר

ברכה שנכתבה על ידי שירלי ומשפחתה לפני פופליקר

טוטה לוטה יקרה שלי

את הנשמה התאומה שלי,

הנשמה הטהורה שלי,

האמא השנייה שלי

ואחותי הראשונה.

אהבה כזו היא יותר מכל דבר

את תמיד במחשבותי ובליבי

ואין יום שאעבור מבלי לשמוע את קולך המתוק.

את אמנם בת 80 אבל בשבילי בת 30!

וזו זכות בשבילי שאת אתי בכל רגע,

בכל שמחה, בכל עצב ובכל יום.

אני אוהבת אותך טוטה

מזל טוב

מטוטה השנייה (שירלי)

ברכה שנכתבה על ידי יעקב קורי לפני פופליקר ברומנית

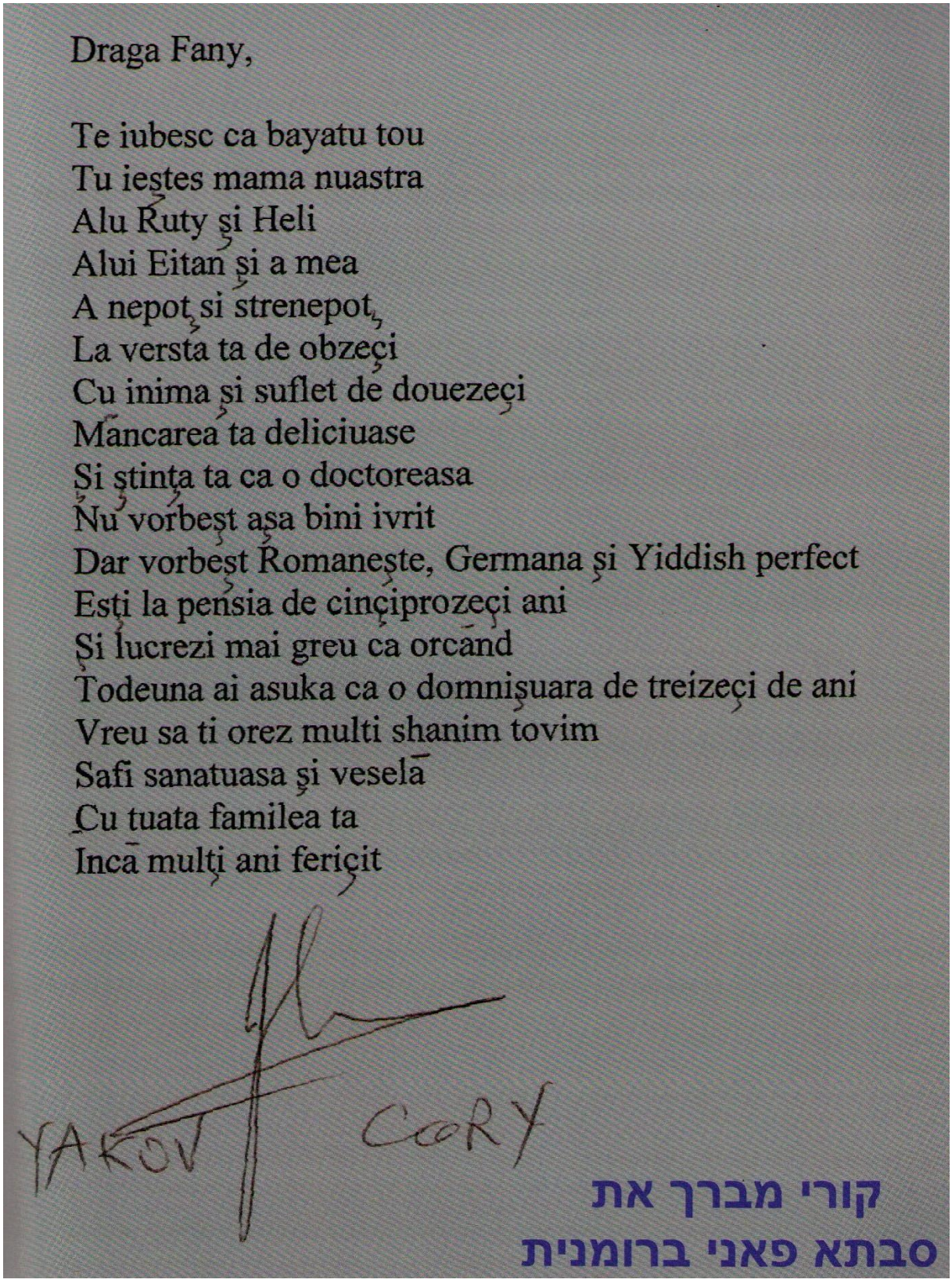
Draga Fany,

Te iubesc ca bayatu tou
Tu iești mama nuastra
Alu Ruty și Heli
Alui Eitan și a mea
A nepoți si strenepoți
La versta ta de obzeci
Cu inima și suflet de douezeci
Mancarea ta deliciuase
Și știința ta ca o doctoreasa
Nu vorbești așa bini ivrit
Dar vorbești Romanește, Germana și Yiddish perfect
Ești la pensia de cinciprozeci ani
Și lucrezi mai greu ca orcând
Todeuna ai asuka ca o domnișuara de treizeci de ani
Vreu sa ti orez multi shanim tovim
Safi sanatuasa și veselă
Cu tuata familea ta
Incă multi ani fericit

YAKOV CORY

קורי מברך את
סבתא פאני ברומנית

ברכה שנכתבה על ידי דליה גולן לרותי ליום הולדתה השבעים

ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לדידי גולן חברנו במלאת לו שבעים

דידי בן 70

הכרנו אותך כשהיית עדיין בשנות השלושים שלך וחייבים לציין שלא השתנית כלל אותו דידי נעים הליכות, טוב לב, המדבר ברכות אך יש לו לעיתים לשון חדה כתער. הגעת לפסגות העולם הכלכלי בישראל אך לא גבה לבך והמשכת להיות צנוע וענו אתה חבר אמיתי, נאמן, עוזר ותומך שתמיד נעים לשוחח אתך ולהתחלק בחוויות. ואי אפשר לחשוב עליך בלי להתייחס לנשמה התאומה שלך דליה השותפה בכל אתם מהווים דוגמא לזוגיות מושלמת, ההולכים יחדיו בטוב וברע כמעט 50 שנה. אך פסגת היצירה שלך היא לא מנכ"לות של חברות מובילות וחברות בדירקטוריונים יהלומי הכתר הם לימור והילה שהקימו משפחות לתפארת ונתנו לכם נכדים מקסימים. דידי, אתה יחיד בדורו, כי במדינה שכולה ריב ומדון לא הסתכסכת מעולם עם איש כולם אוהבים אותך, מעריכים אותך, מפרגנים לך ומאחלים לך את כל הטוב שבעולם. תחומי העניין שלך שונים ומגוונים, ספרות, הסטוריה, מוסיקה, אומנות, תיירות, אך גם יש לך דיעות פוליטיות מגובשות, במרכז המפה, תוך חתירה לשלום ואחווה. אתה ספורטאי מעולה, משחק טניס, סקווש, ומי יודע אולי בעתיד תשחק גם גולף. חוש ההומור שלך הפך זה מכבר לשם דבר ואתה מצביע לא פעם על המלך העירום ומהנסיעה המשותפת שלנו לקלאב מד אנו זוכרים רק את הבדיחות שלך ולא את ווגדודודו. בשקט בשקט עסקת תמיד באחריות חברתית, בשולחן העגול ובכל התפקידים שהיו לך ובמקביל סייעת תמיד לאמך, למשפחתך ולחבריך, בתמיכה הפעילה והמעשית של דליה. דידי האהוב, אנו מאחלים לך הרבה בריאות ואושר, אריכות ימים, הצלחה ושגשוג שנמשיך להיות לצדך עוד עשרות שנים ונחגוג בקרוב את יום ההולדת ה- 100 שלך.

מאחלים רותי ויעקב קורי

ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לדידי גולן חברנו במלאת לו שישים

<u>הילד בן שישים</u>

הילד בן שישים יש לו חום גבוה,

חום ואהבה קודם כל לאשתו

מזה "למד וו" שנה

דליה המקסימה והמפרגנת.

חום לשתי בנותיו היפהפיות

לימור והילה נשות קריירה

המצליחות בכל אשר הן עושות.

חום גם לאימו האהובה,

העומדת על כך שגוזלה הרך לא ימוש ממנה.

אך לשיאי החום הגיע בחייו המקצועיים

בהם הצליח יותר מכל אחד אחר

ומנכ"ל כמה מהחברות החשובות במשק.

אך עבורנו הוא יהיה תמיד החבר החם והעוזר,

שתמיד אומר מילה טובה, מתעניין במה שקורה לנו,

מעולם לא משמיץ, לא מתחמן ונשאר אתי עד לשד עצמותיו.

דידי, ידידי, מה נשאר לנו לאחל לך

שתתמיד בדרכך זאת בשישים השנה הבאות

מוקף באשתך, בנותיך, חתניך, נכדיך, ניניך וחבריך

שהחום שלך לא יפוג, מזגך הנוח לא יתקשח,

קצת תנוח, תתמיד בספורט, תבלה, תראה קונצרטים והצגות,

ושניפגש כולנו לחגוג איתך מידי שנה את יום הולדתך!

שיר שנכתב על ידי רותי וחלי ליום ההולדת השישים של חברתן יהודית אופק

שישים ליהודית (לפי המנגינה "זוהי יפו")

מילים ושירה - רותי קורי ורחל צ'יילר

מעל לדק עולה לו הירח
את פריז הבירה אורות עוטרים
ושוב היא בשדרות העיר צועדת
ככה היא גומעת מרחקים

ושוב לחו"ל היא ממריאה בקצב
מעבר לימים היא תטייל
יש משהו מופלא בזו היהודית
היי ברוכה וישמרך האל

<u>פזמון</u>: יש לה מרץ כשל בת תשחורת
והכל היא צריכה לחוות
הן אפשר לחטוף פה סחרחורת
מהקצב שהיא רוצה בו לחיות

עובדת ולומדת ותומכת
לכולם תורמת מזמנה
את מרצה בנכדיה היא השקיעה
ובבנותיה את כל הנשמה

כי היא הרי ממש פנומנלית
נותנת מעצמה ממש הכל
יש משהו מופלא בזו היהודית
יש משהו נשגב ממש גדול

<u>פזמון</u>: היא גם אמא, גם סבתא ודודה

והכל היא עושה בשלמות

היא גם בת שדואגת לאמא

באהבה והמון חמימות

את איטליה היא אוהבת

וגם את ירושלים הבירה

בכל החוגים היא מתעניינת

ולא עושה עניין משום דבר

גם פנאי לנכדים מוצאת היא

והרי היא סבתא מגניבה

וכשאנו מדברות על נכדיה

קורנות פניה ומאירות מרוב שימחה

<u>פזמון</u>: יש לה מרץ כשל בת תשחורת

והכל היא צריכה לחוות

הן אפשר לחטוף פה סחרחורת

מהקצב שהיא רוצה בו לחיות

היא גם אמא, גם סבתא ודודה

והכל היא עושה בשלמות

היא גם בת שדואגת לאמא

באהבה והמון חמימות

ברכה שנכתבה על ידי רותי וקורי לאמי אופק חברנו שמלאו לו שישים – בעשרים שפות

Sechzig er und sechzig wir ("הוא בן שישים ואנו בני שישים" בגרמנית)

על בני השישים יש בדיחות למכביר (זה בעברית...)
מה לא אומרים ואיך ניתן להגדיר?
הזיכרון לצערנו כבר אינו crystal clear ("צח ונקי" באנגלית)
הבריאות גם היא רחוקה מלהיות bir lan bir ("משהו משהו" בתורכית)
הכושר הפיזי - הס מלהזכיר
וחיי המין - אויבי זמיר. ("אוי ואבוי לי" ביידיש)
אך אל תאמין לכלום כי c'est pour rire ("זה בצחוק" בצרפתית)
כל אלה סיפורים para durmir ("בשביל לישון" בלאדינו)
לך זה לא יקרה כי אתה לא נפשי כיביר ("שוויצר" בערבית)
בשביל הכושר תאכל ואל תהיה subtsire ("רזה" ברומנית)
תעשה כל יום ספורט ותפתח spier ("שריר" בהולנדית)
להרגעת העצבים כל ערב קצת cucire ("לסרוג" באיטלקית)
ואחר כך שעה שלמה מסביב לשכונה ir ("ללכת" באינטרלינגואה)
לשיפור חיי המין תיקח גת, שום ושמיר
כך תמשיך להיראות כמו ריצ'ארד גיר
יהודית, הבנות והנכדים יעשו אותך צעיר.
שמח בחלקך כי רק כך תהיה עשיר
שלא תיקח ללב בעיות של Voyna i mir ("מלחמה ושלום" ברוסית)
שתתן לכולם ולעולם לא תצטרך recibir ("לקבל" בספרדית)
כי אתה תמיד פה כשצריכים acudir ("לעזור" בפורטוגזית)
הטוב שבכולם tu es ille vir ("אתה הוא האיש" בלטינית)
שיהיו לך הרבה חברים ליום שמש וליל סגריר
שכל יום חדש ייראה לך נפלא ומסעיר
שאלוהים ישמור עליך מ- ferir i morir ("פציעה ומוות" בקטלנית)
שתצליח בכל דרכיך וגורלך יהיה שפיר ("טוב" בארמית)
ומדי חודש עד גיל מאה ושמונים תבוא לאפי נצר לשיר.
לאמי אופק מרותי ויעקב קורי עם חום אדיר
ומכל החברים שבאו לחוג איתך מכל העיר

ברכה שנכתבה לנפתלי פריד ע"י רותי וקורי ליום הולדת 60. נפתלי לא זכה להגיע לגיל 70, יהי זכרו ברוך!

נפתלי פריד בן שישים

אריסטו אומר שהדרך לאושר היא שביל הזהב

ואכן נפתלי אתה מהווה דוגמא ומופת לכולנו

בנועם הליכותיך ובגישתך המאוזנת.

זאת לא חוכמה להצליח במרוץ חסר עכבות,

תוך רמיסה כל העומד בדרכך.

אנחנו מכירים יותר מדי אנשי עסקים,

לרבות רואי חשבון, שלא בחלו בשום אמצעי

על מנת לרכוש עוד לקוח, לקבל עוד פרויקט.

אתה בין הבודדים שיכול להתגאות

במוניטין ללא רבב, בהצלחה נטו בזכות כישוריך.

היה לי הכבוד לעבוד אתך כמה עשורים

וסמכתי עליך תמיד בעינים עצומות.

היינו שותפים בחברת ההזנק שהקמנו,

מיניתי אותך נאמן לעזבון שלי,

תמיד עבדנו בהרמוניה מושלמת.

אך כל חייך הם הרמוניים

כי השכלת לאזן בין הקריירה המקצועית המפוארת שלך,

הקריירה האקדמית שראית בה שליחות ותרומה לקהילה,

המשפחה הנהדרת שהקמת, בעל למופת, אבא אוהב ותומך,

בן נאמן, גיס, חבר ובמיוחד סבא גאה לצאצאים חמודים.

מה נאחל לך למחצית החיים שעוד נכונה לנו?

קודם כל הרבה בריאות, שילשים וריבעים,

סיפוק מקצועי וחברתי מכל פועליך,

הגשמה עצמית ורווחה חומרית,

וכמובן חברות טובה עם כולנו,

כי נפתלי אתה יחיד ומיוחד

ולוואי שכולנו נזכה להידמות לך.

מאחלים רותי ויעקב קורי

סריקות של ברכות שנכתבו לרותי ועל ידי רותי

להלן רשימה של המכתבים והברכות הסרוקים שנכתבו לרותי ועל ידי רותי:

ברכה של רותי לדליה גולן ביום ההולדת השישים של רותי

ברכה של שירלי, אמיר ויוסי לרותי ליום האם

ציור מזל טוב של תומר לרותי

ציור מזל טוב של דורון לרותי

ברכות של רותי לקורישון יקר שלי ליום ההולדת

ברכות של רותי לקורישון יקר שלי ליום הולדת אחר

ברכה של גלי ויוסי מנצ'יק לחלי ורותי ליום הולדתן השישים

ברכה של רותי לדליה גולן ליום הולדת דליה

ברכה של צוות מזור, בית הספר של רותי, עם פרישתה

תמונה של רותי עם פנינה זייגר – מכל הלב

ברכה של שרה שפיר עם תמונה משותפת

ברכה של אילנה דוקס עם תמונה של רותי והתלמידות שלה

תמונה של רותי עם שוש עדין

ברכה של שירלי ומשפחתה לרותי

ברכה של לאה זזון עם תמונה של רותי מכינה כיבוד

ברכה של פנינה זייגר לרותי

ברכה של סוזי עם תמונה של ויקי, פנינה, סוזי ורותי

ברכה של מירה עם תמונה של רותי עם מירה ופנינה

ברכה של ריקי עם תמונה של רותי וריקי בטיול למצדה

תמונות ממסיבת הפרידה של רותי בבית ספר מזור

ברכה של פנינה, אלה ותמונה של רותי עם המורות

ברכה של חיה אפל לרותי

ברכה של דליה גולן לרותי עם פרישתה בגיל 55

ברכה של דליה ודידי לרותי

ברכה של רותי לדליה גולן

מכתב פרידה של רותי לצוות המורים

תמונה ישנה של רותי עם המורות

ברכה של דליה גולן לרותי עם פרישתה

ציור של אופיר לרותי

ברכה של רונית ונפתלי פריד, חניתה ודוד מלכוב ליום ההולדת השישים של רותי

ברכה של קורי לרותי ביום הולדתה ה- 63

ברכה של אמיר, אלה, נוגה ואיתי לרותי

17/1/07

לדליה חברתי היקרה

הנה גם לי מלאו 60 שנה
ויה מספר כבד, מכביד אך גם שמח
כי לחיות עד גיל כזה בעולם
אינך חש שאתה אורח.
אתה דייר קבוע במשכנו של הבוראו,
מכיר, לומד, חש וחושב שאתה מכיר ויודע,
אך להתנהגות הבריות אין עוד אח ורע.
ולכן רוצה אני להודות לבוראו עולם
ששלח לי חברה כמוך ללא פגם.
כי אצלך ללא גבול היא הנתינה,
ודמותך מלאה בתוכן ובמידה גדושה
של אהבה.
החברות בינינו רצופה בהתעניינות
וקרבה,
נתינה מלא החופן
בלי בקשת תודה, וכמובן לא שכחתי
את דידי אחינו הקרוב שאותו אנו אוהבים
מאד.

ולכן אבקש רק שנהיה בריאים.
ושנרווה נחת מהבעלים, הילדים
והנכדים (שיהיו כמה שיותר)
ונמשיך להתראות ושיהיו הרבה
שמחות

באהבה
רות

14.3.04

לרותי חברתי היקרה!

"אשת חיל מי מצא"? אני מצאתי!!!

"למשפחה" נולדים, מתחתנים או משתדכים, אבל חברים – ניתנה

לנו הזכות לבחור....

אני מודה ומברכת יום יום על הזכות הגדולה שנפלה

בחלקי להיקרא חברתך. אני מכנה אותך: "אחותי-המלאך"

שנים אנחנו יחד לטוב ולרע ולטוב פחות.

עברת אותי בחצי שנה האחרונה תקופה הקשה ביותר בחיי,

תוך הזדהות מלאה, תמורה, עזרה, דאגה האכלה ופינוקים ונתינה

אין סופית.

כולך לב אחד גדול!!! (פלא שיש לך בעיות לחץ דם-)

לעתים קרובות התאפקתי והתגברתי על רגב או הרגשה רעה,

אכלתי ושתיתי (גם שזה לא כל כך נבלע) רק רדי לרצות אותך

ולא להדאיג אותך, כי כאיתי בעיניך את הרגב והדאגה וחששתי

לבריאותך.

רותי יקרה שלי, לו הייתה לי אחות לא היתה מטפלת

ודואגת לי כפי שאת עושה.

בעשמים, בסעות בימים ובלילות, מספר פעמים ביממה

הגעת ורק רצית לדעת שאני בסדר ומה עוד את יכולה לעשות....

הגעת כולך נתינה ומסירות והכל כדי להקל עלי....

אלל מילים ומתנות לא יוכלו להביע את הקשתי ואהבתי אליך

לאמך ולקרוי, את הערכתי תודתי והעדתי לך.

אני עוקבת אחרי הלוי"ג שלך ואני תמהה מתי את עושה

חשבו בשביל רותי!

אז אני מדהירה כאן הדהרת כוונות, ברגע שאני

מס"מת את הטיפולים ומבריאה אני לוקחת על עצמי לפנק

ולטפל בשעות הפנאי שלך.

אני מאחלת לך ולבני כל המשפחה בריאות ואושר והצלחה

ושנזכה יחד לשמחות וחוויות טובות ומאושרות

באהבה חניתה.

DEAREST FRIEND
לאמא'לה היקרה!
אמא
אוהבת
מאוהבת
אוהבים אותך
מאז שהיינו ילדים קטנים הבנו שאת הכי הכי.
כל שנה בכל יום ויום אהבנו אותך מכל.
אז נעד בקיצור את מילותינו:
יום האם שמח!
מאחלים: ב-♡
בלבן: וילדיך האוהבים:
אבא, שירלי, אמיר
ויוסי
המתוקים!

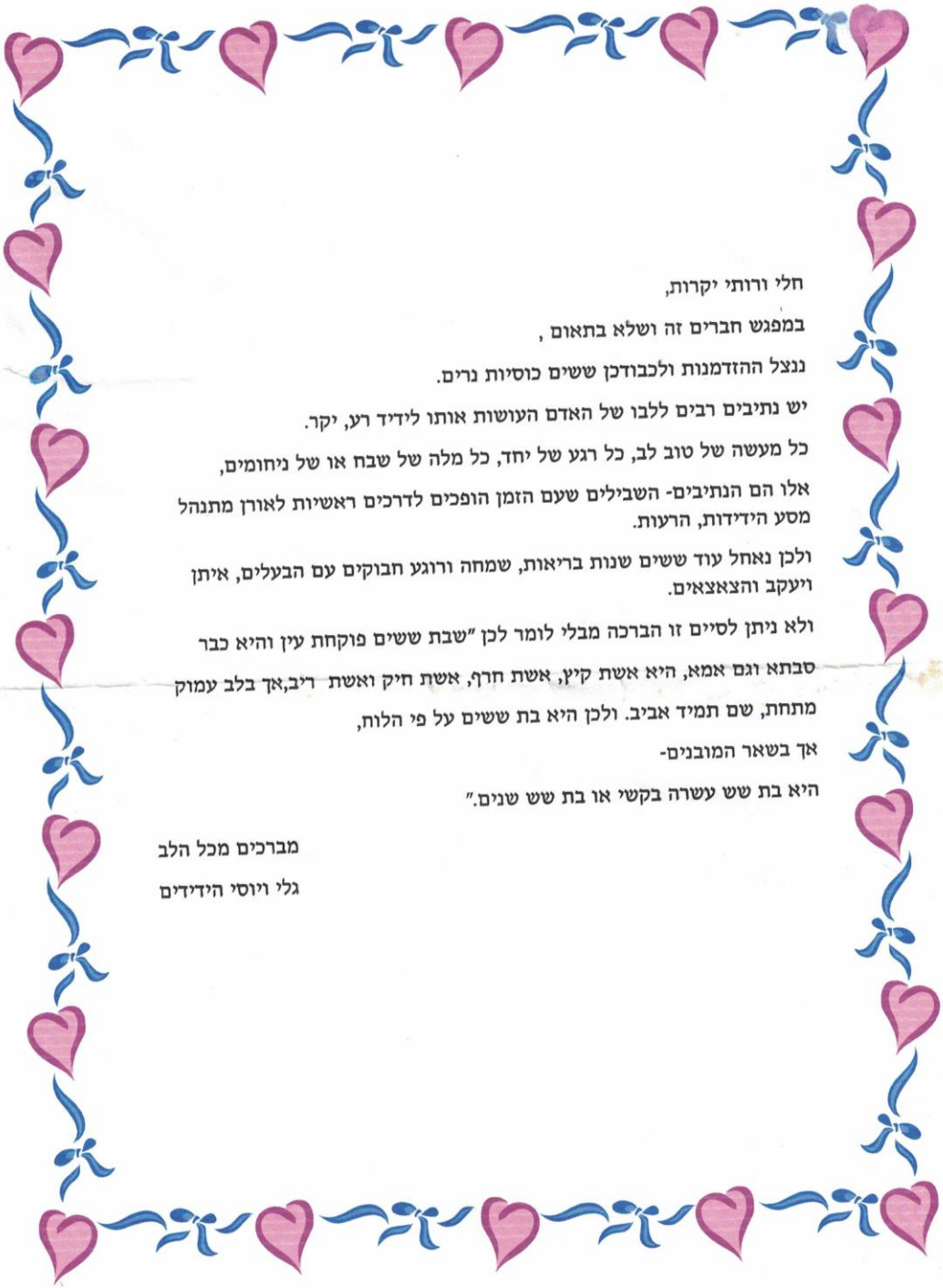

חלי ורותי יקרות,

במפגש חברים זה ושלא בתאום ,

ננצל ההזדמנות ולכבודכן ששים כוסיות נרים.

יש נתיבים רבים ללבו של האדם העושות אותו לידיד רע, יקר.

כל מעשה של טוב לב, כל רגע של יחד, כל מלה של שבח או של ניחומים,

אלו הם הנתיבים- השבילים שעם הזמן הופכים לדרכים ראשיות לאורן מתנהל מסע הידידות, הרעות.

ולכן נאחל עוד ששים שנות בריאות, שמחה ורוגע חבוקים עם הבעלים, איתן ויעקב והצאצאים.

ולא ניתן לסיים זו הברכה מבלי לומר לכן "שבת ששים פוקחת עין והיא כבר סבתא וגם אמא, היא אשת קיץ, אשת חרף, אשת חיק ואשת ריב,אך בלב עמוק מתחת, שם תמיד אביב. ולכן היא בת ששים על פי הלוח,

אך בשאר המובנים-

היא בת שש עשרה בקשי או בת שש שנים."

מברכים מכל הלב

גלי ויוסי הידידים

19.6.06

לדליה החברה הטובה
בעולם
מצל טוב!

This comes to you
with love
on your special day!

אני מודה לאל שהתברכתי
בחברה כמוך
מפרגנת, אמיתית ואכפתית.
לים הולדתך אנו מאחלים לך
הרבה אושר שמחה נחת ובריאות
הנאה ממשפחתך המקסימה
דיד והילדים, וסבתא במשרה
כפי שתבחרי לנכדיך המשגעים
באהבה
אתי וקורי

רותי היקרה,

במשך שנים רבות נעזרנו בכשרון הכתיבה והחריזה שלך
כדי לכתוב דברי ברכה ופרידה לאחרים.
היום אינחנו נאלצים להסתדר בכוחות עצמנו כדי לכתוב
דברי פרידה לך, מעת סיום פרק חיים בבי"ס "מצור"
והתחלת פרק חדש בחיי"ק.

27 שנים ב"מצור". מחצית חיי"ק. הכרנו אותך היטב. וכפי שהכרנו
אותך, אינחנו בטוחים שגם בפרק הבא תהי מעורבת, פעילה
ותורמת במסירות ובאהבה בחברה ובקהילה.
תמיד נרתמת לעזור, רגישה לצרכים ומצוקות של אחרים.
כשעשית ביקורי-בית אצל תלמידים התרגשת מהחוסר והמצוקה
של המשפחות ונרתמת למלא את מחסורם כמיטב יכולתך:
מילה, כסאות, מוצרי חשמל קטנים ובגדים. בטכס חניך מצטיין של
הנוער העובד והלומד קנית לתלמידה בגדים חדשים כדי שתרגיש
בערב יפה, חגיגית ומאושרת.
מגמת מטפלות היתה יקרה כל כך לליבך. טרחת מעל ומעבר
לשבלי מעבודה את כל הבנות, עקבת אחרי התקדמותך בעבודה
ושמרת איתן על קשר תומך ומטפח. הי"ת עבורן מורה ומחנכת
וגם חברה ואם.

במקום הראשון דאגת למשפחתך. אם מסורה וחמה ליוסי,
אמיר, שירלי וגם לקורי.
בת דואגת להוריך והיום לאמך שתזכה לבריאות וחיים ארוכים
אחות אוהבת לנשמתך התאומה-חלי.
תמיד בשבילם, עוזרת, תומכת ודואגת.

לביה"ס הגעת בין הראשונים, בדרך-כלל אחרי שסיימת כבר
קניות במרכז המסחרי שלנו...
רמיד נאה, מסודרת, לבושה בטוב טעם.
לא שמרת דברים בבטן, רמיד אמרת את אשר על ליבך.
באותה מידה גם לא שמרת לעצמך מידע מעניין על קניה טובה,
הצגה מעניינת, מתכון עולמי בצ'יק צ'אק או בכלל כל הצדמנות
שנתקלת בה, שיתפת את חברותיך, שתהנינה גם הן.

חברותך היוצאת דופן לחברות בביה"ס חיממה את הלב במסירות, בנתינה
ובניסיון לתקל על כאבו של חצולת.
רובל שליצה ע"ל לא איתנו, אני בטוחה שהיתה רוצה להיות
נוכחת באירוע זה ולהודות לך.

רותי, נתגעגע אליך. להומור ולישירות שלך. לנתינה שלך מכל הלב.
אך כמו ביחידות קרבות, גם אצלנו, חבר חוא חבר לכל החיים.
בילינו יחד בשק שנים ארוכות והיית שותפה פעילה לפרויקטים
רבים כמו: הכנת מרכז למידה, טכסים, אירוחים וכיבודים
במיטב המסורת של "מצור".
ובמובן - מגמת מטפלות והעבודה במעונות, שם השקעת את ליבך
ונשמתך. השארת ירושה שאנו נשמור ונשיק לטפח אותה.

כעת את מתחילה קריירה חדשה, קריירה של הנאה מהחיים,
הנאה מהחופש, הנאה ממשפחתך המקסימה, קורי והילדים
וסבתא בשרה כפי שתבחרי לנכד הנשגע תומר.
אני מאחלים לך שתפיקי הנאה רבה מפרק זה, אושר ובריאות.

באהבה
צוות מצור.

מכל הלב

28.10.02

לרותי היקרה,

אלות פשוטות
ומרת בליבי בשבילך.

אני מבקשת בשבילך ברואה [illegible]
והצלחה בכל אשר [illegible]

מבקשת בשבילך
אהבה האמיתית הראשונית,
היא אהבת המשפחה
דעת עד כמה המשפחה
חשובה לך.

אני מבקשת בשבילך אושר
כי אושר הוא המתנה
שאות ראויה לה יותר [illegible]
ורגעים של שלוה ונחת.

באהבה
שרה

3

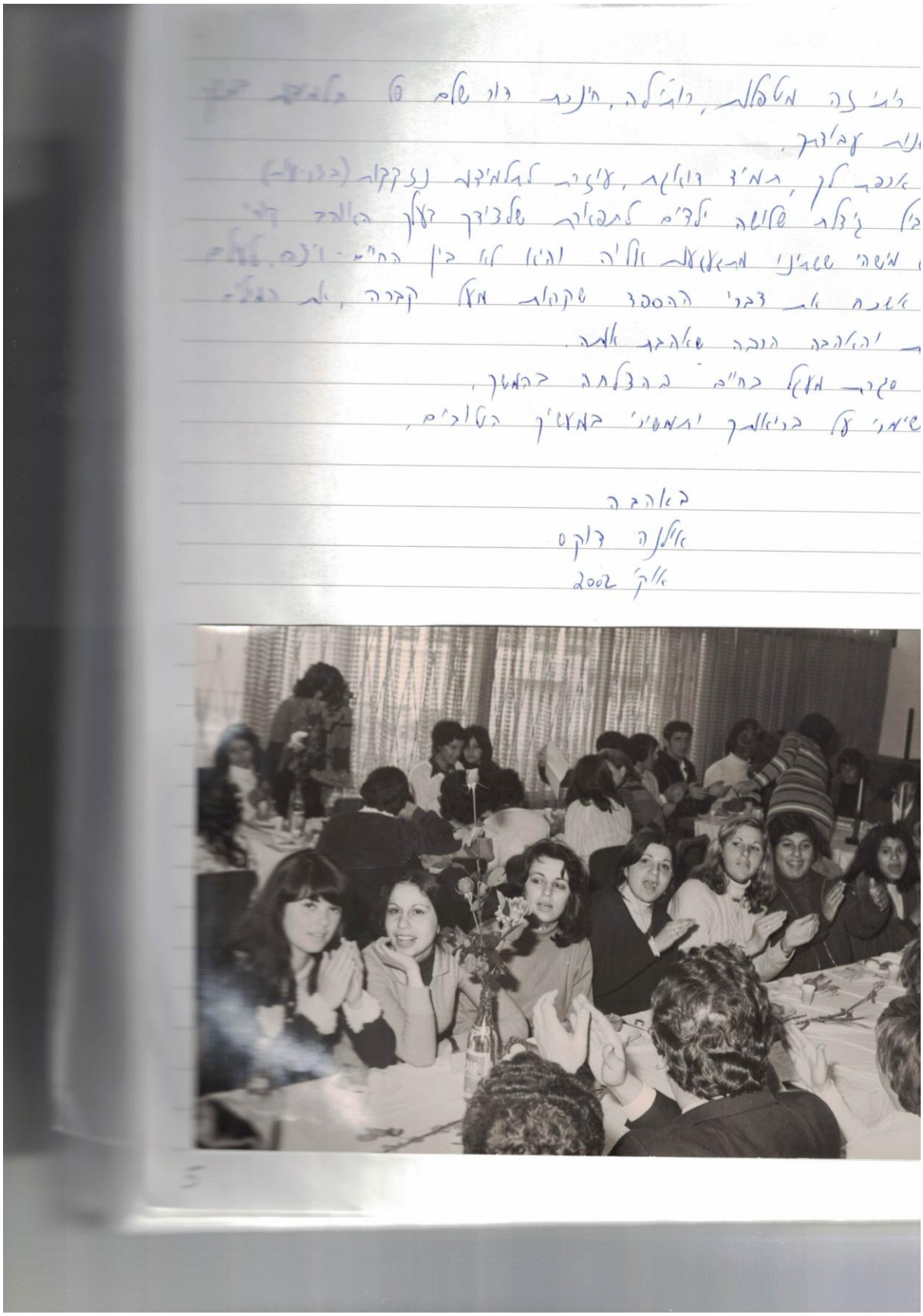

רותי ושוש עדין
במסיבת סוף
שנה, ב"ס מצוד-1995

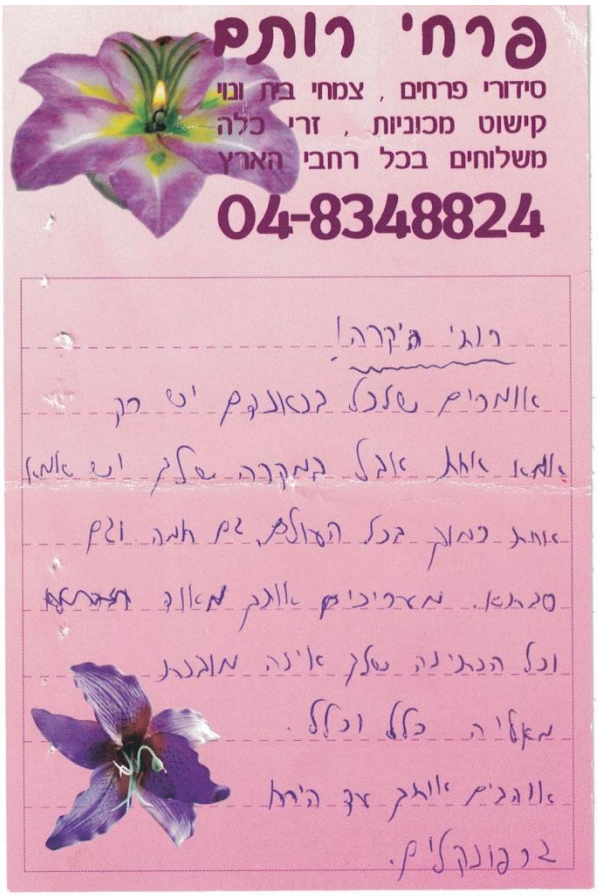

רותי היקרה!

אומרים שלכל בנאדם יש רק
אמא אחת אבל במקרה שלך יש אמא
אחת כמוך בכל העולם, גם חמה וגם
סבתא. מעריכים אותך מאוד
וכל הכתינה שלך אינה מובנת
מאליה כלל וכלל.
אוהבים אותך עד הירח
ברפונקלים.

ל' [illegible]

חברות מילה הפכפכת
כמו הים, לעיתים רגועה ולעיתים סוערת.
אצלך רותי - לבשה המילה דמות וצורה
התמלאה בתוכן ובמידה נכבדת של אהבה.
עליך נאמר המשפט: "חבר נמדד בעת צרה".
חברות רצופה בהתעניינות אמיתית וקרבה.
... בכל מקום שנתת משהו - לא בקשת דבר שכנגד.....
עשיה מכל הלב, ונתינה מלא החופן.
חברות היא מעל לכיר המעלה את יאשך.

לנדה אצברך
אלה צצון.

ורותי שלי!

למדתי להכיר אותך "במצור" ונראה שבה היה רק אתמול
בי עברו כמעט סד שנה. מיטב שנותינו הערבנו יחד בבית הסוף
ה. ילדנו ילדים מקסימים, ידענו שמחות וגם עצב
חשוב מכל למדנו להכיר אחת את השניה לאהוב ולפגן בכל הצמיחה
רותי מתוקה מעט אנשים הכרתי עם יכולת נתינה ומסירות
ו שלך, היית בשבילי בהרבה מצבים שלמלה לא אשכח
קבר הדלי מהכילם אבל הם חרוטים בלבי לעד.
את מתחילה תקופה חדשה ואני מקווה ובטוחה שתלמדי. להנות
ה לדאוג לעצמך בעיקר ולעשות כל מה שטוב ונעים לך, יחד
ה קורי הילדים וכמובן הנכד והנכדים שיבואו...
והחשוב מכל שנהיה בריאים ויתנו לנו להנות מכל מה
ולוהים ברך אותנו.

שיהיה לך רב טוב, אוהבת מכל הלב
פנינה.

27.10.02

לרמילה היקרה.

23 שנים,

23 שנים לא מסתכמים בדתיה של כמה דפים, אך עברנו
יחד עליות, מורדות, שמחות ועצב ותמיד היינו מחשובות
לעולם לא אשכח את מסיבת ההפתעה של גיל 40, כאשר
ניפרדת את ביתך, וכשהגליזו עלי כמצהירה מ"ש, את לקחת
על עצמך את כתיבת הכתבה לרדיו חיפה ובצבעך נהנתי
באולם והכתה לי אושר רב.

תמיד יעמד להנעיך לכל תלמידייך את התמצה הפוצים הכלכלית
הים שם דשילם.

הוא פנוי לעתיד. תמשיכי להיות כמו שאת ולחמים את הלב
כמו שתמיד יעלת.

מה עוד נותר לי לומר... שתמשיכי לפנק את קורי המקצוע, תהני
מהילדים, ושיהיו לך שפע של נכדים ונכדות כמו תמיר.

יהיה לך שנת
הדרה טובה.
הדרה מתמוכבת
הזדהות
מקשיבות.
ממני
הדרות
בדאגה
סוני.

13

לרותי,
כשחושבים על מסירות,
כשחושבים על נתינה,
זו את רותי מציצה מתוך התמונה.
בימים אלה של ערפול ערבים,
לי טוב וגם נעים
לחשוב שיש לי חברה. שאצלה:
שחור זה שחור
לבן זה לבן
ומילה זו מילה.
את כל מעלותיך לא אוכל פה למנות
ובכלל ... אנחנו לא נפרדות

באהבה מירה.

16.10.02

לרותי

שנים רבות עבדנו זו לצד זו
אמנם היו תלקי דעות פה ושם
אך תמוד מצאנו פשרה!
בטוחה אני שלקחת עימך
זכרונות נפלאים "ממצור", כל תרומתך
לתלמודים ולמעמה...
ובוא הינך מתחילה דרך חדשה
ולכן כל שנותר לי לאחל לך הוא
הצלחה בהמשך, המון ברואות
ואושר.
וזכרי שיש חיים אחרי "מצור"

ריקי.

מצדה 1994

לרותי
תודה

לרותי
תודה

פרחי רותם
חיפה, שד' מוריה 54 טל' 04-8348824
לרותי ה'קרה שלי:
אני מאוד אוהבת אותך
ואני שמחה שאני פגשתי
אותך ולמדתי בשנים
לצידך ואת המורה הכי
הכי מקסימה שפגשתי
אני מאחלת לך מבל הלב
שתהיה בריאה, מעושרת
והצלחה למשפחתך
הנהדרת.
מתלמידתך
אלה
בורוצדין
אי חולים לרדיים
EXIT
Holiday Inn

לרותי המקסימה !

הילה של טוב צורחת לך מהעינים
לכל מי שצקוק מושיטה את שתי ידים
אם צריך להישען מציעה שתי כתפים
מעט מקבלת, אך נותנת שבעתים.

כשלבית הספר הגעתי - מורה חסרת ניסיון
ובסלנג "צעירה"
עוד לפני שבקשתי הגשת לי, משענת יציבה!

...ה טובה, עדוד, אוזן קשובה,
...ול בעולה ועזרה אמיתית בכל מטלה.
...ים רבות שיתפתי אותך ברחשי הלב
טוב, מה רע ומה כואב...

ומכל ליבך ♡ את בתמורה
ידעת תמיד לתת עצה טובה ונדיבה.

...רותי המקסימה
מהפרישה

הצמן גם לתת לעצמך
...ללטלל את בני משפחתך
...י שגם הם צקוקים לנתינתך)

וכשתקומי בעשר ותשתי את הקפה
תתרווחי, תהני מהנוף היפה
לכל אדם מגיעה תקופת רגיעה
ולך במיוחד רוקילה הנפלאה

אוהבת מאד
הה אלה

6.11.02

רותי יקרה.

הכרנו בבי"ס מנור באוקטובר 1974.

שתי מורות צעירות שמסגרת חנוך נוער קשה חנוך לאו הכרנו.

דבקנו אחת בשניה ונאת בנכות הכימיה שהתפתחה ביננו. במהלך שנה נו השנה הראשונה, עברנו כור התוך במסגרת בי"ס ונרקמה ביננו ובין משפחותינו ידידות נפלאה. שיתפנו האחת את חברתה בבעיות התלבטויות שהיו מנת חלקינו בשנים הראשונות, בד בבד לקחנו חלק פעיל בבנית מגמה חדשה, מגמת מטפלות לגיל הרך, תוכניות לימודים, תשתית עבודה מעשית ופעילויות חינוכיות לקידום הנערות וכלל תלמידי בי"ס.

במהלך כמעט שלושה עשורים חוינו חויות מגוונות, מורכבות בקשיים, עצב תבמה ונחת מדברים קטנים שהם התחלה להישגים והצלחות.

רותי אוופיק לאו השתנה לאורך כל השנים.

התנהגותך הבוטחת ברמת יושר ונאמנות בכל מצב וכלפי כל אדם, היוו דוגמה ומופת לצוות.

נכונותך להתיצב בזמנים קשים לתמוך לעודד למלאו כל מטלה יומיומית, ימים, שבועות, חודשים שלאו על מנת לקבל פרס, הפכו לשם דבר.

אוזיקותך ברגישות לצרכי הצולת הם צו פנימי שלך. ניחנת בחושים לקלוט מצבים ברמת סכון ולפעול לתיקונם.

רותי, ניתן לאומר עליך, צוק אויתן בכל מסגרות חייך: מסגרת המשפחה, מסגרת העבודה ומסגרת חבריך וידידיך.

צוק חזק אובל רגישה לצולת, חמה נעמה

יודעת להלהיב לרגש ולהצחיק בחוש הומור
ותמיד מוכנה להושיט יד לעזרה.
פרשת מעבודתך החינוכית אחרי שלושים שנה,
שנים של מסירות ועבודת קודש, הטבעת חותמת
חינוכית וצוותית בבי"ס מצור:
מסירות, דבקות במטרה, אמונה בצדק, חתירה
לאמת, חם ואהבת הצולת.
מתחילה פרק שיש לך שליטה בלעדית על הצמן
הדרך הרמה ומיד ניצולו.
חופש לבחור ולהחליט.
האוטי את הקצב, הבטי בצריחה שבי מול השקיעה
תהני מכל הדברים הקטנים שלא התפנת עד כה
להקדיש להם תשומת לב והם מסביבך.
רותי, חבקי את העולם!

מחבקת בחם ואהבה
דליה גולן

רותי יקרה!

אנחנו עטופים בצוגיות אמהות וחברות,
כל מעטפת בעלת משקל חשוב בחיינו.
הצוגיות היא הבסיס הראשוני החשוב
שעליו נבנות המעטפות הבאות.
אמהות היא מעטפת שבנויה במהותנו
והיא הזהות שלנו בעולם.
חברות היא מעטפת נרקמת שנותנת
טעמים בחיים, הבחירה נעשית על ידי
הגורמים שחוברים, וכשהיא רבת שנים
אין עוררין מה טיבה ומהותה, היא נכס!

רותי יקרה
מצל טוב בריאות נחת ואושר
עם בעלך קורי
ולדיק ולסי אמיר שירלי ובני צוגם
נכדיק תומר דורון אופיר
נעם עידו יעול
נוגה ואיתי

מחבריך האוהבים
דליה ודיד!

דליה יקרה

הרעיה, האם הסבתא, האחות והחברה

הנפלאה

המלאה בנתינה ואהבה ללא גבולות

בדאגה ואיכפתיות ללא הסתיגויות

יש נתיבים רבים ללבו של אדם העושות אותו

ליציד רע, יקר..

כל מעשה של טוב לב, כל רגע של יחד

כל מלה של שבח או של ניחומים,

אלו הם הנתיבים – השבילים שעם הזמן הופכים

לדרכים ראשיות לאורן מתנהל מסע הידידות.

ובמסע הידידות שאנו הרעות.

דועדות כבר למעלה מ סך שנה

תמיד היית שם בשביל כולם

תוך עשיה מכל הלב ונתינה מלא החוץ.

עם התעניינות אמיתית וקרבה

דליה הרבה מצל טוב אושר, בריאות נתת

מבדי הבנות והנכדים

באהבה

רוני

מכתב פרידה

שלום, אני הולכת, נפרדת, פורשת.
לא נוסעת ללונדון, לונדון לא מחכה לי,
מחכות לי (אני מקווה) עוד שנים עמוסות
להקדיש למשפחה, לקהילה ולעצמי.
אבל אהיה תמיד לצידכם
ואחשוב תמיד עליכם.

ביליתי בבית הספר למעלה ממחצית חיי.
גידלתי דורות של תלמידים
ולימדתי אף את ילדיהם.
אני ממש מתרגשת כיצד תלמידות מתקשרות
עד היום לברך בשנה טובה ומזמינות אותי לשמחותיהן.
אני חושבת לעצמי איזו דמות משמעותית הייתי בחייהן
אם לאחר שנים כה רבות הן זוכרות ומזמינות.
תמיד רציתי לתמוך בהן אך גם אני נתמכת על ידן.

צובט לי הלב אך גם הלב מלא שמחה,
כי אני לא מאבדת אתכם
אך אני מרוויחה חיים חדשים.
החברות שנוצרה כאן בכל אותן השנים
היא חברות איתנה יותר מחברות ילדות
עברנו יחדיו ימים ורודים וימים אפורים
ימים שמחים וימים עצובים.
מקום העבודה היה לא רק <u>מקום</u> ולא רק <u>עבודה</u>,
אלא גם בית, חום, תמיכה, משפחה, יצירה, התלהבות עשייה,
ומה שעשינו ויצרנו ומה שאתם ממשיכים זה מפעל חיים.

אני מודה לויקי על קור הרוח שלך
שעזר לי מאוד ברגעים הקשים
ועל ההבנה שגילית מעל ומעבר.
תודה מיוחדת לשרה שעושה עבודה סיזיפית
במערכת השעות, אך תמיד פועלת
בנועם, אהבה, עזרה ופרגון.
ותודה לשתיכן על התמיכה כשאבי היה חולה.
(ישנם רגעים שלא שוכחים).

לסוזי היקרה והחרוצה שאף פעם לא השיבה את פני ריקם. את סמל לאם ובת.
לאילנה תודה על הכל ושנשמור גם בעתיד על קשר.
לפנינה נשמתי, הרבה אהבה ואיחולים לבריאות.
שהידידות בינינו תימשך לפחות עוד ארבעים שנה.
לחיילה' שהיא קטנה אבל גדולה בכל המובנים, הרבה אושר.
לאיווה ברוכת הכשרונות,
ללאה שאיני יודעת מדוע זכיתי ממנה להכרת תודה כה רבת,
הרבה אושר והצלחה ושתעשי חיל.
למירה שביליתי איתה לילות קסומים בבית המלון באילת
(אם תצאי עוד פעם תקראי לי), תודה על הפרטון והאכפתיות.
לחנה על הידידות והשיחות של יום ו' ב- 7 בבוקר, כך, זה יחסר לי.

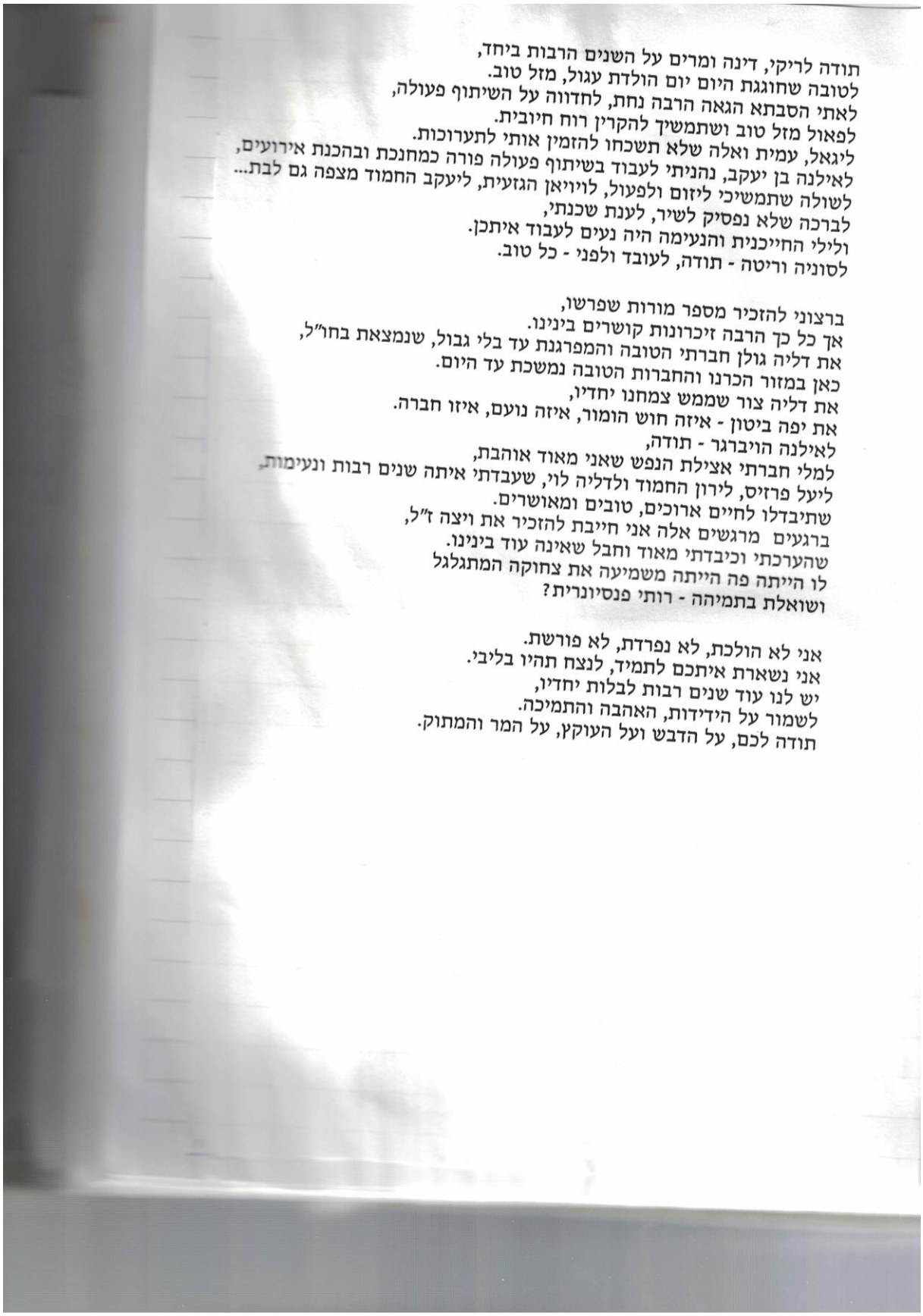

תודה לריקי, דינה ומרים על השנים הרבות ביחד,
לטובה שחוגגת היום יום הולדת עגול, מזל טוב.
לאתי הסבתא הגאה הרבה נחת, לחדווה על השיתוף פעולה,
לפאול מזל טוב ושתמשיך להקרין רוח חיובית.
ליגאל, עמית ואלה שלא תשכחו להזמין אותי לתערוכות.
לאילנה בן יעקב, נהניתי לעבוד בשיתוף פעולה פורה כמחנכת ובהכנת אירועים,
לשולה שתמשיכי ליזום ולפעול, לויויאן הגזעית, ליעקב החמוד מצפה גם לבת...
לברכה שלא נפסיק לשיר, לענת שכנתי,
ולילי החייכנית והנעימה היה נעים לעבוד איתכן.
לסוניה וריטה - תודה, לעובד ולפני - כל טוב.

ברצוני להזכיר מספר מורות שפרשו,
אך כל כך הרבה זיכרונות קושרים בינינו.
את דליה גולן חברתי הטובה והמפרגנת עד בלי גבול, שנמצאת בחו"ל,
כאן במזור הכרנו והחברות הטובה נמשכת עד היום.
את דליה צור שממש צמחנו יחדיו,
את יפה ביטון - איזה חוש הומור, איזה נועם, איזו חברה.
לאילנה הויברגר - תודה,
למלי חברתי אצילת הנפש שאני מאוד אוהבת,
ליעל פרזיס, לירון החמוד ולדליה לוי, שעבדתי איתה שנים רבות ונעימות,
שתיבדלו לחיים ארוכים, טובים ומאושרים.
ברגעים מרגשים אלה אני חייבת להזכיר את ויצה ז"ל,
שהערכתי וכיבדתי מאוד וחבל שאינה עוד בינינו.
לו הייתה פה הייתה משמיעה את צחוקה המתגלגל
ושואלת בתמיהה - רותי פנסיונרית?

אני לא הולכת, לא נפרדת, לא פורשת.
אני נשארת איתכם לתמיד, לנצח תהיו בליבי.
יש לנו עוד שנים רבות לבלות יחדיו,
לשמור על הידידות, האהבה והתמיכה.
תודה לכם, על הדבש ועל העוקץ, על המר והמתוק.

רותי יקרה!

רותי פרשנתי את שמק:
רגישות ונכונות תמיד ישנה.
אישה, אמא, בת סבתא וחברת אמת.
הכרנו לפני שלושים שנה ויותר
בהיותך מורה בעירה אמא לשני בנים: יוסי
ואמיר בטרם נולדה שירלי.
הצטרפת לצוות ביס" מצור באותה שנה שגם
אני הצטרפתי. ידידות מופלאה נרקמה ביננו
ובין משפחותינו. קולגות לעבודה חברות טובות
וחסי קירבה כמשפחה.
השנים חולפות במהלכן גדלנו חנכנו ולוונו
את משפחותינו ולדינו במסלול החיים: גן
ביס" צבאו למודים השכלה נשואים הקמת
משפחות.
שנים מעניינות מרגשות ולעתים מכאיבות.
וחסי החברות האמיצה לטוב ולרע בכל עת ובכל
שעה האחת עבור השניה.
רותי מי את?!
פצצת אנרגיה חמה מלטפת, דוחרת לכל הכיוונים
מתיצבת מבלי שהתבקשת אוו דווחת, שומעת
הכל, מחינה, מרגישה ללא מילים. מה דרוש,
למי מתי וכמה. ממלאת משאלות בדומיה ובהסתר
ומה עוד?

מאוגנטת באורחות יוצאת מפגשים חברתיים
תמיד מתיצבת ונעתת לטפל ולקבל את
הנכדים תמיד בורון ועכשו אופיר.
המשפט "לא יכולה" "עסוקה" איננה שגורה
בפיק, כדאי מדי פעם לאמאל אותה.
ומה עם אמא פניה?
בת חמה ומסורה עד אין קץ הדאגה לאמא
ללא גבולות.
שילילי הבת בת"א. תא"ו קטן עליך.
בכל עת בכל מצב מתיצבת לקראה ונהנית מכל
דקה.
אורה"ב אמיר נוגה נכדה חדשה. גם להם מגיע
פינוק משפחת! מה הבעיה רק עשרים שעות טיסה,
חלי החצי השני תאומה נהה אחות חמה
ומסורה.
לבסוף קורי הבעל אחרון חביב והחשוב מכל
לתמיד תמיד צוכה מהכול!

רותי חוגגת שישה עשורים
עד מאה ועשרים.
השאלי את לתמיד!

מאני באהבה
דליה גולן

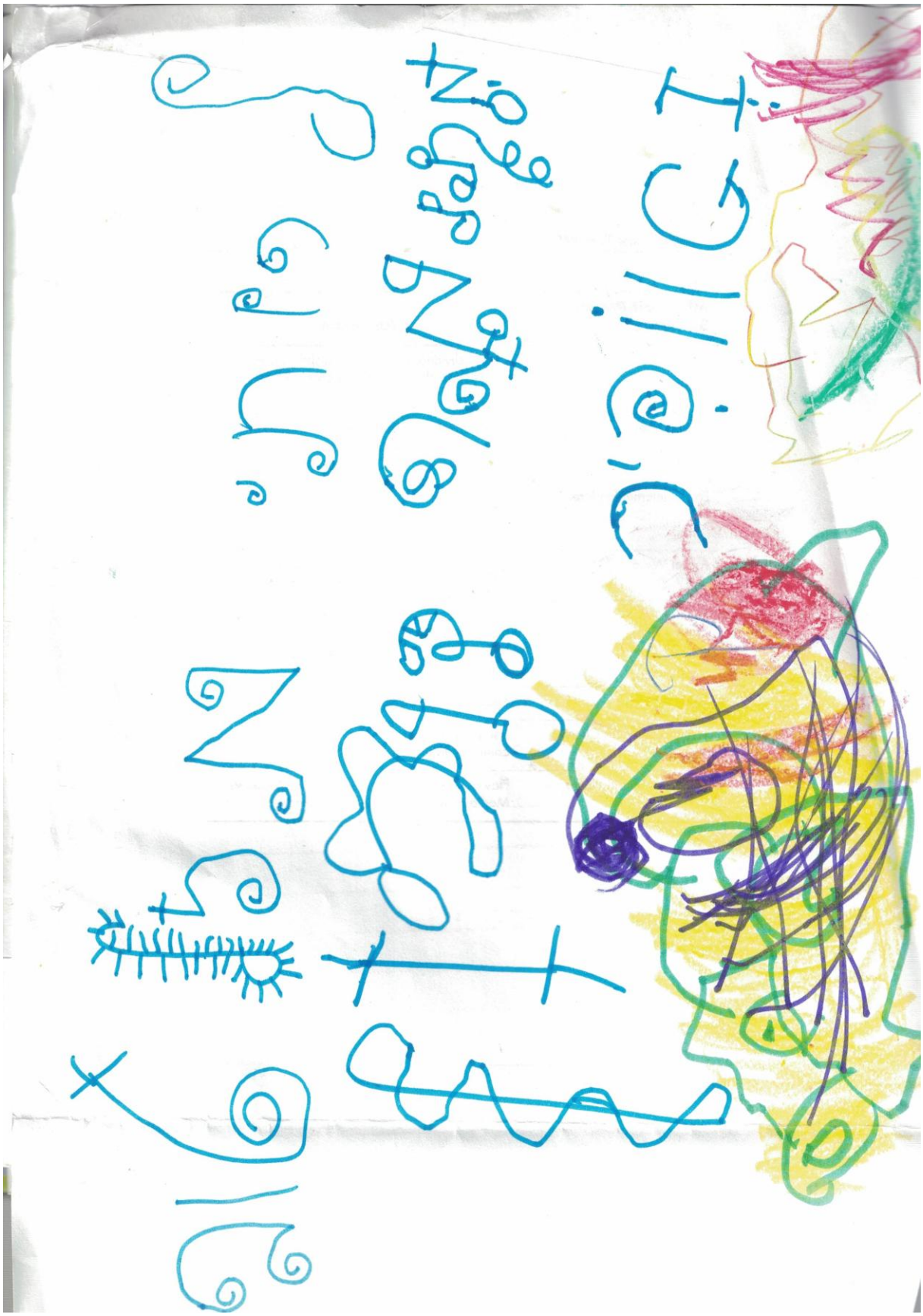

שלום אבא,
- אני מתגעגע אליך מאוד.
- אני מקווה שאתה מרגיש טוב.
- אני מאחל לך שתחזור הביתה בקרוב.
- אני מקווה שתוכל לבוא לבקר אותנו

Cliff Richard - When The Girl In Your Arms Lyrics

When the girl in your arms
Is the girl in you heart
Then you have got everything
When you are holding the dream
You have been dreaming you would hold
You're as rich as a king
So hold her tight
And never let her go
Day and night
Let her know
You love her so
With the love of your life
Spend the lifetime of love
Make her yours for evermore

So hold her tight
And never let her go
Day and night
Let her know
You love her so
With the love of your life
Spend the lifetime of love
Make her yours for evermore
Make her yours for evermore

These Lyrics are informational only. No representation is made or warranty given as to their content. User assumes all risks of use. MetroLyrics assumes no responsibility for any loss or damage resulting from such use. All lyrics are property and copyright of their owners, and provided for educational purposes only.

Visit **www.metrolyrics.com** for over 450,000 lyrics.

18/1/2010

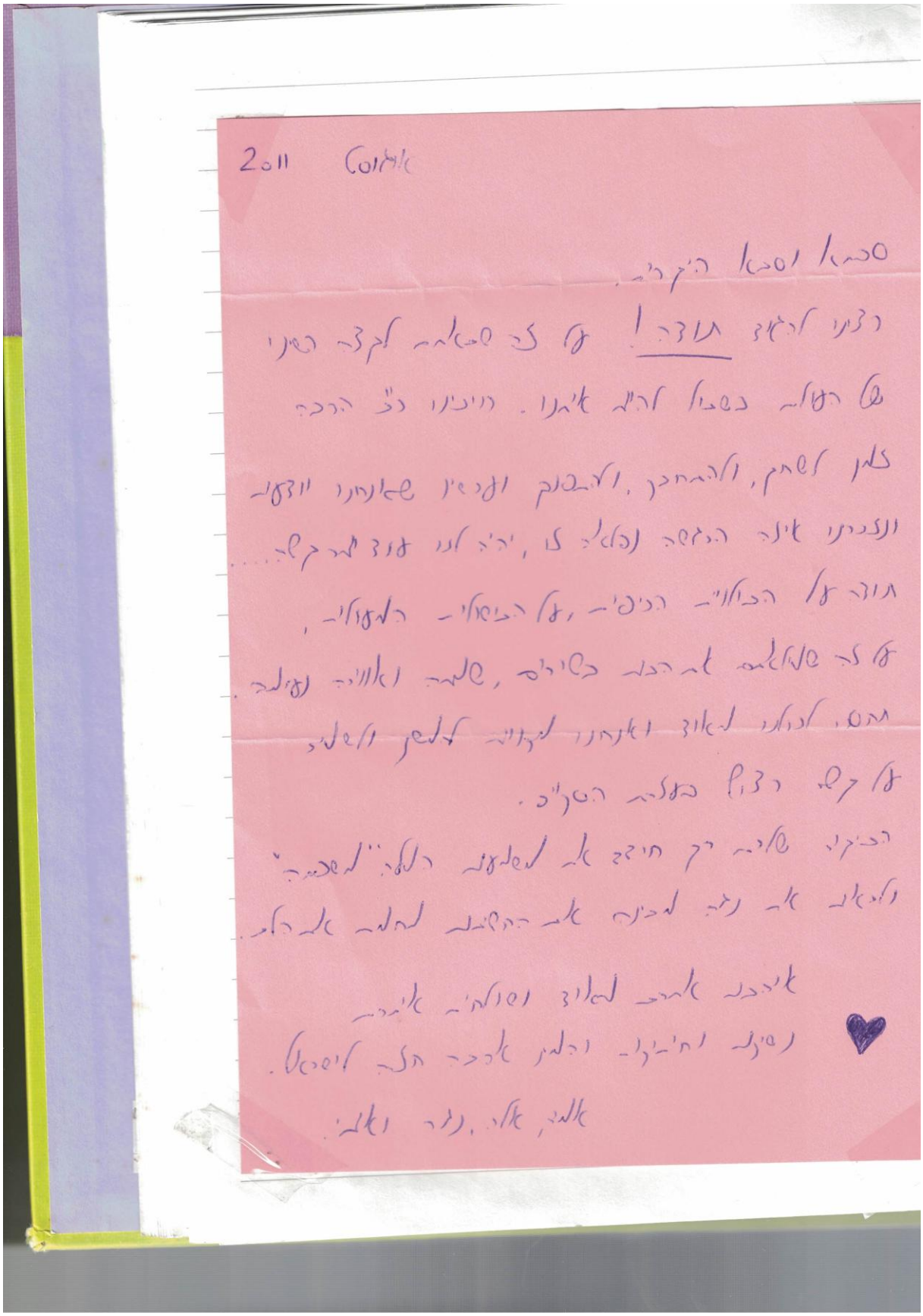

הספד לדוד פופליקר

דוד האהוב, אנחנו עוד רואים אותך לנגד עינינו ברגעיך האחרונים.
בכאבים גדולים הלכת מאיתנו אך עד הרגע האחרון נלחמת על חייך,
כי היית תמיד לוחם שהצליח לשרוד ולחיות חיים לתפארת למרות כל המכשלות.
בנעוריך ראית איך מושמדת מרבית משפחתך בשואה ... ולא נשברת!
ומתהום הנשייה חזרת לחיים נורמליים, הקמת משפחה עם אשת חיל - פאני,
ונולדו לך שתי תאומות מקסימות – רותי ורחל, שמילאו את חייכם באור.

אך תמיד רצית לעלות לישראל ולהגשים את חלומך הציוני ולפני חמישים שנה - זכית לכך.
אחרי תקופה קצרה במעברה הקמת את ביתך בנהרייה בשכונת עמידר הירוקה
ובה גידלת בצניעות האופיינית לך משפחה לתפארת שתמיד קיבלה ממך הכל –
פרנסה, קורת גג, אך מעל לכל אהבה מכל הלב, שהושבה לך עשר מונים.
את חלומך הגדול זכית להגשים לפני שלושים שנה אחרי נישואי בנותיך לאיתן וקורי –
הקמת בלב נהרייה חנות לילדים פינוקיו והפכת לדמות מוכרת ואהובה בכל העיר.
לא היית כסוחרים אחרים, שרצו להתעשר בכל מחיר, תמיד נתת הנחות לנזקקים,
אשראי לכל מי שלא היה לו, ואת הסחורה הכי טובה במחירים הכי נוחים.
כל כך גאה היית בחנותך, אשר הקדשת לה את כל עיתותיך בלא חשבון.

אך גאוותך הגדולה ביותר הייתה במשפחתך האוהבת ובמיוחד בנכדיך –
יוסי הבכור, גלית הבכורה, אמירוש השובב, יובל השקדן, שירלי הנסיכה ורועי הקטן הענק.
לא היה אדם קורן יותר ממך כשניצחת על סדר הפסח בביתך החדש בלב נהרייה
מוקף באשתך, בבנותיך, בבניך ובנכדיך, אשר היית תמיד לוחש להם איפה מוחבא האפיקומן.
תמיד היית מרעיף על כולם מתנות, כי ידעת רק לתת ואף פעם לא רצית לקבל.

ובשיא ההצלחה כשכולם היו מסודרים וישבת סוף סוף לבטח בביתך תקפה אותך המחלה.
עשר שנים נלחמת בה מלחמת דוד בגולית, עשר שנים יכולת לה גם בזכות אשתך האמיצה.
אך בכל זאת ניצחת אותה - כי זכית להגיע לגיל שמונים ולהגשים את כל חלומותיך,
זכית לראות את נישואי נכדך הבכור והאהוב יוסי עם אשתו המקסימה נירה
ואף זכית לראות בהולדת נינך הראשון תומר שנולד כבר באלף החדש.
זכית לראות כיצד ילדיך מסודרים עם משפחות טובות ומצליחים במעשיהם,
נכדיך סיימו את לימודיהם בהצטיינות ואשתך פאני ממשיכה לאהוב אותך באהבה גדולה.

אתה זכית ואנחנו זכינו, זכינו לחיות במחיצתך עשרות שנים, זכינו ליהנות מאהבתך,
זכינו לקחת דוגמה ממך, מאדם יחיד במינו, אדם אציל, עם לב רחב ונשמה רכה.
וזכות זאת תישאר עימנו לעד, כי אתה דוד האהוב תמשיך להישאר עימנו
בקולך, במבטך במגע ידך החם...

הספד לפני פופליקר

פני האהובה, אנחנו נזכור אותך לעד ברגעיך הטובים, המחייכים והמאושרים
מוקפת בבנותיך המסורות והתומכות חלי ורותי, בששת נכדייך וב- 12 נינייך.
עשרים צאצאים היו לך ונדירות הנשים החילוניות הזוכות להישג כה נכבד,
אבל דאגת לכל אחד מהם, שיחזור הביתה בשלום, שיהיה בריא ויאכל את מאכלייך.
תחילת חייך הייתה קשה ביותר, יתומה מאב, קורבן שואה, עולה חדשה באוהל
ולכן רצית שלכולנו, כולל בני הזוג, יהיה טוב ולא נסבול כפי שאת סבלת בצעירותך.

השנים האחרונות שלך היו קשות אף הן, כאשר התאלמנת מדוד אהובך שהיה חולה,
ואף את סבלת ממחלות וכאבים שהלכו ותכפו עד שהגיעו לשיאם בחודשים האחרונים.
היו לך חיים מלאי עניין וסיפוק, כשניהלת בצורה מופתית את המשק בבתי המלון,
עבדת לצד בעלך בחנות הילדים והבגדים פינוקיו במרכז נהריה וקראו לך גב' פינוקיו.
אך תמיד מצאת זמן לבוא לבנותיך בחיפה לעזור להן בגידול הנכדים ואף הנינים
והכנת לכולנו מאכלים לתפארת: מאמאליגה, קוזונאק, קיגאלה, קיכאלה וקנישאלה.

עד היום זוכרות כל החברות של רותי וחלי כיצד היית מלבישה אותן כמו נסיכות
ומהמשכורת הצנועה תפרת, בישלת והחזקת בית כמו משפחה בעשירון העליון.
אך מעל לכל הרעפת על כולנו אהבה עד אין קץ וקיבלת מאתנו אהבה והערכה בהתאם
ובכל חתונה, סדר פסח או חגיגת יום הולדת היית במרכז השמחה ונתת לכולנו את לבך.
וכשתמו כל מצוותיך, כשראית את כולנו מסודרים, נשואים ועם ילדים לתפארת
ואף אמיר היחידי שגר בחו"ל בא במיוחד לראות אותך, הרגשת שהושלמה מלאכתך בעולמנו.

אנחנו רוצים לקוות שתמשיכי להיות אתנו מלמעלה ותשמרי על כולנו כמו שעשית תמיד
כי היית עבור כולנו אמא, סבתא וסבתא רבתא, חותנת וחברה שדואגת לגוזליה בחירוף נפש.
אך מעל לכל דאגת לבעלך האהוב דוד, אהבת נעוריך, האדם שלו הקדשת את חייך וכל חלדך,
חיית אתו בטוב וברע, היית יד ימינו בחנות, וסעדת אותו במסירות בעת חוליו במשך עשר שנים.
ובנימה אישית, לא רצית שידעו את גילך ולכן אומר שהיית בת 42 הגיל שבו זכיתי להכירך,
נעמו לי מאוד שיחות הנפש שהיו לנו, כאשר היית עולה לחדר העבודה ודנו בסוגיות הרות גורל.

את תחסרי לכולנו, עם לבך הרחב ונשמתך הטובה, עם המבט החכם והעיניים הדואגות,
פני האהובה, הנצר האחרון לדור ההורים, האמא של כולנו, שתמיד הייתה ותהיה עמנו!

ואילו את האח בעלים בנים שיאזו את הבית הקודם.
ילדים חילקה הסייה סביונים ובובות עליה אותה בבגדים חמים,

שמעדיף בה לתת עזרה ולצאת לילדים, והקימה אותה מהמיטה.
נעשה על האימא לעשה לה מילות קסם, הכאתה לה בחלום את בעלה

הילדים בוכים, בעבים ומתוכרכים וכולם רוצים מקום.
ואותה פיית הצעה נילה שהאימא שוכבת במיטה ללא כוח ובלון לקום,

אותה אסון כבד ואבי המשפחה לפני מחלה קשה ואוכלה.
ובינתים בעבודי, בינתה הצ'יקה נילה כבפי עסוק משפחה שלובה שפקד

ביותה בכל היקום, הסייה נילה עליו עליהם ונתלש אותם מציכאונם.
ואו בשמיים את מבוקת התושבים ושתו עליהם את הסייה המקסימה

אך בימי הצעם והעצובים היו מסתגרים בבתיהם במצב רוח קובה.
תושבי הכפר היו יוצאים בימי השמש שלידים וטובי לב עניין ושמחות,

ועסות ובכפר הדבה היה במחבית הדגן שמע ובמחבית שם.
היה היה באולי חוקה מאוד כפר קטן ובו שרו כאה משפחות באחווה

הקבוצה שכבר עם מצווה – מצווה. והמלוכה ירמשיך במלאכת הקודש. התקבוצה ליית השם על כליות הטובה עם האמונה, אך לצבוה באמונה

שלוחה והוא רק ליית השם. שהייתה פוקדת את הכפר בימי האושר. ובתוך הימים, כאשר רווח למשפחה, שכחו הם את ליית השם ואת

מופיע הוא בתוכם ואומרים לה שכמה הוא אוהב בה ואוהב אותה. וכשהיתה מתקשרת האימא בלילות הקרים לבשלה האהוב, היה

שלבושת רקמה והאימא התלוננה בבוקר ואשה ממוסרת על ילדיה. ואותו יום היו באים תושבי הכפר אליה כל אימת שהיו לקוקים בליבוקת ואיומנות ורקמה את השבושות היפות ביותר שראו אי פעם. שמה הפייה רקמה בידי האימא ולפתע התחילו אשבעותיה לנוע

והיריים הפכו לפתע מאושרות.

לשמה פיית השם אל האימא ולשה באשה הקסם בידיה המיובלות

האהוב ואינו יוצאת כל מלאכה?" אמרה הפייתה שקובה. אך האימא המשיכה לצעוק: " איך אפרנס את עוללי כשאין ליבי בעלי

כשיהם שמונות מתנות גדולות צבעוניות מאתקים ומשחקים רגע אף. ובאו גדה פלא. עשרות ילדים שאף אחד לא הכיר הסתובבו בתוך הבית

עליזים ורעולה רבה. באו כל הילדים בריצה אל הבית לפאות מה קרה. יום אחד התגלה הכפר ובאה שמבידה על הילדה בוקעים צלילים

עסוק חולים, והילדה שכבה שבורית ושקועה על מיטת חולים. כל חבריה על הילדה החולה הפסיקו לבקר אותה, כי לאי יש ימין

הפיות השיבה את פניה ליקר, כי את הנעשה אין להשיב. אך יש צבעים שצם יצה על פייה טובה וקסומה קצרה מלהושיע ומלכת

הילדה כי לכאן החליה סך מאוד בראותה את הילדה הקטנה בכאביה. פיית הצשם ניסתה בכל כוחה לשכנע את מלכת הפיות לרפא את

יצה מלהושיע ולא רשאה לה צם כוח לעמוד בילדיה האחרים. ילדה היו כאבים צלים והאימא הייתה בוכה בכי תמרורים כי קצרה

היה רופא בכפר שיטפל בה. כי הכפר היה כפר ערי ומרוחק.

בבית אחד באותו הכפר שכבה ילדה קטנה עם אחלת הסרטן. אך לא

- 5 -

על ציפורי החשים והישנים ועל המתנות הנפלאות שהביאו האורחים. הצפרדע ילדי הכפר לשמחת החוגגים והילדה הקטנה אושר ללא שבוע

הייתה שופה בו זמן רב ואזון אספו אותו.
ובכפר ההוא היה בית אחד שלי ביותר, מלוכלך ומוזנח, שבשמחה לא

"פיות שמח יש לי לאכזיב" אמרה המלכה, "אך פיית צחת חומה כאוך יש רק אחת ואת אותה לא תושיט. את מי אוכל לשלוח?"

בה לשפר את קסמה ולו רק שוב פעם אחת ולשלוח לילדים ביותר. התשובה פיית הצחת שקיבה יצה מלהושיב, אך מלכת הפיות הפקידה

על פניה, עלתה רשמתה השמיימה ובא הקל לסבלה.
ולשמחת כשהילדה שכבה שוב באיטה שיפה מהיום הנפלא וחיוך רחב

שהייתה בריאה והאימא הייתה כה שמחה שצעקות אושר בלשו מלילה. ולפתע לשמו כאביה על הילדה והיא הרגישה שוב כפי שהיה בימים

- 6 -

בבית ההוא גרו אב קשה יום וצעול פנים, אימא טובת לב אך חלשה,
וילד קטן וחמוד ששיחק לבדו בעצב וחלם על עתיד ורוד.

עתיד

הילד קרא עשרות ספרים ונפשו הפליגה בדמיונה אל עולמות רחוקים,
כי רק הספרים סעדו את הילד ונאלו אותו ולו רק לצמן קצר
מבדידותו.

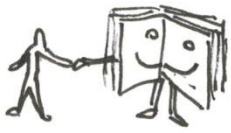

אך בכפר הקטן היה רק בית ספר יסודי, כי למה עוד צקוקים ילדים
עניים, אם לא ללימוד מלאכת הנגרות או המסגרות.

הילד חלם שכשיגדל יוכל לנסוע אל העיר הגדולה ללמוד ולהפוך
לאדם גדול, מדען, סופר או מנהל, כמו גיבורי הספרים עליהם קרא.

והפייה הטובה, פיית הגשם, נגלתה בחלומו והבטיחה לו שיבוא יום
ויגיע הקל לסבלו, כל משאלותיו יתגשמו, והוא יגיע לגדולות.

ראתה הפייה את סבלו של הילד ואהבה אותו על צניעותו, יופיו וטוב
ליבו, כי למרות עוניו היה עוצר לחבריו בלימודיהם ומעולם לא
התלונן.

לוה לוה

יום גשום אחד, כשבחול השתוללה סופה, שמע הילד נקישות בדלת. "אל
תפתח ילד, צה בטח עני מרוד שרוצה מחסה ואוכל" אמר האבא בכעס.

וזה לאונרדו פיסטה ביפנית מחוקה הצ'ק ולא היה קל לשאתו.

בסוף הצוללה.

שהילד יסגד אותו בילקוטו.

כך אחרי שהבטיח הצבי לצאון לכל ציבי, המשפחה והציץ את ששת האחים שהיתה מחזה על בנה. ליאותו הורין על הילד לשלוח אותו ללמוד "פיכך, החלטתי לקחת את בנכם תחת חסותי. לאחן את לימודיו שהילד יסגד אותו בילקוטו.

אחר הצבי.

"אני שמח לבשר לכם שבסיום הצוללה התבשמו מאוד מהישגיו של בנכם ובמקום סמך צבי צבוה, לבוש במעיל פרווה, כשהוא יושב על פניו.

את הצלת.

אחרה האימא המפוחדת אך הילד לא שמה הפסם לקול הורין ופתח "אל תפתח ילד, כלב בטח שרוצה לצדוק עצדק עם את המעט שיש לנו

- 8 -

והאהבה זה פשם היום הזה.
המאושרת ואפשר מהם כל אחון ומזוקה והם חיים בשמח. באושר ובקרות המזוות האלה, פוסה מלכת הפיות את חותה על המשפחה

(הנה אתה)

ושוקות במזוקה.
ושוקות תמיד מקאה את הלאן עשות מזוות ופסוק ביחי סעריו את חותי, שאפה בהפעתה למלכת הפיות ושחות באקתה המתאפת עילפיה

מקסימים, שני בנים ובת.
שפאה אותה בחלומו והם התאהבו וונשאו חיש והולידו שלושה ילדים אך חותי אפולם לא קילתה לו את סודה שהיא היא הפייה הטובה

אותה.
פלשת חאצ ושאה חותי. וסלם החאוזות התאהב בחותי איך כשפצה לפסוף רשתה האלכה להפקרותיה של הפייה נילה והפכה אותה

חבות אך פייית הצשם הבטיחה לה כי תאשיך במזוות צם כבת אנוש.
נוסתה האלכה להניא אותה ואמרה לה שהיא סוף קקוקה לה לאשיות

ואתו אוקה לחיות."
"אנא, תני לי להפוך לבת אנוש, פלאה יפה, כי בסלם ההוא התאהבתי
ואתה פייית הצשם שהקליחה באשאתה ובאה אל אלכת הפיות בבקשה.

תמצית המחזה "בחירתה של נלי", ביקורת של יהושע סובול, רשימת קטעי המוסיקה של המחזה וקישור אליהם

תמצית המחזה:

המחזה "בחירתה של נלי" מתאר בצורה נוקבת את השחיתות בעולם העסקים הישראלי, כפי שרק איש עסקים המכיר את המציאות מידע אישי יכול לתאר. המחזה המקורי "נלי דורון" נכתב בשנת 1997 ע"י יעקב קורי שעיבד אותו לרומן בשם "הישמרו מדורון יווני" שיצא לאור בהוצאת "בימת קדם" ב- 2001 . המחזה עובד לבמה ע"י יעקב קורי ועמליה אייל בשם "בחירתה של נלי" בשנת 2005, הוקרא בערב קריאה של המחזה באוניברסיטה העברית בירושלים ביולי 2008, ויצא לאור בצרפתית בצרפת בשנת 2012 בשם Le choix de Nelly.

בימים אלה, כאשר הנורמות המוסריות והאתיות בישראל מידרדרות לשפל שלא היה כמותו והשחיתות פושה בכל, עשוי המחזה לעורר הדים נרחבים בקרב הקהל. במחזה שזורים מוטיבים רבים נוספים: אהבה ושנאה, נאמנות ובגידה, גזענות ופמיניזם, ידידות וניכור, פחד ושחרור.

גיבורי המחזה הם נלי ויולי דורון, זוג ישראלים שלא מוכן להיכנע לנורמות החדשות ומשלם את מלוא המחיר על כך, תוך בגידה של חבריהם הטובים ביותר. הסבל שהם עוברים מתואר כאודיסיאה ישראלית מודרנית, על רקע מוצאם היווני והקבלת הדמויות לגיבורי הומרוס. העלילה מתחילה במסיבת הפתעה שעורך יולי בביתו בתל אביב לאשתו נלי ובה מופיעים כל ידידיהם, ביניהם אלי פוקס ואריה סימון נטולי העכבות שהמפגש ביניהם ובין הממציא הדס שוטן מוליד מזימה להשתלט בנזיד עדשים על חברה שיולי מלווה ומושקע בה, תוך נישולו מנכסיו והונאת בעלי המניות. במהלך המחזה נשחק יולי, יוליסס המודרני, איש העסקים הקשוח ובעל התחבולות, המנסה להיאבק בשחיתות תוך שמירה על כללי אתיקה אלמנטריים, ולא יכול להתמודד עם אנשי העסקים המושחתים הנלחמים בו בגיבוי כמעט מלא של כל הסביבה.

לעומתו מתפתחת נלי, פנלופי הישראלית, בעקבות המשבר ממורה תמימה לאשת לפידות. נלי חדלה להיות אותה פנלופי הכנועה, שאינה עושה דבר פרט לטוויה בפלך ושמירת נאמנות עיוורת לבעלה, והופכת להיות

אישה מודרנית הלוקחת את גורלה בידיה על מנת להציל את בעלה, את עצמה ואת הזוגיות שלהם. לבסוף נמצא הפתרון להתרת הסבך בהחדרת הסוס הטרויאני, דורון יווני, למבצר האויב. אך האם הניצחון הוא שלם, האם הדרכים שבהם משתמשים גיבורי המחזה להתרת הקשר אינן משחיתות גם אותם, מהו הגבול שאסור לחצות כשנלחמים בשחיתות, והאם הניצחון שווה את המחיר?

יעקב קורי, הוא איש עסקים שמילא תפקידים בכירים בתעשיית ההיי טק הישראלית, בישראל ובחו״ל. קורי החליט לחקור את תופעות השחיתות, פרסם ספרי מחקר בהוצאת קלוור/ספרינגר היוקרתית בארה״ב ומצא חוקיות להונאה האתית של בעלי המניות שאומתה בפרשת אנרון. הוא קיבל דוקטורט מאוניברסיטת CNAM בפריז ומלמד כיום אתיקה עסקית ומינהל עסקים באוניברסיטת חיפה, בה קיבל את תואר המרצה המצטיין לשנת 2005, ולימד ב- 2006 באינסאד, אחת האוניברסיטאות המובילות בעולם. בשנת 2008 פירסם קורי בהוצאת מאגנס ספר ראשון מסוגו על אתיקה עסקית שעורר הדים מאוד חיוביים. קורי היה דירקטור בתיאטרון חיפה, בפסטיבל הסרטים של חיפה ובארגון האתיקה הבינלאומי שבי״ל - Transparency International והוא פעיל בתנועת אומ״ץ.

עמליה אייל היתה דוברת התיאטרון העירוני של חיפה כשלושים שנה. היא מעורה היטב בעולם התיאטרון הישראלי ולקחה חלק פעיל בקידום והצלחת כמה מההצגות הטובות ביותר של התיאטרון הישראלי. עמליה עוסקת בכתיבה מזה שנים רבות אך זו היצירה הראשונה שהיא השתתפה בעיבודה לתיאטרון. עמליה היא בעלת משרד יחסי ציבור המתמחה בתרבות. העיבור לבמה הוא אותנטי, מעורר מחשבה וצפוי שילהיב את הקהל ויעורר גלי עניין והזדהות.

ביקורת של יהושע סובול על המחזה:

להלן ביקורת של המחזאי יהושע סובול על המחזה הכלולה בספר ״סוגיות נבחרות באתיקה עסקית ואחריות חברתית״ של ד״ר יעקב קורי, שיצא לאור בשנת 2008 בהוצאת מאגנס של אוניברסיטת ירושלים:
״קראתי בהנאה את המחזה שלך ״בחירתה של נלי״, ומצאתי בו עניין רב. הדמויות, מערכות היחסים והנושאים שעולים במחזה הם בעלי חשיבות מרובה להבנת הערכים השולטים בעולם העסקים בעשור הראשון של המאה העשרים ואחת. הניהיליזם המוסרי של הדמויות מסביר מצד אחד את החומר האנושי שממנו עשויים גיבורי הקאפיטאליזם הפראי של העידן החדש, ומצד שני דוקא הניהיליזם הזה הופך את גיבורי המחזה לדמויות מרתקות ואפקטיביות מאוד מבחינה דרמאטית. בנוסף לכך הופתעתי ושמחתי

לגלות שאכן יש לנו עניין משותף בתחום האתיקה או חוסר האתיקה שמאפיינת את חיות הטרף של העולם האמיץ החדש-ישן שבו אנו חיים כיום.״

״יש רוח רנסאנסית בגישתך וביוזמתך המבורכת להוציא את התיאטרון מבועת הבידור שאליה הוא נוטה להדרדר, ולחייב אותו לחדש את קשריו החיוניים עם המציאות המשמעותית ביותר של העידן שלנו, הלא היא המציאות של עולם העסקים, שוק הכספים ומאניפולאציות הבורסה. אהבתי במחזה שלך את התיאבון המיני האדיר של דמותו של אלי שמקורה באותה אנרגיה ליבידיאנית שמניעה גם את טורפנותו ודורסנותו בתחום העסקים. בסופו של דבר כמו שהוא בעצם אונס את נלי בפראות מאצ׳ואיסטית - ולא בדיוק עושה איתה אהבה - כך הוא גם ״מ....״ את כל מי שנותן בו אמון בעסקים. אלי הוא מין יצור שמסוגל רק לקחת עוד ועוד מבלי לתת כלום בתמורה מלבד הבטחות ריקות שהוא עצמו אינו מתכוון וגם אינו יכול למלאן. והרי בתחום היחסים בין בני אדם בוגרים מתנהלות כל הזמן עיסקות שמבוססות על קח ותן, אם אלה עיסקות הגונות שנעשות בתום לב וביושר. עיסקה הגונה בתחום היחסים היא עיסקה שבה כל פארטנר מצהיר בכנות על מה שהוא רוצה לקבל ומודיע ביושר על מה שהוא מסוגל לתת בתמורה, ומכאן ואילך נמסרת לצד השני ההחלטה אם יש או אין עיסקה. עיסקה לא הגונה היא כמובן עיסקה שבה הנוכל מצהיר שהוא רוצה דבר אחד בעוד שבאמת הוא חומד משהו אחר (מצהיר למשל שהוא מחפש אהבה בעוד שהוא רוצה רק מין מזדמן ותו לא) , ובד בבד עם זאת הוא מודיע על מה שהוא מוכן ויכול לתת בתמורה בה בשעה שאין לאל ידו לתת מאומה מכל מה שהבטיח, וכמובן שאין בכוונתו לתת ולא כלום. הדברים הללו עתיקים כימי האנושות בתחום הרגשי, אבל בימינו קיבלו מישנה תוקף ומישקל דוקא בתחום שממנו שאולים כל הדימויים של נתינה וקבלה, כלומר - מתחום העסקים. הדראמה עוסקת מאז ומעולם בהפרת התחייבויות או במתן התחייבויות שלא יהיה ניתן להגשימן או שלא היתה מלכתחילה שום כוונה להגשימן כבר ברגע שניתנו.״

רשימת קטעי המוסיקה של המחזה: קישור אליהם **Audio of Music Part 1, *Part 2***

1. עמ׳ 4 : שיר יווני DROMOS
2. עמ׳ 4 : שיר יווני TOU VOTANIKOU O MAGAS
3. עמ׳ 4 : שיר יווני VARKA STO GIALO של תיאודורקיס
4. עמ׳ 4 : שיר יווני ״ילדי ההגנה״, המקור של ״שיר השיירה״ – TA PEDIA TIS ANINAS בביצוע דלאראס

5. עמ' 6 : שיר איטלקי DIO COME TI AMO בביצוע דומניקו מודוניו

6. עמ' 6 : מארש החתונה של מנדלסון

7. עמ' 8 : שיר ביידיש "טומבלליקה" בביצוע מייק בורשטיין

8. עמ' 10 : שיר עברי "על הדבש ועל העוקץ" של נעמי שמר בביצוע יוסי בנאי

9. עמ' 10 : שיר ספרדי GRACIAS A LA VIDA של ויולטה פרה בביצוע ננה מוסקורי

10. עמ' 11 : שיר יווני DIGA SE MAGISES בביצוע גליקריה

11. עמ' 11 : ביצוע אינסטרומנטלי של ה- SIRTAKI של תיאודורקיס מתוך הסרט "זורבה היווני"

12. עמ' 17 : דואט באיטלקית מתוך "ריגולטו" של ורדי (ריגולטו וג'ילדה) PIANGI FANCIULLA PIANGI

13. עמ' 22 : שיר באנגלית YOU ARE THE TOP מתוך המחזמר של קול פורטר ANYTHING GOES

14.עמ' 25 : שיר יווני THA SIMANOUN I KABANES של מיקיס תיאודורקיס

15. עמ' 25 : שיר יווני KALIMERA ILIE

16. עמ' 29 : שיר באנגלית NOBODY KNOWS THE TROUBLE I'VE SEEN בביצוע לואי ארמסטרונג

17. עמ' 33 : בלדה בגרמנית מתוך "אופרה בגרוש" של ברטולט ברכט וקורט ווייל – "הבלדה של מקי סכינאי"

18. עמ' 41 : שיר בלאדינו DURME DURME MI ANGELICO בביצוע יהורם גאון

19. עמ' 46 : שיר עברי "שיר הקרקס" בביצוע חווה אלברשטיין

20. עמ' 51 : אריה בצרפתית וקטע מחול מתוך האופרה "פאוסט" של גונו – LE VEAU D'OR, ET SATAN COUNDUIT LE BAL

21. עמ' 56 : אריה באיטלקית MISERERE מתוך האופרה "איל טרובטורה" של ורדי

22. עמ' 59 : קטעי תפילה בלטינית מתוך REQUIEM של ורדי

23. עמ' 67 : שיר עברי (בקצב רמבטיקו) "שיר השיירה" בביצוע אריק איינשטין

24. עמ' 68 : שיר יווני DIRLADA

25. עמ' 68 : שיר יווני NIKOLI NIKOLI

בחירתה של נלי

מחזה בחמש מערכות בעקבות ספרו של יעקב קורי "הישמרו מדורון יווני"

עיבוד לבמה מאת

יעקב קורי ועמליה אייל

המחזה מוקדש באהבה ובהערצה לאשתי רותי קורי

L'homme est un apprenti, la douleur est son maître
et nul ne se connaît tant qu'il n'a pas souffert.

Alfred de Musset

האדם הוא שוליה, הכאב הוא אדונו
ואיש אינו מכיר את עצמו עד אשר לא סבל.

אלפרד דה מיסי

כל הדמויות והעלילה של המחזה הן בדיוניות ואין כל דמיון ביניהן לבין המציאות.

כל הזכויות שמורות ליעקב קורי ועמליה אייל

חיפה, דצמבר 2005

הנפשות

נלי דורון - מורה. אישה יפה, בת 40, צבע שער בהיר, עיניים כחולות, עור בהיר. פני מדונה מביעות טוב לב, אמון, רוך ותום, ללא שמץ של רשעות.

יולי דורון - בעלה, איש עסקים. גבר נאה, בן 50, צבע שער מאפיר, עיניים שחורות, עור שחום, גוף אתלטי, חזות ים תיכונית. נראה אדם חכם, מנוסה, במלוא אונו, בוטח, מקרין אמינות.

אריה סימון - דוד של נלי, בעלים ויו"ר מועצת המנהלים של חברת "לאריסה-תרופות". גבר כבד גוף, בן 75, פנים מפיקות מתיקות, אך מבעד לזכוכית הכהה של המשקפיים מסתתרות עיניים מרושעות.

אלי פוקס - מנכ"ל חברה "לאריסה-תרופות". בן 60. גבר נמוך, שמנמן, עם עיניים קטנות. מתנהג בעצבנות, כמוכה תזזית. בעל חוש הומור ציני, המחפה על חוסר בטחון עצמי.

סימה קאליפה - עורכת דין. אישה יפה, בת 30, צבע שער שחור, עיניים שחורות, עור שחום. מאחורי חזות של פאם פאטאל, מסתתרת אישיות מורכבת של אישה חכמה, שאפתנית ועיקשת.

פרופ' הדס שוטן - ממציא, מנכ"ל ובעלים של חברת "מולקולה". דמות של פרופסור מפוזר, בן 40, צבע שער לבן, עיניים טרוטות, מימיות עם נימי דם. סוחב רגל ימין, בעקבות אירוע מוחי.

דוד דורון - בן של נלי ויולי, תלמיד בכיתה י"ב. נער אתלטי, בן 18, צבע שיער בהיר, עיניים חומות, פנים נבונות.

דנה דורון - בת של נלי ויולי, תלמידת כיתה י'. נערה יפה, בת 16, צבע שיער שחור, עיניים כחולות, עור שחום, פנים תמימות.

דמויות אפיזודיות נוספות של ידידי משפחת דורון, מזכירה של אלי פוקס, עורכת דין מהרשות לני"ע, מנכ"לים של חברות מדיקה למיניהן, לקוחות של יולי דורון. דמויות אילמות של אלים, מלצרים ואחרים.

העלילה מתרחשת בתל אביב בשנת 1994.

מערכה ראשונה

סלון רחב ידיים בביתם של נלי ויולי דורון. הסלון מקושט במוטיבים של מקדש יווני. מלצרים בלבוש יווני עתיק מגישים אוכל ומשקאות יווניים לאורחים. מוסיקה יוונית נשמעת ברקע. לאורך כל המערכה, עד לתחילת השמעת המוסיקה לריקודים, יישמעו לסירוגין גם שירים עבריים. נוכחים אריה, אלי, הדס, דוד ודנה, וכן חברים של המשפחה. נלי, יולי וסימה מצטרפים אחר כך.

דוד - אני רואה אותם מתקרבים. כשאמחא כף, כל אחד מתבקש להדליק את הנר שבידו. (פונה לאחותו:) דנה, את אחראית על כיבוי האורות. תשמרו על שקט מוחלט.

דנה - (בהתרגשות) להפסיק את המוסיקה. תהיו בשקט בבקשה! הם מגיעים. אני סוגרת את האורות. כולם להדליק את הנרות!

האורות כבים, הנרות מודלקים, נלי לבושה בשמלה לבנה צחורה ויולי לבוש בבלייזר ספורטיבי מגיעים.

נלי - דנה, דודי, איפה אתם, מה זה החושך הזה?

האורות נדלקים לפתע וכל האורחים עם הנרות ביד שרים לנלי וצועקים SURPRISE ! נשמעים שירי ימי הולדת ומוסיקה עליזה.

נלי (מופתעת ביותר, אך מאוד מאושרת) - יולי, אתה ארגנת את זה, בחיים הוא לא עשה לי הפתעה כזאת! מה, דנה את ידעת ולא סיפרת לי, וגם אתה דודי, איך הצלחתם לעבוד עלי!

(נלי מנשקת את יולי, את דנה, את דוד ואת שאר האורחים ומחליפה מספר מילים עם כל אחד מהם. היא מגיעה לאריה שעומד ליד הדס.)

נלי - אני שמחה שגם אתה פה, אריה, לא רואים אותך בזמן האחרון.

אריה - תזמינו אותי ואני אבוא, את הרי יודעת שאני אוהב אותך כמו בת.

נלי - אה, אני רואה שכבר הספקת להכיר את הדס. מה שלומך הדס, איך הבריאות, אתה נהנה מהעוגות שאני שולחת לך עם יולי למשרד?

הדס - תודה, כל פעם שאני אוכל חתיכת עוגה עם הקפה, אני מברך אותך ומקנא ביולי כמה כיף לו להיות נשוי עם אישה כמוך, גם אשפית מטבח וגם ליידי...

נלי - די, די, אל תמשיך, אני אסמיק בסוף. (לוחשת באוזנו:) אני מקווה שאתם לא גולשים בשיחות שלכם למחוזות יותר רחוקים.

הדס - דווקא עלייך לא דיברנו. אריה סיפר לי כמה דברים מאוד מאלפים על החברה שלו, על התמיכה שלו בכם...

נלי - אל תאמין לאף מילה שלו. אם אתה רוצה לשמוע את האמת, תבוא אלי.

נלי (לוקחת את אריה הצידה ושואלת אותו) - מה כבר סיפרת לו, אריה, את הסיפורים הרגילים שלך? אולי תשים מחסום לסיפורים שלך. תעשה לי טובה אתה אורח שלנו, יולי הזמין אותך, עשה לי הפתעה הבחור, אני לא בטוחה שאני הייתי מזמינה אותך, אז לפחות אל תעליל!

דנה - אמא, בואי תטעמי מהעוגה שהכנתי.

נלי טועמת מהעוגה, ממשיכה להסתובב בין האורחים ומחליפה איתם מילות נימוס עד שהיא מגיעה לאלי.

אלי (מחבק אותה בגסות ומצמיד לה נשיקה בפה) - מה אני אגיד לך מידעלה' את עדיין יפה כמו תמיד ונראית פרגית עסיסית בת 30. אבל בובלה' תגידי לי מה את מבזבזת את החיים שלך עם המאצ'ו הלבנטיני שלך. מתי שתרצי, תעשי לי סימן ותראי מה זה אושר אמיתי. כל מה שתרצי אעשה בשבילך!

נלי (נבוכה) - אלי, זה מה שיש לך להציע לי ליום ההולדת שלי? לא פלא שיולי ברח מהחברה שלכם כל עוד נפשו בו, תפסיק להיות זקן חרמן!

אלי - הלוואי שגם יולי היה נאמן לך כמו שאת נאמנה לו!

נלי (בצרחה) - למה אתה מתכוון?

המוסיקה נפסקת. כל הנוכחים מפנים את מבטם אליהם.

אלי (במבוכה, מחבק אותה, למרות סלידתה המופגנת של נלי) - זה כלום, מרוב התרגשות היא צעקה, היא כל כך שמחה לראות אותי אחרי כל כך הרבה זמן!

המוסיקה העליזה חוזרת. יולי ניגש לנלי ולוקח אותה הצידה.

יולי (בחום ובאהבה, מרגיע אותה) - מה יש מה קרה, נלושה קטנה שלי?

נלי (כמעט בוכה) - תגיד לי, למה היית צריך להזמין את כל החלאות האלה מהחברה הקודמת שלך, אתה יודע שאני לא סובלת אותם והם רוצים רק את רעתך. חבל רק שאת מי שבאמת רציתי לראות לא הזמנת.

יולי - את מי?

נלי - את סימה שהייתה היחידה שהייתה נאמנה לך בחברה.

יולי - (ברוך, מלטף אותה) ועכשיו תירגעי, מחכה לך תוכנית לא נורמלית שכולם תרמו להצלחתה, כי הם אוהבים אותך. אלי הוא קונפרנסיה בחסד ואף אחד לא יכול להתחרות בחוש ההומור שלו, ואפילו הדוד שלך אריה הכין לך הפתעה.

האורות כבים פרט לאור המאיר את הקונפרנסיה, המופיע עם טקסידו ועניבת פרפר.

אלי - יולי דורון שכנע אותי להנחות את הערב ולהתלבש כמו ג'יגולו. אפילו כשנפגשתי עם מלכת בריטניה לא לבשתי טקסידו ואם אני עושה זאת הערב, זה רק כי אני אוהב את נלי ובשבילה אני מוכן ללבוש כל דבר וגם...שום דבר... (צחוקים). יולי כתב וביים את התוכנית ושם לנו רף גבוה שקשה לעמוד בו. עכשיו גם אשתי תרצה שאכין לה מסיבת הפתעה, ואשתך, ואשתך... (צחוקים). אני אומנם הייתי הבוס של יולי ב"לאריסה-תרופות", אבל את כל העבודה הוא עשה לי, הוא הכין את הדו"חות, את הנאומים, את המאזנים, כך שאני רגיל להקריא את מה שהוא כותב. אך, אם לא אצליח הערב, יולי וודאי יתלה אותי בפפיון הזה, ויוכל סוף סוף לרשת את מקומי.

מחיאות כפיים. על המסך, הנפרש לפני האורחים, רואים סרט עם מראות נוף עוצרי נשימה של מפלי מים ונהרות גועשים, שרפות יער, אריות, איילות, נמרים וחיות אחרות. ברקע שומעים שירי אהבה - DIO, THE GIRL THAT I'LL MARRY COME TI AMO, ובסוף הקראת המכתבים שומעים את מרש החתונה.

אלי - היום אנו חוגגים חג כפול, את יום הולדתך הארבעים, נלי, ואת יום נישואיכם העשרים. אנו נחזור במנהרת הזמן עשרים שנה אחורנית לשנת 1974, מיד אחרי מלחמת יום כיפור. נלי סימון עדיין תלמידת סמינר בת עשרים, תמימה וחסודה, פוגשת את יולי דורון, חייל מילואים שחוזר מסיני, סרן בן 30, ומתאהבת בו. נו, מילא, נסלח לה, המדים והדרגות סחררו אותה והיא נשבית בקסמיו. תוך שבועיים הם מחליטים להתחתן. העלילה מתרחשת בדירת הרווקים של יולי בתל-אביב, קצת מבורדקת, אבל אחרי ליל האהבים היא

תהיה עוד יותר. זה לא היה בטקסט של יולי, זו תוספת שלי... (צחוקים). הסרט של אותו לילה, שבו הציע יולי לנלי נישואים, פשוט נשרף מלהט האהבה, אבל נשתמרו לנו מכתבים שנכתבו למחרת, כשיולי חזר לסיני, והמסכנים היו צריכים להסתפק בקריאת מכתבים עד לפגישה הבאה. ועכשיו קבלו אותם - יולי ונלי הצעירים, במסע אל העבר הקסום.

האורות עוברים לשני הילדים של נלי, דודו ודנה, היושבים על כיסאות בר גבוהים זה מול זה. דוד במדי סרן עם כומתת צנחנים, דנה עם שמלה לבנה ארוכה ומתרחבת, גרביים לבנים ונעליים לבנות.

דנה - התעוררתי הבוקר מוקדם ורציתי לספר לכל העולם כמה אני מאושרת. ביומיים האחרונים הרגשתי כיצד אני טובעת באושר, כיצד הוא עולה ומציף את כל גופי, את כל נשמתי. שמחתי לראות שזה הדדי. אני מעמידה את עצמי לרשותך באהבה ונאמנות. דורילה', אני מחכה כבר לרגע שתהיה כולך שלי!

דוד - מוזר, אנחנו מתחתנים. מסתיימת תקופה, מתחילים בחיים חדשים. נצטרך להסתגל. לא נהיה עוד אדונים בלעדיים לגורלנו. כל זה בא כרעם ביום בהיר. אמש הכרנו ואנו כבר נשואים. לפתע התחוור והתברר הכל. התחוור כי אין טעם עוד בחיי רווקות עקרים, שאושרנו נתון בידינו. אנו רוצים להיות ביחד לתמיד.

דנה - אני שולחת לך עוד תמונה במכתב זה. מה דעתך עלי בבקיני? את תמונתך אתלה היום בערב בחדרי וכל ערב אדבר אליך, בסדר? זה יהיה נפלא. אני אדבר ואתה לא תענה. נכון שיש סיכויים שנסתדר ככה? אני מאמינה כי החיים שלנו יהיו הצטברות של רגעים מאושרים, רגעי אהבה, אושר ואמון הדדי, כמו אלה שחווינו ביחד עד כה.

דוד - היה נהדר, אמש, שלשום, היה נהדר. וכל החיים שלנו חייבים להיות כך. אנו חייבים להתחדש. לרענן את עצמנו כל פעם. לא להתעייף.

דנה - היום אדבר עם הורי, עם אחותי, בקשר לשנינו, ואני משוכנעת שהם ישמחו. עוד מעט אהיה לצידך, נהיה ביחד, נאהב ביחד ונחיה באושר ואושר ואושר, עד סוף ימינו... מאשתך (נכון שאני כבר אישה?) הקטנה, הנאמנה, האוהבת והמתגעגעת, נלי.

דוד - פרק חדש נפתח. חיים חדשים. הרווקות שלי גססה. מתה. יחי הנישואים!! תחי האהבה! אני על ההר, משקיף מאחור אל תהומות העבר ומביט מלפנים אל זוהר העתיד. שלך באהבה. יולי.

סיום של מרש החתונה. אורות. מחיאות כפיים סוערות. נלי לא יכולה לעצור את שטף הדמעות ואת ההתרגשות העצומה שלה. היא ניגשת לילדיה ולבעלה, מחבקת אותם בחום ומודה להם.

נלי (לכל המוזמנים) - יולי, מה עשית לי, חשפת את כל הסודות הכמוסים שלנו. מה לעשות, בכל זאת הגנים הספרדיים שלי מתקוממים ברגעי חשיפה כאלה.

דנה - אמא, תספרי למה סבא קרא לך נלי!

נלי - טוב, זה סיפור נקי לפחות. אבא שלי היווני, שאהב מאוד את הומרוס, קרא לי פנלופי ובקיצור נלי. אז לכן, מכל הצדדים, הייתי אמורה להיות בתולה עד החתונה ונאמנה רק לבעל אחד. כמו פנלופי האגדית, סמל הנאמנות לבעל, מין רפלקס מותנה.

אלי (מתנדנד כבר עם הכוסית ביד) - מאה שקלים למרשם התושבים, את משנה את שמך לבובולינה, אני פותר אותך מהתסביך הזה, וסוף סוף תוכלי להיות שלי, מידלע' (צחוקים).

נלי - (צוחקת) יולי, אתה תהרוג אותי, אבל אני אספר לכולם מה המקור האמיתי של השם יולי, על מנת להראות להם שאנחנו באמת זיווג מהשמיים. כי יולי, בעלי, הבעל של פנלופי החסודה והנאמנה, זה קיצור של... יוליסס! (צוחקת)

יולי - (צוחק) נלי, אנחנו כבר נגמור את החשבון אחר כך... חוץ מזה למה את מספרת עלי, את מרכז העניינים הערב, המסיבה היא לכבודך ותעזבי את הטראומות שהביא לי השם הזה במנוחה.

האורות כבים. אור על אלי.

אלי - יש אהבה, יש חתונה, יש עבודה, אבל אין בית. הזוג הטרי גר בדירת חדר שכורה בצפון תל אביב וחולם שבבוא העת תהיה לו דירה משלו. יום אחד, הם מגלים כי עיריית תל אביב מקיימת הגרלה בין זוגות צעירים. השניים נרשמים להגרלה. את ההגרלה ניהלה אחת מותיקות היישוב, גב' רסקולניקוב. היה לנו קשה לאתר אותה, כי היא היום יותר מבת מאה. גב' רסקולניקוב, בבקשה!

האורות כבים. על המסך רואים הפגנות אלימות של זוגות צעירים ושל הפנתרים השחורים, עם רעשי רקע קולניים. נכנסת סימה, מחופשת לאישה בת מאה על כסא גלגלים, ונותנת נאום מתובל ביידיש, רוסית וערבית. אור על סימה.

סימה - נלי דורון, תיירע מיידעלה'. אני עוד זוכרת איך לפני עשרים שנה באת עם בעלך לבית העירייה של תל אביב לטקס ההגרלה של זוגות צעירים. הייתם קצת עצבניים כמו מאות הזוגות שצעקו ועשו מהומות. עפו שם שמירים וזצים וזבטות והיה שמיח! ניסיתי להרגיע אתכם, צעקתי עליכם טאבאריש, רבותה, תעבדו קצת ויהיה לכם כסף לדירה. רציתי שנשיר שירה בציבור כמו בזמנים שלנו על הגורן. אבל לא רציתם לשיר את אוי, אוי, שורלה', די מעכסט מיר שוין משיגע. במקום זה שרתם שירים מזרחיים על כמה רע במדינה היפה שלנו, יא אוחטי, יא חביבי, שירים של אום כולת'ום, רק את זה אתם יודעים. הפושטקעס צעקו לי - "אוסקוט, יא מלעונה, תסתמי את הג'ורה, יא שרמוטה, ססמאק, לך יש כבר דירה. לא רוצים לשיר, מג'נונה. רוצים דירה." באמת, גולדה צדקה, לא היו שם אנשים נחמדים. בסוף, לא זכיתם כי רק אלה משלנו, אינסער קינדער, זכו בדירות. אבל את צריכה להודות לי, כי אם הייתם זוכים, הייתם עדיין נמצאים בחורבות שהצענו לכם, במקום לגור בפנטהאוז היפהפה שלכם. אז עכשיו שיש לכם דירה, אתם כבר יכולים לשיר, תשירו כולכם איתי טומבלליקה, ומי שלא ישיר, לא יקבל א- דירה'...

נשמעת הנעימה טומבלליקה מפי מייק בורשטיין וסימה מארגנת שירה בציבור, ביידיש תקנית, כולם מצטרפים. בסוף השיר, ניגשת נלי לסימה מחבקת אותה בחום ומנשקת אותה.

נלי - סימה קאליפה, שכה אחיה, ואני באמת חשבתי שזאת גב' רסקולניקוב. את כישרון מבוזבז! היית צריכה להיות שחקנית במקום עורכת דין. תורידי את התחפושת כדי שנראה אם השתנית. (סימה מורידה את התחפושת ומופיעה בשמלת מיני שחורה עם מחשוף נדיב). ואי! איזו פצצה, יותר חתיכה ממה שהיית. עם גוף כזה, את ממש סכנה לציבור...

סימה - (בצחוק) אין לכם מה לדאוג, אני נשואה עכשיו... אישה מכובדת...

אלי - בלילה אין אישה מכובדת, יש רק אישה מחורמנת!

נלי - די, תפסיק עם השטויות שלך, תמשיך בתוכנית.

האורות כבים פרט לאור על אלי. ברקע שומעים את השיר של חווה אלברשטיין: "רוקדת עם המטאטא".

אלי - נלי, עלייך אפשר לשיר את שיר המעלות! לא נשיר אותו כעת. אתם יודעים הרי, אין רעייה, מורה ואמא כמותה. אך, יולי אף פעם לא בבית, הוא כל הזמן בנסיעות, וכל העול רובץ עליך. כשהוא עשה חיים בפריס ובניו יורק עם כל החתיכות, הוא היה אומר לי - "אלי, אלי, כמה קשה לנלי עכשיו!" (צחוקים). את מקרצפת את הבית כל יום, ואם זה לא מספיק, הבית שלך תמיד שופע מאכלים יווניים עסיסיים. אני זוכר שכשעבדתי עם יולי, הוא היה מפסיק כל יום את הישיבות אתו באחת בצהרים ואומר - "עכשיו אני רץ הביתה לאכול את הסופלאקי של נלי".

נלי - כך אתה חושב, האמת שכל צהרים האכלתי אותו קוסקוססס והוא השקה אותי אוזזזו!

צחוקים, מחיאות כפיים סוערות.

אלי - (מופתע) נלי, אפילו אני נשאר המום מההערות שלך! בגלגול הבא אני אתחתן עם יווניה, מגיע לי, אחרי שלושים שנה עם הפולנייה שלי. (צחוקים).

אלי - אבל עכשיו ברצינות. נלי, גולת הכותרת של פועלך היא בעזרה שלך לזולת. אך יש לך רק מגרעת קטנטנה, את לא אוהבת לטייל בחו"ל. הלוואי על אשתי מגרעת כזאת... (צחוקים). השיא היה בנסיעה שלכם ליוון, בטיול שורשים שלכם, כשבאתונה קרע ממך גנב על אופנוע את התיק שלך עם הכסף, הדרכונים, הכרטיסים וחדוות הנסיעה. לכבוד התוכנית הערב, הצליח האינטרפול לאתר את הגנב שבא להביע חרטה כשהתחוור לו שגם את יווניה ובשביל לרצות אותך הוא החליט להזמין אותך לטיול של חודשיים ביוון, על האופנוע שלו מחוף אל חוף אל חוף אל חוף. אדוני הגנב, בבקשה!

האורות כבים. אור על אריה, שמופיע בתחפושת של שודד יווני עם מצנפת על הראש, משקפי שמש כהים, צרור מפתחות ביד, והרבה דרכונים ודולרים שמציצים מהכיסים הרבים של האוברול שלו. הוא נותן נאום בעברית מתובלת במלים יווניות ובשפות אחרות. ברקע נשמעת מוסיקה של חאג'ידאקיס.

אריה - אני רואה שיש לך גם בעל מאוד נחמד. (נותן ליולי נשיקה על המצח ומתיישב על הברכיים שלו). APO POU INE O ANDRAS SAS? מה, הוא לא משלנו, אז מה את עושה איתו? (לוקח לו את הכסא). אני רואה שיש לך ילדים חמודים, (ניגש ומלטף את השער של דנה) KORI MOLTO BELLA . (צובט את הלחי של דוד) YIO TRES SYMPATHIQUE. קחי חזרה פספורטו, קחי דולרס (שופך על נלי את כל תוכן כיסיו). DOAMNA PENELOPI HO BUSHA MARI . בואי ל- ELLADA, אני אראה לך את יוון האמיתית, אני אנגן לך בבוזוקי, ארקוד אתך סירטקי, מה שתרצי! בואי אלי, SIGNOMI SORRY על כל מה שעשיתי לך, בואי נברח ביחד. BON VOYAGE KALO TAKSIDI (מרים את נלי ובורח איתה).

מחיאות כפיים סוערות. נלי חוזרת עם אריה ומחבקת אותו בחום.

נלי - אריה, אני סולחת לך על זה ששדדת אותי, אבל בתנאי אחד, שבאמת תיקח אותי לטיול של חודשיים ביוון על האופנוע שלך.

אלי - בובלה', אם אקח אותך על הטוסטוס שלי ליומיים לפתח תקווה, את תסלחי גם לי?

נלי - היית מת! אתך זה מסוכן להיות אפילו רגע אחד באוטובוס. אבל גם לך אני סולחת על כל ההערות, בתנאי שתחזור בתשובה ותלך למקווה להיטהר מכל המחשבות המלוכלכות שלך!

אלי - אני מסכים, רק אם במקווה יהיו עוד עשרים מסאג'יסטיות תאילנדיות ערומות! (צחוקים) אבל זה לא פייר, סלחת לאריה ולי, ואת לא סולחת לסימה, שכל כך טרחה למענך ואפילו למדה יידיש לכבוד המסיבה שלך?

נלי - אלי, אתה אף פעם לא תשתנה. לסימה אני לא צריכה לסלוח, כי היא אף פעם לא עשתה לי שום דבר רע. אבל, סימה, אם תעשי לי בעתיד, אז תדעי לך שאני סולחת לך מראש.

אלי - מה את כבר בעניין של תודות וסליחות, התוכנית עוד לא נגמרה, גם לבעלך יש משהו להגיד לך!

על רקע "תמונות מחיי הנישואין" של משפחת דורון המוקרנות על המסך, ולצלילי השיר "על הדבש ועל העוקץ", נוטל יולי את המיקרופון ואומר בהתרגשות":

יולי - נלי, את תמיד לצידי, נוסכת בי חיזוקים, בטחון, הרגשה טובה, מעורה בכל תחומי הווייתי... ומעבר לפירגון, לנאמנות ולידידות ממשיכה אותה הכימיה לקשור ביניינו מיום שהיכרנו ועד היום, בדבק שהשנים לא יכלו לו. והנוסחה הכימית, שפותחה תחת עץ האהבה, הופכת את המשפחה כולה לתרכובת, לגוף אחד,

נשמה אחת... אז, איך ממשיכים הלאה? צריך להודות על כל רגע שעבר, על הדבש ועל העוקץ, על המר והמתוק, ולקוות לעתיד טוב יותר. את צריכה לקחת את החיים בקלות יותר, לא להיות כל כך פרפקציוניסטית, ליהנות מכל רגע, להודות לחיים שנתנו לך כל כך הרבה - אושר, בריאות, משפחה טובה, ילדים מקסימים, סיפוק מהעבודה, חברים טובים, רווחה חומרית ואוזן כרויה לשמוע את קול הנפש האהובה.

אלי - ובקצה האופק אני מחכה לך! (צחוקים)

האורות כבים. מחיאות כפיים סוערות. האורות נדלקים. אין כמעט אחד שלא מוחה דמעה, פרט לאריה ולאלי שהקנאה ניבטת בעיניהם. נלי ניגשת לאט לאט ליולי, מחבקת אותו, מנשקת אותו בנשיקה לוהטת, מלאת אהבה ורוך. כולם מוחאים כפיים. נלי מסתובבת בין האורחים, שמברכים אותה בחום ואומרים לה: "איזה ערב מוצלח!", "איזה בעל נהדר ומוכשר יש לך", "שיחשוב על קריירה בתיאטרון במקום בעסקים".

פתאום נשמע סירטקי. נלי ניגשת לאורחים ומושכת אותם לרחבת הריקודים. תוך כדי הריקוד שוברים מדי פעם צלחות חרס. לסירוגין, רואים את נלי רוקדת כשמצדדיה אלי ואריה, נלי רוקדת בין סימה ליולי, יולי בין סימה לנלי. כולם נעמדים במעגל, כשבמרכזו רוקדים מחובקים יולי בין אריה לאלי. יולי ניתק מהם ורוקד עם נלי, יולי עם סימה, נלי עם סימה, יולי עם אלי, נלי עם אלי, נלי עם אריה, יולי עם אריה, סימה לוקחת את דוד ודנה ורוקדת איתם. לבסוף, אריה ואלי מושכים את הדס למרכז המעגל והוא רוקד ביניהם, כשהוא מנסה לדדות עם הרגל הצולעת שלו לקצב הסירטקי. כל האחרים עומדים במעגל ומוחאים כפיים בקצב הולך וגובר.

מסך

מערכה שנייה

כמה חודשים מאוחר יותר.

<u>תמונה ראשונה</u>

במשרד של אלי. נוכחים אלי ואריה.

אלי - אריה, התרגיל הצליח! רכשנו את חברת "מולקולה" של הדס ויולי בעבור נזיד עדשים. עכשיו רק צריך לחכות שהדירקטוריון ונציגי הציבור יאכלו את הלוקשים שאנחנו מאכילים אותם ויאשרו את העיסקה. (קורץ לאריה). אני כבר דאגתי שיהיה להם כדאי לעשות זאת.

אריה - שתוק, אוזניים לכותל. הצרה אתך שאתה מדבר יותר מדי. יש דברים שאסור אפילו לחלום עליהם!...

אלי - תרשה לי בכל זאת לסכם בפניך כי בפחות מעשרה מליון דולר אנו מקבלים חברה שתהיה שווה מאות מיליונים. צריך רק למזג אותה עם "לאריסה-תרופות" שלנו ולדאוג שהתרופה של הדס תקבל את אישור רשויות הבריאות. אסור להשאיר את "מולקולה" כחברה עצמאית, כי אז בעלי המניות האחרים ייהנו מהרווחים בדיוק כמונו.

אריה - מצוין, ואני לא רואה בעלי מניות שיתנגדו לתהליך המיזוג. נגיד להם שהם יוכלו ליהנות מעליית השווי של מניות "לאריסה-תרופות", ולקבל חזרה חלק מההפסדים שלהם. הבורסה הרי התמוטטה, אף אחד לא ישים לב למהלך שלנו, וצריך לעבוד חזק על העיתונות והרשויות. הכי חשוב, זה להתבסס על המוניטין שלנו ועל זה ששומרים ב"מולקולה" הרבה מקומות עבודה ותורמים ליצוא של המדינה.

אלי - אני מוכרח לציין שתחמנת את הדס שוטן בצורה יוצאת מהכלל. הפרופסור המפוזר הזה חושב שהוא איש עסקים, אבל אתה לימדת אותו אלף בית בביזנס. הוא נפגש בוול סטריט עם כל האנליסטים עם כתמים על החולצה. ואיזה סנדלים תנכ"יות יש לו... בגלל הצליעה אסור לו לנעול נעליים, אז הוא מדדה ומקפץ עם הסנדלים שלו כמו לולב....

אריה - (בצחוק) בעברית צחה אומרים מהדס כמו לולב או מלבלב כמו הדס....

אלי - (מתגלגל מצחוק) - צולע כמו השטן ומשתין כמו שוטן...

אריה - (צוחק עוד יותר חזק, מחקה את הצליעה של הדס) - נראה כמו מלאך המוות וצולע כמוהו.

אריה - אני אגלה לך משהו, אבל דיר באלאק אם אתה מספר את זה למישהו. דמך בראשך, ואתה יודע שאין אצלי חוכמות, כשמישהו בוגד בי (עושה תנועה של חיתוך צוואר). הדס מוכן לשתף איתנו פעולה כי הבנתי שהאקלים של ג'נבה עושה לו טוב. הוא עמד על כך לקבל מקדמה על חשבון דמי לא יחרץ בחשבון בנק ממוספר ורק הוא ואני ועכשיו גם אתה יודעים על כך. אבל מה אתה חושב שיעשו העובדים שלו?

אלי - העובדים של "מולקולה" אולי יעשו בעיות ויאיימו, אבל ב- "הפרד ומשול" נתגבר גם עליהם. בכל הכנות, אם אני רואה כיום איום לכל המהלך, זה רק מיולי כאשר ייוודע לו מכל השטינק. זאת תהיה הפתעת חייו, כמו שהוא הפתיע את נלי במסיבה שבה היכרנו את הדס, כך אנחנו נפתיע אותו עכשיו. אני מת לראות את הפרצוף שלו כשהוא יראה שבבת אחת כל הרכוש שלו הלך פייפן ועל ידי מי - על ידי החברים שלו הכי טובים, על ידי הדוד של אשתו, שהתחפש לשודד, אבל באמת גנב להם את כל הכסף.

אריה - מי יודע, אולי כשהוא יראה שאין לו כבר עבודה ב"מולקולה" וכל רכושו ירד לטמיון הוא יחזור אלינו בזחילה ועוד יעזור לנו למזג את החברה.

אלי (בצחוק רחב) - מה אומר לך אריה, ההשתלטות על "מולקולה" הוא הפרויקט המבריק ביותר שעשינו בשנים האחרונות. המניה שלנו דרכה במקום, בעלי המניות שלנו התחילו לגלות סימני עצבנות וזה ממש יעמיד אותנו על הרגלים. זה כאילו הגורל העיוור זימן אותנו עם הדס דווקא במסיבה של נלי.

אריה - אין גורל עיוור. יש בשמיים יד מכוונת ששולטת על כל מעשינו. תקרא לזה אלוהים, זאוס או פוסידון. הכל נקבע שם למעלה. הביוגרפיה שלי היא ההוכחה החותכת לכך. עשיתי הכל בעשר אצבעותי. אומנם שילמתי מחיר מסוים, הזוגיות שלי היא לא משהו שאפשר להתגאות בה. תבין, אני לא בן תמותה רגיל, אני מסתכל על כל ההמונים האלה, על העובדים היקרים שלי, שכביכול שווים לי וקול שלהם שווה לקול שלי בקלפי, ואני מתחלחל. כשאני שומע את כל השטויות שהם פולטים, בא לי חשק לעשות מעשה, לתפוש פיקוד ולהראות להם איך צריך להנהיג את המדינה המחורבנת הזאת! תאמין לי, הקולונלים ביוון ידעו מה הם עושים כשהם תפשו את השלטון, רק ככה אפשר להנהיג את ההמונים - ביד ברזל!

אלי - תראו, תראו איך מדבר מי שנלחם ביוון עם הפרטיזנים הקומוניסטיים נגד הפשיסטים. אריה, אדם משכיל כמוך, שידבר כאלה שטויות! הכל נקבע בידי האדם. יש אנשים מוכשרים ויש טיפשים, אבל זה בגלל התכונות האישיות שלהם. אם לא היית פוגש את הדס אצל יולי, היית קורא עליו בעיתון. אתה פשוט אדם ממולח שיודע לנצל מצבים.

אריה - גם כאן אני חולק עליך. אם עולמו של יולי יחרב עליו זה בגלל איזה חטא קדמון שעשה, אולי הוא הרגיז את האלים. האלים כבר לצידי 75 שנה, אז הם התרגלו, אתה מבין...

אלי - טוב, בוא נפסיק להתפלסף ונחזור ליומיום. אני בכל זאת חושש מיולי, אתה יודע שאני אף פעם לא אוהב לדחוף אדם לפינה, כי אז הוא מגיב כמו חיה פצועה והופך להיות ממש מסוכן. זאת הסיבה שגם לא התגרשתי אף פעם מאשתי, למרות שהיא שמנה ופריג'ידית כמו אייסברג. אני תמיד מעדיף להסתדר, לבגוד באשתי בלי סקנדלים, לשמן את פקיד המס, לאיים בגילוי איזה סוד אפל מהעבר. (צוחק צחוק ציני ומרושע).

אריה - אנחנו זוג מהשמים ועם העורמה שלך והאומץ שלי אנחנו נעקור הרים. אבל, מה תעשה אם פתאום יולי יארגן משקיעים אחרים שיהיו מעוניינים לרכוש את "מולקולה" במחיר יותר גבוה. בשביל פחות מעשרה מליון דולר יהיו הרבה שיקפצו על המציאה. אני במיוחד חושש מהמתחרים שלנו, חברת מדיקה, ואפילו הסוכן שלנו ביוון, שמושקע חזק ב"מולקולה" והולך להפסיד בגדול, יכול לשים לנו מקלות בגלגלים. אין בעיה ליולי, אחרי שנפרסם את הצעת הרכש, להגיע לחקר האמת. הוא היה חלק מהארגון, הוא יודע איך אנחנו עובדים, הוא אפילו המציא כמה משיטות העבודה שלנו. רק שכאשר היה נדמה לו, ליפה הנפש הזה, שאנו חצינו את קו ההגינות העסקית והתחבולות הלגיטימיות הוא קם ועזב אותנו. זה דבר ידוע, שאלה שצמחו מתוך הארגון הם הכי מסוכנים לארגון. תסתכל על משה ופרעה. (צוחק).

אלי ניגש לדלפק של הקפה שם מונחת מכונת אספרסו יוקרתית וספלים של "לבצה". הוא מכין לאריה ולעצמו אספרסו ומביא את הקפה לשולחן.

אלי - חבל שלא הגעת יותר מוקדם. היית זוכה להכיר את גלי המזכירה החדשה שלי, חולצות הבטן שלה הורגות אותי.

אריה - מתי כבר תפסיק לבחור מזכירות לפי היקף החזה שלהן...

אלי - חיים רק פעם אחת, אבל נחזור לענייננו. לכל דבר יש לי פתרון הגיוני, ואם לא, אפשר תמיד לטפל בשטינקרים כמו שמגיע להם. יולי יוכל לחטוף למשל הרעלת קיבה, כמו שסמנכ"ל המכירות חטף בארוחה שהייתה לנו בחדר הזה, אחרי שאיים לזמר על הסיבה האמיתית למותם של בני המשפחה שלקחו את התרופה שלנו בקרית שמונה...

אריה - תסתום את הפה, אתה כל פעם חוזר לאותו הנושא. השטינקר מת במקרה, אמנם הוא היה בריא כמו שור, אבל התברר בניתוח שלאחר המוות שהיה איזה חיידק קטלני שגמר אותו. אולי האלים התערבו בפעם נוספת לטובתנו, אבל אני נשבע לך שידי לא הייתה במעל.

אלי - עם הסוכן היווני אני כבר אסתדר. אם אקח לו את הסוכנות שלנו ביוון הוא יפסיד הרבה יותר, ואני יודע על הרבה קופות שרצים שלו עם רשויות המכס ביוון. גם עם המנכ"ל של מדיקה אני אסתדר, כי יש לי מידע פנימי על כל מיני רמאויות שעשה בהנפקות שלו. אל תדאג, עם כולם אני אסתדר, כולם אנשי עסקים ממולחים שיש להם הרבה מה להפסיד משערוריות. אני לא מכיר אחד שהצליח בעסקים בישראל מבלי שרימה את הלקוחות שלו, זייף את הספרים שלו, או עיוות את הדיווחים שלו למס הכנסה. יש רק צדיק אחד בסדום, דג רקק תמהוני שמעז לעשות גלים. האמת היא שאני מפחד רק מאדם אחד, מיולי. הוא לא רציונאלי, בלתי צפוי, הוא קטן, אין לו מה להפסיד משעורייה, והדם המצרי החם שלו יכול לטרפד את התיחמונים הגליציינרים שלי.

אריה - אל תדאג ליולי. אני אדע איך לטפל בו. אני אטיל את כל כובד משקלי הציבורי אם יהיה צורך להילחם בו. למי יאמינו, אם הוא ישמיץ אותנו. לאיזה יולי דורון אלמוני שאף אחד לא שמע עליו או לאריה סימון, אחד ממקימי תעשיית התרופות בישראל, חתן פרס התעשייה, חתן פרס ישראל, דוקטור כבוד של חצי תריסר אוניברסיטות מכובדות בארץ ובעולם. נו באמת, תחשוב טיפה. כמוצא אחרון אני מסוגל גם לפגוע בזוגיות הנפלאה שלו עם נלי, שהיא מקור הכוח של שמשון שלנו. נלי בסופו של דבר האחיינית שלי וקרבת דם יותר חזקה מקרבת זרע. אבטיח לה, מה שכמובן אני לא מתכונן לקיים, שבגלל היחסים המעורערים עם הבן שלי, אנשל אותו מהירושה ואשאיר לה ולילדים שלה את כל הרכוש שלי, בתנאי שתעזוב את הבדווי המצ'ואיסטי שלה ותגזוז את שערותיו באישון לילה.

אלי - נלי לא תקנה את זה. איכפת לה מהכסף כמו מהשלג דאשתקד. היא אידיאליסטית ויפת נפש, כמו היולי שלה. מצא מין את מינו. לא, אם אתה רוצה לנתק את הקשר ביניהם ולשבור את יולי, זה רק אם נצליח להוכיח שהוא לא נאמן לה ושיש לו מישהי מהצד. כשנגיע לגשר הזה, נדמה לי שיש לי את הנשק האולטימטיבי שיכריע את יולי!

<u>תמונה שניה</u>

במסעדה איטלקית בתל אביב. מושמעות נעימות של אופרות מפורסמות. נוכחים יולי וסימה. מלצרים בלבוש של גיבורי אופרות איטלקיות מגישים אוכל ושתייה ללקוחות.

סימה - ...וכך הם השתלטו על "מולקולה"! הם ניסו להסתיר את זה ממני כמה שאפשר, כי פחדו שבכל זאת אספר לך, אבל עכשיו אין להם ברירה כי הם צריכים לסגור את כל הקצוות עם עורכי הדין. אלי ניסה לגשש אם אהיה מוכנה לשתף פעולה נגדך, ואמרתי לו שאני אחשוב על זה. הוא השביע אותי לא לספר לך כלום, כי אני חתומה על הסכמי סודיות, זה בניגוד לאתיקה המקצועית שלי, וכל הבולשיט. אתה מבין, הם שודדים לאור היום ומטיפים לי מוסר. אם הם יגלו שנפגשתי אתך, אספר להם שניסית לחדש את הקשר בינינו. (שומעת את המנגינות מתוך האופרות ברקע) המזימות שלהם כל כך מזכירות לי את העלילות של האופרות שגרמת לי לאהוב כשהיינו יחד בפריס.

יולי - באמת לא חשדתי בכלום. ראיתי שהדס ניתק את הקשר שלו איתי בזמן האחרון, אבל חשבתי שזה בגלל שהוא כועס עלי שלא הצלחתי למנוע את הירידה במחירי המניות וההידללות ברזרבות המזומנים של החברה. אך שהדס יכרות ברית עם השטן לא הייתי מאמין. אבל למה את מוכנה לעזור לי, את באמת מסכנת את המשרה שלך, את העתיד שלך, על כזה דבר יכולים לשלול לך את הרישיון!

סימה - יולי, בשבילך, אני מוכנה להסתכן. אני אוהבת אותך. לא הפסקתי לרגע אחד לאהוב אותך. אני שוכבת עם בעלי וחושבת עליך. במסיבה של נלי, הייתי בהלם, גיליתי כמה אתה אוהב את אשתך. לא אגיד לך שזה לא כאב לי, קשה היה לי להסתכל עליכם. אבל כשנודע לי מה הם זוממים לעשות ואיזו הנאה יש להם שאתה הולך להפסיד את כל הכסף שלך, התמלאתי כעס. אין לי כבר אשליות שבגללי תעזוב את נלי. אני גם לא מבקשת שתפסיק לאהוב אותה או שאפילו תתחיל לאהוב אותי. רק תהיה אתי! אנחנו כל כך מתאימים מבחינה

אינטלקטואלית ומינית. עם בעלי אין לי כלום, התחתנתי אתו כי הייתי בודדה, שבורה, ורציתי ילד. אבל הוא כלום בשבילי. אפילו את שם המשפחה שלי לא שיניתי כשהתחתנתי איתו. לא שהייתי מצליחה לעבוד על מישהו אם פתאום היו קוראים לי גברת ווייס. זה לא היה הופך אותי פתאום ללבנה. לך ולי, יש שורשים זהים, אותו הרקע, אותה שאפתנות שאין לה גבול. אתה היית ונשארת כל עולמי!

יולי - סימה, את יודעת שזה בלתי אפשרי. בקושי יכולתי לחיות עם עצמי כשעשינו את זה בשבועיים הקסומים האלה בפריס. אני לא מהטיפוסים שיכולים לחיות חיים כפולים. אני באמת מחבב אותך, את בחורה נפלאה ומגיע לך להיות מאושרת. אם את לא מאושרת עם בעלך, תתגרשי ממנו, תחפשי לך מישהו אחר שיתאים לך.

סימה - אתה באמת לא מבין עד כמה אני אוהבת אותך. תחשוב שהיו מבקשים ממך שתפסיק לאהוב את נלי ושתחפש לך אישה אחרת. היית מסוגל? אני מוכנה לעשות כל דבר בשבילך, לגנוב מסמכים מהחברה, להביא לך את כל העדויות המפלילות. לסכן לא רק את הרישיון שלי, אלא גם את החיים שלי. אתה זוכר את הממציא התמהוני הזה של "לאריסה-תרופות" שהסתכסך איתם ושמצאו אותו מת מהכשת נחש בגינת ביתו. העיתונים רעשו יום יומיים ואחר כך הפרשה שככה.

יולי - את חושדת בהם שגם אותו הם חיסלו?

סימה - החברה' האלה ממש מסוכנים, אין להם עכבות, בשביל בצע כסף הם מוכנים לעשות הכל. הם מפחדים רק ממך. עם כל האחרים הם מסתדרים. רק אתה לא מפחד מהם, מכיר את כל השטיקים שלהם ולא ניתן לשיחוד. אתה יחיד בדורו במדינה המחורבנת שלנו, אתה מזן שהולך ונכחד.

יולי - (מלטף ברוך את ידה). איך אישה נהדרת כמוך, מצפונית, מבריקה, חכמה, מסוגלת להישאר כל כך הרבה שנים בכל הלכלוך הזה. הרי בסוף הם ידביקו גם אותך בסחי שלהם.

סימה - אני נשארת כי אני חלשה, אין לי את תעצומות הנפש שיש לך. אין לי את התמיכה שיש לך מאשתך ומהילדים. אני חייבת להאכיל את הבעל המובטל שלי ואת הילד שלי הקטן.

שומעים מתוך ריגולטו מאת ורדי, את האריה של ריגולטו ובתו ג'ילדה מתוך המערכה השניה - PIANGI FANCIULLA PIANGI.

סימה - תאמין לי, יולי, רק אני יכולה לעזור לך, אתה לא יודע בפני אילו סכנות אתה עומד. עם הדס אתה כבר מחוסל, הם השחירו אותך כל כך בעיניו, שעכשיו הוא שונא אותך. הם סיפרו לו שיש להם הוכחות שאתה התקשרת עם חברה אחרת על מנת למוטט את מחיר המניה של "מולקולה", בשביל שתוכלו להשתלט עליה. הם מתארים אותך בתור בוגד, הם מספרים לכולם שהם סילקו אותך אחרי שתפסו אותך במעילה ורק בגלל שנלי האחיינית של אריה, הוא הסכים להשתיק את הפרשה. רק תחשוב נגד מי אתה מתמודד, נגדם, עם כל המיליונים שלהם, נגד הבנקים שגם מושקעים בהם וגם נותנים להם אשראי, נגד בעלי המניות שלהם שהם שועי ארץ, נגד עורכי הדין ידועי השם שלהם בארץ ובעולם, ורק אני הקטנה והמושתנת מוכנה לבוא לעזרתך! ומה אני מבקשת בתמורה, קצת רוך ואהבה...

יולי - סימה, תירגעי, את מרגשת אותי באהבה שלך, אבל אני לא יכול לעשות עם זה שום דבר. המצפון שלי לא נותן לי לבגוד באשתי. אבל, אל תפחדי, אני עדיין יוליסס איש התחבולות. וכמו שהוא הכריע את טרויה ע"י החדרת הסוס הטרויאני לעיר, כך אני אצליח להערים גם עליהם. אני מכיר את כל השיטות של הנבלות האלה. יש לי עדיין כמה ידידים. יש לנבלות האלה הרבה שונאים. אני אאגד את כולם נגדם. הם לא יכולים להמשיך ולסדר את כל העולם כל הזמן. ליוליסס לקח עשר שנים להתנקם בטרויאנים על חטיפת הלנה, אני בדווי ממצרים, וכשבדווי מתנקם אחרי ארבעים שנה הוא אומר שחבל לו רק על דבר אחד, שהוא מיהר כל כך...

סימה - (בצער) אשרי המאמין! הם יסכלו את כל המזימות שלך, אני כבר יודעת שיש עליך האזנות. אתה אפילו לא תדע מאיפה הם מאזינים לך, עם כל השיטות המודרניות, כל אחד יכול להאזין מתי שהוא רוצה ואף אחד לא יכול לגלות, וגם אם מגלים לא עושים לו כלום. הם יפעילו עליך בלשים. הם ידעו כל רגע מה שאתה עושה ויקדימו אותך תמיד במהלך אחד. אתה יכול לא להאמין, אתה יכול לקרוא לי קסנדרה, אבל אתה תראה שכל מה שאני מנבאת יתגשם!

יולי - גם אם את צודקת וגם אם כל זה יקרה, לא אוכל לחזור אליך בשביל למנוע את זה. אני יותר מדי אוהב את נלי. היא מקור הכוח שלי, יחד עם הילדים והמשפחה. הם יכולים לקחת את כל הכסף שלי, אך את המשפחה שלנו הם לא יוכלו לשבור לעולם. בטח לא שני ליצנים כמו אריה ואלי! אבל אם באמת חורה לך כל מה שהם עושים, את יכולה ללכת לרשות לניירות ערך, למשטרה, לעיתונות, על מנת שהאמת תצא לאור!

סימה - השתגעת! בשבילך אני מוכנה לעשות הכל, אתה יותר יקר מהחיים שלי, אתה והבן שלי, אבל בשביל הצדק, בשביל בעלי המניות? שימצאו להם פרייר אחר. לא זכור לי שגם אתה עלית על בריקאדות בשביל עקרונות נעלים.

יולי - את צודקת. בכל זאת תודה שהזהרת אותי. אין ספק שמחכה לנו תקופה מעניינת, אבל אני לא נשבר כל כך בקלות ואני נכון לקרב. אני בטוח שבסופו של דבר הטובים ינצחו.

<u>תמונה שלישית</u>

במשרד של הדס. נוכחים הדס ויולי.

יולי - ...אתה לא מבין שהם מסדרים אותך? הם מוטטו את מחיר המניה שלך והם מאשימים אותי. מה האינטרס שלי למוטט אותך, אני השקעתי את כל כספי במניות שלך ועם האופציות שנתת לי זה הביטחון הסוציאלי שלי ושל הנכדים שלי.

הדס - יש לי הוכחות שרצית להשתלט על החברה שלי.

יולי - תראה לי את ההוכחות האלה. הם בדו ראיות בשביל להרשים אותך אבל אני יכול להזים את כולן.

הדס - אסור לי להראות לך, כי אני חתום על הסכמי סודיות. בכלל, אני מועל באמון שלהם, כי הבטחתי להם שאני גם לא אפגוש אותך.

יולי - נו בטח. הם זוממים הכל בחושך, בלי שאף אחד ידע והם דואגים למדר את כל המזימות השפלות שלהם. ממש כמו בק.ג.ב., אתה אשם, אבל אסור לך לדעת למה. אתה רוצה לבדוק אותי במכונת אמת, אני מוכן. מה שתגיד. אתה רוצה להגיש נגדי תלונה ברשות לניירות ערך, בבקשה. שיחקרו באמת איך התמוטטו המניות שלך. אני אומר לך שאני יודע איך הם עשו את זה. מה שאני לא מבין זה למה כשהפסיקו את סחירות המניה שלך בבורסה לא ערערת, יכולת למנוע את המפולת הכבדה ביותר שהרסה סופית את המניה.

הדס - הם אמרו לי שאין טעם וממילא זה לא יעזור.

יולי - אז למה לא קראת לי, אני הייתי אומר לך שזה לא נכון, הייתי משכנע את הרשויות שיאפשרו את המשך הסחירות במניות.

הדס - ובאותה הזדמנות היית מתייעץ עם קונצרן התרופות הגדול שהיית איתו בקשר וקובר אותי עוד יותר בבוץ.

יולי - מה אתה חוזר על זה כל הזמן! הרי אתה ביקשת שאמצא לך משקיעים שיעזרו לך לצאת מהברוך, אז פניתי להרבה גורמים וגם לקונצרן הזה וברגע שמישהו היה מגלה עניין בהשקעה בחברה, הייתי מיד מדווח לך.

הדס - הצרה שאף אחד לא גילה עניין, כי היית מעוניין שהמניה תידרדר עוד יותר. אל תדאג, אני יודע עליך הכל. יש לי הוכחות מוצקות.

יולי - זה בדיוק ההפך. הם פנו לכל המשקיעים שפניתי אליהם ואמרו להם שלא יתייחסו אלי ברצינות, כי אני נוכל, וממילא החברה שלך לא שווה כלום. אחד מהם אפילו הודה בפני שזה מה שהם אמרו לו. הם שתלו לי האזנה וידעו מראש את כל המהלכים שלי.

הדס - עכשיו אתה מאשים אותם בהאזנות לא חוקיות. אתה הרי יודע שאדם מכובד כמו אריה לעולם לא יסכן את שמו הטוב בעד כל הון שבעולם. אבל, הם אמרו לי שאתה פרנואיד ושאתה רב עם כולם. אלי אפילו קורא לך הרב הראשי הספרדי.

יולי - אז אם אני כזה דרעק למה בכלל הסכמת להיפגש איתי, אחרי שהתחמקת ממני כל כך הרבה זמן?

הדס - כי רק כך אני יכול להפחיד אותם ולגרום להם שהם יעמדו מאחרי ההתחייבויות שלהם.

יולי - בוקר טוב, אליהו! אז גם אותך התחילו לסדר. !WELCOME TO THE CLUB אל תדאג, אני לא נוטר לך טינה. יש להם כוח מאגי, שטני, שמושך אותך אליהם כמו במגנט, ואתה לא מסוגל להרגיש שמסדרים אותך. הם כאלה נחמדים לפעמים, בייחוד כשהם צריכים אותך, אבל אז הם הכי מסוכנים.

הדס - הם אמרו שישאירו אותי בתור מנכ"ל, אבל עכשיו הם רוצים לבלוע את החברה בתוכם משיקולי התייעלות.

יולי - ואתה חשבת שישאירו אותך בחברה. הרי מאחורי גבך הם צוחקים עליך. על ההליכה שלך, על הלבוש שלך. הם צוחקים מכולם, הם ומפירים, רוקדים על הדם. הם אשפים באינטריגות ובמזימות, הם צוחקים מהצליעה שלך, אבל הם אלה שצולעים באמת, צליעה מוסרית, כמו השטן הצולע. הם צוחקים ממך, התמים, הטהור, שצולע רק פיזית, אבל שהלך עד עכשיו בדרך הישר. תיזהר שהם לא ידביקו אותך גם בצליעה הנפשית שלהם. עוד לא מאוחר מדי, יש לך הזדמנות להחזיר את השעון אחורנית.

הדס - אני מצטער, אבל עכשיו מאוחר מדי. אני כבר לא יכול להילחם בהם, הם סיבכו גם אותי בקורי העכביש שלהם ואני לא יכול לעשות דבר. כל הבנקים עומדים מאחריהם. הם אומרים לי שאם אעשה משהו, הם ידאגו שבעלי המניות של "מולקולה" יתבעו אותי בתביעה ייצוגית וימוטטו אותי פיננסית. אתה הרי יודע שאני צנוע, גר עדיין באותה דירה קטנה, ולא מכרתי כמעט מניות גם בשיא.

יולי - גם אני לא מכרתי אף פעם מניות שלך. חשבתי שזה לא יהיה הוגן שאני אנצל מידע פנים, גם כשהמניות היו בשיא, וקל וחומר כשהתחילה ההידרדרות. דווקא נלי, שלא מבינה כלום במניות, אמרה לי למכור, להפסיד קצת, העיקר להיפטר מהן. אבל אני האמנתי בחברה, חשבתי שזה לא חברי לעשות את זה ללקוח שלי, ובאמת ובתמים האמנתי שנצליח להתאושש.

הדס - אתה תראה שנתאושש, התרופה כמעט גמורה והמניות ירקיעו שחקים.

יולי - על מה אתה מדבר! ברגע שתהיה ההשתלטות, לא יהיו יותר מניות של "מולקולה", יהיו רק מניות של "לאריסה-תרופות" לפי יחס המרה מגוחך. לעומת זאת אם היינו ממשיכים בעצמנו, ויש לנו מספיק כסף בשביל לגמור את הפיתוח, המניה שלנו הייתה מתאוששת, חוזרת לרמות השיא שלה ובעתיד עוד מכפילה את עצמה פי כמה וכמה.

הדס - אני לא מבין בכל הדברים האלה. אני בסך הכל פרופסור מפוזר, שלקחו אותו מהאקדמיה ושהצליח להמציא תרופה מהפכנית. אבל באיזה מחיר! עם אירוע מוחי שהשאיר אותי שבר כלי.

יולי - וזה בדיוק מה שהם מנצלים אצלך, את התמימות, את המחלה, את הקלות שבה הם יכולים לסבך אותך, ודיר באלאק שלא תיקח מהם שום דבר מתחת לשולחן כי אז אתה באמת בידיים שלהם והם כבר לא יעמדו בשום הבטחה שנתנו לך.

הדס - (מחוויר) עכשיו אתה כבר מאשים גם אותי שעברתי על החוק. אני רואה שהם צדקו. אין לי באמת מה לדבר אתך יותר. אתה טיפוס לא אמין. רק מאשים אחרים, מוציא דיבה, משמיץ, בקיצור טיפוס מלוכלך. לא פלא שזרקו אותך מ"לאריסה-תרופות" ושכל הלקוחות שלך עוזבים אותך.

יולי - אני רואה שזה מקרה אבוד. אבל תרשה לי להגיד לך עוד כמה דברים לפני שאני עוזב. תיזהר ממתנות של יוונים, חביבי, אריה הוא יווני ממולח, שמבטיח לך הרים וגבעות, את הירח ומה לא. אבל ביום פקודה, אתה תישאר עם סוס העץ במרכז העיר השדודה. כל מה שהם רצו זה להיכנס לווירידים שלך. ברגע שהם הצליחו בזה, אתה כבר לא נחשב. מה אני אגיד לך חביבי, בחיים יש גורמים שאין לעשות איתם עסקים, גם אם הם מציעים לך את הירח. קל וחומר אם הם נותנים לך פינאטס, כמו במקרה שלך. אתה לא כורת ברית עם השטן בשום תנאי, גם אם הוא מציע לך נעורים ואהבה. וכשתבין את זה יתברר לך שצדקתי אך זה יהיה מאוחר מדי עבורך!

יולי מסובב את גבו להדס ועוזב את החדר בטריקת דלת.

<u>תמונה רביעית</u>

בסלון של בית דורון. נוכחים יולי, נלי, דוד ודנה.

יולי - דודי ודנה, אתם כבר ילדים גדולים ויכולים לשמוע גם בשורות רעות כמו מבוגרים. היום פרסמו בעיתונים ש"לאריסה-תרופות", החברה של דוד אריה, השתלטה על "מולקולה", החברה שאיתה עבדתי בשנים האחרונות. ההשתלטות הייתה לא הוגנת, תוך גרימת נזק כבד לבעלי המניות של "מולקולה", שהפסידו כמעט את כל כספם. אני השקעתי הרבה מאוד כסף ב"מולקולה", כי האמנתי שהיא תצליח ונוכל לקבל פי עשרה מההשקעה שלנו, כך שאתם והנכדים שלכם תהיו מסודרים. לנוכח ההשתלטות הזאת, הפסדנו כמעט את כל הכסף. לזכותה של אמא ייאמר כי היא יעצה לי לא לשים את כל הביצים בסל אחד וכשהמניות התחילו לרדת היא רצתה למכור אותן. היא צדקה ואני טעיתי, אך אם הייתי מוכר את המניות היו יכולים לתבוע אותי, כי ידעתי שהחברה בצרות ואסור היה לי למכור את המניות. אני עדיין מאמין שהחברה תצליח, אבל מי שירוויח מזה זה דוד אריה ולא אנחנו. למרות הכל, העתיד המיידי שלכם מובטח, יש לנו מספיק כסף בשביל לשלוח אתכם לאוניברסיטה ולעזור לכם בדיור כשתהיו גדולים. לא הרבה, אבל בכל זאת הרבה יותר ממה שאנחנו קיבלנו כשהתחתנו.

דוד - (ניגש ליולי ומחבק אותו בחום) אבלה', תדע לך שאתה תמיד יכול לסמוך עלינו. זה מה שאתה תמיד חינכת אותנו לעשות, שמשפחה תמיד צריכה להתלכד, כשיש דבש אבל גם כשיש עוקץ. עד עכשיו, היו לנו נעורים נהדרים בזכותכם ושום דבר לא יכול לקחת את זה מאתנו. עכשיו אני הולך לצבא, אבל אם כשאשתחרר המצב שלנו לא יהיה טוב, אעבוד בשביל לעזור לכם ואמשיך ללמוד רק כשירווח לנו. אנחנו לא רק בקטע של לקבל אלא גם בקטע של לתת. אבא, אני משוכנע שתצליח להתגבר גם על זה.

(יולי ונלי מחבקים בחום את דוד)

דנה - אני עדיין רק בכיתה י' ולא כל כך מבינה במניות ובכאלה דברים. אני שומעת בכיתה שיש משפחות שהפסידו הרבה כסף בבורסה ונאלצו למכור את הבית שלהם, אבל אצלנו תודה לאל - זה לא קרה. כשכינסת אותנו בכזו דרמטיות, פחדתי שתגיד לנו שאתה ואמא מתגרשים או שחס וחלילה למישהו יש סרטן. צרות של כסף הן לא צרות אמיתיות, כי כסף הולך וכסף בא, אבל המשפחה שלנו לעולם נשארת, וזה מה שאתה ואמא תמיד אמרתם לנו. חינכת אותנו לא להיות רכושנים ולא לדרוש מותרות. אני עוד בצופים, לא צריכה הרבה כסף על ביגוד וכל עוד שיהיה לכם מספיק כסף לשלוח אותי לחוג לג'אז, אני לא צריכה יותר שום דבר. אז גם עלי אתה יכול לסמוך. אחרי הצבא אני אסע לברודווי ואופיע במחזות זמר הכי מפורסמים, ארוויח הרבה כסף ואשלח הביתה את כל מה שתצטרכו.

(יולי, דוד ונלי מחבקים בחום את דנה)

נלי - (בקול בוטח ורגוע) חמודים שלי, אני ממש מתרגשת לשמוע את כל מה שאמרתם, אבל אני חייבת להגיד לכם שהמצב לא כל כך גרוע כמו שאבא תיאר. קודם כל מרגע שהסכמתי שנשקיע את הכסף ב"מולקולה", אני אחראית לכל מה שקרה בדיוק כמו אבא. אם הייתי שמה וטו על זה, הוא לא היה משקיע. אז את העצות שלי אפשר לקבל או לא, זה לא משנה את התמונה. אני יכולה לספר לכם על הרבה מקרים אחרים שהצעתי לאבא דברים והוא שמע בקולי וזה לא הצליח וגם מקרים הפוכים שהוא לא שמע לקולי וזה כן הצליח. בחיים צריך לקבל המון החלטות ואי אפשר להצליח בכולן.

יולי - נלי, איזו אישה נהדרת ומפרגנת את. אני כל כך מצטער שבגללי אתם צריכים לעבור את כל זה!

נלי - שטויות, אתה היית עושה בדיוק אותו דבר אם הייתי מסבכת אתכם בצרות. אבל אני לא חושבת שהכסף אבוד. מה שדוד אריה עשה זה לא הוגן ועל זה אני לא אסלח לו לעולם. הוא ידע שאנחנו מושקעים חזק בחברה וגם אם תכנן משהו מפוקפק הוא היה צריך להזהיר אותנו על מנת שנצא בזמן. אבא ואני נצא למלחמה נגדו על מנת לקבל את הכסף חזרה ושהוא ייתן את הדין על כל השחיתויות שעשה. אני משוכנעת שנקבל את כל הכסף, כך שאתם לא צריכים לדאוג. זה ייקח הרבה זמן, זה לא יהיה קל, ינסו להשמיץ אותנו בפני הלקוחות והחברים, ינסו אולי אפילו לייבש אותנו, על מנת שלא נקבל יותר עבודות. אבל כל עוד שנהיה מלוכדים, כל עוד שתהיו כאלה ילדים מקסימים ונאמנים, כמו שהראיתם לנו היום, ומעל לכל כל עוד שאבא ואמא ימשיכו לאהוב, לעזור ולהיות נאמנים אחד לשני, אני לא חוששת...

הילדים עוזבים. נלי מתפרצת בבכי.

יולי - נלי, הבטחת להיות חזקה. היית מדהימה בשלוות הנפש שלך עם הילדים כמו פדגוגית מושלמת.

נלי - (בבכי) לא איכפת לי מהכסף. תאמין לי, אני דואגת רק לך. אני רואה עד כמה אתה לוקח ללב, מהבגידה של אריה, של אלי, של הדס ושל אחרים. אני פוחדת רק על הבריאות שלך. שהם יעשו לך משהו. אתה יודע שמה שאני הכי שונאת זה בגידה, אבל כל עוד שאתה נאמן לי לא איכפת לי שכל העולם יבגוד בנו. רק אתה חשוב לי. לעזאזל הכסף, כשהתחתנו לא היה לנו גרוש על הנשמה ומעולם לא רבנו על בעיות כסף... את דוד אריה אתה בנית והוא האכיל אותך קש והבטחות שאף אחת מהן הוא לא קיים. אין צדק בעולם הזה, לכאלה אנשים אלוהים נותן הכל ואותנו, שאנחנו כל הזמן עוזרים לאנשים ומעולם לא עשינו רע לזבוב, הוא דופק, רק אותנו הוא דופק... (לאחר כמה שניות, מתעשתת ובחיוך ממזרי) אפרופו, יש לך עוד כוח בשביל לאכול מנת קוסקוסססס אחת לפני השינה?

יולי - (בצחוק) אפילו שלוש, אבל זה רק בתנאי שתתני לי להשקות אותך גם כן מההאוזזו שלי!

נלי ויולי יוצאים מהבמה מחובקים וצוחקים. ברקע שומעים את השיר YOU ARE THE TOP של קול פורטר מתוך המחזמר ANYTHING GOES.

מסך

מערכה שלישית

כמה שבועות מאוחר יותר.

<u>תמונה ראשונה</u>

במשרד של אלי. נוכחים אלי ויולי.

אלי - תגיד לי, אתה השתגעת! מה זה המכתב הזה ששלחת?

יולי - לא נותרה לי ברירה אלא לפנות לערכאות משפטיות על מנת להשיב את מה שגזלתם ממני.

אלי - אתה הרי יודע שהאשמה היא לא בנו. השנה הייתה שנה רעה בבורסה, חברות רבות קרסו ואנחנו רק באים לנצל את ההזדמנות ולא לתת לחברה לקרוס לחלוטין. אני לא אשם שאתה מהמר כפייתי ושמת את כל כספך בחברה אחת!

יולי - אל תטיף לי מוסר! השקעתי ב"מולקולה" כי האמנתי בה, והחזקתי במניות שלה עד הסוף המר, כי אסור היה לי למכור אותן בגלל מידע הפנים שהיה לי.

אלי - אז הפסדת, ביג דיל, אתה לא נזרק לרחוב, אתה בכל זאת מקבל משהו מהמניות, ואם תחזיק במניות שלנו שתקבל במקומן, אתה עוד תרוויח הרבה יותר. חוץ מזה, אם החברה הייתה כל כך טובה למה אף אחד לא רצה לקנות אותה?

יולי - ניסינו לפנות למשקיעים שיקנו את החברה אבל אתם הכשלתם את כל המאמצים שלנו כי רציתם לקנות אותה בנזיד עדשים.

אלי - אלה סתם ספקולציות, אבל גם אתה לא טלית שכולה תכלת ועד עכשיו אנחנו מטפלים בזנבות שהשארת כשהסתלקת. על השיטות המתוחכמות שלך להפחית את תשלומי המס אנחנו משלמים עד היום הון תועפות בקנסות פיגורים. אתה בא להטיף לנו מוסר, אתה הרי צבוע, אבי אבות הצבועים!

יולי - מי שמדבר על צביעות! אתם הפכתם למשל ולשנינה של צביעות. אין אחד שלא שונא אתכם, הלקוחות שאתם מסדרים אותם, הרשויות שאתם מרמים אותם, העובדים שאתם דופקים אותם, הספקים שאתם לא משלמים להם. אבל זה לא מספיק, בשביל לגדול עוד ועוד אתם נזקקים לשוחד ולשחיתויות. אני לא אשם שאחרי שעזבתי אתכם לא ידעתם לטפל בעניינים. ההבדל בין התקופה שלי לתקופה שלך, זה שאני הייתי עושה תחבולות מתוחכמות ולגיטימיות, אבל בגלל שאתה הרבה פחות חריף אתה עושה טריקים שפלים וגסים, מכות מתחת לחגורה, שיטות של המאפיה.

אלי - ברוו, ברוו, ממש טריבון העם, הסוציאליסט הדגול, מגן האינטרסים של העובדים והקהילה, טריבון העם! איזה מזל שנפטרנו ממך, מאז שהלכת השלשנו את המכירות שלנו, רכשנו חברות בארה"ב ואירופה. עכשיו כשיש לך שוב את המניות שלנו, שקיבלת במקום אלה של "מולקולה", אתה יכול לתבוע אותנו על מה שאתה רוצה. אבל, למען האמת, אין לך עילה לתבוע אותנו על ההשתלטות על "מולקולה". אנחנו לא ידענו כלל על קיומה, בפעם הראשונה ששמענו עליה זה היה מהדס אצלך בבית. אז דחינו את רעיון השותפות, כי מחיר המניה היה גבוה מדי. רק אחרי שהמניה התמוטטה ואף אחד אחר לא היה מוכן להסתכל עליה, עשינו טובה להדס והסכמנו לרכוש את החברה שלו.

יולי - על "מולקולה" אין לי מה לדבר, אלא באמצעות עורך הדין שלי. אני יודע בדיוק מה שעשיתם, אני מכיר אתכם ולא מתמול שלשום. בגלל השיטות שלכם עזבתי אתכם. ועל כל מה שאתם עושים עוד תתנו את הדין. זה נכון, גדלתם פי שלושה, אבל השכלתם לקנות את החברות הכי דפוקות בשוק, למעשה אתם מפסידים כבר שלוש שנים מאז שגמרתם את הרזרבות שהשארתי לכם. אבל אתם מצליחים להסתיר זאת מבעלי המניות, בסיוע של רואי החשבון שלכם. עוד לא ראיתי בישראל חברה רצינית אחת שבאמת נתנה את הדין על דיווחים כוזבים ואף חבר במועצת מנהלים עוד לא ישב בבית סוהר. אבל כנראה שאני מבזבז את הזמן שלך ושלי ונשאר לי רק להגיד לך שנתראה בבית המשפט.

אלי - תחשוב טוב טוב לפני שאתה הולך למהלך כזה. לי אין ספק שנצליח, אבל אני רוצה להיות הגון ולהגיד לך שיש לנו קייס סגור כמו שריון הרמטי. אנחנו קיבלנו יעוץ ממיטב המומחים המשפטיים והכלכליים בישראל ובארה"ב. אתה לימדת אותנו הרי ללכת רק לטובים ביותר. אין לך כל סיכוי. יש לנו הצעה אחרת בשבילך, אנחנו מוכנים שתחזור לתפקידך הקודם ושתעזור לנו במיזוג של "מולקולה". תקבל אופציות ותוכל רק להרוויח מזה, יולי תחזור הביתה, למשפחה שלך...

יולי - במשפחה הזאת כבר הייתי והתגרשתי ממנה. אני מעדיף להיות יתום. לעולם לא אתן יד לכל השחיתויות שרציתם שאעשה, ושמאז שעזבתי - אתם עושים. לא תוכלו לפגוע בי, כי אני כמו מולקולה קטנה, פעם פה, פעם שם. אני מוכן לעבור אודיסיאה ארוכה עד אשר אצליח להכריע אתכם. לא אנוח ולא אשקוט עד שהאמת תצא לאור, כי הגיע הזמן שהמדינה שלנו תהיה מדינת חוק והאשמים יבואו על עונשם.

תמונה שניה

הבמה בהתחלה חשוכה. יש ערפל כבד, וכל מה שנראה במשך התמונה הוא באור עמום, כמו בלילה נטול ירח, מעין אוירה סוריאליסטית של חלום או סיוט. מדי פעם שומעים רעמים ומבזיקים ברקים. בקדמת הבמה עומדים יולי ואלי. מאחוריהם סערה המומחשת בצורת גלים גבוהים כתפאורה או על מסך כהקרנה.

מתוך הערפל מגיחות הדמויות האפיזודיות ולא ברור אם הן נמצאות על הקרקע, בים או על ספינה. הדמויות עוטות מסיכות של דמויות הלקוחות ממסע יוליסס באודיסיאה - קיקלופים, סירנות, נימפות, מכשפות, רוחות מהאדס, לוטופאג'ים, לסטריגונים ודומיהם. המוסיקה שנשמעת, על רקע הסערה בים, היא מוסיקה יוונית טראגית של תיאודוראקיס בביצוע מריה פרנטוריס מתוך "מחרוזת מטהאוזן", "בן הערובה" וכדומה. המוסיקה מתגברת בכל פעם שמתחלפות הדמויות.

את השירים ניתן לבצע גם על ידי מין מקהלה יוונית, שנמצאת בפאתי הבמה ומלווה את העלילה בקולותיה. תחושת הסיוט כאילו לקוחה ישר מספר איוב, כאשר השליחים באים ומבשרים את הבשורות המרות לאיוב. האורות נשארים לאורך כל התמונה מעורפלים ונותנים תחושה של עולם זר ומנוכר. תמונה זאת עומדת בניגוד מוחלט לאווירת העליזות, לאור הרב ולשירים השמחים, שהיו במערכה הראשונה. השוני הוא כמו בין עולם החיים לעולם הרוחות.

במהלך התמונה, כשיולי לא מדבר, הוא מביע בשפת גוף את התדהמה שלו מדברי הדמויות האחרות והגוף שלו עובר מוטציה מאדם זקוף, במלוא אונו, בוטח בעצמו בראשית התמונה לאדם שפוף, מנוצח, שבר כלי בסוף התמונה. הוא הופך במשחקי אור וצל מהאדם הגבוה, שהוא במציאות, לצל של אדם קטנטן. לעומת זאת, הדמות של אלי, גם כשהוא לא מדבר, הולכת ומתעצמת. הוא נראה מגיב בגיחוך לדברי הדמויות, צוחק צחוק שטני מדי פעם, מפליט הערות קצרות כמו "מה אתה אומר!" ובהדרגה, עד סוף התמונה, הוא הופך במשחק אור וצל מהאדם הנמוך שהוא במציאות לדמות ענק.

נכנס מנכ"ל חברת מדיקה 1. גבר כבן שישים, לבוש חליפה אופנתית, עניבה צבעונית, ומסיכה של קיקלופ.

יולי למנכ"ל מדיקה 1 - אתה הרי מנכ"ל חברת מדיקה, המתחרה הגדול ביותר של "לאריסה-תרופות", צריך להיות מעוניין לנצל את ההזדמנות החד פעמית להפיל אותם.

אלי למנכ"ל מדיקה 1 - אם תלך עם הבוגד הזה, הוא יבגוד גם בך. הוא יעשה לך מה שהוא עושה עכשיו לנו. אין לו אלוהים. יש גורמים שבשום מקרה אין לעשות איתם עסקים.

יולי למנכ"ל מדיקה 1 - היית כמוני מושקע חזק ב"מולקולה" והפסדת הרבה כסף במיזוג. יש לי הוכחות מוצקות שיכולות להכניס את כולם לבית הסוהר. תצטרף אלי ולעוד הרבה בעלי מניות ונהרוס אותם פעם אחת לתמיד.

אלי למנכ"ל מדיקה 1 - הוא יסבך אותך בתביעה שאין לה סוף ואין לה סיכוי. אני מודע שהפסדת הרבה כסף, אבל תוכל לקבל חזרה כל מה שהפסדת אם נתאם מחירים כפי שהצעתי לך.

מנכ"ל חברת מדיקה 1 ליולי - יולי, אני מצטער. אני מאוד מחבב אותך ואני יודע שאתה צודק. הנבלות האלה ממש משתוללים בזמן האחרון, אבל זה יהיה לא אחראי מצדי כלפי בעלי המניות שלי שאתעסק בוונדטות, שכולנו רק נפסיד מהן.

נכנסת מנכ"לית חברת מדיקה 2. אישה מבוגרת, חליפת עסקים מחויטת, עם מסכה של מכשפה. נשענת על יולי ומלטפת אותו מדי פעם כולל באיזורים אסטרטגיים.

מנכ"לית חברת מדיקה 2 ליולי - קשה לי להתמודד בתור אישה בעולם הקשוח הזה של גברים, (בקול מפתה) ואני רואה שגם קשה לך. בעלי לפני שנפטר לא הכשיר אותי לגיהינום הזה, הייתי ממש ליידי, מאז שהוא מת וירשתי אותו בעסק - התחשלתי. אהיה לעולם אסירת תודה לאשתך שהקדישה ימים כלילות להוציא אותי מהמרה השחורה שהייתי שקועה בה, ובמיוחד לך שנתת לי את ההדרכה הראשונה איך להצליח בעולם העסקים. אם אתה רוצה, בוא תעבוד אצלי (מגבירה את הליטופים), אנחנו חברה קטנטונת, אך יש הרבה מה לעשות. אתה תראה, נעבוד מסביב לשעון, אבל זה יהיה כיף לעבוד ביחד. אנחנו לא מוכרחים גם רק לעבוד (בקול מתגרה) אפשר מדי פעם גם להשתעשע ...(מצחקקת) רק תפסיק עם המלחמות שלך, למי לעזאזל יש כוח למלחמות, כשהחיים כל כך קצרים!

נכנס מנכ"ל חברת מדיקה 3. לבוש בחליפת שלושה חלקים מיושנת, הכרס שלו משתפכת מהג'ילט. על פניו מסיכה של לוטופאג'. ניגש ליולי עם בקבוק שמפניה ושתי כוסות ומציע ליולי כוסית.

מנכ"ל חברת מדיקה 3 ליולי - ...והכי חשוב, אני עם אריה ברוטרי כבר עשרים שנה. אנחנו גם נפגשים בכל יום שישי בחדר הכושר בקאנטרי קלאב. יש דברים שאתה לא עושה לקולגות. זה לא מקובל ב - MILIEU שלנו, זה לא עושה BON TON. בסופו של דבר אנו חברים באותה אליטה וצריכים לתמוך האחד בשני. כמה אנחנו בסך הכל, 500, 1000, 2000 משפחות - מכסימום. ואם אנחנו לא נהיה בטופ, אז בוזגלו וטולדנו יהיו. אז את מי אתה מעדיף?

משיקים כוסות ויוצא.

נכנס מנכ"ל חברת מדיקה 4. לבוש כמו עסקן מהדור הישן, עם מקטורן מסמורטט, חולצה מיושנת, מכנסים מקומטים. על פניו מסיכה של רוח מהאדס. ניגש ליולי ומחבק אותו בחיבוק אבהי. מדבר דרך מכשיר בגרון לאחר שעבר ניתוח שבו איבד את קולו. תוך כדי דיבורו הוא משתנק מדי פעם ודבריו נשמעים צורמים.

מנכ"ל חברת מדיקה 4 ליולי - ...הצחקת אותי, יולי, שאני אתבע את אריה! הרי הוא עזר במימון הפריימריס של הבן שלי, דובלה', ואם אני רוצה שיצליח אסור לי לרכוש אויבים. זאת ארץ קטנה, כולם מכירים את כולם, וברגע שיש לך תווית של TROUBLEMAKER כבר מפסיקים לעשות אתך עסקים, שלא לדבר על הזמנות למסיבות ואירועים. הפסדתי בתיחמון הזה של אריה חצי מליון דולר אז מה! אתה יודע איזה אסון יהיה אם אשתי תישאר בבית כל היום ולא נוזמן כבר לאירועים. מה אתה, שועל בודד? תתפכח חביבי!

נכנס מנכ"ל חברת מדיקה 5. איש זקן, פנים טובות, לבוש עם סוודר וחולצה פתוחה. על פניו מסיכה של יורד ים יווני. ניגש ליולי בצעדי סירטקי ומשתף אותו בריקוד.

מנכ"ל חברת מדיקה 5 ליולי - ...BRE HIJICO MIO, אצלנו אין דברים כאלה. אתה יודע מה היינו עושים ביוון למלשינים, היינו מנדים אותם מהקהילה. אסור היה לדבר איתם, להשיא להם את בתך, עד שבסוף הם היו בורחים או מתאבדים. היו כאלה שהלשינו עלינו לנאצים, לשלטונות, לאויבים הכי גדולים שלנו. לא, חביבי, אצלנו בקהילה ביוון, תשאל את אמא שלך והיא תגיד לך שזה נכון, הבגידה וההלשנה נחשבו לפשעים המגעילים ביותר. רק פה בישראל, זה נעשה מאוד נפוץ, וכולם מלשינים על כולם. YA TE HIZITES ASHKENAZI, כבר נעשית אשכנזי, שאתה מתנהג ככה! ועוד מלשין על הדוד של נלי, בשר מבשרך, אחד שנלחם בנאצים, שהקים את המדינה הזאת. יש לנו כל כך מעט ס"ט בארץ הזאת, שצריך להתלכד האחד עם השני! כי אם נאבד את הכבוד ואת החברות, אז עדיף כבר לרדת מהארץ. יולי, תתעשת, QUERIDO, כי למלשינים לא תהיה תקווה!

נכנס לקוח של יולי. גבר כבן חמישים, לבוש בבלייזר עם עניבה צהובה מודרנית. על פניו מסכה של לסטריגון. יולי ואלי מושכים אותו כל אחד לצידו.

יולי ללקוח - לא תהיה לי בעיה לבדוק עבורך את החברה שאתה רוצה לקנות בצרפת. למדתי מנהל עסקים בצרפת, צרפתית היא שפת אם שלי, קניתי גם עבור "לאריסה-תרופות" את חברת הבת שלהם בצרפת.

אלי ללקוח - תשמע בדיוק מה שקרה בצרפת. הוא נסע עם איזו עורכת דין צעירה אצלנו ובמקום לבדוק את החברה הוא בדק את הח - ברה שלו ביסודיות. הצרפתים התקשרו אלי בסלידה ואמרו שאפילו בצרפת הם לא ראו דבר כזה.

לקוח של יולי ליולי - הכישורים שלך ממש מרשימים, אבל בכל הכנות אנחנו לא יכולים לעמוד בתעריפים כל כך גבוהים לבדיקת החברה הצרפתית. נשלם לך עבור הוצאות ואתה בטח תהנה להיות בפריס ותוכל לאמץ לך איזו ג'אקלין או בריג'יט. אשתך לא תדע מזה וכולנו נהנה...

נכנס יענקלה'. גבר נאה, כבן חמישים, מקריח, ספורטיבי, עם חולצה פתוחה, מכנסי ג'ינס וסנדלים. נראה, מדבר ומתנהג כקיבוצניק. על פניו מסיכה של עובד אדמה יווני.

יולי - יענקלה', טוב שאני פוגש אותך, אני צריך את הייעוץ של עיתונאי ממולח כמוך. איפה הימים הטובים שהיינו מבלים כל שנה ביחד ששה שבועות בחטיבה. הם כבר לא צריכים אותנו, אנחנו זקנים בשבילם. אני תקוע עם התביעה שלי נגד "לאריסה-תרופות", כי כולם מפחדים לשתף אתי פעולה. הדרך היחידה לפוצץ את המורסה היא שתפגיש אותי עם עיתונאי מהמדור הכלכלי בעיתון שלך.

אלי - יענקלה', לא נפגשנו מאז מסיבת ההפתעה של נלי, ואני רוצה להתייעץ אתך בקשר לכתבת תדמית מעמיקה על "לאריסה-תרופות" , מדובר בתקציב פרסום של כמה מאות אלפי דולר. אבל, דיר באלאק, אף מילה מהשיחה שלנו ליולי, אני יודע שהוא חבר שלך מהצבא...

יענקלה' ליולי - חביבי, אני מוכרח לציין שאתה תלוש לגמרי מהמציאות, רק עכשיו אתה מגלה את אמריקה, שאנחנו נמצאים במדינה שהשחיתות בה הולכת וגוברת, אוכלת כל חלקה טובה. אני רוצה לעזור לך, ולו רק לזכר הימים הטובים ההם. קודם כל, אני רוצה להזהיר אותך - אני משוכנע שיש עליך האזנה, כי אני כמעט בטוח שהם ידעו על השיחה שלנו. אך לא נראה שאוכל לעשות הרבה כי בארץ הדמוקרטית שלנו כל כלי התקשורת בידיים של אילי ההון שאתה יוצא להילחם נגדם וידי כבולות.

נכנס מוריס, ידיד נעורים מהשכונה של יולי. לבוש כעסקן פועלים, עם שפם ענקי, שופע ביטחון עצמי, טי שירט ומכנסי ג'ינס מרופטים, טבעת ענקית על ידו. על פניו מסיכה של לוחם יווני.

מוריס ליולי - ...זה לא מסוג הסקנדלים שמעניינים את הכנסת. אני אומנם חבר כנסת, אבל זאת תהיה התאבדות אם אצא נגד החברה לתרופות, שמעסיקה כל כך הרבה עובדים באזורי פיתוח ובישוב שלי, ועושה כל כך הרבה יצוא. נניח שכל מה שאתה אומר נכון והם עשו את כל הנבזויות שאתה אומר, אז מה! נדבר דוגרי, הם עדיין תורמים ליצוא ולתעסוקה. אז למה להילחם בהם בשביל כמה מליאנים שהשקיעו את כספם והפסידו אותו. המליאנים האלה יתמכו בי בפריימריס? כמה מנדטים הם כבר יכולים להביא לי. תבין, את הבוחרים שלי בעיירות הפיתוח לא מעניין אם אדם גנב לעצמו קצת כסף, הם לא יפי נפש כמו הצפונים.

נכנסת עורכת דין מהרשות לניירות ערך. אישה כבת ארבעים, שמנה עם פנים נאות. נראית טובת לב, אך מדברת בקול מריר ועייף. לבושה בשמלה ארוכה ושחורה. על פניה מסיכה של כוהנת דת יווניה. מדברת בהיגוי מלומד ומעשנת סיגריות עם פומית.

עו"ד מהרשות לני"ע ליולי - יש לך פה עסק עם אנשים מאוד מתוחכמים, שיהיה לנו קשה מאוד ללכוד אותם. כולם מפחדים לדבר, כי נגד כל אחד תלויה קופת שרצים כזאת או אחרת. האמת, שאני די מתפלאת איך הם לא הצליחו לגלות שום דבר נגדך.

אלי לעצמו - (סרקסטי, בחצי פה) - תתפלאי, תתפלאי, אין אפילו צדיק אחד בסדום!

עו"ד מהרשות לני"ע - אני מתארת לעצמי שהם חיפשו, וכל הכבוד שהצלחת להישאר נקי עד עכשיו ובכל זאת להצליח בעסקים. תוכל לכתוב על זה ספר - איך להצליח בעסקים מבלי להתלכלך. אבל עכשיו ברצינות! לקיים כזאת חקירה - ייקח לי כמה חודשים של עבודה מאומצת ואין לי זמן לזה. אני עדיין שקועה ראשי ורובי בחקירה נגד הצמרת של איזה בנק ועד עכשיו הצלחתי רק לתפוש את דגי הרקק. אין לי תקציבים, אני לבד, כולם אומרים לי "מלדייץ", את בחורה כארז! אני יוצאת מהשוחות עם חרב שלופה להילחם בדרקון ואומרת "אוואנטי" והקולגות שלי נשארים לשכב בשוחות וצועקים לי "בראוו". חוץ מזה מכל החברים שלך שנפגעו יחד אתך מההשתלטות אין אפילו אחד שמוכן ללכת יחד אתך. מה, אתה חושב שאתה היחידי שצודק וכולם טועים?

יולי לעצמו - (בקול חרישי שכמעט אינו נשמע) אני בעצמי כבר לא יודע איפה אני חי ואם הייתי צריך להתחיל בכל הפרשה...

לקראת סיום התמונה הזאת הולכת ומתגברת המוסיקה ומתחילים לשמוע את השיר של לואיס ארמסטרונג NOBODY KNOWS THE TROUBLE I'VE SEEN. יולי כורע על הבמה, שפוף, אוחז את ראשו

בידיו ומתייפח חרישית. הצל שלו הוא זעיר וכמעט שאיננו קיים. לעומת זאת הצל של אלי הוא ענק. אלי עומד ליד יולי ויש הרגשה שכאילו הדמות שלו בולעת את דמותו של יולי. המוסיקה הולכת ומתגברת.

תמונה שלישית

בסלון בית דורון. שומעים עדיין את ארמסטרונג בקול. המוסיקה הולכת ונחלשת כשאור עמום מתחיל להאיר את יולי היושב שפוף באותה תנוחה שישב בסוף התמונה השנייה ומתייפח חרישית. נכנסת נלי.

נלי - (מחבקת את יולי ברוך) דורילה' חמוד שלי, מה אתה יושב לבד בחושך. בוא אלי שאני אפנק אותך. (משכיבה אותו על הספה כשראשו בחיקה ומלטפת ברוך את שערו. ההתייפחות של יולי הולכת ושוככת עד שנפסקת). ככה, ככה אני אוהבת אותך, עכשיו אתה שוב פעם היולי שאני מכירה, הגיבור המיתולוגי שלי ששב אל חיק אשתו האהובה.

יולי - גיבור מיתולוגי שכל חבריו נעצו בו את הסכינים אחד אחד ולא נשאר אפילו אחד בשביל להספיד אותו. אני חי בסיוט, כמו אודיסיאוס שמיטלטל בספינה בים סוער. אני שומע צרחות מרות, סירנות שמפתות אותי לצלול למצולות, יצורים מעולם הרוחות מנסים לקחת אותי אליהם. כולם נוטשים אותי ואני נשאר בסוף לבד, עייף ותשוש, כשאני מגיע בשארית כוחותיי לחוף שומם ועזוב.

נלי - תתבייש לך! מה איבדת בסך הכל - קצת כסף וקצת חברים שגילו את פרצופם האמיתי בשעת צרה. אל תהיה כזה דרמטי, מה פתאום אתה הגעת לחוף שומם? אתה הגעת הביתה, יש לך אותי, את הילדים, ברוך השם אתה בריא, אנחנו בריאים, יש לנו בית, פרנסה, קצת חסכונות, זה לא סוף העולם. יש אנשים שמאבדים ביום אחד את כל המשפחה. שים את הדברים בפרופורציות הנכונות!

יולי - אני יודע, אבל אני לא מסוגל, זה יותר חזק ממני. האמנתי שהחברים יעמדו לצדי בעת צרה, בדיוק כמו שאנחנו עמדנו לצידם. האמנתי שהלקוחות שלי מעריכים את מה שאני עושה ושהקולגות שלי הם אנשי מצפון. האמנתי שהעיתונות היא לא "מטעם" כמו במדינות טוטליטריות. האמנתי אפילו שאלי והדוד שלך, למרות שידעתי שהם נבלות, לא ירדו לדרגה כזאת של שפלות.

נלי - גם לי זה כואב. אבל זה רק צריך לחשל אותנו, שנהיה יותר מאוחדים ונאמנים, כי את התא החם שלנו אף אחד לא ייקח מאתנו. כל השאר זה רק כסף ונחשב כקליפת השום.

יולי - הבעיה, שזה הכל ביחד. זה גם כסף, את יודעת שלא נשארו לנו כמעט חסכונות. זו הבגידה, אצלי החברות הייתה תמיד ערך עליון, ועכשיו גם החברות הכזיבה. גם העבודה... יבשו אותי לגמרי, אני מרגיש כמו דג בבריכה שהוציאו ממנה את המים ונשארה רק שלולית קטנה והוא צריך להישאר עם דגי הרקק, כשהמים אוזלים. ומה שאוכל אותי זה שאני אישית הבאתי על עצמי את כל הצרות. אני החלטתי להשקיע

את כל הכסף ב"מולקולה" בניגוד לעצתך. אני זימנתי את אריה והדס למסיבת ההפתעה שלך, כשהחושים המחודדים שלך אמרו לך שטעיתי.

נלי - כבר אמרתי לך שהאחריות היא שלי בדיוק כמו שלך. די, עזוב את זה, תחשוב קדימה...

יולי - את אולי צודקת. אבל אני פתחתי במסע הצלב נגד הנבלות האלה ואני אפילו לא מצליח לשרוט אותם. והיחידי שמפסיד כסף, מוניטין, עבודה ובריאות זה אני, האידיוט. זה כאילו איזה כוח מאגי מושך אותי לתהום ואני לא יכול להתנגד, כאילו שהתעוורתי ויש לי ליקוי מאורות ואני לא מצליח לצאת מזה. אולי החברה' באמת עוסקים במאגיה שחורה, כמו שנהגת להתלוצץ בזמנו, לוקחים בובה ונועצים בה סיכות, תוך כדי לחישות מפחידות: יולי, יולי...

נלי - אני רואה שאתה מתחיל להזות ולדבר שטויות. רק שזה לא יפגע בבריאות שלך! על הכל נצליח להתגבר, אך אם פתאום תחטוף אירוע מוחי או משהו, אני לא אסלח לעצמי לעולם שנתתי לך לפתוח במאבק. אני מסכימה בלית ברירה שתמשיך במאבק שלך ואהיה מוכנה לעזור לך, אבל אם אראה שאתה שוקע בדיכאונות או שמשהו הכי קטן יקרה לבריאות שלך, אני אתייצב כמו לביאה ולא אתן לך להמשיך, כי אתה יותר חשוב לי מכל דבר אחר בחיים, וזה אוכל אותי לראות אותך לוקח את זה כל כך קשה!

יולי - את יודעת שאני מעריץ אותך, אבל את באמת לא יכולה לעזור לי במלחמה הזאת. את נותנת לי תמיכה מוסרית, כוח ואהבה, כל הכבוד! אבל עם כל הרצון הטוב אין לך את המפתח להתיר את הסבך. זאת בעיה עסקית, לא רגשית.

נלי - שתדע, אריה ואלי הם בסופו של דבר אנשים, ולא תעזור הדמוניזציה שאתה עושה להם. תנסה לחשוב על אלי מתנה אהבים עם אשתו השמנה ואת אריה, שסובל מעצירות כרונית, מנסה לעשות את צרכיו. נכון שהם מגוחכים? נכון שהם לא כאלה פופאיים? בלי בגדים, הם ממש נראים מצחיקים! אז ככה תדמיין אותם ותבין שאפשר להתגבר עליהם. דווקא אני, עם האינטואיציה הנשית שלי ועם הרקע הפסיכולוגי, חושבת שניתן להכריע אותם. צריך לנצל את החולשות שלהם ואין אדם שאין לו עקב אכילס.

<u>תמונה רביעית</u>

ארוחת צהריים במשרד של אלי. נוכחים אלי, יולי ואריה. מדי פעם נכנסת המזכירה של אלי ומגישה אוכל ושתייה לאלי ואריה.

אלי - יולי, אני רואה שאתה לא אוכל, מה יש אתה מפחד שנרעיל אותך?

יולי - אני יותר מדי אוהב אתכם ולא רוצה לסבך אתכם אם אתפגר פה גם אני, כמו שהתפגר סמנכ"ל המכירות שלכם. שמעתי שיש וירוס קטלני מזן חדש שתוקף רק את מי שמאיים עליכם. לא נעים לי שיהיו ועדות חקירה על הדוד של נלי, אני יותר מדי חרד לשם הטוב של המשפחה.

אלי - טוב שאריה לא מפחד לאכול מהמטבח של המפעל שלי, הוא לפחות סומך עלינו.

יולי - אתם צריכים לבחור בין תביעה ייצוגית של מאה מליון דולר לכל בעלי המניות של "מולקולה" לבין פיצוי נאות בשבילי. תעשו שיקול כלכלי קר, אתם הרי אנשי עסקים נבונים, ותודיעו לי מה החלטתם. אמרתי לכם שלא אעבור לסדר היום על המיזוג ולא אסכים שככה תמשיכו לדפוק את כולם. ושלא יבואו לכם רעיונות לחסל אותי או משהו כזה, כמו את הממציא שלכם שרצה לערוק לקונקורנציה וגנב לכם את הנוסחה של התרופה שפיתחתם. הוא כבר לא יכול היה למות מוירוס קטלני, כי בתירוץ הזה כבר השתמשתם, אז הוא מת מהכשת נחש בגינה שלו. מה שאני לא מבין זה איך היו לנחש ידיים לקחת חזרה את הנוסחה שלא נמצאה עד עצם היום הזה.

אריה - (מדבר בפה מלא) איך אתה מדבר ככה, כפוי טובה, שכחת כל מה שעשיתי בשבילך, שכחת שאני הסנדק של הבן שלך!

יולי - אולי כבר תרד פעם אחת ולתמיד מההצהרות שלך שאתה בנית אותי. הרי אתה יודע שזה בדיוק ההפך, אני בניתי אותך ובזכותי אתה היום מולטימיליונר ולי השארת את הפירורים. מסתכל עלי מגבוה, ממש אדון ליאון, כמו שקוראים לך במשפחה. או שמא אני צריך לקרוא למר אריה המכובד דון ליאון או אפילו דון קורליאונה, זה הרבה יותר מתאים גם לשם שלך וגם למוצא שלך היווני - ספרדי - איטלקי. בשביל זה כל כך רצית להיות הסנדק של הבן שלי, אתה ממילא הסנדק של כולנו. כולם מפחדים ממך, חושבים שתשים להם חתול מת לפני הדלת ותיתן להם הצעות שלא יוכלו לסרב להן. סנדק מהמאפיה, מקי סכינאי הוא שוליה לעומתך...

אריה - (מפסיק לאכול, מאוד חיוור, רותח מזעם) אתה מעיז ללגלג עלי שעיברתי את שמי מליאון לאריה, אתה אדון בוסקילה, שרצית להסוות את המוצא המצרי - מרוקאי - פרענק של אבא שלך. דורון נעשית לי פתאום, רק הגעת לגיל 18, חסל סדר בוסקילה, התגייסת לצבא וישר נעשית דורון. אבא שלך עד היום לא סלח לך על הבגידה שלך! אבל במי לא בגדת, במוצא שלך, באבא שלך, בדוד שלך, אני לא אתפלא אם גם בנלי אתה בוגד!

אריה שותה את הקפה ופתאום יורק בשאט נפש מקק ענקי שהיה בקפה אל תוך הצלחת.

אלי נשאר המום ויולי מגחך. אלי לוחץ בפראות על הזמזם, המזכירה שלו נכנסת בבהלה.

אלי - תגידי לי, את השתגעת, להכניס ג'וק לקפה של אריה, מה קורה אתך בזמן האחרון!

המזכירה מנקה את הלכלוך מהשולחן, אריה עדיין יושב המום וחיוור, מכעכע בגרונו ומנקה במגבת ניר את פיו ואת מצחו.

המזכירה של אלי - (במצב של היסטריה מוחלטת) סליחה, באמת סליחה, אני לא יודעת איך זה קרה. פשוט הייתי כל כך עסוקה עם התיאומים של הביקור של יולי, ההודעות לקצין הביטחון, ליועץ המשפטי, סידור ההקלטות הסמויות...

היא מפסיקה באמצע המשפט. אלי מסתכל עליה בעיניים מזרות אימים, יולי מאוד נהנה מהמעמד, אריה עדיין יושב קפוא, קרוב להתקף לב.

המזכירה יוצאת בריצה מהחדר. אריה מתאושש לאט לאט.

אריה - (בטון שמשתדל להיות רגוע) יולי, אתה יודע, אנחנו סוף סוף משפחה, ואני לא רוצה שייגרם לך ולנלי נזק אפילו בעקיפין. למרות שאני לא מסכים עם מילה אחת מכל ההאשמות הדמיוניות שלך ולמרות שנעלבתי מדבריך עד עמקי נשמתי, אני רוצה להוכיח לך שאני סולח לך ולא שומר לך טינה. אני מוכן לפצות אותך בזה שנשלם לך במשך חמש שנים את כל הסכום שהפסדת על ההשקעה הישירה שלך בתור דמי ייעוץ. לא על האופציות, רק על הכסף שהוצאת נטו מהכיס שלך, כך שבסופו של דבר לא תפסיד דבר. עשית לנו כבר נזק של כמה מיליוני דולר על לא עוול בכפנו והגיע הזמן שנקבור את גרזן המלחמה. אני בכל זאת אוהב אותך ומעדיף שתהיה לצידי מאשר נגדי.

יולי - אני לא מוכן לחכות חמש שנים, יותר מדי דברים יכולים לקרות...

אלי - תהמר על האנושיות של אריה ועל מילת הכבוד שלו, תפסיק להיות כזה פרנואיד וחשדן, כאילו שכולם רוצים לדפוק אותך. אולי בכל זאת לא השתחררת מתסביכי הנעורים שלך? חוץ מזה מה האלטרנטיבה שלך, תמשיך להילחם בנו? הרי תמיד אנחנו נאמר את המילה האחרונה, כי יש לנו יותר זמן ויותר כסף. תראה כמה כסף כבר הוצאת עד עכשיו ולאן זה הביא אותך? וכמה זמן בזבזת וכמה עצבים! יותר טוב שתשקיע את הזמן שלך במציאת עבודות חדשות, או אפילו תבוא לעזור לנו למזג את "מולקולה". תאמין לי זה יהיה יותר טוב לכולנו!

יולי - (ביבושת) אריה, בוא נהיה רציניים. ההצעה שלך לחלוטין לא מקובלת עלי.

אריה - או קיי. אנחנו נתן לך הלוואה עומדת על כל הסכום נטו של הסכם הייעוץ כבר עכשיו. ההלוואה תסולק לשיעורין לאורך תקופת הסכם הייעוץ ונבטיח בחוזה שבשום תנאי לא תצטרך להחזיר את ההלוואה. מובן מאליו שגם לא תצטרך לעבוד בשביל לקבל את דמי הייעוץ. אתה הבנת את זה, יולי?

אלי - אז עשינו עסק. בואו נלחץ ידיים ונשתה לחיים, ובשביל להפיג את החששות שלך, יולי, תשתה מהכוס שלי.

אלי, אריה ויולי שותים לחיים ונפרדים בלחיצת יד. יולי יוצא.

אלי - מה פתאום הסכמת לפצות אותו. אחרי כל הנזקים שעשה לנו וכל העלבונות שהטיח בנו, אתה עוד נותן לו פרס?

אריה - יש לך עוד הרבה מה ללמוד ממני. אני חייב להרדים אותו עד שנצא עם ההנפקה שלנו. הדבר האחרון שאני צריך זה שתהיה אזהרה באותיות קידוש לבנה בעמוד השער של התשקיף שתלויה ועומדת נגדנו תביעה של מאה מיליון דולר. התפקיד שלך להשיג לי קצת שקט. אני אמשיך להיות האיש הטוב ואתה האיש הרע. את המכה המכרעת הוא עוד יקבל מכיוון שהוא בכלל לא ציפה לו. לא מוכרחים לרצוח מישהו בשביל להרוג אותו, מספיק שלוקחים ממנו את הרצון לחיות. הבחור הזה מתחיל להיות מסוכן מדי, הוא בלתי צפוי, הסב לנו כבר נזקים במיליונים, ועוד ידו נטויה! כל פעם הוא ממציא לנו תחבולות חדשות והוא כבר עולה לי על העצבים. הגיע הזמן לשבור אותו אחת ולתמיד.

אלי - אתה אם כן מרשה לי להשתמש נגדו בנשק יום הדין? נצטרך להקריב גם את נלי הקטנה שלך, אבל זה רק כמוצא אחרון. אני מרגיש שאצטרך ללבוש עוד פעם את הפפיון שלי ולהמשיך בתפקיד הקונפרנסייה, אבל הפעם אהיה גם קונספירצייה, ואספר לנלי במסגרת "אלה הם חייך", מה באמת מסתתר מאחורי הזוגיות האידילית שלה עם יולי. יש לי הרושם שעוד לא נגמרו ההפתעות של מסיבת ההפתעה.

אלי ואריה צוחקים צחוק מרושע. ברקע נשמעת הבלדה של מקי סכינאי מתוך אופרה בגרוש אל ברטולט ברכט וקורט ווייל.

מסך

מערכה רביעית

כמה שבועות מאוחר יותר.

<u>תמונה ראשונה</u>

בסלון של בית דורון. נוכחים נלי ויולי. על הספה והרצפה מפוזרים באי סדר תמונות וקלטות.

נלי - (עם דמעות בעיניים, בהיסטריה גמורה, שורטת את עצמה, קורעת את בגדיה, מרביצה ביולי באגרופים קמוצים) מנובל אחד, חמש שנים אתה בוגד בי מתחת לאף שלי עם סימה, ואני לא יודעת כלום. כולם יודעים, כולם מדברים, ואני הנאיבית לא חושדת בכלום. ועם מי אתה עושה את זה, עם אחת שבאה אלינו הביתה, שמשתתפת במסיבת ההפתעה ליום הולדתי. מה מצאת בה שאין בי, היא יותר צעירה, היא יותר יפה, היא יותר חכמה? בזמן שאני קרעתי את עצמי בשביל לגדל לך שני ילדים לתפארת, אתה התעסקת עם הזונה הזאת...

יולי - (שבור, עם דמעות בעיניים) די נלי, תירגעי, תני לי להסביר, זה לא ככה!

נלי - שקרן אחד, תכף תכחיש הכל. איך אתה יכול לעזאזל להכחיש את כל ההוכחות האלה. את הצילומים והקלטות, מפריס ועד היום. (מצביעה לעברו על החומר). כשאני מלמדת בבית הספר, אתה מבלה איתה בבתי קפה, במסעדות, ואחר כך אתה הולך אליה הביתה לעשות לה עוד ילד. אחד לא מספיק לך ממנה! למה, למה, מגיע לי גורל כזה? אלוהים, מה עשיתי לך רע? (בוכה בכי קורע לב)

יולי - הם משקרים, זה הכל חצאי אמיתות. רק עשרה אחוז מזה אמת, הם משלמים רק עשרה אחוז ממה שהם מבטיחים ומספרים רק עשרה אחוז מהאמת. נלי, אני אוהב אותך, רק אותך אני אוהב! (מנסה לחבק אותה).

נלי - (בצעקה) תסלק את הידיים המטונפות שלך ממני, אלה הידיים שהתמזמזת איתן עם הזונה הזאת, שנגעת בהן בשדיים שלה, בישבן שלה. מגעיל אחד! מגיע לך שיחתכו לך את הידיים. גם חכמה וגם סקסית, תואר שני במשפטים ובמזמוטים. רק אשתך - מטומטמת, חסרת השכלה. מה אני אשמה שהתחתנתי אתך כשהייתי פרגית בת עשרים. ישר מהסמינר קטפת אותי, אפילו לצבא לא הלכתי בגללך. פחדת שיקלקלו אותי שם. לפניך לא היה לי אף חבר רציני, בתולה רצית!

יולי - (צורח) תתני לי אולי לדבר לעזאזל!

נלי - (צורחת יותר חזק ושוברת בכוח אגרטל על הרצפה) אתה, שלא תעיז להרים עלי קול! תסתום את הפה המלוכלך שלך, מגיע לך שיחתכו את הלשון שלך, אחרי שאני חושבת איפה שדחפת אותה, זיין אחד! כשרצית להתחתן אתי, איזו אהבה הרעפת עלי, אילו שבועות, איזה מכתבים, נופת צופים. את הירח הבטחת לי, ישר חתונה רצית, לא היית מוכן להתאפק. אמרת שתלמד אותי הכל, שאני כמו יהלום לא מעובד ואתה תעבד אותי ותגרום לי לנצוץ כמו כוכב בשמיים. איזה בולשיט מכרת לי, עיצבת אותי במו ידיך כמו שרצית שאהיה. החזקת אותי כזאת קטנה לידך, מנובל שכמוך!

יולי - (בהכנעה) תמשיכי, אין לי כוח להסביר לך את האמת.

נלי - מה יש להסביר, איזו אמת אתה עוד תספר לי? אתה בכלל מעיז לדבר על האמת, שקרן אחד. שפחת מין הפכת אותי! כל פעם שהייתי רואה אותך, הייתה צמרמורת עוברת בגופי. הייתי כזאת תמימה, גוף של אישה בת עשרים, אבל שכל של ילדה קטנה. בפעם הראשונה ששכבנו, רק נגעת בי וכבר הייתה לי אורגאזמה ענקית, מעולם לא הרגשתי כזה דבר, זרקת אותי לעננים! ואחר כך, כל פעם שהתראינו כשחזרת מהמילואים, ריחפתי, הייתי בטריפ, כולם חשבו שמשהו קרה לי. ובירח הדבש? אני אפילו לא יודעת איפה זה היה. שבוע שלם לא יצאנו מהחדר, לימדת אותי את כל הטריקים, את כל הדברים הנפלאים ביותר והמגעילים ביותר. רק שאמרת לי שאין שום דבר מגעיל באהבה ואני האמנתי לך. הו כן, האמנתי לך, כי אמרת לי שרק דבר אחד מגעיל וזה כשבוגדים אחד בשני.

יולי - (במרירות) ובאמת לא בגדתי בך!

נלי - אתה שוב מתחיל, להכחיש! מראים לך תמונות, תכחיש! משמיעים לך קלטות, תכחיש! האישה הפתייה שלך תאמין ממילא בכל. אבל לא, עד כאן! אתם כולכם דומים הגברים, רק סקס יש לכם בראש! בחורה עושה לכם סימן קטן ואתם כבר מפשילים את המכנסים. אתה לא שונה מהאחרים, חשבתי שאתה יוליסס ואני פנלופי. עשרים שנה חיכיתי לך בסבלנות כשאתה הסתובבת בעולם, אתה היית איש העולם הגדול ואני הייתי האישה הקטנה, שנשארת בבית וטווה בפלך.

יולי - (בקול חנוק מדמעות) מה לעשות, לא אהבת לנסוע! אבל לא דאגתי לך, לא פרנסתי אותך בכבוד?

נלי - על זה אני לא מתלוננת, חיים טובים היו לי איתך, שני ילדים מקסימים, פרנסה בשפע, בית נאה. כל מה שבחורה חולמת שיהיה לה, כל מה שרציתי קיבלתי ממך, אבל את זה - לא רציתי ממך, ימח שמך! את זה שתבגוד בי בכל נסיעה שלך וכשזה לא הספיק לך - גם בישראל, גם בבית שלנו, מתחת לאף שלי! אני לימדתי בבית הספר ואתה שכבת עם סימה קאליפה שלך פה, בבית שלי! קאליפה אני אומרת, קאליפסו אני צריכה להגיד! זאת לא נימפה זו נימפומנית! (מתפרצת בבכי מר).

יולי - (בוכה, שבור, בהתמוטטות, כאדם שחרב עליו עולמו) עד כאן! את הכל סבלתי בשקט, הייתי מוכן להמשיך ולהילחם להמשיך ולסבול, את אריה, את אלי, את הלקוחות שהפסיקו לבוא ואת אלה שהפסיקו לשלם, אפילו את החברים שבגדו בי. כל הזמן אמרתי לעצמי, רק שלא יגעו באשתי, שלא יגעו במשפחתי. עכשיו הם עברו את הקו, הם חצו את הרוביקון ומכאן אין דרך חזרה. נלי, אני לא יודע מה סיפרו לך, לא יודע מה הראו לך, אני אספר לך את כל האמת, את תוכלי לאמת את כל מה שאגיד לך ואחר כך תחליטי מה שאת רוצה. אני לגמרי בידיים שלך, כי בלעדיך אין לי חיים, ואני באמת מתכוון לזה.

נלי - (קצת יותר רגועה) אלי פגש אותי היום וסיפר לי שאתה בוגד בי עם סימה מאז שהייתם ביחד בפריס ועד היום. שאתם ממשיכים להתראות, שהילד שלה הוא בכלל ממך ולא מבעלה. הראו לי צילומים שלך איתה בבתי קפה ובמסעדות רומנטיות, כשאתה מסתכל בה באהבה ומחזיק לה את היד. הראו לי צילומים שלכם במיטה בבית שלה ובבית שלנו, השמיעו לי הקלטות שלכם ביחד במיטה. בקיצור, הראו לי הכל, מה אתה יכול להגיד נגד זה? (מראה לו את כל החומר).

יולי - תשעים אחוז ממה שהראו לך זה שקר ופיברוק ואני אוכיח לך. אני מאוד מעריך שאת מספרת לי הכל, כי מה שלא יקרה, ומה שהם לא יעלילו עוד, תמיד תדברי איתי על זה, על מנת שתוכלי לפחות לדעת את האמת. לפני חמש שנים בעת הנסיעה שלי עם סימה לפריס הייתה לי מעידה חד פעמית ובילתי איתה שבועיים. זה היה רק פעם אחת ומאז לא הייתי איתה, לא שכבתי איתה, כמעט ולא דיברתי איתה ובטח שאני לא האבא של הבן שלה. זאת הטענה שהכי קל להפריך, כי את תדברי עם סימה, אני עומד על זה, ותוכלי לעשות בדיקת רקמות לילד.

נלי - אני עם הזונה הזאת לא אדבר יותר לעולם! אך מה יש לך להגיד על התמונות?

אלי - התמונות שלנו במיטה הן מפוברקות, בתמונה הזאת במיטה שלנו, זאת את ולא סימה, למרות שהאור מטושטש. תראי שזה הגוף שלך עם הפנים שלה, היום בטכניקות המחשוב המודרניות אפשר לעשות גם סימולציות כאלה. לגבי התמונות אצל סימה, זו ממש עבודה חובבנית, ברור שהגבר זה בעלה, אין לי כזה עור לבן והוא הרבה יותר צעיר ממני. תוכלי ללכת לכל משרד שמתמחה בזה ולאמת את כל מה שאני אומר. ההקלטות של ההתעלסות של סימה הן כנראה אותנטיות, רק שבאותן הפעמים שהיא לוחשת יולי, הם השתילו את היולי ממה שהם הקליטו אצלנו במיטה, יחד אתך. הם פשוט החליפו ביניכן, וכל טכנאי טירון יוכל להוכיח לך שזה לא אותו הקול. הם כנראה האמינו שלא נדבר בינינו, שתעזבי אותי מיד, או שלא תרצי לחקור את האמת. אבל, אני עומד על כך שתבדקי הכל. מה שנורא מדאיג אותי, זה שהם נכנסו עד לחיים הכי אינטימיים שלנו והם מצלמים את כל מה שאנחנו עושים במיטה ומה שסימה ובעלה עושים במיטה, רק תראי עם מי יש לנו עסק!

נלי - (קצת יותר רגועה) ומה עם התמונות בבית הקפה ובמסעדות, גם זה פוטומונטאג'?

יולי - לא, אלה תמונות אמיתיות, אבל הן צולמו באותן הפעמים שנפגשתי עם סימה בשביל לתכנן את מסיבת ההפתעה שלך ובאותן הפעמים שסימה הציעה לי את עזרתה נגד אריה. אני תמיד נוגע באנשים כשאני מדבר איתם, וזה שנגעתי לה ביד, זה רגיל ביותר.

נלי - מה, היא הייתה מוכנה לעזור לך נגד אריה?

יולי - כן, היא הייתה מוכנה לעשות כל דבר, לגנוב מסמכים, לסכן את הרישיון שלה, הכל, ובלבד שאחזור להיות המאהב שלה. כשחזרנו מצרפת ניתקתי כל קשר איתה בצורה חדה והיא ניסתה שבועות לחדש את הקשר ללא הצלחה. אחר כך היא התחתנה, נולד לה ילד, ואני חשבתי שיצאתי לה מהראש. זאת הסיבה שהייתי משוכנע שאין כל בעיה אם אזמין אותה למסיבת ההפתעה שלך ושהיא תשחק את הגב' רסקולניקוב, סימה תמיד הרי הייתה שחקנית מלידה. אבל, הסתבר שטעיתי, היא עדיין אוהבת אותי, היא לא סובלת את בעלה, ואחרי שראתה אותי ובמיוחד אחרי מסיבת ההפתעה, הכל התעורר אצלה מחדש. אני עסוק בזמן

האחרון באיסוף של שגיאות פטליות, אחת יותר גרועה מהשנייה, וזאת הייתה אחת מהן. היא הייתה מוכנה לעזור לי, לפני המיזוג עם "מולקולה" ואחריו. היא אפילו לא רצתה שאפרד ממך, רק שהיא תהיה הפילגש שלי, אבל סירבתי. אמרתי שאני אוהב אותך יותר מדי ועד היום יש לי ייסורי מצפון על מה שהיה בפריס. אז נפרדנו כמו ידידים, היא לא עזרה לי, ובסוף הפסדתי את כל הכסף. זה לא היה חשוב לי, כי את יותר חשובה לי מכל הכסף שבעולם.

נלי - היא לא הייתה מוכנה לעזור לך בלי שתחזור אליה, זו ממש סחיטה!

יולי - לא, זאת לא סחיטה. היא אמרה לי כי רק כשאוהבים מוכנים להקריב בלי שום אינטרס ובלי להתחשב בסכנות. היא אוהבת אותי, אבל היא לא קדושה. היא מוכנה לתת הכל ולקבל הכל, אבל היא לא מוכנה לסכן הכל רק לשם שמים. היא אמרה לי שגם אני לא הייתי פועל אחרת לו הייתי במקומה, ואמרתי לה שהיא צודקת. אני לא כועס עליה, לא על מה שהיה עכשיו, ולא על מה שהיה בפריס. אני לוקח את כל האשמה על מה שהיה שם על עצמי.

נלי - אז לפחות באשמה הזאת אתה מודה?

יולי - קודם כל זה היה לפני חמש שנים, בחו"ל, וזה היה חד פעמי. לא שאני מצדיק את זה, אבל אנסה להסביר לך איך זה קרה. בתקופה ההיא הייתי במתח עצום, אריה ואלי ניסו להשפיע עלי לעשות מעשים לא חוקיים, שוחד, זיופי ספרים, העלמת מידע בזמן הנפקות ומה לא! התחלתי להישבר, חשבתי למה לא, כולם עושים את זה, זה הפך לנורמה במדינה הזאת. אני גם צריך לחשוב על הקריירה שלי, על הפרנסה שלך ושל הילדים. חוץ מזה, מאוד נהניתי מהעבודה שלי ופחדתי שאם אצא החוצה אשאר מובטל. גם הסביבה הייתה מושחתת, כולם בגדו בכולם, כל ההנהלה ובראש וראשונה, אלי. אני הייתי החריג היחידי מהנורמה הזאת, והרגשתי איך אני מחליק במדרון, ועוד מעט הולך להצטרף לבקחנליה עם דיוניסוס פוקס, המושחת והמשחית, אתחיל לרמות ולשקר, ואולי אפילו אבגוד בך, באחרים, בכולם. בסופו של דבר כמה זמן אתה יכול להילחם נגד הזרם?

נלי - אני זוכרת, שיתפת אותי אז בלבטים שלך, אמרת לי שהכי חשוב עבורך זה ערכי הנאמנות, המוסר, היושר האישי שלך, האינטגריטי המקצועי. אמרת שנשארת כמעט היחידי בהנהלת החברה שלא גרוש או שלא בוגד באשתו. ולכן גם הצדקתי אותך כשהחלטת לעזוב את "לאריסה-תרופות" ולקחת את הסיכון שתישאר בלי עבודה. השקט הנפשי שלך והאהבה שלנו היו חשובים לי אז וגם היום יותר מכל שיקול חומרי. אבל כל זה לא מסביר למה היית צריך לבגוד בי כשהיית עם סימה בפריס.

יולי - כנראה שאדם לא מקבל את הכוח להיחלץ מהתהום, אלא רק כשהוא נמצא כבר בתוכו. לא רציתי לקחת את סימה איתי לפריס, הרגשתי שהיא מחזרת אחרי כבר כשהיינו בישראל, אבל היה לי הכוח לעמוד בזה, כי היית לצידי. התייחסתי לחיזורים שלה בבדיחות הדעת, אמרתי לה שאני זקן בשבילה, פי שניים מגילה, נשוי, עם ילדים, אבל היא התמידה. בסוף לא הייתה ברירה והייתי חייב לקחת אותה לפריס. רצינו לקנות חברה צרפתית בסכום עתק ורק שנינו יכולנו לבצע את זה, בגלל שצרפתית היא שפת האם שלנו, שנינו למדנו בצרפת והכרנו היטב את המנטליות הצרפתית. אף עו"ד אחר, שהיה פנוי באותו הזמן, לא ידע צרפתית, והיא גם מאוד רצתה לנסוע. את זוכרת שהתחננתי שתיסעי. הייתה לי מין תחושה כזאת שזה לא ייגמר טוב, אבל לא יכולת, המו"מ היה אמור להימשך שבועיים ולא יכולת להיעדר תקופה כל כך ארוכה מהכיתה שלך.

נלי - (מהורהרת) חוץ מזה נורא פחדתי לנסוע ולא רציתי לעזוב את הילדים. אבל למה חזרת רק אחרי חודש, בטח נשארת שם בכוונה, היה לך טוב איתה. בפעם הראשונה טעמת את הפרי האסור והרגשת שוב צעיר ונחשק כמו בשנות השבעים העליזות.

יולי - בדיוק ההפך. שבועיים החזקתי מעמד ולא היה כלום בינינו, אבל המשא ומתן נתקע. אריה השתולל, אלי רתח מזעם, אמרו שאני מפשל להם בגדול, את יודעת גיבוי ופרגון זה לא בדיוק הצד החזק של החברה' האלה. רמזו שאני בטח מתהולל עם סימה ובגלל זה אין לי זמן לטפל בענייני החברה. את מבינה, אחרי חמש עשרה שנה שאני בחברה, שבניתי אותה, מעיזים הליצנים האלה להטיף לי מוסר, כאילו שאני איזו שוליה, איזה טירון שרק עכשיו התחיל לעבוד. הייתה מריבה נוראית איתם בטלפון, אמרתי להם שאם ככה הם מתייחסים אלי, אני מוכן להחזיר את המפתחות ואני חוזר מיד הביתה. בסוף הם התנצלו וביקשו שאנסה להציל את העסק. הייתי עצבני וידעתי שרק אופרה טובה תפוגג את המתח שלי, והחלטתי לקחת את סימה איתי.

נלי - אופרה טובה וחתיכה טובה...

יולי - אולי, לא יודע, אני לא מנסה להצטדק. רתחתי מזעם, עליהם ועל כל העולם, חשבתי שכולם נגדי. הלכנו לריגולטו. זאת האופרה האהובה עלי ביותר והיא באמת מזכירה לי את ימי ההוללות שלי. כשהייתי סטודנט, כשכולם לקחו את החברות שלהם לדיסקוטקים ובילויים, רק אני הדלפון לקחתי את החברות שלי לחדר שלי לשמוע את ריגולטו. זה היה התקליט היחידי שהיה לי והוא עבד שעות נוספות. היה בזה איזה קסם מיוחד עבורן, וזה עבד. גם הפעם, כשחזרנו למלון, היא באה באופן טבעי לחדר שלי ושכבנו. זה נמשך שבועיים. וכאילו השטן שיתף פעולה, פתאום הכל התחיל ללכת, הצרפתים התרצו, סיכמנו את העסקה בהצלחה אדירה. זו הייתה העיסקה הטובה ביותר של "לאריסה-תרופות" מאז ועד היום, וגם עכשיו הם גורפים את מרבית הרווחים של החברה מרווחי החברה הצרפתית.

נלי - ואז חזרת לישראל, ולא יכולתי להקנות לך את הריגושים השטניים של לילות הזנונים שלך בפריס, והתאכזבת. השטן כנראה לא כל כך אוהב אותי. אני בכל זאת מהמפלגה של אלוהים ובגן עדן אסור להכניס את פלייבוי עד היום!

יולי - את טועה, למרות הגיחה שלי לממלכת מפיסטופלס, אני עדיין משתייך למפלגה שלך. אפילו ישו אמר שמי שלא חטא מעולם, שיהיה הראשון שיסקול את החוטא. (במרירות) אבל מה אני מדבר, את הרי לא מריה מגדלנה, את אמא תרזה ומעולם לא חטאת, את באמת האישה המושלמת ולא מגיע לי אישה כמוך.

נלי - אתה אולי רוצה שגם אני אחטא על מנת שארד מהאולימפוס שלי אליכם לבני התמותה? תתבייש לך, אני שעשיתי הכל בשביל לספק אותך במיטה, בשביל שלעולם לא תתפתה ללכת לנימפות כמו סימה, לי אתה קורא אמא תרזה?

יולי - את שמה לב למה שאת אומרת. את שכבת איתי רק בשביל שלא אתפתה ללכת לנימפות, לא בגלל שנהנית בדיוק כמוני! רק מתוך הרגשת החובה שלך, כי כך מצפים ממך, בשביל לשמור על התא המשפחתי הקטן והאהוב, ואת אומרת שאת לא אמא תרזה!

נלי - זהו, עכשיו, יש לך סוף סוף תירוץ, אתה בגדת בי כי נמאס לך לשכב עם אמא תרזה, אז אולי אני עוד אפתיע אותך ואראה לך שגם אני יכולה להיות אפרודיטה אם אני רק רוצה, לא כולם חושבים שאני אמא תרזה.

יולי - נלוש סליחה, זאת הייתה התבטאות אומללה, אני מתנצל. אני לא מנסה להצטדק, רק להסביר. כל אותם השבועיים, המצפון ייסר אותי, אבל זה היה חזק ממני. התקשרת כל יום מהארץ והיית כל כך מתוקה, מרחמת עלי, אומרת לי - "יוליסס, המסכן שלי נמצא כבר חודש שלם בעיר האורות, עם כל הצרפתיות היפות, וצריך להתאפק עד שיחזור לאשתו האהובה." אמרת בטון עורג שאני לא אדאג, שתפצי אותי ברגע שאחזור לישראל, שנצא לירח דבש שני, נסע לאיזה אי קסום ביוון ולא נצא מהחדר שבוע שלם. וכל מילה שלך פילחה לי את הלב, סבבה את הסכין בתוך הבשר החי והדם נטף ממני.

נלי - זה לא הפריע ליוליסס המתייסר לנטוף לתוך קליפסו שלו גם נוזלים אחרים, מטובלים בדם שלי. בכית כל הדרך למיטה...

יולי - בהבדל אחד, יוליסס נשאר תקוע עם קליפסו שלו שבע שנים ואילו אצלי זה נמשך רק שבועיים ושמתי לדבר קץ בעצמי. חזרתי הביתה והרגשתי בחילה כל כך גדולה, שהחלטתי לגמור עם הכל אחת ולתמיד, עם העבודה, עם סימה, עם כל הסביבה המשחיתה הזאת, שכבר הביאה אותי בחצי הדרך אל התהום. הקרבתי הכל, את הקריירה, את הכסף את העתיד, בשבילך ובשביל הילדים. פחדתי שאם אשאר בחברה לא אוכל לעמוד בפיתוי. אני לא אל, אני לא בן אלים, אני בסך הכל בן אדם. בן אדם שמעד פעם אחת בלבד במשך עשרים שנה, אבל התעשת אל מול התהום וחזר לעצמו. (מנסה לחבק את נלי. נלי לא מתנגדת ולאט לאט נצמדת אליו).

נלי - (רגועה, עם בת שחוק מרירה) כשהייתי קטנה הייתי מאוד שובבה ואבא שלי היה מקלל אותי מדי פעם, אתה יודע קללות יווניות עסיסיות, שאם אמשיך ככה אצא לתרבות רעה, אף אחד לא ירצה להתחתן אתי, קללות חינוכיות כביכול שנועדו ללמד אותי ללכת בתלם. אני לא מאשימה אותו, הוא היה איש מסורתי והתום של בתו היה אצלו ערך עליון. באחד הימים כשהייתי בת עשר, הוא ראה אותי מתנשקת עם הבן של השכן שהיה בגילי. זאת הייתה נשיקה כזאת תמימה, בלי שום כוונות זדון, אבל בשביל אבא שלי זה היה סוף העולם. הוא הוציא את החגורה שלו מהמכנסיים והתכונן להחטיף לי מכות בפעם הראשונה בחייו. אמא שלי, שמעולם לא המרתה את פיו, נעמדה כמו לביאה מולו וצרחה לעברו בלאדינו - ! AHARVAR Y MALDIZIR NO אל תרביץ כשכבר קיללת. עד היום אני רואה את אמא הקטנה רועדת כולה אל מול החגורה של אבי ומגנה עלי בגופה. חשבתי שהוא ירביץ גם לה, אבל הוא עזב את הבית בכעס והלך להשתכר בבית הקפה.

יולי - (ברוך) אף פעם לא סיפרת לי את הסיפור, זה בטח עורר אצלך טראומה איומה.

נלי - בזמנו כן, אבל כשאני רואה מה הילדים של ימינו סובלים בכאבים פיזיים ורוחניים, הטראומה שלי ממש נראית לי מינורית, אבל היא לימדה אותי לקח בל יימחה. שמה שלא יהיה בחיים, צריך לקחת כל דבר במידה הנכונה ואסור להגזים. הדוד שלי היקר, שהיה פי אלף יותר אכזרי מאבא שלי, ובגלל זה יצא לו בן דפוק, חושב שאם הוא ירביץ ויקלל וישקר ויאנוס ויעליל וירק ויבעט בנו הוא ישיג משהו. הוא ניסה עליך את תשע מכות מצרים וכשהוא ראה ששום דבר לא הולך, הוא היכה את המצרי במכה העשירית, וניסה להפריד בינינו על מנת למוטט אותך סופית. הוא רק לא יודע שבזה הוא הגדיש את הסאה. אם היה מספר לי רק את הקטע של פריס, אולי לא הייתי סולחת לך. אבל זה לא הספיק לו, הוא דאג לספר לי באמצעות אלי/הרמס, השליח שלו לדבר עבירה, דברים שלא היו ולא נבראו, בשביל לוודא הריגה.

יולי - אל תאמיני גם לי, תבדקי עם סימה, תאמתי את התמונות, את הקלטות, אל תיקחי כמובן מאליו שום דבר, אפילו מה שאני אומר לך עכשיו.

נלי - אני עוד לא יודעת מה לחשוב. אני קודם כל אפגש עם סימה, כי אני רוצה לוודא מה מסתובב אצלה בראש. לגבי שאר הדברים, אני רוצה להאמין שאתה צודק, כי אם לא, אז אין טעם לכל החיים המשותפים שלנו. האמון בינינו נסדק ואם אתפוש אותך עוד פעם אחת כשאתה משקר לי, הוא יישבר סופית.

יולי - (בבכי עצור) את המפלט האחרון שיש לי בעולם, את המבצר שאף אחד לא יכבוש לעולם. את זוכרת את היווני הזקן שפגשנו בלאריסה ושאמר לי שיש לי מזל שהתחתנתי עם בת המקום, כי לאריסה ביוונית זה מבצר, ואם יש לי אישה כזאת בבית שום דבר רע לא יכול לקרות לי. את לא יודעת מה שעובר עלי בזמן האחרון, אני לא מספר לך כי אני יודע שאת לוקחת יותר מדי ללב. מפריחים עלי שמועות שירדתי מהפסים, שאני מקליט את הלקוחות שלי בסתר בשביל לתבוע אותם, שאני בוגד בכולם. מדביקים עלי את כל הנבזויות שהם עושים, ממש בשיטות של הק.ג.ב.. ומה שהכי מדאיג אותי, שבניגוד לכל היגיון, אני ממשיך להילחם בהם, במאבק ללא תוחלת, שהורס אותי ואולי יחסל אותי.

נלי - (מחבקת אותו בחום) אל תדבר ככה, אסור לך לדבר בקיצוניות כזאת, אתה כבר לא חושב בצורה רציונלית, ולמצב כזה בדיוק הם רוצים להביא אותך. אני עדיין לא יודעת איך אני צריכה להגיב לבגידה שלך ואם אני מסוגלת להבין ולסלוח. אבל, אני רואה שאני חייבת להיכנס בעצמי לעובי הקורה, כי אחרת, באמת לא יישאר ממך דבר. אנחנו צריכים להכות אותם בנקודות החלשות שלהם, את אריה אולי בכבוד שהוא כל כך רגיש אליו ואת אלי אולי מתחת לחגורה, במקום שהוא הכי מחשיב. צריך להשיב להם מלחמה שערה בכלים שלהם, תוך ניצול החולשות שלהם! אנחנו צריכים להאמין בנסים, כי אחרי שהכל מתמוטט ומאבדים את התקווה תמיד יכול לקרות נס ומבירא עמיקתא עולים לאיגרא רמא. תזכור איך סיפרת לי שהרגשת לפני מלחמת ששת הימים ואיזה נס גדול קרה לנו!

יולי - נלוש, נשמה שלי, את תמיד האישה הטובה, הנאמנה והמעודדת. באמת שאלי צודק כשהוא אומר שהוא לא יודע למה דווקא אני זכיתי באישה כזאת מושלמת. תעשי מה שאת חושבת לנכון, אך אל תהפכי להיות אחד מהם תוך כדי הניסיון הזה. (בעייפות) אני מרגיש שגמרתי את הסוס ואין לי הפעם שום סוס טרויאני להחדיר למבצר שלהם. בלילות האחרונים, אני חולם שאני מטפס על קיר תלול אבל אין לי ידיים. אני מנסה לעוף, אבל אין לי כנפיים. ואני מחליק ונופל, מחליק ונופל, כמו בשיר הערש שאמא שלי הייתה שרה לי כשהייתי קטן על האיש המסכן שקיצצו לו את הכנפיים והשתיקו את קולו, ואני שומע את אמי שרה לי ברוך - DURME DURME MI ANGELICO, תישן תישן מלאכי הקטן.

ברקע שומעים את הרומנסה הספרדית בביצוע יהורם גאון, שהולכת ומתגברת אחרי שיולי משתתק. יולי ונלי מתגפפים ברוך, כמו לפי קצב השיר, ואט אט נשכבים על הספה, כשהאור הולך ונעשה עמום עד אשר הוא כבה.

תמונה שנייה

בסלון של דורון. נוכחים נלי וסימה. סימה נראית מפוחדת ומתוחה, נלי רגועה ומחייכת.

נלי - אני יודעת הכל. עכשיו אני רוצה לשמוע מפיך מה באמת קרה ומה עוד קורה. מרגע שיולי הודה שהיה ביניכם משהו, ואפילו אם זה היה משהו רגעי וחולף, נשבר אצלי משהו מהותי, בסיסי. סימה, תשפכי הכל עכשיו, זו ההזדמנות שלך! אני כבר לא מאמינה באף אחד, כולם בגדו בי, אז את לפחות תגידי לי את האמת. נעזוב את הגברים הבוגדניים בצד ונדבר שתינו בגילוי לב מוחלט, כאישה אל אישה. אני לא שונאת אותך, אני אפילו מבינה אותך, חוץ מזה הבטחתי לסלוח לך אם תעשי לי משהו רע. אז אני מוכנה לשמוע אותך, תגידי לי מה את רוצה מיולי, ממני, מעצמך.

סימה - (מתפרצת בבכי ומחבקת את נלי) נלי, נלי, לאן הם כבר דרדרו אותנו, מה הם עוד יעלילו עלינו הנבלות האלה. איך הם יכלו לרדת לשפל כזה, לבוא, לצלם ולהקליט בחדר השינה שלך ושלי, ולזייף את הכל בנוסף לזה! תדעי שכל מה שיולי סיפר לך זה נכון והוא עוד תיאר את זה, לפי מה שהוא אמר לי, הרבה יותר חמור ממה שזה היה באמת. כל מה שהיה בינינו זה היה רק במשך שבועיים בפריס, לפני חמש שנים. היה בזה רק סקס ואינטלקט. שידרנו על אותו גל במיטה, בעבודה, באופרה. אבל חוץ מזה לא היה כלום. מצידו לא הייתה טיפה של אהבה. בכל השבועיים האלה היה לו פרצוף של תשעה באב. כאילו שהגוף שלו היה איתי והנשמה שלו נשארה איתך.

נלי - (משועשעת) אני מעדיפה את הגוף עם הנשמה ביחד, זה הרבה יותר מהנה.

סימה - ואיך את חושבת שאני הרגשתי, כמו זונה שמשתמשים בה ואחר כך זונחים אותה. היה לו קשה לתפקד כגבר בלי אישה חודש שלם, אז תפש לו את הנקבה הראשונה שקפצה לו למיטה. ותאמיני לי כפיתי את עצמי עליו. בטח אמא שלי סידרה לו איזה שחור, על מנת שאתפוש סוף סוף חתן. היא אכלה את הלב שאני בת 25, כזאת מצליחה ועוד רווקה. בטח כישפתי אותו והמסכן נפל שדוד.

נלי - (מתפרצת בצחוק) אל תגידי לי שבחורה כל כך משכילה כמוך מאמינה בשטויות האלה, שאפילו מורה בורה של תלמידים ביסודי יודעת שהם לא קיימים.

סימה - (במבוכה) אל תצחקי, אני מאמינה בכוחות מאגיים. עובדה שכל כך רציתי את בעלך שהוא נעתר לי בניגוד לרצונו. הוא נמשך אלי כמו סהרורי, אני סתם אמרתי לך שהוא ניצל אותי, האמת היא שאני ניצלתי אותו, אני כל כך רציתי אותו שהצלחתי להשיג אותו. עובדה שהקסם פג כשחזרנו ארצה והכישוף לא יכול היה להתמודד עם האהבה שלכם. כי גם את, נלי, מכשפה לא קטנה, לא מהרי האטלס אבל מהרי יוון. כשהוא על ידך הוא לא רואה כלום, עשרים שנה הוא עיוור לגמרי לכל הנקבות שרודפות אחריו. שמעתי ששנים ניסו להתלבש עליו בחורות בחברה ובמקומות אחרים וכלום, הנ"ל תלוש לגמרי. את הצלחת לשים את הנשמה שלו בחגורת צניעות וזה הרבה יותר קשה מאשר את אזור החלציים... את המבצר שלו, כמו שהוא קורא לך, אבל את סוגרת עליו מכל הצדדים. פעם אחת הביט מבעד לחומות, חטף סחרחורת ומיד חזר הביתה.

נלי - אז אני צריכה בעצם להודות לך, כי בזכותך הוא למד להעריך מה שיש לו בבית.

סימה - (בפתאומיות, כשהיא מושכת בכוח את נלי) בואי תראי לי את הנוף שרואים מהמרפסת שלך, זה די נדיר לראות נוף כל כך יפה בתל אביב. (הן יוצאות למרפסת).

סימה - (בלחש, בהרגשה של פחד, מחבקת את נלי ורוכנת על אוזנה) אני מתארת לעצמי שאת יודעת, ואם לא - את צריכה לדעת שמאזינים לך 24 שעות ביממה, מצלמים, בולשים אחריכם. הנבלות האלה יעשו כל דבר על מנת לדעת מה שאתם זוממים, ומה שאלי הראה לך זו רק דוגמה קטנה. גם אני אצלם על הכוונת, אבל הם עדיין חושבים שבגלל האהבה הנכזבת שלי ליולי אהיה מוכנה לשתף איתם פעולה בסופו של דבר. אבל מה שהם עשו עכשיו זה כבר שיא השיאים ונשבעתי שאני אתנקם בהם, אתכם, בלעדיכם, הכבוד המרוקאי שלי לא ייתן לי לעבור על זה לסדר היום.

נלי - (באמפטיה) מה את רוצה לעשות, להטיל עליהם כישוף, פולסא דנורא, אנחנו רק שתי נשים קטנות וחלשות והם ברקודות שמקבלים תמיכה מכל הכרישים האחרים.

סימה - מאז שיולי עזב אותם, הם השתחררו מהעכבות האחרונות שעוד היו להם. את לא יכולה לתאר לעצמך מה שהולך שם, הם מרמים את כולם, את הלקוחות שלהם, את מס הכנסה, את מס קניה, את בעלי המניות, את העובדים, את המתחרים, את כולם. ומה שמדהים זה שלא קורה להם כלום. כנראה שהם כרתו ברית עם השטן, כי שום דבר לא קורה להם. תובעים אותם, הם מסירים את התביעה. הם תובעים בחזרה וזוכים בתביעה הנגדית. העובדים הטובים עוזבים אותם ואחרי כמה שנים הם חוזרים על ארבע. הרשויות רודפות אותם, אבל בסוף תופשים את דגי הרקק, לא נוגעים בהנהלה והנבלות משלמים רק קנס סימלי. זה לא ייאמן! אני הצלתי את יולי מכל זה, כי אם הוא לא היה נופל איתי קודם, הוא היה נופל איתם אחר כך ומאבד את צלם האנוש.

נלי - אולי היו לו נסיבות מקלות, אבל מה שיולי עשה לי הוא איום ונורא ואני לא יודעת אם אוכל אי פעם לסלוח לו לחלוטין על זה. יחד עם זה, אם שמים את הדברים בפרופורציה, אז כל הגברים של החברות שלי עושים דברים הרבה יותר גרועים ולא מתחרטים כמו יולי. מה שכואב לי זה שהוא שיקר לי, שהוא לא התוודה אחרי שזה קרה. אם הוא היה מספר את כל מה שאת אומרת לי, הייתי סולחת לו, את הרי יודעת שגם אני לא רציתי שימשיך לעבוד עם המושחתים האלה.

סימה - הוא פחד שאמציא דברים ושאעליל עליו שהוא כבר מתעסק איתי חודשים. הייתי מטורפת אחריו, מעין התקפת אמוק. גם כשסיפרתי לאלי על הפרשה שלי עם יולי, קיוויתי בסתר לבי שכבר אז אלי יספר לך ותעזבי את יולי. אבל, כמו נחש, אלי לא סיפר לך, הוא שמר על הנשק האולטימטיבי הזה, על חרב דמוקלס, לזמן המתאים, כשהוא יצטרך באמת לשבור את יולי.

נלי - אז יופי להם, הם השתמשו בנשק האטומי, אבל זה לא עזר להם. לא נשברנו ואנחנו עדיין אוהבים. מה נשאר להם לעשות, לעבור לאלימות פיסית, להרוג את יולי, אותי, את דודי?

סימה - הם מסוגלים גם לזה. הם אומנם אלופים בשיטות של הפחדה, במתן שוחד, בשכנועים עדינים וגסים. אך, אם זה לא עוזר, הם עוברים להשמצות, לאלימות מילולית, הם לא נרתעים מכלום, המאפיה יכולה ללמוד מהם. הם סומכים על זה שיולי ימשיך לפעול נגדם עם נשק טהור, לפי החוק. אבל במלחמת כנופיות אין נשק

טהור, ההאזנות הן לא חוקיות, החקירות הן לא חוקיות. זה משחק מכור מראש, בקלפים מסומנים, כמו בקזינו של המאפיה. יולי מתכנן משהו, הם מאזינים לו, בולשים אחריו, מגיעים לכל מקום לפניו ומנטרלים את המוקשים. מה שהוא לא יעשה, הם תמיד ימצאו את הדרך להתגבר על זה. כך הם מגיעים לכל בעלי המניות של "מולקולה", לכל הלקוחות של יולי, לרשות ניירות ערך, לעיתונות, למשטרה, אפילו לעורך הדין שלו הם הגיעו והוא עבר לצד שלהם. ואין אחד שהם לא מצליחים לשכנע כי כולם מושחתים בדיוק כמוהם.

נלי - שכנעת אותי, נצטרך לחשוב על משהו מקורי, בלתי צפוי, שרק נשים מודרניות יכולות לחשוב עליו. אצל הומרוס, פנלופי הפוסטמה ישבה עשרים שנה ליד הפלך וחיכתה לבעלה. הוא נלחם עשר שנים - והיא המשיכה לטוות. הולך לו לאיבוד בדרך חזרה הביתה, לא שנה, לא שנתיים, עשר שנים! ומה היא עושה הפלגמטית הזאת, סורגת ליד האח. זו התרומה שלה למאמץ המלחמתי. קליפסו מסובבת לו את הראש ומחזיקה אותו באי שלה שבע שנים, הוא בוכה בוכה, אבל בלילה היא מייבשת לו את הדמעות עם הנשיקות שלה. יוליסס משכיב את סירסה המכשפה, מתאהבות בו חצי הנקבות באגן הים התיכון, אפילו הקיקלופים שמים עליו את העין היחידה שלהם. ומה יש לגיבורה הזאת לעשות, עוד מקרמה, עוד סוודר ועוד שטיח קיר. ובמשך כל התקופה הזאת, יש לה מיליון מחזרים שצובאים על דלתה, אוכלים את האוכל שלה, שותים את היין שלה, מחסלים את הרכוש שלה. ומה היא עושה? מנפנפת אותם, תופשת לה איזה סטוץ מהצד כמו בעלה הנאמן, שולטת על המדינה במקום בעלה? כלום! סורגת, פורמת, סורגת, פורמת, סורגת בבוקר, פורמת בלילה, זה מה שהיא יודעת לעשות. תסלחי לי שגלשתי לשיעור במיתולוגיה אך אני הרי קרויה על שמה של פנלופה.

סימה - מה היא אשמה המסכנה, זה מה שהיא יודעת לעשות מהבית, זה תפקידה של האישה מאז ועד היום.

נלי - אל תדאגי סימהלה', אנחנו נחבר גרסה חדשה לאודיסיאה, נראה לסבא הומרוס העיוור, שבחיים שלו בטח לא ראה אישה על אמת, מה זו אישה מודרנית, נחבר את האודיסיאה הפמיניסטית של המאה העשרים ואחת.

סימה - את הורגת אותי בשלווה שלך, ביכולת ההתבוננות והניתוח המדויקים שלך. את לא מדברת כאישה פגועה. ומה עם יולי, את באמת לא מתכוונת לשתף אותו? הוא ישתגע אם הוא יהיה מחוץ לתמונה, והוא בחיים לא ירצה לסכן אותנו.

נלי - כזאת אני, בשעת משבר אני לא מתפוררת, אלא "מתלכדת" (צוחקת). ובאשר ליולי, עם כל ההשכלה והאינטלקטואליות שלו, הוא עדיין מצ'ואיסט מצרי, שראה את אמא שלו כזו קטנה ליד אבא שלו. אמא שלו בחיים לא יצאה לעבודה, ובעלה היה תמיד הדומיננטי בבית. איך שהוא היה בא הביתה, היא הייתה מביאה לו את הפנטופלות, וכשזרק אותן עליה מדי פעם, היא רק הייתה מנגבת את האבק שלהן עם הדמעות שלה, ואומרת שכך צריך להיות.

סימה - מי שמדבר. את לא רחוקה מאמא שלו. את אולי לא מביאה לו את נעלי הבית והוא בוודאי לא מרים עליך יד. אבל ביסודו של דבר, גם אצלך יולי והילדים מעל לכל. והם בטח מעל לקריירה הקטנה שלך כמורה, שבאה כל יום הביתה באחת בשביל להאכיל את המשפחה, לקרצף את הבית ולעשות שיעורים עם הילדים. את לא בדיוק הסמל של האישה המשוחררת.

נלי - תכנתו את אמא שלו ואותי באותה צורה, זה נכון, אנחנו הרי מאותו מוצא. אבל כל השנים בישראל נתנו בכל זאת את אותותיהן בי והתבגרתי. החודשים האחרונים ביגרו אותי יותר מכל ארבעים השנה שקדמו להם.

סימה - גם אני למדתי שיעור מאלף, אבל לא הייתי מעיזה לעשות משהו בלי לשתף את יולי.

נלי - הו, אני רואה שאת מכירה אותו יותר טוב ממני...

סימה - (מחבקת את נלי) נלי מתוקה שלי, אם אנחנו נכרות ברית, נוכל לנצח את כל הנבלות בעצמנו...

נלי - מעכשיו נחלק בינינו את המעמסה, נהיה שותפות בכל דבר, (בצחוק) אפילו ביולי!

סימה - (במבוכה ובתקווה) את באמת מתכוונת למה שאת אומרת, כבר לא איכפת לך?

נלי - (בקול תקיף) אני מתכוונת שאם תנסי עוד פעם אחת לרמוז ליולי, ואפילו במבט, שאת עוד מעוניינת בו, אני נשבעת לך שאני אבוא אישית ואנעץ לך פגיון בלב. שלא תחשבי שכל הרומנסות הספרדיות על הנשים הנבגדות נכתבו על גיבורות מהמיתולוגיה. הן מבוססות על מקרים אמיתיים שקרו לאורך מאות בשנים. אצלנו הס"טיות, נאמנות זה לא צחוק. אם הבעל בוגד, קודם כל הורגים את הפילגש ואחר כך... סולחים לבעל!

סימה - (בלהט) נלי, אני נשבעת לך, אני גמרתי עם הפרשה הזאת של יולי! אנסה להסתדר עם הבעל הפלנץ שלי ואם זה לא יעזור, אתגרש ואמצא לי מישהו פנוי. אני התחשלתי בחודשים האחרונים ואני אשאב כוח מהבן שלי ומהידידות החדשה בינינו. אני מוכנה לעשות כל מאמץ בשביל לעזור לכם לצאת מהפלונטר.

נלי - קודם כל, נחגוג ליולי יום הולדת 50, בשקט, בתוך המשפחה. אני לא רוצה לגרום לו זעזועים, הוא מאוד חלש ואני חוששת שיקרה לו משהו. בינתיים כל אחת תחשוב מה לעשות ונראה איך אנחנו נתקדם הלאה.

<u>תמונה שלישית</u>

בסלון של דורון. נוכחים יולי, נלי, דוד, דנה, מעט מאוד אורחים - המשפחה המצומצמת וכמה ידידים. אין קישוטים, פרט לכרזה אחת מאחורי הבמה עליה כתוב - מזל טוב אבא ליום הולדתך ה- 50. אין מוסיקת רקע, יש רק מעט כיבוד על אחד השולחנות הצדדיים. מסיבה עצובה, בקונטרסט מובהק למסיבה העליזה בראשית המחזה. האורחים יושבים על כיסאות סביב השולחנות.

נלי - (קמה, בקול חנוק) התכנסנו כאן בחוג המצומצם של המשפחה והידידים הקרובים באמת, לחגוג את יום ההולדת החמישים של בעלי האהוב. יולי, אני מאחלת לך את כל הטוב שבעולם, שתהיה לנו בריא ותצליח בכל דרכיך. מי ייתן ואזכה לחיות לצידך בחמישים השנים הבאות, ואמשיך ליהנות מהאהבה הרבה שאתה מרעיף עלי ועל הילדים. כל יום אני אוהבת אותך יותר, ביום הדבש וגם ביום העוקץ (מחניקה את הדמעות). תודה לך על הפרגון שלך, על הנתינה שלך, על הפיכחות והחכמה שלך. אתה תמיד מעניין ומקורי, רציני ויצירתי, יוזם ומנסה. אתה ממש הבעל המושלם, נאמן לי, לילדים. (הדמעות זולגות מעיניה, הפסקה ארוכה, יולי מנגב בהיחבא דמעה מזווית העין).

דנה - (מביאה מטפחת לנלי ומנגבת לה את הדמעות) די אמא תפסיקי, בחייך, זה יום הולדת של אבא. צריך לשמוח, לא לבכות!

נלי - (מתעשתת) למרות החזות הקשוחה שלך, אתה מפנק את הילדים הרבה יותר ממני, מזדהה איתם, מקשיב ומייעץ להם כשווה אל שווים, ומשתדל לחנך אותם בדרכי נועם. אני חייבת לספר לכם, שבכל פעם שדודי או דנה לא ישנים בבית, שמתי לב שהכרית שלהם זזה בלילות. מכיוון שאני לא מאמינה ברוחות, עשיתי מארב באחד הלילות וראיתי את יולי מתיישב על המיטה ומנשק את הכרית, כמו שהוא רגיל לנשק את הילדים לפני שהם הולכים לישון. כי יוליסס הגיבור כשמדובר בטלמקוס בנו או בביתו הקטנה, הוא רך כטלה.

יולי - רק אל תספרי להם מה אנחנו עושים אחרי זה, כשסוף סוף הילדים יוצאים מהבית, ואילו כריות אני אז מנשק... (צחוקים)

מתחילים לשמוע את שיר הקרקס בביצוע חווה אלברשטיין.

נלי - רק כשיולי יוצא מהבית, אל קרבות הרחוב ואל מסעותיו הרחוקים, הוא עוטה את שריון הקשקשים ונלחם כאריה ו...באריה, על פרנסתו, כבודו ומקומו תחת השמש. זה לא סוד שעברנו לאחרונה תקופה קשה (דמעות זולגות מעיניה), אבל נשארנו חזקים ואיתנים כסלע. הרבה חברים עזבו אותנו, אבל אלה שנותרו יקרים לנו פי כמה.

יולי - אתם החברים האמיתיים שלנו ואני בז לכל האחרים שנטשו אותנו בעת צרה.

נלי- יולי, אתה שייך לזן אחר, ההולך ונכחד, של אלה שלא מהססים לעמוד ולהתריע בשער. גם אם מקדמת דנא סוקלים באבנים את נביאי האמת, גם אם לועגים ובורחים מהם כמו מפני מצורעים. אבל יולי לא שותק, הוא עומד על שלו, מזהיר את האחרים, למען לא יפלו בבורות שהוא נפל בהם.

יולי תופש את ראשו ומכסה את פניו. דוד ניגש אליו.

דוד - תהיה חזק אבא, אנחנו כולנו אתך, אל תדאג עוד נצא מזה!

נלי - יולי שלנו קם והזהיר ושילם את המחיר, מחיר כבד. עזב מקום עבודה מושחת, וכאשר השחיתות הגיעה אליו גם בתור עצמאי, יצא באומץ להילחם בכל הקיקלופים, גם אם הם בני אלים. למען עצמו, למען משפחתו, למען האחרים שלא מוכנים לשמוע, למען עתיד טוב יותר, נקי יותר, צודק יותר לכולנו... רק שמור על הבריאות שלך יולי. אין כאב חזק יותר מכאב של בגידה של אהובה, של אהוב... (נלי בוכה בכי חזק קורע לב, יולי בוכה אף הוא. הפסקה ארוכה.)

יולי - די, נלי, זה לא עושה לך טוב, תפסיקי עם זה, בפעם אחרת.

נלי (כובשת את דמעותיה, בקול שבור) אני כבר גומרת. יולי, אתה תמיד תוכל לסמוך עלי, אני תמיד אהיה לצידך, אשאר נאמנה לך, כי אתה הגדול מכולם, בשבילי תישאר תמיד גיבור נעורי ואף אחד לא יצליח לקצץ את כנפיך. כי את הכנפיים אני הדבקתי לך ומאז שנישאנו למדנו לרחף באושר ובאהבה מעל לכל צרות היומיום, מעל לכל הבלי העולם הזה. גם אם הניצחון לא נראה באופק, אתה את המלחמה שלך כבר הכרעת, אתה נתת את הכיוון, אתה הראית את הדרך. גם אם כל האורות ייכבו, עדיין תישאר קרן אור אחת במקום אחד קטן, בדירה צנועה, בבית חם ואוהב...

דממת מוות משתררת. יולי מרותק קפוא על כיסאו. נלי ניגשת אליו ומנשקת אותו בחום, דוד ודנה מנשקים ומקיפים אותו משני צדדיו.

יולי - (מאוד מתרגש, קרוב להתמוטטות, תשוש ושפוף, הוא מדבר בצורה מקוטעת עם הפסקות ארוכות בין המלים, כאילו שאובד לו חוט הזיכרון. הוא רק הצל של האדם הבוטח של המערכה הראשונה) נלי, רק עכשיו אני מבין מה משמעות הברכה שמברכים את הזוג הצעיר לדבוק יחדיו בטוב וברע, במעלות ובמורדות, באביב ובסתיו. אתך, נלי, אני משוכנע שננצח את כל ממלכת הרשע, כי עם אשתי הנאמנה, מנה, מנה....

יולי נחנק, מתמוטט, אוחז בלבו בחוזקה. כולם עטים לעזור לו, המולה גדולה.

נלי - (בצרחה קורעת לב) לא, יולי, לא, לא! (היא מתחילה להנשים אותו מפה לפה)

דנה - (מתייפחת כמו תינוקת) אבלה', אני צריכה אותך, אני כל כך קטנה, אני אוהבת אותך.

דוד - (בודק את הדופק של יולי, ניגש מיד אחר כך לטלפון) מגן דוד אדום, תשלחו מיד אמבולנס, אנחנו חוששים שהוא קיבל התקף לב, יש לו דופק מאוד חלש, עושים לו הנשמה. (בצרחה) תבואו מהר, כל שנייה חשובה!

ברקע שומעים את שיר הקרקס.

מערכה חמישית

כמה שבועות מאוחר יותר.

<u>תמונה ראשונה</u>

בחדר השינה של דורון. יולי שוכב במיטה, נלי יושבת לצידו.

נלי - אני משביעה אותך, תפסיק לחשוב על זה, אתה רוצה לקבל עוד התקף לב, אתה רוצה לחסל גם אותי? די, תפסיק, עם המלחמה הזאת, זה יהרוג אותך! תראה מה זה עשה לך, זה לא מספיק לך? הבטחת לי שאם אטיל וטו, תפסיק עם זה, אז הנה אני מטילה, אני אוסרת עליך אפילו לחשוב על זה. אתה מחר יורד לאילת, תנוח, תסתכל על החתיכות, אבל אל תתרגש יותר מדי מהציצקס' של השבדיות, תזכור מה שהרופא אמר לך. אני מבטיחה לך שהגאולה תבוא.

יולי - את יכולה לאסור עלי לפעול, אבל אינני יכול להפסיק לחשוב, זה יותר חזק ממני. רק שאת לא תעשי שום צעד קיצוני כשאהיה באילת. אם את רוצה לדבר עם הדוד שלך, תיזהרי ממנו, הוא מסוכן. ושלא תיגררי למעשים לא חוקיים, כי אני לא צריך אישה בבית סוהר. זה נראה לי חשוד שאת מרחיקה אותי ואת מתנהגת בכזו קרירות, אני מכיר אותך כבר עשרים שנה ואני מריח שאת זוממת משהו.

נלי - (מסתכלת באי נוחות אל הקירות כחוששת מהאזנה) אני נשבעת לך שאני לא זוממת שום דבר, אמרתי לך שאני עם החברה' האלה גמרתי, הם לא שווים שנקריב בשבילם את החיים. הייתי אתך כל יום וכל לילה כבר כמה שבועות בבית החולים ובבית. אני גם זקוקה לקצת מנוחה ואני נהנית להיות בבית שלי. דנה במחנה הצופים ודודי בטירונות, כך שאהיה לגמרי לבד. אני גם צריכה להיות בכוננות, כי אם דודי יתקשר מהצבא ויצטרך משהו, אני חייבת להיות בבית. ואם יתנו לו אפטר, אני אסע לקחת אותו מהבסיס ואכבס לו את הכביסה המלוכלכת.

יולי - אפרופו כביסה מלוכלכת רק שלא יבואו לך רעיונות לעשות לי איזה רבאנש קטן, כשאהיה באילת. אני יודע שאסור לי עדיין לספק לך את עונתך, אבל תתאזרי בסבלנות עוד כמה ימים...

נלי - (באי נוחות) תתבייש לך, לדבר ככה לאשתך, אחרי כל מה שעשיתי בשבילך, מה אתה חושב שאני?

תמונה שנייה

בחדר השינה של דורון. נוכחים אלי ונלי. על שידה ממול למיטה עומדת מסרטה על כן, לידה טייפ ממנו שומעים הקלטה של השיחה של יולי עם מנכ"לית חברת מדיקה 2: "קשה לי להתמודד בתור אישה בעולם הקשוח הזה של גברים, ואני רואה שגם קשה לך." נלי ניגשת למסרטה ומתחילה להפעיל אותה. היא מפסיקה את השמעת ההקלטה. אלי מתחיל להתפשט לאט לאט, ונשאר עם גופיה ותחתוני זלמן מיושנים ואפורים. הוא מתיישב על קצה המיטה. נלי מוזגת יין אדום, שניהם משיקים כוסות בזרועות משולבות ושותים.

נלי - יולי למעשה כבר לא מתפקד כגבר מתחילת הפרשה. יצר הנקמנות לקח לו גם את התיאבון המיני. הוא כל הזמן חושב על איך לדפוק אתכם במקום על איך לדפוק אותי. כשכבר התעלסנו פעם או פעמיים זה היה כמו צל חיוור של מה שהיה פעם, אז העדפתי להפסיק עם זה. מה ששבר את גב הגמל של הבדווי, זה כשסיפרת לי איך הוא כבר בוגד בי חמש שנים עם סימה ואיך עשה לה ילד. העמדתי פנים שאני מאמינה ללוקש שלו שזה היה חד פעמי, רק שבועיים של שכרון חושים בפריס, וכל הבולשיט. אבל בלב שלי אני יודעת שאתה צודק. הגילוי של הבגידה והמלחמה חסרת הסיכוי שלו נגדכם היו כבר יותר מדי עבורו והוא התמוטט, ואחרי התקף הלב שלו הוא הפך להיות שבר כלי.

אלי - מידלה', את אישה צעירה בשיא אונך, רק בגיל 40 מגיעים לשיא האורגאזמה. אני עוד אוציא ממך את הנמרה שהייתה חבויה כל השנים עם יפה הנפש שלך. את צריכה ריגושים שרק אני אוכל לתת לך.

נלי - בדיוק בשביל זה פניתי אליך. אתה היחידי שהעזת להציע את עצמך, כל כך התעקשת שבסוף אמרתי, למה לא? אם יולי מרשה לעצמו להתפרפר על ימין ועל שמאל, אז למה לא אני. אם לא אעשה את זה עכשיו, אימתי? כשאהיה בת 80, בבית האבות? אני אישה בשלה, אני נקרעת מתשוקה והטבע החייתי שלי דורש את שלו. גם לי מגיע קצת הנאה מהחיים, נשבר לי להיות הילדה הטובה מלאריסה, רעיה טובה, אמא טובה, מורה טובה. מה יוצא לי מזה? אתה הראית לי שאני עוד רצויה, שאני נחשקת, שאני בשבילך צעירה ויפה. באיזה שהוא מקום נמאס לי מהאופי הסגפני של יולי, אז עברתי מהמחנה של סוקרטס ואפלטון למחנה של דיוניסוס.

אלי - אל תשכחי להגיש את כוס התרעלה לסוקרטס ואז נישאר רק שנינו.

נלי - בשביל מה, מה רע לך עם הסידור הזה, מה אתה צריך להתגרש מאשתך השמנה עם מזונות וסקנדלים. גם לי לא נוח להתגרש עכשיו מיולי. אני עדיין לא יודעת אם אני אוהבת אותו או לא, למרות שאת הקריירה שלו בתור מאהב - אתם חיסלתם. פירקתם אותו מכלי הזין והשארתם לו חתיכת בשר קטנה וחמודה כמו תוסיק של תינוק.

אלי - אז למה כל השטיקים האלה עם הקלטות והסרטים. מה, את לא מאמינה לי שאני אשמור את הפרשה שלנו בסודיות, אני הרי ג'נטלמן!

נלי - בשלב זה אני לא רוצה שהרומן בינינו יתגלה. יש לי ילדים צעירים ואם יוודע ליולי, הוא עלול עוד לרצוח אותי. אתה יודע שאצל הבדווים כבוד המשפחה הוא ערך עליון. הוא יכול להתפרפר עם כל העולם, אבל שאף אחד לא יעיז לגעת באשתו. אז, אני יודעת שאתה פטפטן, ואוהב להתרברב בכיבושים שלך וחוץ מזה אתם מקליטים כל מה שאנחנו אומרים אפילו ברגע זה, כמו שהוכחתם לי כשנתתם לי את הקלטות והתמונות של יולי וסימה. לכן, הדרך היחידה לשמור על הפה שלך סגור זה שנבצע עסקה כמו שני אנשי עסקים, כמו שאתה רגיל. תחשוב שזה המחיר הצנוע שאתה צריך לשלם בשביל שירותי המין שלי. הרי אמרת לי במסיבת ההפתעה שאתה מוכן לכל עסקה, רק שאנקוב במחיר.

אלי - תמשיכי, תמשיכי, אני אוהב את הראש שלך, זה מתחיל למצוא חן בעיני.

נלי - אנחנו נסחר בסקס, אתה הרי לא מצפה שנתאהב או משהו כזה, עברנו את הגיל. אתה תיתן לי את כל הקלטות הלא חוקיות שהקלטת את יולי אצלנו ובכל המקומות האחרים ואני אתן לך להסריט את ההתעלסות בינינו. אתה תוכל לגרום לכך שיולי ירצח אותי אם יגלה שבגדתי בו ועוד אתך, עם האויב הגדול ביותר שלו, כשהוא שוכב תשוש אחרי התקף לב. במקרה הטוב, הוא יזרוק אותי לרחוב בלי כלום, כשהילדים שלי בזים לאמם הזונה. ואילו אני מצידי, אוכל אולי להושיב אותך בבית סוהר על זה שביצעת הקלטות לא חוקיות. אני יודעת שאתם לא כל כך חוששים מזה, כי אתם כבר רגילים. אבל הרי לא תיתן לי דברים אחרים, כי לא עשו אותך באצבע. אנחנו עושים דיל, כמו שני אנשי עסקים, עיסקה עם ערבויות ובטחונות, כי מילת כבוד זה הרי לא מטבע עובר לסוחר אצלכם. !NOTHING PERSONAL

אלי - (קם בפתאומיות מהמיטה ורץ לבדוק אם יש מישהו שמסתתר בארון) טוב, תמשיכי...

נלי - (מתפרצת מצחוק) מה חשבת, אילו שלדים חשבת שאני מסתירה בארון? או שחשבת שיוליסס וטלמקוס מסתתרים שם ותכף יצאו עם חרבות שלופות ויהרגו אותך? תירגע חביבי, שלחתי את יולי לאילת, דנה במחנה הצופים, וטלמקוס המסכן בטירונות. רציתי שנישאר לבד בבית ונוכל להשמיע שאגות כמה שנרצה, עד שנפוצץ את האוזניים של טכנאי ההקלטות. אנחנו הרי לא חיים בתקופת המיתולוגיה, אלא בסוף המאה העשרים וסטוצים כמו שלנו הם מעשה של יומיום. תאמין לי, יולי גמר את הסוס שלו אצלי אחרי שהוכחת לי שהוא בוגד בי. אז תראה את האקט שלי כהבעת תודה, או כנקמה, או איך שתקרא לזה. אבל אני באמת רוצה לשכב אתך ולהרגיש פעם אחת ולתמיד מה זה גבר אמיתי. אתה הרי יודע שיולי היה הגבר הראשון שלי ואני מרגישה שפספסתי משהו ענק.

אלי - ומשהו ענק באמת תקבלי בובלה'! משהו ענק שתצרחי: "די, די, אני לא יכולה יותר!", ותלחשי לי: "עוד, עוד, אלי שלא ייגמר לעולם!"

נלי - אז אתה מסכים לעסקה? אתה תהיה בידיים שלי ואני אהיה בידיים שלך, תרתי משמע. אתה תספר הכל ליולי אם אפסיק להיות הפילגש שלך ואני אאיים עליך בקלבוש אם תפטפט יותר מדי. מין מאזן אימה או זימה, יד רוחצת יד, וגוף נדבק לגוף. עסקים וסקס, כסף ומספרים, סביב זה כל העולם מסתובב ואני מצטרפת למעגל. ועל מנת שהסרט של ליל הזנונים הראשון שלי לא יישרף, כמו זה של ליל אובדן הבתולים שלי, אני אפקיד אותו אצלך למשמרת.

אלי - ירדת מהפסים ממלה', אבל לא איכפת לי. כל עוד שהרכבת שלך מגיעה לתחנה שלי, אני לא שם קצוץ, ואני מסכים להשאיר אצלך את סרטי ההקלטה. אבל מספיק פטפטנו, תתפשטי כבר, תני לי למשש את הסחורה שקניתי ובואי פה על יד דיוניסוס החרמן שלך שיראה לך מה זה הילולה שלא ברא השטן.

(האור הופך לאפלולי ונותן תחושה של אווירה חלומית, לא מוחשית. אלי קם מהמיטה ושולף מבגדיו מטה קסמים. מתחילים לשמוע את האירייה LE VEAU DOR, על עגל הזהב, ובעקבותיה את מחול השטן ET SATAN CONDUIT LE BAL, מתוך המערכה השנייה של האופרה פאוסט של גונו.)

אלי - מה חשבת, מידלה', שאני סתם אכניס אותך למיטה כמו איזה תיש? לא, ממלה', אצל אלי את תקבלי סקס בקלאסה. אני לא יבש כמו צנון, שמרים את הפילגשים שלי באיזה מלון מפוקפק בשאנז אליזה. זה מתאים לחנונים כמו יולי לעשות את זה בשדרות אלישע האלוהיות ולמות משעמום. אצלי כשבוגדים, אז הריר נוזל עד הסוף! תשחררי את חגורות הצניעות, נלילה', כי את עולה עכשיו לאייר פוקס, שיביא אותך בטיסה ישירה למרומים. אני אלמד אותך לעשות חיים, לשכוח מהכל ולהפוך לאחת משלנו... (צוחק צחוק פרוע ונוגע במטה הקסם שלו במיטה)

האורות כבים ובאור כחול ואפלולי מקבלים תחושה של עולם קסום, אורגיאטי, שטני.

נלי - (במתיקות) אתה רואה, דיוניסוס תמיד משיג את שלו בסוף. אתה צוחק על עצמך שאתה נראה כמו סטיר ויש לך פרצוף של צפרדע, אבל אני רואה בך רק את החבר'מן שתמיד עושה שמח, מתבדח עם כולם וחרמן עם כולן. (מצחקקת) הו, הו, אני רואה שלא סתם אתה נאה דורש, כי עם המנוף שאני מרגישה עוד תרים אותי גם לאולימפוס. לא פלא שהדוד שלי העדיף אותך על פני יולי, אתה קורצת מחומר של כובשים ויולי - מחומר של כבשים. הוא סתם אידיאליסט חסר תקנה שלא נולד בשביל העולם הגשמי שלנו. כשאתה איתי, אתה חזק ושואג כמו אריה, זאב ושועל גם יחד (אלי נוהם בקול החיות האלה). אבל יפה הנפש שלי, הוא רך, פועה ומתנהג כמו טלה (נלי מצחקקת ועושה מה-מה-מה) ... (בהנאה) אם יש לך טמפרמנט בעסקים כמו שיש לך במיטה, אתה בטח עולה עליו בכל המובנים.

אלי - אני מעדיף לעלות עליך בכל התנוחות. האידיוט הזה לא יודע איזה אוצר יש לו בבית. עוזב אותך בשביל סימה - איזו פרח'ה מהמעברה. תאמיני לי, היה איזה לילה שהתפתיתי להרים גם את הק'אליפה הזאת, הרגשתי איתה כמו עם זונה ובבוקר רציתי להקיא. אני חושב שבמיטה צריך קלאסה, אחרת כבר עדיף לי לשכב עם אשתי השמנה. מה אני אגיד לך מידלה', נראה לי שאת פנלופי מזן אחר ובמקום לדחות את המחזרים שלך 20 שנה, התהוללת איתם בבקחנליות, עם היין מהיקבים של יוליסס הפריע'ר, שהתגעגע אליך בגלות.

נלי - אולי תפסיק לקשקש, ותראה לי שאתה באמת אל, דיוניסוס, הרמס, הכל הולך. אני רוצה שתעמוד במילת הכבוד שנתת לי ותראה לי זיקוקי דינור, בסדר, בסדר, אתה עומד. תמשיך לקשקש, עוד, עוד, אלוהים, אלי, אלי... המוסיקה הולכת ומתגברת.

אלי ונלי מתעלסים. תוך כדי משחקי האהבה, מדי פעם אלי גונח - "בואי אלי סוסה שלי", "תפתחי לי את השערים", "תכניסי את מלך הכבוד". המוסיקה נעשית יותר ויותר צורמנית, וברקע שומעים את צחוקו של מפיסטופלס המנצח על האורגיה.

המוסיקה נחלשת לאט לאט, אלי ונלי מותשים מדברים בקול מקוטע. אלי יורד לאט מנלי.

נלי - (גונחת במתיקות) אלי, אלי, למה עזבתני? (צוחקים)

אלי - בובלה', עזבתי אותך, אבל השארתי במבצר הפרוץ שלך כמה אלפי חיילים קטנים שלי...

נלי - (בהכנעה) אני מרגישה כמו טרויה אחרי הכיבוש - פרוצה, הרוסה, כנועה ואנוסה. אבל גם משוחררת, מסופקת ומאושרת, כי לא יכולתי להתפלל לכובש כל כך נפלא. אתה המלך שלי, האדון שלי, אדוניס שלי. ואני השפחה שלך, שתספק לך את כל הפנטזיות הכי פרועות שלך!

אלי - (בסיפוק) אוח, ממלה', כמה שעשית לי טוב! אני מרגיש בעננים, באולימפוס! אז היה כדאי כל מה שעשינו ליולי, אחרת לא היינו מגיעים לרגע הזה. את גדולה, זה היה פיצוץ, כבר עשרים שנה לא היה לי משהו כזה. איפה הסתתרת כל השנים? אני כל כך שמח שדפקנו ליולי את הצורה. ועכשיו דפקנו גם את אשתו של השמגג הזה. סוף סוף נפתח לך הראש אחרי שפתחתי לך את הרגלים. הליבידו שלך העלה אבק אצל הבדווי שלך. היום טיטאתי אבק של עשרים שנה, עשיתי לך סופת חול מכל מה שהצטבר במערה שלך, מתחת השרוואל הארוך שלך. יש לך פוטנציאל להיות מלכת הבקחנליות, לארגן אורגיות המוניות. אני אזרייע אותך, אני אטייב אותך. את ואני, נהיה צמד חמד. אלי ונלי, נלי הנננקבה של אלי.

נלי - ואתה האאאאלוהים של נלי. אתה הגבר שלי, גבר שבגברים. אבל, אני מכירה עכשיו רק צד אחד שלך, ואם אתה טוב בעבודה כמו שאתה טוב במיטה, אז אתה באמת אלוהים, מלך מלכי המלכים! אני כבר מתה שתכניס אותי לעניינים כמו שהכנסת לי לעניינים. אני אומנם האחיינית של אריה, אבל אני מרגישה מבוזבזת עם יפה הנפש שלי. אני זקוקה לדיוניסוס רב אשכולות כמוך, קזנובה במיטה ומקיאבלי בעבודה.

אלי - מידלה' אנחנו נעבוד על זה. אני אגלה לך רבדים שלא חלמת שהיו אצלך. שלום כיתה א', זה מה שעשית עשרים שנה, איזה בזבוז! אני אקפיץ אותך ישר לפרופסורה. תראי ממלה' עולם העסקים הוא עולם מלוכלך, אבל מרגע שאת מסתגלת לסרחון, את כבר לא יכולה בלי הריח. אני רואה שהתפוח באמת לא נפל רחוק מהעץ של הדוד שלך. אז עם הגנים שלך והזרעים שלי נוכל להוליד אדם עליון שאיתו נכבוש את העולם. אני אבנה בשבילך אימפריה, איתי עוד תגיעי לירח, לשביל החלב! רק תיצמדי אלי, בובלה', אני עובד על זה שאריה יפרוש, המקק שהכנסתי לו לקפה היה רק אזהרה, אצלי הוא יבלע כל כך הרבה צפרדעים עד שיתפוצץ. יש לי תוכנית ארוכת טווח.

נלי - אני מתה על המוח הקרימינלי שלך...

אלי - אנחנו זוג מהשמים, ממש בוני וקלייד. לבעלך עשיתי התקף לב, לדודך אני מתכנן מוסר כליות. את הרי יודעת שהוא סובל מעצירות, אז אני בשקט בשקט מחליף לו את הכדורים, במשהו יותר חזק עד שבסוף הוא יתפוצץ בתוך ערמה של שיט!

אלי צוחק צחוק פרוע, נלי מצטרפת לצחוק שלו.

אלי - (משוחרר) ואחרי שניפטר ממנו, נשלח את הבדווי שלך לסנטוריום להתאושש יחד עם השמנה שלי. מגיע להם שיהיו ביחד, יפה הנפש עם עבת הבשר. ואם יפריעו לנו, נשלח אותם ישר להאדס. בשביל אשתי אני אשלח שני מלאכים, כי אחד לא יספיק לסחוב אותה כל כך רחוק. ואז נישאר שנינו עם החברה, הכסף והלילות הפרועים, או, אני כבר מחכה לרגע הזה, רק את ואני, ממש חלום ליל קיץ. את תהיי שיפחת המין שלי ואני אהיה הפייגן שלך, פיגעלה'! אלמד אותך את כל רזי המקצוע, אהפוך אותך לכייסת הכוסית! רק תני לי זמן, מידלה', תני לי זמן ונעוף ביחד יותר גבוה מהאולימפוס!

נלי - למה לחכות, אהובי, בוא נתחיל עכשיו, יש לנו את כל הזמן שבעולם. אתה תרביץ לי שיעור ואחר כך מספר, שיעור ומספר, סקס ועסקים, מספר ומספרים. תפתח לי עולם חדש, תהיה הפיגמליון שלי ואני אהיה הלייזה דוליטל שלך. תברא אותי בצלמך, דיוניסוס שלי!

מרגע שאלי מתחיל לספר שומעים את דבריו בצורה מקוטעת, כשהאור מתחזק שומעים אותו יותר טוב וכשהאורות עמומים, נשמעים רק מלמולים, על מנת לתת תחושה של שיחה ארוכה, ארוכה, אל תוך הלילה.

אלי - אז הפרשה עם יולי שלך זה היה משחק ילדים בשבילנו, הוא בכלל לא פונקציה. אנחנו הרצנו את המניות של "מולקולה" באמצעות חברת קש בליכטנשטיין, בשם פוסידון, שכל המניות שלה מוחזקות על ידי חברה נוספת שלנו באיי קיימאן, ועשינו ארביטראג' באמצעות חברה שלישית בג'רסי. כל הפרטים נמצאים בכספת שלי במשרד ורק אני יודע את הקוד שלה. (צוחק צחוק שטני) המספר של הקוד הוא ... תאריך יום ההולדת שלך! זאת בדיחה פרטית שלי. השמגג שלך יכול היה לפתור את כל הבעיות שלו, אם רק היה זוכר מתי נולדת! הרעיון הזדוני בא לי אחרי מסיבת ההפתעה שלך. אמרתי שזה יהיה רק צודק, אם נחליף את קוד הכספת בתאריך שבו נפגשנו עם הדס ושסימן את ראשית המפולת של יולי. ויולי המסכן פרפר כמו זבוב בקורי העכביש שטווינו מסביבו וכל הזמן הוא לא יודע שהוא יכול להשתחרר מהם רק אם יזכור את תאריך יום ההולדת שלך. גם אני עשיתי לו מסיבת הפתעה, אם כל ההפתעות, שבה הוא איבד את כספו, את פרנסתו, את המוניטין שלו, והכי חשוב את אשתו האהובה והנאמנה! (צובט אותה)

נלי - (גונחת בהנאה) אוי, כמה זה טוב כשאתה מכאיב לי! איזה רעיון מבריק היה לך, זה ילמד אותו לעשות לי מסיבת הפתעה ולהזמין אליה את הזונה שלו. תוכנית אומנותית הכינו לי, בטח הם עשו חזרות על המיטה שלי! אבל, אני אעזור לך לטוות עוד ועוד קורי עכביש מסביבו, אני הרי מומחית בטוויה בפלך. אטווה כל כך הרבה קורים, שנשכב במיטה שלו ממש מול עיניו והוא לא יוכל לראות את זה. אך מה אנחנו מדברים על השמגג הזה, הוא כבר PASSE. תספר לי דברים יותר מעניינים, איך להצליח בעסקים, כמו שאתה מצליח במיטה.

אלי - כלל ברזל, אף פעם אל תעשה דברים בצורה ישירה, רק באמצעות חברות קש, אנשי קש, בשביל לרמות את מס הכנסה, בנק ישראל, בעלי המניות, את כל העולם. ותעשה את זה כל כך מסובך שאף אחד בחיים לא יגלה את זה. כי אתה יכול לגייס לצידך את מיטב המוחות של עורכי הדין ורואי החשבון ואילו ברשויות יושבים פקידים בורים ומתוסכלים, שגם אותם אפשר לשחד אם מוכרחים. על בעלי המניות הקטנים אין בכלל מה לדבר. אלה, מצווה לדפוק אותם. והם ממשיכים לחטוף את הזבטות כמו מאיזה בריון בקרקס, והפריירים לא מתים, הם רק מתחלפים. (קולות עמומים, מלווים בגניחות וקולות אהבים)

נלי - אני לא מאמינה לך שאתה בן שישים, אתה יותר חזק מיולי כשהיה בן שלושים! תניף את הדגל עוד פעם, אני ממש מרגישה איך הוא עולה לראש התורן! אני מתעלפת, אני לא מסוגלת יותר, אתה הורג אותי... אל תפסיק!

אלי - חוץ מזה מרחנו את... איימנו על... מיידלה', כמה שאת עושה טוב לפצלה' של אלילה'... מכרתי דירה שלי בתל אביב לסוכן שלנו בדרום אפריקה במחיר כפול ממחיר השוק וככה הצלחתי להלבין מליון דולר... קיבלתי במתנה דירה בריביירה מהסוכן שלנו באיטליה, שנתן לי אותה קומפלט עם פילגש צמודה בחדר השינה ובתמורה שכחתי לקבל עשרה מליון דולר שהגיעו לנו מהלקוחות האיטלקיים שלנו.... דאגנו להחביא נחש ארסי בתוך הכורסה בגינה של המדען, אך ליתר ביטחון הזרקנו לו רעל. אוח, פיגלה', תני גם לנחש שלי להיכנס לכורסה שלך...

נלי - תמשיך, תמשיך, הסיפורים האלה שלך מגרים אותי הרבה יותר, אני הכלבה המיוחמת שלך, תירה בכל הארטילריה שלך, בטח היית קצין בתותחנים, עוד פגז בבקשה, אני מתחננת....

אלי - עשינו קרטל לא חוקי עם מנכ"ל מדיקה... העלמנו מס קניה בעסקה עם... טוב לך מידלה'? את קולטת את השיעור או שאת רוצה עוד תרגיל, שיעור ותרגיל, שיעור ותרגיל, שיעור לראש ותרגיל לרגליים, רגליים למעלה, למטה לצדדים, הורד... שיחדנו את מנהל המכרז של קופת חולים של... מרחנו את קציו המשטרה שחקר את... תישרטי יותר חזק, אל תפחדי, יש לי עור עבה של תיש.... קנינו את עורך הדין של יולי בשביל שימסמס את התביעה.... הבטחנו את השתיקה של עורך העיתון עם תקציב פרסום ענקי....

נלי - אתה עושה לי זיקוקי דינור בקרביים, ממש חגיגות יום העצמאות....

אלי - איימנו על הסוכן שלנו בגרמניה שנגלה את העלמות המס שלו... מיידלה', זה סיליקון או טבעי, לא תיארתי לעצמי שלפרות היווניות יש עטינים כל כך גדולים.... קיבלתי לכיס בעסקה סיבובית שני מליון דולר מהעמלות של הסוכן שלנו בצרפת... מה את מפחדת לנשוך, בשביל מה יש לך שיניים חדות כל כך, תנשכי את השועל שלך, כיפה אדומה, ואני אהפוך בנשיכות שלי את הכיפה שלך לאדומה, אדומה.... העברתי בצורה פיקטיבית לחברה המשותפת שלנו עם הסוכן שלנו בהונג קונג חמישה מליון דולר והוא העביר לי חצי מזה חזרה לחשבון הבנק שלי בשוויץ.... מימנתי את כל הנסיעות לחו"ל של אישתי השמנה ושל הילדים השמגגים שלי מכספי החברה, בלי שאריה ידע על זה ובלי לשלם מס....

נלי - אלי, תגיד שאני מספיק טובה בשבילך. תגיד שאני יותר טובה מכל הנקבות שהיו לך אי פעם, יותר טובה אפילו מהמסאג'יסטיות התאילנדיות שלך, תגיד לי שאני יותר טובה אפילו מאשתך... (מתפרצת בצחוק שובב)

אלי - אין סיכוי שתהיי דומה לאשתי, תצטרכי קודם לבלוע שלושים פרות. גם אם אביא את כל תל אביב לא נצליח לספק סוס יאור כזה. אין כמוך, שיינדלה', את עוד תשכתבי את הקאמא סוטרה. יש כמה לקוחות, יפים ויפות כמו מלאך המוות אבל חשובים לעסק, שתצטרכי להתעסק איתם ולהשפיע עליהם את חסדייך, אם תרצי להתמיד בקורסים אצלי. אנחנו עוד נתעשר על חשבונך, ואת תהיי חבילת הפרס על כל חוזה שמן.

נלי - אני מתגרה מכל מה שאתה אומר, אני מוכנה לכל מה שתגיד, אין דבר שלא אהיה מוכנה לעשות למענך, תביא את כל הלקוחות, את אשתך, את כל תל אביב, כל עוד תמשיך להדריך אותי.

אלי - מימנו בצורה לא חוקית את הפריימריס של חבר הכנסת של... סגרנו עניין עם העורך דין של הבורסה על מנת שלא יחקור יותר מדי בפרשה... בובלה', בעדינות, זה לא אגרול, זה ארטיק... איימנו על הבנק של קרן הנאמנות שנמשוך את כל החמישים מליון דולר פיקדונות שלנו שהיו אצלו..., איימנו על המנהל של...

שנגלה שהוא הומו...., איימנו על אשתו של... שאם היא לא תשפיע על בעלה הוא יקבל קלטת לוהטת שלה עם הנהג שלו..., איימנו על העו''ד של... שנגלה לכל הלקוחות שלו שהוא מכור להרואין...

נלי - אני מתה עליך, בחיים שלי לא היה לי פיצוץ אטומי כזה... למה לא התלבשתם על יולי כבר לפני חמש שנים....

אלי - אוי, כמה שאני מצטער שהתחלנו בזה רק עכשיו... אבל אל תדאגי הוא כבר חשוב כמו מת.... אנחנו מאזינים לכל השיחות שלו עם הלקוחות שלו ומשכנעים אותם שיפסיקו לעבוד איתו... אמרנו ללקוחה שהייתה חייבת לו עשרות אלפי דולר שלא תשלם לו גרוש, כי הוא כבר ממילא אימפוטנט, ובחיים הוא לא יעיז להגיש נגדה תביעה... אני רק מצטער שכששחררנו את הבלמים באוטו שלו, זו היית את שנהגת. אם היה קורה לך משהו והייתי מפספס את הערב הזה לא הייתי יכול לסלוח לעצמי את זה בחיים.... לא היית מרגישה את מה שאשתי הרגישה בליל הכלולות שלה איתי...

נלי- (בצחוק פרוע) איך אתה אומר שהיא הרגישה? (מדברת ביידיש במבטא צברי) דה תוכעס צעריסען, מה זה צעריסען? (אלי נוגע בה) אאי, אני מבינה, קרוע! (צוחקת) דה ציצעס צעביסן, זה אני מבינה, כי יש לי סימנים כחולים מכל הביסים שלך... אונד גוט וויעס ווען איך קענען פישען. רגע אחד, איך אלוהים נכנס לתמונה, מה גם הוא בעסק, הוא גם לקוח שלך?

אלי - (צוחק) לא, זה פשוט - אלוהים יודע מתי אוכל שוב להשתין.

נלי- (מתגלגלת מצחוק) אלי, אני מעריצה את אשתך, זה בדיוק מה שאני מרגישה, אבל זה הכיף הכי גדול של החיים שלי, רק בשביל זה היה שווה לחיות עד עכשיו...

אט אט הקולות נעשים יותר ויותר עמומים. שומעים עדיין מוסיקה, האורות כבים. כשנדלק האור, עלה כבר השחר. התפאורה חוזרת למה שהייתה בראשית התמונה - חדר השינה של דורון. אלי ונלי שוכבים במיטה. המוסיקה נפסקת. אלי ישן ונוחר בנחירות חזקות. נלי קמה מבלי להשמיע קול, מוציאה את הסרט מהמסרטה ומחביאה אותו מתחת למיטה. במקומו היא שמה סרט אחר וחוזרת לשכב לצידו של אלי. בינתיים, כבר עלה בוקר בהיר ונאה. אלי מתעורר, כשהוא לובש את אותם בגדים תחתונים אפורים. הוא קם מהמיטה ומתלבש. נלי נותנת לו נשיקה לוהטת בפה. אלי נעצר ליד המסרטה, מוציא את הסרט, מקפיץ אותו מיד ליד והולך.

נלי נשארת לבד. ברקע שומעים את MISERERE מתוך IL TROVATORE של ורדי. נלי מוציאה את הסרט שהחביאה מתחת למיטה, מכניסה אותו לוידיאו. שומעים את אלי אומר לה - "אנחנו עוד נתעשר על חשבונך, ואת תהיי חבילת הפרס על כל חוזה שמן." נלי פורצת בבכי קורע לב, שהולך ומתגבר. היא שורטת ופוצעת את עצמה, כמו מקוננת יווניה המתאבלת על מות יקיריה. היא קורעת בפראות את הסדינים, מכה את עצמה, מטיחה את ראשה בקיר, כשהבכי שלה הולך ומתעצם.

תמונה שלישית

בפארק הירקון בתל אביב. נוכחים נלי וסימה ואחר כך הדס, ובתפקידים אילמים אלי, אריה, והאדס. השעה היא שעת בוקר מוקדמת. גברים ונשים בחליפות ג'וגינג חולפים מדי פעם לידם.

סימה - (בטון מבוהל) אני מקווה שלא עוקבים אחרינו, אבל רק כאן אנחנו יכולות לדבר מבלי שיצוטטו לנו. נראה לי שהם מריחים שאנחנו זוממות משהו. אתמול הוצאתי את המסמכים מהכספת של אלי וצילמתי אותם, אבל אחד הדפים לא יצא ברור, וכשרציתי לפתוח שוב את הכספת, התברר לי שאלי החליף את הקוד. הוא הפתיע אותי בחדר שלו ושאל מה אני עושה שם. אמרתי לו שאני מחכה לו באיזה עניין, אבל הוא לא קנה את זה ואמר שלהבא הוא ישאיר את החדר נעול, כי אני תמיד מרחרחת.

נלי - אלי כנראה נזכר שנפלט לו מפיו הקוד של הכספת, אז ליתר ביטחון הוא החליף אותו. כשהוא התעורר מליל האהבים, חזרה לו החשדנות הטבעית שלו.

סימה - הוא באמת שאל עליך, אמר לי שאת ויולי נעלמתם והוא צריך אתכם באיזה עניין דחוף.

נלי - הוא עוד יראה אותי הרבה יותר מוקדם מאשר הוא חושב. אבל, ספרי לי מה בדיוק קורה עם הדס?

סימה - אתמול בלילה נפגשנו פה בגן הזה. הוא נראה מאוד מבוהל, אמר שעוקבים אחריו, שהוא חושש שרוצים לחסל אותו, כי הוא איים להפליל את אלי ואת אריה ולספר על כל השחיתויות שלהם. זה התחיל מזה שהם לא שילמו לו את כל החמישה מליון דולר שהבטיחו לו בבנק בשוויץ, אלא רק מקדמה של חצי מליון דולר. אחרי המיזוג הם אמרו שהם לא יכולים לשלם לו את שאר הסכום כי יש להם קשיי נזילות ודחו אותו בלך ושוב כמו את יולי. הם אלופים בזה, את יודעת. אחר כך הם השתלטו על החברה, פיטרו אותו, בטענה שהוא מעכב את גמר הפיתוח של התרופה. אמרו לו שלא ישלמו לו את ההפרש, כי הוא הבטיח להם חברה נקייה מתביעות ולא עמד בדיבורו. ועוד איימו עליו בתביעה נגדית, אם בעלי המניות של "מולקולה" יתבעו את החברה, כאשר הם יגלו שרימו אותם.

נלי - כמה שאני מכירה אותם, הם בטח גם אמרו לו שמי שמארגן את כל המהומות, ואולי אפילו מאיים על חייו, זה יולי.

סימה - נכון, ובגלל זה הוא בא אלי והתחנן שאשפיע על יולי שיסלח לו. אמרתי לו שיולי אף פעם לא יהרוג אותו או ייגרר למעשה אלים, אבל הכי טוב שייתן לי תצהיר ובו הוא מספר על כל השחיתויות שלהם. התיישבנו בבית קפה ורשמתי מפיו תצהיר עם כל הפרטים של החשבון בשוויץ והמעורבות של אריה בכל הפרשה. נראה לי שהם באמת ינסו לחסל או להשתיק אותו.

נלי - כל הכבוד לחכמה שלך, איך הצלחת לאסוף מתחת לאף שלהם מספיק חומר על מנת להפליל אותם, את המסמכים של הרצת המניות, אישורים על שאר השחיתויות מהכספת של אלי, ועכשיו התצהיר של הדס. סימהלה' את כנראה צודקת בקשר להדס, לא הייתי מוכנה להוציא עכשיו ביטוח חיים למסכן בעד כל פרמיה שבעולם. לי נראה, שאיתו הם יביימו התאבדות, כי הדס תמוי כזה והוא מועד להתאבדות. הוא גם בודד, אין לו אף אחד בעולם ואיש לא יהפוך עולמות אם הוא לפתע ייעלם.

סימה - אני מאמינה שהחברה' האלה באמת מסוכנים ואחרי שיגלו שאת רימית את אלי ואני גנבתי את המסמכים ועוזרת להדס, אנחנו המועמדות הבאות לחיסול. אנחנו צריכות לפעול מהר!

נלי - (בחיוך) אל תתרגשי כל כך, גם אותנו לא עשו באצבע ויש לנו עוד הרבה חצים באשפה שלנו. לא אתן להם את התענוג ששתינו נעלם בבת אחת מחייו של יולי ואיזו אחת שלישית תסחוב אותו מאתנו...

סימה - הפכנו להיות אחיות לצרה תרתי משמע, התאגדנו יחד בשביל להציל את אהובנו ובינתיים הוא נופש באילת ואנחנו מועמדות לחיסול.

נלי - (מחבקת את סימה בחום, הן מתנשקות ברוך, נלי מחזיקה את כתפיה של סימה וצוחקת מכל הלב) אני חושבת שזאת תחילתה של ידידות מופלאה...

(שתיהן צוחקות ומתחילות להתרחק כשהן מחובקות, כאשר לפתע הדס מופיע בריצה כשהוא סוחב את רגלו הצולעת ונתקל בהן. הדס נראה כאילו השתגע, מחוץ לאיפוס, ממלמל לעצמו משפטים מקוטעים חסרי מובן. ריר נוזל מפיו, שערותיו פרועות, נראה כאדם שלא ישן כל הלילה. עיניו מאוד אדומות מחוסר שינה ומבכי, בגדיו מוכתמים, הוא צולע הרבה יותר מכרגיל.)

הדס - סימה, חשבתי שאמצא אתכן פה, בעלך אמר לי שיצאת לטייל עם חברה. הי, נלי, מה עם יולי, הוא עוד כועס עלי? טוב ששתיכן פה, כי אני חייב לדבר אתכן. אתמול בלילה בא אלי טכנאי ההקלטות של אלי, זה שמארגן לו את כל ההקלטות הסמויות. מתברר שהם סידרו גם אותו, ובמקום חמישים אלף שקל שהבטיחו לו נתנו לו רק חמשת אלפים. הוא צעק ואיים לעשות סקנדלים, אז אלי אמר לו - "קפוץ לי, זאת תהיה המילה שלך כנגד המילה שלנו וברור לך שיאמינו לנו, כי אנחנו אנשים מכובדים ואתה סתם אפס. אנחנו נגיד שיולי שכר אותך בשביל להקליט אותנו ושנלי שכרה אותך בשביל להקליט את יולי. תשמח שאנחנו נותנים לך חמשת אלפים שקל מתחת לשולחן, בלי מס הכנסה, מע"מ, כלום. בחודשיים אתה לא מרוויח סכום כזה. תגיד תודה, כי אם אתה לא רוצה, יש עשרות כמוך שמוכנים לעשות את זה בחצי המחיר."

נלי - ייאמר לזכותם שהחברה' האלה ממש עקביים, הם תמיד משלמים עשרה אחוז ממה שהם מסכמים. גם לך, הדס, נתנו עשרה אחוז ממה שהבטיחו, לא פלא שהם כל כך מתעשרים...

הדס - בקיצור, הבחור רצה להרוויח בכל זאת עוד כמה גרושים ובאותה הזדמנות להתנקם בהם והוא הביא לי קלטת של שיחה בין אריה לבין אלי, שבה הם צוחקים ממני בצורה איומה ומתכננים איך לסדר אותי, הרבה לפני שבוצע המיזוג. נתתי לו עשרת אלפים שקל, אחרי שהבנתי שזה יעזור לי להפליל אותם, למרות שהקלטת נמסרה לי בצורה לא חוקית. הנה, קחו את הקלטת, תעשו איתה מה שאתם רוצים. כל הלילה שמעתי אותה, פעם אחר פעם, זה ממש מזעזע, איזו רשעות, איזו נבזות, איזו תמימות מצידי שנפלתי בפח.

נלי - אתה בחברה טובה, עד עכשיו הם סידרו את כולנו ולא קרה להם כלום.

הדס - בסוף, החלטתי לכתוב צוואה, כי אני יודע שהם יחסלו אותי. בטח הם האזינו לשיחה שלי עם הטכנאי ומי יודע אולי הם פה קרוב. (מסתכל בחשדנות מסביבו) אני לא יודע אם יהיה לי הכוח להילחם בהם ולהתלונן עליהם, או שהם יחסלו אותי קודם. אולי פשוט אני אתאבד, או אפילו ארצח אותם ואתאבד אחר כך. אתם רואים את האקדח הזה, אני מחזיק אותו ברישיון, ואני נשבע לכם שאשתמש בו!

סימה - הדס, אל תעשה שטויות, תן לי את האקדח, החיים שלך שווים יותר מכמה מיליוני דולר!

הדס - זה לא הכסף, לא איכפת לי מהכסף. זה בראש וראשונה הרגשת העלבון שכך מסוגלים להתייחס אלי בני אדם. זה הבוז שהם רוחשים לי כאילו שהייתי איזה כלב שוטה ועזוב. זו הבגידה שלהם, אחרי שחשבתי שהם חברים שלי, איך שהם צוחקים מהנכות שלי, זו רשעות לשמה. הם גם לקחו לי את כל טעם החיים, הם שדדו את ההמצאה שלי, את החברה שלי, השתלטו על כל מה שעשיתי בחיים ושילמו לי נזיד עדשים. ואני נשארתי לגמרי לבד...

נלי - אנחנו נשארנו לצידך ונעזור לך בכל מה שתצטרך.

הדס (מתעלם מדבריה) - בסוף הם זורקים אותי לכלבים, הצולע עשה את שלו, הצולע יכול ללכת, הצולע יכול ללכת (צוחק לעצמו), אוי זו בדיחה טובה, הצולע יכול ללכת. (נראה לגמרי מבולבל) טוב, אל תדאגו, אני לא אעשה שטויות, אני נשבע לכם. אבל ליתר ביטחון הכנתי צוואה לפי דוגמא של הצוואה של אבא שלי. שתיכן מוזכרות בה ואני אומר לכן שהיא אותנטית, נכתבה בהכרה מלאה, אתן שתי העדות שלי וכו' וכו'... נכון סימה שככה צריך לעשות?

סימה - תפסיק עם זה, אתה לא הולך למות, אתה תתגבר על זה, אתה צעיר, כל החיים לפניך. כולנו עברנו חוויות קשות בחודשים האחרונים, אז מה התאבדנו? בוא, ניקח אותך הביתה, ניתן לך כדור שינה ותלך לישון.

הדס - (צועק כמו ילד קטן) אני לא רוצה לישון, אני לא רוצה לישון!

הדס זורק להן את הצוואה והקלטת ובורח מהן במהירות ובצליעה. מתחילה להישמע מוסיקה מתוך הרקוויאם של ורדי, AGNUS DEI ולקראת סוף התמונה LIBERA ME. בזמן שנלי קוראת את הצוואה, הדס רץ לאורך הפארק בזיגזגים ונטמע בקרב הרצים. פתאום מופיעים אלי ואריה מאחריו, אחרי שהוא התרחק מאוד מסימה ונלי. הם לא מדברים לכל אורך התמונה. הם עומדים מאחוריו, מלפניו, מצדדיו, והוא לא מבחין בהם. מדי פעם הם מגחכים, צוחקים צחוק לעגני, עושים להדס פרצופים, מחקים בצורה גרוטסקית את הצליעה שלו. הדס ממשיך ללכת בזיגזג, אם כי בקצב יותר ויותר איטי, אחרי שהתעייף. הוא ממשיך למלמל לעצמו משפטים מקוטעים, מגומגמים, ללא סדר, כמו הוזה. הדס מאוד מזיע, מדי פעם הוא מתפרץ בבכי. לפתע הוא נעצר ליד ספסל, מתיישב עליו, אלי ואריה מתיישבים משני צדדיו והוא לא מבחין בהם. הדס בוכה, צוחק, שר, אומר פתאום - "הצולע יכול ללכת" ואז שולף את האקדח ויורה בראשו.

נלי וסימה רצות לכיוון הירי. הן נעצרות במרחק מה מהספסל עליו מוטל ללא רוח חיים הדס. אלי ואריה רוכנים על הגופה של הדס, מרימים את ראשו, מוודאים שהוא אכן מת ושומטים את ראשו. הם בודקים את האקדח של הדס ומכוונים אותו לעבר נלי וסימה בתנועה מאיימת, אך מבלי שהם מבחינים בהן. לפתע, הם שומעים המולה של אנשים המתקרבים לספסל. הם שמים בחופזה את האקדח בידו של הדס ומתרחקים במהירות, כשהם מסתכלים מסביב בחשדנות, ממשיכים לחקות בלכתם את הצליעה של הדס, וצוחקים צחוק מקברי ומזעזע. מהגבעה הסמוכה לספסל יורד באיטיות האל האדס, מגיע להדס ונוגע בו קלות. הדס מתרומם, מחייך להאדס, תופש בידו, והולך יחד איתו בחיוך רחב, בצעד בטוח וללא צליעה, כאדם שנפשו מצאה סוף סוף מנוחה, לאחר שנגאלה מייסוריה. מנגינת ההללויה נשמעת במלוא העוצמה, כאשר הדס והאדס מתרחקים אט אט במעלה הגבעה.

תמונה רביעית

במשרד של אלי. נוכחים נלי, אלי ואריה. על השולחן מפוזרים מסמכים וקלטות.

אלי - (בהיסטריה) בת זונה! זונה זולה שקרנית ובוגדנית, זה מה שאת! בוגדת בבעלך, בוגדת בי, בכל העולם. איך הצלחת לעבוד עלי! איזה ביטויים, אילו גניחות, נשמעת כל כך אמיתית. דיוניסוס שלי, אדון שלי, אלוהים שלי, איך גנחת מתשוקה - אלי, אאאאלי, שלא ייגמר לעולם. והכל היה זיוף, כל הזמן המוח התככן והשפל שלך עבד ורקם מזימות. פתחת את הרגלים ואני פתחתי את הפה, ולא הבנתי שאת מנצלת אותי, שאני בסך הכל פיון במשחק השטני שלך.

נלי - (צוחקת) מה יש מתוק שלי, מה אתה כל כך מתרגש. מה אתה כל כך מזועזע שהסוסה המיוחמת שלך עלתה על הסוס האצילי שלה. זו פוזה חדשה, אבל אתה עוד תתרגל אליה. ככה זה במשחק האהבה, פעם אתה למעלה פעם אתה למטה. מה ציפית מזונה, שהיא תעמוד בדיבורה, ממתי לזונה יש מילת כבוד? אבל למה אתה מעליב אותי, למה אתה קורא לי זונה זולה? אתה חושב שהמחיר ששילמת על ליל האהבים שלך, היחיד והמיוחד, הוא כל כך זול? לא הייתי אומרת שכמה מיליונים שתצטרך להחזיר ובילוי שארית ימיך בבית סוהר זה מחיר זול כל כך. אפילו זונת צמרת לא גובה כאלה מחירים. תסכים אתי שכשפנוליפי מאבדת את תומתה, היא לפחות עושה את זה בגדול!

אלי - אל תשמחי כל כך מוקדם. אני לא הולך כל כך מהר לבית סוהר ויש לי עוד כמה טריקים שאת אפילו לא מדמיינת לעצמך.

נלי - מצטערת לאכזב אותך, אדוניס יפה שלי. אבל יש לי הפתעות בשבילך. כל החומר שאתה ראית, הצילומים על הרצת המניות, על החברות הפיקטיביות, ההקלטות על השוחד, הסחיטה והרצח, הכל כבר בידי המשטרה והרשות לניירות ערך. וליתר ביטחון באתי עם שני שוטרים שמחכים לך בחוץ לקחת אותך למקום המגיע לך ולהציל אותי אם יתחשק לך עוד פעם לבקע את החומות של המבצר שלי. פעם אחת זה די והותר, להרגיש שדודה, פרוצה ואנוסה, כי זו החוויה היחידה שאתה מסוגל להעניק לנקבות שלך.

אלי - קל לך לדבר עכשיו, אבל מי שיראה את הסרט הכחול שלנו לא יאמין שזייפת את ההנאה שלך. הכל היה אותנטי לחלוטין, וכאשר צרחת מתענוג, די נהנית להיאנס. (מחקה אותה) "אתה מרים אותי לאולימפוס, אני רואה זיקוקי דינור, אני מסופקת ומאושרת, אני אספק את כל הפנטזיות הכי פרועות שלך." (בשאגה) אלה לא היו בדיוק סימולציות על יבש, זה היה אותנטי, ונהנית מכל רגע. אז אל תשחקי לי את המדונה האנוסה, את רק הזונה עם פני המדונה, זה מה שאת!

נלי - (בצחוק) אני חייבת לציין שאתה מאהב בכלל לא רע וכשסגרתי את העיניים ולא ראיתי את פני הצפרדע שלך, את הכרס המשתפכת ואת הגב השעיר, אפילו נהניתי פה ושם. רק חבל לי שזה היה חד פעמי ושבפעם הבאה שנוכל לעשות את זה ביחד, זה יהיה ביום ההולדת השמונים שלי, כשסוף סוף תשתחרר מבית הסוהר על התנהגות טובה. זה נורא שכשרון כמו שלך יבוזבז עכשיו לכל כך הרבה שנים. אבל, כשאני חושבת על כך, יש בכל זאת שביב תקווה ונראה לי שהתחת השמן שלך עוד ימצא חן בעיני אי אלו בריונים מהחברה'. מה שברור שזה יפתור אותך פעם אחת ולתמיד מבעיות הטחורים.

אלי - אני אקח אותך איתי לכל מקום שאלך אפילו לקבר. כרתת איתי ברית שטנים ולא תוכלי להתחמק מזה!

נלי(מרצינה) - מה חשבת לעצמך, שנכנסתי אתך למיטה כדי להתענג? הייתה לי רק מטרה אחת - להפיל אותך בפח, לשבור אותך, כמו שאתה הצלחת לשבור את הלב של יולי, של אהובי היחיד. אני מרחתי על גופי סם אמת, בשביל להניע אותך לדבר. וככל שנישקת אותי, כך בלעת את הסם. וככל שהתקרבת למקומות המוצנעים ביותר שבגופי, שם ליקקת את הסם במנות יותר ויותר מרוכזות. לא נתתי לך סם אהבה, כי אתה לא מסוגל לאהוב. לא נתתי לך סם חשק, כי אתה מתגרה גם מבובת גומי, קל וחומר מהנימפה הנימפומנית שהטריפה את חושיך באותו הלילה. סם אמת נתתי לך, וככל שנפתחתי יותר, כך חדר עמוק יותר הסם לקרביך, עלה לראשך ופתח את חרצובות לשונך.

אלי - לא סיפרתי לך כלום, אין לך שום תיעוד מאותו הלילה, את משקרת במצח נחושה.

נלי - הוכחתי לך כבר שזה לא נכון ושהכל מתועד וישמש כראיה נגדך. אצלי יש את כל החומר, לך אין כלום. אתה פתחת את הפה ועוד איך פתחת אותו, עד שהתחיל להפיק מרגליות. אתה חדרת לגופי, אבל אני חדרתי לנשמתך. אתה ניפצת את הערכים המקודשים לי, אבל אני הצלחתי לנפץ את מבנה הרשע, שהקמת במשך שנים של תככים. שנינו השתחררנו גם פיזית וגם נפשית, אבל בסוף אתה נשארת מרוקן, עייף, מובס, מבלי שאף תחוש בכך.

אלי - את ממש זיקית, ממדונה חסודה את הופכת לנימפומנית אחוזת תזזית, ופתאום את לובשת צורה של מכשפה, של הידרה אימתנית שאוכלת את כל מי שנקרה בדרכה. מי את באמת, נלי?

נלי - אני שלושתן ביחד. וכשנאנקת מתענוג, באה מלכת הדבורים ועקצה אותך בעוקץ שלך. גרמתי לך לעלות השמיימה באורגאזמה אחת אדירה, הרי זה מה שתמיד רצית, נכון, להגיע לסיפוק האבסולוטי.

אלי - אם את חושבת שאני אירתע מלפרסם את ליל הזנונים שלך את טועה. עוד היום יולי וכל חנויות הפורנו יקבלו עותק של הסרט, לי אין מה להתבייש בביצועים שלי! אבל אני לא הייתי רוצה להיות במקומך כשהילדים שלך יראו פתאום את אמא שלהן מכוכבת כנלי המנבלת בערוץ הגרמני בכבלים. ומה עם בעלך הפרענק, את חושבת שהוא יעבור לסדר היום כשהוא יראה את כל התנוחות שהרבצת איתי. הזונה הכי

נימפומנית מעולם לא העזה להרביץ ביצועים כמו שלך. אני בכלל לא אתפלא, אם כמו שפיתית אותי, הכנסת למיטת הזנונים שלך גם את סימה, על מנת לבדוק מה יולי מצא בה ולשכנע אותה לשתף איתך פעולה!

נלי - (בצחוק) אני יודעת שאתה לא מאמין לי, אבל אתה באמת היית הגבר השני בחיים שלי. ואם הייתי כל כך טובה אפשר לזקוף את זה רק לזכותך, ולזכות הזקפה שלך, שהצליחה לעשות לי כזאת מהפיכה בליבידו שלי, ששחררה בבת אחת את כל האינסטינקטים החייתיים שהיו חבויים אצלי. אבל, אל תדאג, סיפרתי ליולי הכל והוא עומד מאחורי.

אלי - אני לא מאמין לך שבכלל דיברת איתו על מה שהיה בינינו. לא היית מעזה לעשות זאת, כשהוא שוכב אחרי התקף לב, חצי מת. זה היה מחסל אותו. אבל גם אם סיפרת לו, כשהוא יראה את זה בוידיאו, זה יהרוג אותו סופית או שירצח אותך, כמו שעושים את זה אצלם בשביל להציל את כבוד המשפחה. אם תבטיחי לבטל את כל התלונות, אולי אשקול להחזיר לך את הסרט.

נלי - (בקלילות) אוי כמה שאתה טועה. יולי באמת ראה את הסרט ולא הזדעזע. המצרים של היום הם לא מה שהיו בשנות החמישים, הם למדו משהו מהאשכנזים. הוא דווקא אמר לי שעם כל אחד אחר הוא היה כועס, אבל לך הוא דווקא מפרגן, כי סוף סוף זאת מתנת פרידה לקראת המסע הארוך שלך אל תוך הלילה. אתה רואה כמה שאני נדיבה, נותנת לך כאלה מתנות סקסיות. (בצעקה) מה שלא זכרת, זה שצריך להיזהר ממתנות של יוונים! מהדורון של נלי דורון... (מרצינה) כשנחרת, אלי יקירי, החלפתי את הסרט בסרט ישן ושרוף.

אלי - את מבלפת, אני ראיתי את הוידיאו, רואים שם הכל, עד הפרטים הקטנים ביותר.

נלי - מה, אפילו רואים את הנחש המיקרוסקופי שלך? לא ידעתי שיש למסרטה עדשה טלסקופית! אבל אתה הרי משקר וזה לא יפה לשקר לתאומה הסיאמית שלך, שנשבעה להיות איתך צמד חמד, נלי ואלי לנצח. אתה היית כל כך מלא מעצמך, אחרי שהתרוקנת, שלא חשבת אפילו שמשטים בך, שמחניפים לשועל על מנת שיפיל את הגבינה מפיו ויתחיל לזמר. כשהשתן עולה לראש והזרעים לעיניים, והמצפן מתרוצץ כמוכה אמוק בין הרי האחוריים, רק אז עושים את הטעויות הגדולות ביותר.

אלי - נניח שהסרט אצלך, אני אומר נניח, כי אני לא מאמין למילה אחת ממה שאת אומרת, ונניח שהיה לך את האומץ להראות אותו ליולי, בחיים לא תוכלי לשכנע אותי שהוא עבר על זה לסדר היום.

נלי - (מרצינה) אני לא אכחיש שבהתחלה הוא קיבל את זה קשה, כמו שאני קיבלתי קשה את הסטוץ שלו עם סימה. אבל בסוף הוא הבין שבמלחמה טוטלית נגד כוחות הרשע המטרה מקדשת את האמצעים. המחיר של הניצחון היה בהשאלת הגוף שלי ללילה אחד לשטן. אני לא אכחיש שכשהלכת הרגשתי מזוהמת, מוכתמת, בזויה וזולה, ובכיתי כמו שלא בכיתי בחיים. יולי הבין אותי וסלח לי, בדיוק כמו שסלחתי לו על סימה, כי כשאוהבים סולחים.

אלי - אני עוד לא אמרתי את המילה האחרונה שלי, עוד תשמעו ממני, אריה לא יפקיר אותי, כי אני יודע יותר מדי דברים. אני עוד מקווה להיחלץ מזה בגדול כמו שתמיד נחלצתי מכל מזימה. יולי לא ייתן לך שקלונך ובגידתך יתגלו ברבים והדוד הס"ט שלך לא ירשה לחלל כך את כבוד המשפחה. נלי, את עוד תראי, אני אקרע לך את הצורה!

נלי - אלי, מתוק שלי, אתה שוכח שכבר קרעת לי את הצורה באותו הלילה, כך שאני כבר לא מפחדת מכלום. אני לא שואלת את הדוד שלי עם מי להתפרפר או לא, בדיוק כמו שהוא לא שואל אותי. יולי שלם במאה אחוזים עם מה שעשיתי, ובכל מקרה, כבר מסרתי את כל החומר למשטרה, כך שהפור נפל. אני לא נרתעת מכלום, לא מפחדת מכלום, סילקתי מעלי, בליל הזנונים איתך, את כל הפחדים והעכבות שהיו לי. אבל, שכח מזה שהדוד שלי היקר יעשה משהו בשבילך, אחרי שהוא שמע את ההקלטה שבה תכננת להרוג אותו בערמה של שיט, ושגנבת מהחברה מיליוני דולרים. גם אשתך השמנה תעזוב אותך לאנחות, אחרי שתשמע איך תכננת לחסל אותה. אבל תשמע בעצמך מאריה איך הוא יבוא להציל אותך...

אריה - אלי, חתיכת חרה שכמותך, אתה רצית להרוג אותי בערמת צואה, החלפת לי את הכדורים, תכננת להשתלט על הכל, להרוג את כולם. אז יש לי חדשות בשבילך, אני עוד אדאג שאתה תמות בערמה של צואה, שתתחנן בכלל למות. אבל עוד יהיו לך חיים ארוכים, אני אוודא אישית שתחיה הרבה שנים ותשלם את מלוא המחיר על כל הפשעים שביצעת. אני אשלח לך את מיטב הרופאים על מנת לתפור לך כל פעם מחדש את הישבן שלך ולהאריך את חייך העלובים. אתה תתחנן למות, אבל תחיה עוד ועוד, כי אתה תחווה את הגיהינום עוד בחייך! ואל תדאג, אני לא מפחד ממך ומאף אחד אחר, אני מעולם לא עשיתי משהו בלתי חוקי והמצפון שלי צח כשלג. וגם אם תפתח את הפה שלך, הסרחון שינדוף ממנו יהיה כל כך גדול שאף אחד לא יאמין לחלאה כמוך!

אלי יוצא.

אריה - (בחיוך רחב) נלי חמודתי, היית גדולה, הרבצת את הופעת חייך. אני רואה שהתפוח לא נפל רחוק מהעץ. מי יודע אולי יש לך עתיד בעולם העסקים ואת עוד תזכי לרשת אותי באחד הימים. אני הרי סוף סוף הדוד שלך והסנדק של הבן שלך!

נלי - (מרצינה) תפסיק עם הבולשיט, דודי היקר. יש לנו מספיק עדויות להכניס גם אותך לבית הסוהר לשנים ארוכות. מה אתה חושב, שאם נמשיך להילחם בך, מישהו יאמין לך שלא ידעת מכלום. הנה, קח צילום של תצהיר שהדס נתן בפני שני עדים על הנסיעה שלכם לג'נבה ועל הכסף שהעברת לו בצורה בלתי חוקית לבנק בשוויץ. הוא התוודה בפנינו על כל השחיתויות והשוחד, איך ששכנעת אותו לייאש את המשקיעים האחרים, לרמות את בעלי המניות, את הרשות לניירות ערך, הכל. ועכשיו שהוא מת, התאבד כביכול, זה כבר המוות השלישי שקורה בחברה שלכם בצורה מוזרה מאז שיולי עזב. בהתחלה וירוס, אחר כך נחש, עכשיו אקדח. אתם משתכללים... אבל אתה לא חושב שיתחילו לשאול שאלות, מה זאת התכיפות הזאת, אילו נסים קורים דווקא לאנשים שמסכנים אתכם, כשהם מתפגרים להם פתאום אחד אחרי השני?

אריה - (פורץ בצחוק שטני) נלוש הקטנה שלי, מה את חושבת אותי לרכיכה? מה אני ליצן כמו המאהב הווסווס שלך, אלי? באמת מצאת לך צמד חמד של גברים. אחד, יפה נפש שנשבר ומקבל התקפי לב, והשני חרמן, שמאבד את הראש שלו כל פעם שהוא רואה זוג שדיים. מותק שלי, אני קורצתי מחומר אחר. אם הנאצים לא יכלו לי, אם כל המתחרים והקשיים שהיו לי בדרך לא הפריעו לי להקים חברה לתפארת, מה את חושבת שמורה לכיתות ה' תוכל להכריע אותי? מה תנסי עכשיו עלי? אתי אין לך סיכוי לזנות, כי אני לא שוכב עם בנות משפחה שלי, ואני גם לא מתרגש מהשטויות של הדס שלך. קודם כל הוא מת, אללה ירחמו! ומתים לא עומדים בחקירה נגדית. אני אטען שנסענו להיפגש עם הסוכן שלו בשוויץ ובאמת נפגשנו איתו. אני אטען שהעלתם עלי את כל הסיפור הזה בשביל לקבל חזרה את הכסף שהפסדתם. אני אפילו אספר לכל החברים שלי במשטרה שרצחתם את הדס, כנקמה על מה שעשה לכם, סחטתם ממנו באיומים את הצוואה ואחר כך רצחתם אותו באקדח שלו. אני אפילו אדאג שטביעות האצבעות שלכם יהיו על האקדח!

נלי - (בשקט, כמעט בלחישה) דודי היקר. לפני שהדס התאבד, הוא נפגש עם סימה ואיתי בפארק הירקון. הוא סיפר לי שאתם רודפים אחריו ושהוא מפחד שתרצחו אותו. הוא כתב את זה גם בצוואה. פחדנו שיקרה לו משהו, או שהוא יעשה משהו לעצמו, וניסינו לעצור בעדו, אבל הוא ברח לנו. עקבנו אחריו וראינו את כל מה שקרה. ראינו איך נצמדתם אליו, מה עשיתם לו, איך וידאתם שהוא באמת מת, איך שמתם את האקדח ביד שלו ואיך אחר כך עזבתם את המקום, כשאתם צוחקים בצחוק מקפיא עצמות ומחקים את הצליעה של הדס. שכחתם רק דבר אחד - לנגב את טביעות האצבעות שלכם מהאקדח. חשבתם כנראה שאף אחד לא יפקפק בכך שהמסכן הזה התאבד. הייתם משוכנעים שבגלל שאין לו משפחה אף אחד לא ידרוש את חקירת המוות. אז, יש לי חדשות בשבילך. אמרנו לאח של סימה שהוא קצין גבוה במשטרה שאנחנו חושדים בגלל הצוואה שהדס נרצח. המשטרה באמת זיהתה טביעות אצבעות נוספות על האקדח, אבל היא לא יודעת של מי הן. רק אנחנו יודעות! ושלא תחשוב לחסל גם אותנו, כי יש עוד אי אלו אנשים שיודעים, וברגע שיקרה לנו משהו, תיפתח תיבת פנדורה נוראה, שתוביל אותך לבית הסוהר לצידם של עוד הרבה סנדקים מסוגך.

אריה - (חיוור כסיד). אנחנו לא רצחנו אותו ואתן יודעות את זה!

נלי - רצח לא חייב להתבצע באקדח, הוא יכול להתבצע גם במילים, גם בלעג, גם בבגידה. זה לא משנה מה האמת. מה שחשוב זה שטביעות האצבעות שלכם נמצאות על האקדח ויש שני עדים שיטענו כל דבר בשביל שהאמת תצא לאור. עכשיו, אתה כבר קצת מכיר אותי יותר טוב. אני לא אותה נלי הפתיה והנאמנה ממסיבת ההפתעה. אני אשכב עם כל מי שרק צריך בשביל להפליל אותך.

אריה - (המום) נלי, אני כבר לא מכיר אותך, עברת ממש מטמורפוזה, הפכת למכשפה, לחיית טרף!

נלי - (בזעם הולך וגובר, עם עיניים מזרות אימים) הפכתי לאישה משוחררת. אני כבר לא אותה נקבה אמורפית שהכרת, שידעה רק לטוות בפלך ולחכות שאהובה יחזור מהאודיסיאה שלו. פנלופי נטשה את הפלך לבלי שוב! כמו שאתה יצאת להילחם כנגד כל הסיכויים בגרמנים והצטרפת לפרטיזנים, גם אני יצאתי לקרב עבור יולי, עבור הילדים שלי, אבל בראש וראשונה עבור עצמי. ארדוף אחריכם ללא רחמים, בשיטות שלכם, עד להשגת הניצחון!

אריה - (המום) הבהרת את עמדתך, מה עכשיו את רוצה?

נלי - (רגועה יותר) נתחיל מזה שאני לא מאמינה למילה אחת שאתה אומר. אתה לא תסדר אותי כמו שסידרת את יולי ותדחה אותי בלך ושוב, עד שתתגבר על המכשלה החדשה. מה שנחליט, אנחנו נסכם כאן ועכשיו, סימה תנסח את זה בצורה חוזית ועוד היום נסגור עניין. אתה לא תצא מהחדר הזה, לא תתייעץ עם אף אחד, לא תנסה להרוויח זמן. תקשיב טוב לתנאים שלי, כי אני מתכוונת לכל מילה שאני אומרת. אתה מתפטר עוד היום מתפקידך כיו"ר וכחבר מועצת המנהלים של "לאריסה-תרופות", בצורה מכובדת, כי אתה לוקח אחריות למחדלים של אלי, למרות שכביכול לא ידעת עליהם. אתה נותן ליולי ולי מחצית מהמניות שלך ב"לאריסה-תרופות". ממילא אמרת שאתה רוצה להוריש לי את הכל, אז תהיה לך הזכות להוריש לי את המניות בעודך בחיים וההנאה שלך תהיה כפולה.

אריה - את שוכחת שיש לי בן ולגיון של נשים לשעבר.

נלי - הנשים שלך מעולם לא קיבלו ממך כלום ואתה גם לא מתכוון להוריש להן כלום. לגבי הבן הדגנראט שלך, זאת מיצווה שתוריש לו כמה שפחות. הוא ממילא יבזבז את כל הירושה שלך תוך שלושה חודשים ואתה הרי יודע שאין סיכוי שייתן לך נכדים. לעומת זאת, אני מבטיחה לך שהנכד הראשון שיהיה לי ייקרא על שמך, על מנת שתוכל ליהנות, כמו כל סבא ספרדי טוב, מנכד שיישא את שמך בגאווה בעודך בחיים... אתה תדאג שיולי ימונה ליו"ר מועצת המנהלים ומנכ"ל "לאריסה-תרופות" ושאני אשב במועצת המנהלים ואהיה סמנכ"ל כוח אדם. ככה אני אוכל להשגיח עליו יותר טוב ולוודא שכל העובדות החדשות יהיו מכוערות. (צוחקת)

אריה - ומה עם כיתות היסודי, הן ייאלצו לוותר על הפדגוגית הדגולה? נדבקת בחיידק הבצע והזנות וככל שתנסי לקרוע אותם מעליך, הם כבר חלק ממחזור הדם שלך. איבדת לעד את נשמתך הטהורה והפכת לאישה שטופת זימה ובצע!

נלי- (במבוכה ובמצוקה) אולי אתה צודק, אני כבר לא יודעת... מרגע שאיבדתי את תומתי במיטת הזנונים של אלי, אני לא מרגישה מספיק טהורה בשביל לחנך תינוקות בני יומם. חוץ מזה עיקר הראיות נגד אלי הן בהקלטות מחדר המיטות והוידיאו שזור כל הזמן בביטויי זימה, כך שהמוניטין שלי ייפגע בכל מקרה. במשטרה אמרו לי שיתכן ויגיעו לעסקת טיעון עם אלי, שיודה בכל העובדות ואז המשפט יהיה קצר, אני לא אצטרך להעיד, והעונש שלו אולי יהיה קל יותר. אבל, כמה שאני מכירה את אלי הוא ייתן פייט עד הסוף, כך שאני לא תולה בזה הרבה תקוות...

אריה - אני רואה שאת מתחילה להבין לאיזו צרה צרורה הכנסת את עצמך! נניח שאני מסכים לתנאים שלך, אני אומר, נניח, את חושבת שאסכים שתגררו את השם שלי לביבים ותספרו לכולם על גזלות, עוולות, שחיתויות ושאר מרעים בישים? אני אולי מוכן לוותר על התפקיד ועל הכסף, אבל בשום פנים ואופן לא על הכבוד!

נלי - אני רואה שאתה כבר מתחיל להתרצות ולחשוב על מסעות נופש ביאכטה החדשה שלך עם צבא של פרגיות בנות עשרים. אם הכבוד הסמך טיתי שלך, הוא זה שמונע אותנו לסגור עניין, אני אשכנע את יולי לשאת נאום חוצב להבות על המורשת שאתה משאיר בחברה, שיעמיד בצל את הספד מרק אנתוני על יוליוס קיסר, וכל השומע יזיל דמעות תנין. אף אחד לא יאמין ממילא, כי כולם מכירים אותך, אבל זה יעשה כותרות טובות בעיתונים. בינינו, הנסיבות הן אלה שהשחיתו אותך, כי בארץ קשה לשרוד אם אתה לא מושחת. אז, בוא נגיד, שמחצית המניות שנקבל היא בזכות התקופה שבה יולי היה בחברה והיא הייתה עדיין הגונה, ואם לא תגיע לבית הסוהר זה בזכות הנסיבות המקלות.

אריה - עייפת אותי. כנראה שהמאורעות של השבועות האחרונים באמת נתנו בי את אותותיהם. המוות של הדס, הבגידה של אלי והפוריות שלך הם קצת יותר מדי בשביל דודך הזקן. בואי תקראי לסימה ונסגור עניין.

תמונה חמישית

בחדר הישיבות הגדול של "לאריסה-תרופות". החדר מקושט בזרי פרחים ענקיים. יולי נואם למיקרופון, כשמולו יושבים המוזמנים האחרים. נוכחים יולי, אריה, נלי, סימה ומרבית הדמויות האפיזודיות של המחזה - לקוחות, עיתונאים, מתחרים, אנשי עסקים, פקידי רשויות ממשלתיות. רק עורך הדין של יולי בולט בהעדרו. כל הדמויות האפיזודיות עוטות מסיכות דומות לאלה שהיו להם באודיסיאה במערכה השלישית - קיקלופים, סירנות, נימפות, רוחות רפאים וכדומה. יולי לובש חליפה מודרנית רחבת שוליים, עם גלימת קטיפה ירוקה כהה. נלי לבושה בשמלה מוזהבת נוצצת עם גלימת קטיפה אדומה. אריה לובש חליפת שלושה חלקים עם גלימת קטיפה כחולה כהה. לכל שאר הנוכחים יש גלימות קטיפה שחורות. בסוף התמונה מופיע מפיסטופלס, לבוש כולו בשחור עם גלימת קטיפה שחורה. מדי פעם נשמע המוטיב המוסיקאי של עגל הזהב של פאוסט, שלושת הטונים הראשונים של המנגינה. כשיולי שומע את המוטיב, הוא מפסיק לרגע את נאומו, מאבד את חוט המחשבה, מנסה להיזכר איפה שמע את זה, אבל אחר כך הוא ממשיך בנאום, עד שנשמע בפעם הבאה המוטיב, וחוזר חלילה.

יולי - אורחים יקרים, נציגים מכובדים, חברי הנאמנים. הרשו לי להודות לכם על האמון שנתתם בי כשבחרתם אותי ליו"ר מועצת המנהלים ומנכ"ל "לאריסה-תרופות". בהזדמנות חגיגית זאת, ברצוני להישבע בשבועת היפוקרטס הקדושה שאדאג אישית שהחברה תנוהל ביושר ובהגינות כלפי כל - כלפי הקהילה, רשויות המדינה, בעלי המניות, העובדים, הלקוחות, הספקים, ואפילו התחרות תנוהל בצורה קולגיאלית ואתית. אני מתחייב להצעיד את החברה לעבר אתגרי המאה העשרים ואחת בבטחה, בקדמה ובנאמנות, לרווחת כולנו. אני שמח לבשר לכם שבעקבות ההשתלטות הידידותית שלנו על "מולקולה", הצלחנו להשלים בכוחות משותפים את פיתוח תרופת הסרטן ואנו מצפים שהחברה תפריץ בגאון אל מרכז הבמה של השוק העולמי ותהפוך במהרה לאחת החברות המובילות בעולם. (בהתרגשות) בהזדמנות זאת הרשו לי להעלות את זכרו של ידידנו הדס, שתרם כה רבות לפיתוח התרופה המהפכנית, אך מותו בטרם עת מנע ממנו לראות את הגשמת חלומו. הדס, אני משוכנע שאתה נמצא איתנו ברגע זה, שמח בשמחתנו, ומאחל לנו שנזכה להמשיך בדרכך המופתית. כן, חברי הנאמנים, השיירה ממשיכה לצעוד בגאון. לא אכחיש, שהיא נעצרה פה ושם בשבועות האחרונים בעקבות האירועים הטראגיים והגילויים הטראומטיים. אך, מהיום היא יוצאת מחדש לדרכה, בכוחות מחודשים, ואני אוביל אותה לחוף מבטחים.

מתחילים לשמוע את שיר השיירה של אריק אינשטיין, רמבטיקו מריר העומד בניגוד מוחלט לסירטקי העליז מתחילת המחזה, שימשיך ללוות את דברי יולי עד סוף התמונה. נשמעים קולות של האורחים - "איזה נאום מבריק, איזו בחירה מוצלחת, איזה טמפרמנט, זה המנהיג שאנו זקוקים לו..."

יולי - הרשו לי לקרוא עכשיו, על מנת שיעמוד לצידי, את אריה סימון, דודי ורעי (צחוקים) הדוד של אשתי, אבל הרע הטוב ביותר והנאמן ביותר שלי.

אריה קם וניגש ליולי. הם מתחבקים בחיבוק גברי אמיץ, כשבסופו נותן אריה ליולי שתי נשיקות מצלצלות על לחייו. שניהם מחייכים חיוך רחב. מחיאות כפיים סוערות.

יולי - אריה ידידי, אתה ניהלת בגאון את החברה הזאת עשרות בשנים ואתה מעביר לי היום את השרביט. היית לי מאז ומתמיד מורה דרך, ואני גאה להמשיך בדרכך, שהביאה עד כה את החברה להישגים שלא ייאמנו בכל התחומים. כולנו נזכור אותך בזכות היצירתיות השופעת שלך, התרומה שלך לתחום הרפואה, ומעל לכל המזור שהבאת לעשרות אלפי המשפחות שנרפאו מחוליהן בזכות התרופות שפיתחת, מבלי שאף אחת מהן תיפגע. זכית עד עכשיו לכל אותות ההכרה והתודה שניתן היה להעניק לך. חתן פרס התעשייה, חתן פרס ישראל, דוקטור כבוד של מיטב האוניברסיטאות בארץ ובעולם. אבל רק לאחרונה זכינו ללמוד ממך מה המשמעות של כבוד אמיתי, כאשר לקחת על עצמך אחריות מיניסטריאלית על מעשי השחיתות של אלי, סגנך, והתפטרת מהחברה. אריה היקר, אני מצדיע לך על אומץ לבך. אתה לימדת אותנו מה המשמעות של המילים כבוד, אחריות, חברות, נאמנות ויושר, שהיו תמיד נר לרגליך. הרשה לי להביע בפני קהל נכבד זה את בטחוני המלא שלא ידעת דבר על מעשיו הנלוזים של סגנך, כי לא יעלה על הדעת שאיש כבוד ברמתך ידע על מעשים מעין אלה ויחפה עליהם. לא, אריה, אף אחד בפורום זה לא מעלה כלל על דעתו שהיית עד למחדלים אלה. אבל בכל זאת, קיבלת אחריות, ונשארת איש מופת וג'נטלמן עד הסוף. רק איש כמוך, אציל נפש ובר לבב, יכול היה לעזוב דווקא עכשיו את החברה, כשהיא בשיא הצלחתה, ולפרוש בגלל מחדלים שלא ביצעת.

יולי מחבק את אריה ונותן לו טפיחת עידוד על הכתף. אריה ממלמל - "תודה, תודה, אתה באמת חבר נאמן". הקהל מוחא כפיים.

יולי - אריה, מורי ורבי, אני לא בא חס וחלילה להספיד אותך. אני בטוח שעוד נכונו לך שנים רבות של עשייה, ולמרות שהתפטרת ממועצת המנהלים, ברור לי שאוכל תמיד לסמוך עליך בייעוץ ובהדרכה, על בסיס חברי ולא רשמי. אני יודע שמעולם לא פעלת על פי שיקולים של בצע כסף, ושהיית ונשארת תמיד אדם צנוע שמקפיד לשמור על אורח חיים שאינו מנקר עיניים. את כל העושר שצברת בחברתך חילקת מחדש בין העובדים, בין בעלי המניות, נתת הנחות ללקוחות, לא עשקת את הספקים, שילמת את מלוא המסים המגיעים ממך, ואף מעבר לכך, ותרמת ביד נדיבה לקהילה. כי זאת לכם לדעת שאריה והחברה שלו תמיד הקפידו על תרומה בסתר, והרבה משפחות קשות יום חבות לו כל כך הרבה. אריה הנדיב, אתה תמיד דואג למתן מתנות לחג, סטיפנדיות לצעירים וסיוע לנזקקים. והכל בסתר, הרחק מעין הזרקורים. גם בפרשת ההשתלטות הידידותית על "מולקולה", אתה היית הראשון שדאג שלא יעשקו את בעלי המניות הקטנים שכה יקרים ללבך, וביקשת מבית המשפט שימנה בורר בלתי תלוי שיפסוק אם מגיע להם פיצוי נוסף כלשהו. גם כאן היית לאות ולמופת לכולנו, ולא רצית להרוויח ולו אגורה אחת שחוקה על חשבון הזולת. כי אתה דואג תמיד לא רק לתת את כל מה שמגיע, אלא לתת אפילו מאה ועשרה אחוזים ממה שמגיע...

מחיאות כפיים סוערות. אריה ויולי מתחבקים בחום. יולי נותן שתי נשיקות מצלצלות לאריה. אחר כך, יולי, ניגש לקהל, מקים את נלי ומביא אותה לקדמת הבמה. נלי קורנת מנחת, מחייכת חיוך רחב, יולי משתחווה קלות לעברה ומחבק אותה בחום.

יולי - לבסוף הרשו לי להודות לאשתי הנאמנה והאוהבת, נלי, שהולכת לצידי כבר למעלה מעשרים שנה והסכימה עכשיו, לראשונה, ולאחר הפצרות מרובות, לבוא ולסייע לי במטלות הקשות שעוד נכונו לנו. נלי האהובה, נשארת נאמנה לי, בנאמנות ממש מיתולוגית, ברגעים הקשים ביותר. נתת לי את האומץ להשיט את ספינתנו אל מול משברי החיים, לשבור את הגלים ולנווט את הספינה אל חוף מבטחים. אני היום חוזר הביתה לחברה ממנה צמחתי, שעזבתי אותה לרגע קט, אך רק בשביל לחזור אליה בכוחות מאוששים. אבל, אותך מעולם לא עזבתי ולעולם לא אנטוש, כי את סם החיים שלי, נשמת אפי, סיבת הקיום שלי. אני מודה לכם רבותיי על האמון שנתתם בי היום, אבל נלי אשתי נתנה בי אמון ללא סייג, גם כאשר היא נשארה לבדה. נלי האחת והיחידה, הלכת אחרי במדבר, ויחד אתך, עם אהבתך, עם מסירותך, אני משוכנע שנתגבר על כל הקשיים בדרכנו, כי אין קושי, אין מכשלה, אין אודיסיאה בעולם, שלא ניתן להתגבר עליה בעזרת האהבה!

נלי ויולי מתחבקים ומתנשקים נשיקה ארוכה ומלאת רוך. מחיאות כפיים סוערות. יולי מביא את נלי לאמצע הבמה וניצב במרחק מה מימינה, אריה ניצב במרחק מה משמאלה. נלי ניצבת אל מול הקהל בחיוך קורן, כאשר אריה ויולי מוחאים לה כף והקהל קם על רגליו ומצטרף אליהם. מאחורי נלי, מופיע, באור עמום עם צל ענק, מפיסטופלס, בחצי גובה מעליה, כשגלימתו מתנופפת ברוח. הוא מצטרף למחיאות הכפיים, צוחק מדי פעם בצחוק שטני רועם, ובסוף מנצח על מקהלת מחיאות הכפיים.

שיר השיירה הולך ומתגבר ומבליע את רעש מחיאות הכפיים.

מסך

תסריט מסיבת ההפתעה של רותי קורי בינואר 1992

FILM Surprise Party of Ruthy Cory, January 1992,1׳20״

SUMMARY OF THE SCENES, LIST OF THE CLIPS & SONGS

WRITTEN & DIRECTED BY JACQUES CORY

הסרט מורכב מצילום המסיבה, באי המסיבה, התוכנית האמנותית המורכבת מקטעי הנחיה וביניהם קליפים של שירים וסרטים, ברכות של דליה גולן, רחל ציילר ורותי קורי, ריקודים, משחקים ופרידות.

המשתתפים: רותי קורי – גיבורת הערב בוידאו משפחתי ותמונות, גלית ציילר – רותי הצעירה מקריאה את המכתב של רותי אל יעקב אחרי סוף השבוע במאי 1969 שבו החליטו להתחתן, יוסי קורי – יעקב קורי הצעיר מקריא את המכתב של יעקב אל רותי כנ״ל, חניתה מלכוב – גברת קזניצ׳ייי מנחת ההגרלה לזוגות צעירים בעיריית ת״א במונולוג בעברית וביידיש, חנה לסלאו – קלרה המנקה בברכה אישית לרותי על רקע קליפ של ההופעה שלה כקלרה, יעקב קורי – הגנב האיטלקי/רומני על רקע קטע הגניבה מתוך ברנשים וחתיכות, דוד פופליקר, רותי, יעקב, אמיר ושירלי קורי – בקטעי וידאו על רקע השיר של נעמי שמר על הדבש ועל העוקץ.

הנחיה – שלמה חרובי, עריכה והסרטה – צבי גולד, תסריט ובימוי – יעקב קורי.

1. מבוא - ליונל ריצ׳י – הלו HELLO/LIONEL RICHIE, על רקע סרט מצוייר עם חיות של וולט דיסני.

2. סרטי טבע עם נוף מהמם ושריפות – על רקע הקראת השירים של רותי ויעקב קורי ע״י גלית ציילר ויוסי קורי.

3. מרש החתונה של מנדלסון MENDELSSOHN'S WEDDING MARCH על רקע סרט מצוייר היתולי, אחרי הקראת המכתבים.

4. מייק בורשטיין – טומבלליקה ביידיש ובעברית TUMBALLAIKA IN YIDDISH, אחרי קטע הקישור על ההגרלה לזוגות צעירים בעיריית ת״א והקטע עם גברת קזניצ׳י בביצוע חניתה מלכוב.

5. מתי כספי – ספונג׳ה עושה לי טוב, קליפ של הופעה של חנה לסלאו כקלרה המנקה על רקע הברכה האישית שלה לרותי, וחווה אלברשטיין – רוקדת עם המטאטא, בתום קטע הקישור על רותי וחיבתה לנקיון.

6. בתום קטע הקישור על פחדיה של רותי מנסיעות לחו״ל, קטע הגנב האיטלקי רומני בביצוע יעקב קורי על רקע קליפ עם גנב מתוך המחזמר ברנשים וחתיכות/פרנק לסר, בסוף: TORNA A SURRIENTO/PAVAROTTI.

7. בתום קטע הקישור על בניית הוילה בדניה, סרט משפחה בבית החדש עם דוד פופליקר, רותי, אמיר, יעקב ושירלי קורי כשברקע מנוגן השיר על הדבש ועל העוקץ של נעמי שמר.

8. בתום קטע הקישור על הזוגיות של רותי ויעקב קורי ועל המשפחה רואים קליפ עם השיר תחת עץ האהבה עם נורית גלרון ויוסי בנאי.

9. בתום קטע הסיכום, מופיע קליפ המורכב מתמונות של רותי ואנשים הקרובים לה משנת 1991 אחורנית עד תמונה של רותי התינוקת עם החתול ברומניה, כשברקע שומעים את FOREVER YOUNG/JOAN BAEZ.

Screenplay/Direction of 1'20" Film by Jacques on Ruthy's 45th Birthday in 1992, *Summary, List of Clips/Songs*, Video 1, *2*

תסריט של מסיבת ההפתעה של רותי קורי ליום הולדתה ה- 45 ב- 1992, הסרט באורך שעה ועשרים דקות של מסיבת ההפתעה, רשימת השירים והקליפים, וידיאו בשני חלקים של מסיבת ההפתעה.

ה נ ח י ה

קטע ראשון.

0. **פרולוג** : על רקע השיר "הֶלוֹ" של ליונל ריצ'י, סרטון מצויר של וולט דיסני.

1. **מנחה.**

רותי היקרה,

היום אנו חוגגים חג כפול. את יום הולדתך ה... אך מי סופר, שבו גם משתווה מספר השנים של רווקותך למספר שנות נישואיך. ומכיוון שהתחלת לעשות חיים רק מיום נישואיך, הרי שאת למעשה רק בת עשרים ושתיים וחצי, צעירה ורעננה כמו ביום החתונה !

ננסה להעלות בדקות הקרובות פכים קטנים מתקופה זאת - תמונות מחיי הנישואין - אך לא בסגנון הרציני והכבד של אינגמר ברגמן, אלא בסגנון קליל והומוריסטי יותר, נוסח פּוּדִי אֶלֶן...

וראשית לכל, ההתחלה ! אורות עמומים. שקט באולם. המצלמה עוברת לדירת רווקים בתל אביב בחודש מאי 69, סוף שבוע קסום שבו מחליטים רותי וקורי להינשא, כשבועיים אחרי שהכירו. לצערנו, לא נוכל להראות לכם את הסרט של אותם הימים. הוא פשוט נשרף מלהט האהבה ואני גם רואה פה כמה קטינים העלולים להפגע. אך פטור בלא כלום אי אפשר. נשתמרו בידינו שני מכתבים של שני עדי ראיה שנכתבו למחרת אותו סוף שבוע - היא והוא - על רקע של מים קרירים בחלום ליל קיץ !

2. **מכתבים** : דואט על רקע סרט טבע.

3. **מרש החתונה** : קונצרט היתולי של חלום ליל קיץ. מסתיים בתמונה שקורי מרים את רותי על הידיים בערב החתונה.

- ראי -

(מכתב רמי לקורי מה 11/5/69)

התעוררתי הבוקר מוקדם, רציתי להגיע לנצרת לספר לרחל
עד כמה שאני מאושרת, עד כמה טוב לי.
בכלל ביומים האחרונים הייתי כה מאושרת אתך
שפשוט הרגשתי כיצד אני טובעת באושר, כיצד הוא עולה
ומציף אם כל גוי, אם כל נשמתי. ושמחתי לראות שגם הדדי.
אני חבה לך כל כך הרבה על רגע האושר שאתה מעניק לי,
שכבר עכשיו אני מעמידה את עצמי לרשותך ממוך אהבה
ונאמנות. קורילה, אני מחכה כבר לרגע שתהיה כולך שלי!

אני שולחת לך עוד תמונה במכתב זה. מה דעתך
עלי בבקיני? אם תמונתך אתלה היום בערב בחדרי
וכל ערב אדבר אליך, בסדר? זה יהיה נפלא. אני
אדבר ואתה לא תענה. נכון שיש סיכוים שנסתדר כבה?

קורי, יש אנשים הקשרים את עתידם על סמך
זכרונות של שנים. אך אנו קשרנו את גורלנו זה בנו
לאחר זכרונות של רגעים.
שום אדם לא זוכר שנים שלמות אלא את הרגעים.
כי הרגעים ארוכים הם ומינו אינם מצטרפים אלא
מרגעים של אושר ואהבה.

ביום שלישי אסע הכיתה ואדבר עם הורי בקשר
לאנינו, לכי התגובה של רחל ששמחה מאוד שבחרתי פך
כבעל נראה שגם הורי ישמחו.
עד מעט מאוד אהיה לצידך, נהיה ביחד,
נאהב ביחד ונחיה באושר ואושר עד סוף ימינו...
מאשתך הקטנה האוהבת והמתגעגעת.

– ובי –

(מכתב קורי לרמי מה 1969/1988)

מוזר, אנחנו מתחתנים, מסתיים תקופה. מתחילים בחיים חדשים. נצטרך להסתגל. לא נהיה עוד אדונים פלעדים לגורלנו. כל זה כא כרעם ביום בהיר. אנשי הכרנו ואנו כבר נשואים. לפתע התחוור והתברר הכל.

התחוור כי אין טעם עוד בחיי רווקות עקרים. שאוזרנו נתון בידינו. אנו רוצים להיות ביחד לתמיד.

רעיונה ללא סדר. כל רגע – חדש. ומעל לכולם – הידיעה. ההרגשה הברורה. כי טוב אנו עושים. כי זה יעודנו. כי ביכולתנו להסב אשר איש לרעהו.

מוזר. למה דווקא ערשיו. איך פתאום נעשה הכל ברור כל כך. אין זאת כי אצל שנינו נגלה בפתאת המחשבה – שאנו אוהבים, שאנו רוצים להתחתן, להיות תמיד ביחד.

לי יצוע רק דבר אחד – אהבתי אמך והרגשתי צורך להינשא לך. וכל השאר – נגוז, נעלם כלא היה. היה נהדר, אמש, שלשום – היה נהדר. וכל החיים שלנו חיבים להיות כך. אנו חיבים להתחדש. לרענן את עצמנו כל פעם. לא להתעייף. יש לי הרגשה שכל רגע אני מגלה בך משהו חדש. ואהילו כשאת חוזרת על דבר מה, את אחרת.

פרק חדש נפתח. חיים חדשים. הרווקות שלי נגסה. מה. יחי הנישואים!! תחי האהבה!

ערשיו יש לי הכל. ערשיו אני על ההר, משקיף מאחור לתהומה הלבר ורואה מקדימה את זוהר העתיד.

אך באהבה.

קטע שני.

4. **מנחה.**

יש חתונה, יש אהבה, יש עבודה, אבל אין בית. הזוג הטרי גר בדירת חדר קטנה בתל אביב וחולם שבבוא היום תהיה לו דירה משלו. בינתיים יש להם האחד את השני וכל העולם שייך להם. אך לפתע, זיק של תקווה ! עירית תל אביב מפרסמת מודעות באותיות קידוש לבנה שמתקיימת הגרלה לזוגות צעירים לדירות בתוכנית ל'. אומנם, ההגרלה מתקיימת סמוך למועד הבחירות ומלעיזים שמדובר בתעלול בחירות, אך זוטות שכאלה לא מטרידות את מנוחתו של הזוג הצעיר.

מלאי תקווה ואמונה משתתף הזוג בהגרלה ומשלא זוכה בה, מסיבות שיתוארו להלן, הוא כותב את המכתב הציני ביותר שנכתב בנושא לנתן דוֹנֶבְיץ ב"הארץ", שבעקבותיו מוצף העתון במבול של מכתבים מזוגות צעירים "לא נחמדים" וכועסים.

אך במקום לשקוע ברחמים עצמיים או לגור באוהל בכיכר העיריה, מחליט הזוג להגיע לדירה בכוחות עצמו, בלי טובות, בעבודה קשה, במרץ בלתי נדלה, כשאת רותי עושה הכל על מנת להנעים את הרגעים הקשים.

את אותה הגרלה הזכורה לטוב אירגנה אישה באה בימים, גב' קזניצ'יי, שבאורח פלא נראית היום צעירה ונאה ודומה גם באופן מפתיע לאחת מחברותיה של רותי. אחרי שאיתרנו אותה, היא עמדה בתוקף על רצונה לברך את רותי ליום הולדתה.

5. **וידיאו** : גב' קזניצ'יי בביצוע חניתה.

6. **וידיאו** : מייק בורשטיין שר את "טומבלליקה" ומארגן שירה בציבור. מסתיים בתמונה של רותי במרפסת בדירה השכורה.

- 2 א' -

רותי, Teiere Meidele!

אני עוד זוכרת כי בשנה מסתיו 69 באת עם בעלך
לבית העריה אל תל אביב לטקס ההגרלה לדירה לזוגות
צעירים בתוכנית לי. הייתם קצת עצבניים, כמו גם
מאות הזוגות שצעקו ועשו מהומות. עפו שם שמירים
ויצים והיה שמיחה! ניסיתי להרגיע אתכם על ידי
עריכת שירה בציבור. אבל משום מה לא רציתם לשיר
אתי: "אוי אוי שוירלה, די מכעסט מיר שוין מישיגע!".
הפוישטקעס צעקו: "תשתוק. לך יש כסר דירה. לנו
אין חשק לשיר!" ואלה משלנו שרו "!ישול אויבעריקוים
בסוף לא זכיתם כי כל הדירות הובטחו
לאנשי שלומנו, אבל זה לא הפריע לכם להגיע
לוילה בדניה. אז את בעלך צשיכה להודות לי,
כי אם הייתם זוכים, הייתם עלולים לגור עד עלם
היום הזה כמט חווי עשן מרידינג די.
שמעתי שאת אוהבת שירים ביידיש ואת
ממש "ידישע מאמע עם הילדים שלך, אבל אי אפשר
לארגן עם השיר הזה שירה בציבור. לכן אני שולחת לך
ליום הולדתך את השיר טומבלליקה ומבקשת
מכל הנוכחים לשיר שירה בציבור ומי שלא
יצלרל - לא יקבל דירה!

קטע שלישי.

7. **מנחה.**

רותי, יש בך את כל המעלות ! את מורה מצטיינת ועל כך יוכלו להעיד כל חברותיך המלמדות איתך בבית הספר וכמובן התלמידים הפוחדים ממך פחד מוות, אך מעריצים ואוהבים אותך לא פחות. את א יידישע מאמע, מתעניינת בלימודים של ילדיך, עוזרת להם לפני בחינות, קוראת לסדר את המורים כשהם מקפחים אותם, ומטפלת בילדים במסירות כשהם בריאים וחולים. את ליידי בסלון, מארחת למופת, אשפית המטבח וכו' וכו'. האמת שקורי המשיך את המשפט אבל אפילו אני הסמקתי ממה שהיה כתוב, אז עשיתי צנזורה. אך גולת הכותרת של פועלך היא בנקיון הבית. יש לך שבעה שואבי אבק אוטומטיים, דופקים, ידניים ומה לא, יש לך אפילו מכונת פלא ששואבת אבק מהוילונות, מהקירות, מהתיקרות, שוטפת את הרצפה עם מים וסבון והופכת את השטיחים. כשקנית אותה היית כל כך גאה בה שעשית סיבוב אצל כל החברות שלך והדגמת להם פעם אחת ולתמיד איך צריך לנקות בית. כל הנסיונות להכניס עוזרת לבית עלו בתוהו כי אף אחת לא עומדת בסטנדרטים שלך ואת היחידה בכל השכונה שמחזיקה בית כזה גדול נקי ומצוחצח בלי עזרה, כשאת מנקה בכיף, רוקדת עם המטאטא ושרה שספונג'ה עושה לך טוב. בהזדמנות זאת רצתה לברך אותך מעריצה אלמונית ליום הולדתך, המודה בפה מלא שיש לה הרבה מה ללמוד ממך.

8. **מערכון** : של קלרה בוידיאו עם דיברור של חנה לסלאו.

9. **וידיאו** : רוקדת עם המטאטא של חווה אלברשטיין. מסתיים בתמונה של רותי מחופשת לקלרה.

קטע רביעי.

10. **מנחה.**

את אומנם רוקדת עם המטאטא, אבל לא כל כך רוצה לנסוע למקומות רחוקים כמו חווה'לה. ומה אומר ומה אדבר, זאת המגרעת היחידה שלך. את לא כל כך אוהבת לטייל בארץ וקל וחומר בחו"ל. עוד זכורה לנו האודיסיאה לעשר ארצות ב- 1978, כשסחבתם את שני הדרדקים במשך חודשיים בכל רחבי אירופה. בעקבותיה בא המסע לארה"ב, בו ביליתם שבועיים נפלאים בקליפורניה בקניות ממול אֶל מוֹל. פַּלָמָה היתה לא רעה, אם כי המטוס כמעט התרסק בנחיתה. רודוס יכלה להיות בסדר אם היוונים לא היו מנגנים בבּוּזוּקי בקול רם כל כך. אפילו הנסיעה לְרִיבִּיֶרָה עם משפחת חרובי הַחֲבֵרְמָנִית הכניסה אותך לתיסכול עמוק בגלל הַצִּיצְקָעס החשופים של הצרפתיות האלה. אך השיא, השיא היה בנסיעה לאיטליה ! מכל הנסיעה הזאת את לא זוכרת את הקוֹלוֹסֵיאוּם ברומא, את הגשרים בפירנצה, את כפר סַנְרִימֶנְטוֹ המקסים ואפילו לא את המערה הכחולה. איטליה תזכיר לך לנצח את אותן השניות המזעזעות בהן קרע מעליך גנב איטלקי זריז רכוב על אופנוע את תיקך עם הכסף, הדרכונים, הכרטיסים וחדוות הטיול. לכבוד התוכנית הערב, הצליח האינטרפול לאתר את הגנב, וכשהתחוור לו שהשורשים שלכם מאותה תפוצה, הוא הביע זעזוע וחרטה על מעשיו הנלוזים והציע להזמין אותך למסע אופנועים באיטליה.

11. **הברכה של הגנב** : אודיו - קורי קורא את הברכה על רקע הסרט ברנשים וחתיכות.

12. **ודיאו** : Pavarotti - Torna a Surriento מסתיים בתמונה של רותי בכיכר באיטליה.

Cara Ruty,

Io sono il Ganev, che ti a ganavu et hatiku shelah in Roma. Il matzpuno mio matziku, perche io sint de la Mafia din Romania. Shi Romani lo gonev de la Romanka. Tu sei mishelanu, papa mieu yeste din Botoshan! Sunt Bendodu la Cuculiana, Butzu, shi Nelu, yesh lahem butiku la Naharya!

Doamna Cory, ho busha mare, khi hazara pasaporte, khi bani, trei sute di Dolare, khi Kartisei Tisaua, scusami, scuze, pardon, sliha... Non puo dormire, ho nedudei sheina, host du gehert Peretz Lavi?!

Voglio que torne a Italia, a Roma, que torne Massala. Ruty shouvi eleinu! Shamati shebikart a Surriento, Torna a Surriento, torna presto. Maestro Pavarotti por favor, convince her, Ya ayuni, nous t'attendons! Meine ragazza...

קטע חמישי.

13. **מנחה.**

הפרס הגדול ביותר מגיע לך על מבצע חייך. איך פיקחת על בניית הבית הזה שבו אנו חוגגים, כשאת אומרת לכל הפועלים והקבלנים מה לעשות, לא נותנת שיסדרו אותך, מחליטה מאות החלטות בתקופה כה קצרה, רצה לעיריה, מדברת עם גברת כלוֹר על המים ועם אדון שֶטֶקֶר על החשמל, מסיעה את המפקחים, מתחנפת לְמָזוֹר, צורחת על מהנדס העיר והחשוב מכל - מצליחה לגמור את המבצע כולו מבלי לריב ולו פעם אחת עם בעלך ועם השותפים שלך לבית. זהו הישג בלתי רגיל בשכונה בה הרבה זוגות נפרדו בעקבות ויכוחים על מרצפות והרבה חברויות נגדעו בגלל שני מ"ר. הדרך אל בית החלומות היתה רצופה הרבה דבש ועוקץ, מר ומתוק ובשעה טובה נכנסים לבית ב- 1986, עם שני הבנים הגדולים והבת התינוקת. לכבוד מבצע זה מוקדש לך השיר הבא של נעמי שמר.

14. **אודיו** : נעמי שמר על הדבש ועל העוקץ.

15. **וידיאו** : במקביל סרט משפחתי של רותי עם ההורים שלה, הילדים וקורי. זה מסתיים בתמונה של רותי בסלון עם הילדים.

קטע שישי.

16. **מנחה.**

אך לא מספיק להיות אשת חייל בשביל לקיים משפחה. צריך לדאוג גם לבעל וגם פה בחושייך המחודדים את עולה על הנוסחה הנכונה. לא קל לך עם בעל המפתח קְרִירָה באלביט והופך לסמנכ"ל, נוסע הרבה לחו"ל ועובד מסביב לשעון. את נאלצת לחנך את הילדים כמעט לבד, לפקח על בנית הבית בעצמך, ואפילו לארגן את בר המצווה של יוסי בלי כל עזרה. אישה אחרת היתה הופכת מרירה ומאשימה את בעלה שכל הנטל רובץ עליה. את נוקטת בגישה הפוכה, מְפַרְגֶנֶת לבעלך, אומרת לו שהוא הכי מוצלח, מנחמת אותו בכשלונות, מעודדת אותו בהצלחות, נוסכת בו חיזוקים, בטחון, הרגשה טובה, הופכת לידידתו הקרובה ביותר, מעורה בכל תחומי הוויתו...

ומעבר לפירגון ולידידות, ממשיכה אותה הכימיה לקשור ביניכם מיום שהכרתם ועד היום, בדבק שהשנים לא יכלו לו. והנוסחה הכימית, שפותחה תחת עץ האהבה, הופכת את המשפחה כולה לתרכובת, לגוף אחד, נשמה אחת...

17. **וידיאו** : תחת עץ האהבה עם נורית גלרון ויוסי בנאי. מסתיים בתמונה של רותי וקורי לפני הפסל המצחיק.

<u>קטע שביעי.</u>

18. **מנחה.**

ואיך ממשיכים הלאה, את בוודאי זוכרת את קו הזינוק ! צריך תמיד לזכור מאיפה התחלנו, זה עוזר לצניעות, לשים דברים בפרופורציה. צריך להודות על כל רגע שעבר, על הדבש ועל העוקץ, ולקוות לעתיד טוב יותר. את צריכה לקחת את החיים בקלות יותר, לא להיות כל כך פרפקציוניסטית, ליהנות מכל רגע, להודות לחיים שנתנו לך כל כך הרבה - אושר, בריאות, משפחה טובה, ילדים מקסימים, סיפוק מהעבודה, חברים טובים, רווחה חומרית ואוזן כרויה לשמוע את קול הנפש האהובה. רק עכשיו מתחילים החיים, ולמרות שאת ניצבת בצהרי היום, את צועדת בביטחה ובשלווה לאופקים חדשים, כשכל העתיד פרוש לפניך !

19. **אפילוג** : על רקע השיר של Forever young - Joan Baez מוקרנות 21 תמונות של רותי בסדר הפוך מהיום ועד כשהיא תינוקת, כשעל כל תמונה יש כתוביות של המשתתפים. תמונה אחרונה - רותי תינוקת עם חתול.

מס. מלחה

משתתפים.

רותי קורי - גיבורת הערב. → בסוף

גָלִית צַיילֶר - רותי הצעירה.

יוסי קורי - קורי הצעיר.

חניתה מַלְכּוֹב - גב' קַזְנִיצֵיי.

חנה לסלאו - קלרה.

יעקב קורי - הגנב האיטלקי - רומני.

דוד ופאני פּוֹפְלִיקֶר

רותי, יעקב, אמיר ושירלי קורי -

סרט משפחה.

מוסיקה.

ליונל ריצ'י / וולט דיסני - הֱלוֹ

מנדלסון - חלום ליל קיץ.

מייק בורשטיין - טומבלייקה.

חווה אלברשטיין - רוקדת עם המטאטא

פרנק לֶסֶר - ברנשים וחתיכות

פָּבָרוֹטִי - טוֹרְנָה סוּרְיֶנְטוֹ

נעמי שמר - על הדבש ועל העוקץ

נורית גלרון ויוסי בנאי - תחת עץ האהבה

ג'וֹאן בָּאֵיז - צעירים לנצח

הנחיה - שלמה חרובי

עריכה והסרטה - צבי גוֹלד

תסריט ובימוי - יעקב קורי.

---

2. מנחה : את הנחיית הערב תמשיך אחותה של רותי - רָחֵל צַיְילֶר - החוגגת אף היא את יום הולדתה - מזל טוב ! רָחֵל - בבקשה !

תסכית אודיו על רותי קורי ב- 1989 והתכתבות הזוג ב- 1969

The Cory's 20th Wedding Anniversary Audio Play – 1989, 4'38", Summary

The Cory's 20th Wedding Anniversary Audio Play, 1989, 4 hours, 38 minutes, 22 seconds, in 6 CDs (or 3 audio cassettes). Writer Jacques Cory, read by Jacques Cory, with songs, plays, classical music, opera, musicals, jazz, satire, letters of Ruthy and Jacques, and interviews.

חגיגות העשרים, יום הנישואין ה- 20 של רותי ויעקב קורי, שנת 1989 עם מכתבים של יעקב קורי ורותי (פופליקר) קורי, דברי קישור של יעקב קורי, ראיונות, הקלטות של ילדי קורי, מוסיקת עם וקלאסית, ושירים.

חלק ראשון, 46 דקות ו-38 שניות. מארש החתונה של מנדלסון, שרליה של חווה אלברשטיין (שער עליה), La donna e mobile מתוך ריגולטו של ורדי, סוכר של שאול צירלין, The girl that I'll marry/Annie get your gun , מכתב יעקב מה- 27.4.69, מכתב רותי מה- 3.5.69, Noches noches של יהורם גאון, מכתב יעקב מה- 5.5.69, They say that falling in love/Annie get your gun, מכתב רותי מה- 6.5.69, מכתב יעקב מה- 6.5.69.

חלק שני, 46 דקות ו- 30 שניות. Dio come ti amo/Domenico Modunio, מכתב יעקב מה- 6.5.69 (השני), את חרותי של חווה אלברשטיין, מכתב יעקב מה- 8.5.69, מכתב רותי מה- 11.5.69, I've got the sun in the morning, מכתב יעקב מה- 11.5.69, מכתב רותי מה- 12.5.69, Forever Young/Joan Baez, מכתב יעקב מה- 12.5.69.

חלק שלישי, 46 דקות ו- 38 שניות. Sa jeunesse/Yves Montand, איזו מדינה של אלי לוזון, We shall overcome/Joan Baez, Anything you can do/Annie get your gun, Dos arbolitos/Linda Rontstadt, יעקב קורי בקטע הומוריסטי על ראיון עבודה בקונצרן, בחינות הקבלה ללהקת הנח״ל עם הגששים, עטוף ברחמים עם ריטה, הקלטות יוסי קורי כשהוא קטן עם Takatatuka ביוונית.

חלק רביעי, 46 דקות ו- 41 שניות. איזו מין שלווה (הלהקה), האחיות Yamasukru מחוף השנהב, הקלטות אמיר כשהוא קטן שר שירי ילדים, שלום לך ארץ נהדרת של יהורם גאון, קטע ארוך מתוך ההצגה L'aiglon/Edmond Rostand, קטע ארוך של קונצרט ג׳אז של Preservation Hall, רקמה אנושית אחת של חווה אלברשטיין, הקלטות שירלי עם הסיפור על צ׳יצ׳במבה וגיגימושו האינדיאנים.

חלק חמישי, 46 דקות ו- 38 שניות. מוסיקה סינית, שיעורים ללימוד סינית, ספונג׳ה עושה לי טוב של מתי כספי, א יידישע מאמע של יפה ירקוני, Capri c'est fini/Herve Vilard, ראיון בלדינו של יעקב קורי עם משה שאול בקול ישראל בלדינו על מחשבים, הקלטות יוסי בר מצווה, הקלטות אמיר בגיל העשרה על ביקורת סרטים, הקלטות שירלי על החברות שלה, הקלטות רותי על הילדים, Salsa-Festejo , רותי שרה את השיר ״בית יעקב״ .

חלק שישי, 46 דקות ו- 37 שניות. סה״כ בשישה CD – 4 שעות, 38 דקות, 22 שניות. על הדבש ועל העוקץ עם נעמי שמר, סדר פסח עם סבא אלברט קורי והמשפחה בבית החדש בדניה, Puttin' on the Ritz/Fred Astaire, שיר הקרקס של חווה אלברשטיין, Il faut savoir/Charles Aznavour, שיר חיוכים של חווה אלברשטיין, Anything Goes/Cole Porter: You're the top, Friendship, I get a kick out of you, We've only just begun/The Carpenters, ובסוף הרמבטיקו היווני שיר השיירה עם אריק איינשטיין.

סה״כ הקלטות ב- 12 שפות, עברית (הרבה שירים של חווה אלברשטיין), ערבית (שיר של יעקב לרותי בערבית במכתב האחרון בקובץ PDF, מוסיקה מזרחית של אלי לוזון), לדינו (במכתב של יעקב, בקטע קישור של יעקב, בראיון של יעקב בקול ישראל ובשיר של יהורם גאון), יידיש (בקטע קישור של יעקב וא יידישע מאמע של יפה ירקוני), יוונית (בהקלטה של יוסי הקטן טקטוקה, מוסיקת רמבטיקו בשיר השיירה של אריק איינשטיין), ספרדית (בדברי הקישור של יעקב, בשיר של לינדה רונשטד, ובסלסה), גרמנית (במכתב של יעקב ובהקלטה), צרפתית (שירים של אזנבור, מונטן, קטע מחזה של רוסטן), אנגלית (שירי מחאה של ג׳ואן באז, בקטע הקישור של יעקב, מחזות זמר – אני אוקלי אשת לפידות של אירוין ברלין ו- Anything Goes של קול פורטר), איטלקית (בקטע הקישור של יעקב, אופרה של ריגולטו, שיר של דומניקו מודוניו), הקלטות של כל בני משפחת קורי: יעקב, רותי, שירלי, אמיר, יוסי, אלברט, מוסיקה קלסית (חלום ליל קיץ), ג׳אז (להקת הזקנים מניו אורלינס), סינית (מוסיקה ולימוד) ושיר בוולוף מחוף השנהב, ועוד שירים של נעמי שמר, מתי כספי, פרד אסטיר, הרבה וילאר, הקרפנטרס...

Audioplay (4'38") of Program by Jacques on 20th wedding anniversary, 1989, written & read by Cory, Letters of Jacques & Ruthy in 69, prior to marriage, text, music, play & songs in 12 languages, *Summary,* Albums 1, *2,* 3, *4,* 5, *6*

תסכית אודיו באורך 4 שעות ו- 38 דקות שנערך והוקרא על ידי יעקב קורי עבור רותי קורי ליום הנישואין העשרים ב- 1989. מכתבים של יעקב ורותי בשבועות הספורים בין ההיכרות לחתונה ב- 1969. טקסט, מוסיקה, הקראת המכתבים, קטעי מחזות ושירה, ב- 12 שפות. הקלטת התסכית 1, 2, 3, 4, 5, 6.

-1-

מגיעה הלשים

קלטת I מפתחלה עד המחונה.

93-1 1. **התחלה** מארש המחונה מתוך חלום לדל קיל אלגנשלסון.

108-94 2. **שיחה**.

כבר עברו עשרים שנה מאז ששמענו
צלילים אלה במלון קרלטון בנהריה. המחונה
היתה מאוד עלינה. ראו שהזוג מתחתן
מאהבה וזה הדביק את כולם. כל המשפחה
וכל המכרים הופיעו. מחונה פשוטה. שונה
בהרבה מטקסי הפאר שהיו אז באופנה
בתל-אביב. אנשים פשוטים. המשפחות עדיין
מרגישות עולות חדשות, כאילו רק אתמול
התיצבו בשרליה. אניה עם נוסעים הגיעה
אל המול. שום דבר לא היה כמו בה בטחות.
מישהו אומר הגענו. מישהו אומר מצאנו.
לומשים לו הלוואי. קול ציון לגולה. יושבים
כמו גולים במחתרת. מדברים רומנית, צרפתית, יידיש ולאדינו pause
3. **שרליה**. חוות אלברשטין. שני פתים ראשונים. pause 109-164
4. **שיחה** 165-179

בפתים, בחולון, בראשון לציון, באשדוד, בנהריה
או בקרית צומחת אהבת אחרת, אבל
האהבה שלנו צמחה דווקא בתל אביב ובחיפה
במנתק מהרקע המשפחתי, אך שונה בהרבה
מאותה אוירה מטריליסטית שאפפה אז את
הציבור. השנה - 1969. עם ישראל, אימפריה
בגיר אנפין, אבול הרגשת כוח, רוצה להתעשר
בכל מחיר. שם המשחק בקרב הצעירים
הוא מבוניה ספורט, דירת ארבעה חדרים
בצפון תל אביב, חופשות בלונדון, מכוני ~~שלמשון, ביפה~~

כושר, דיסקוטקים. ובלב האוירה הנאת כשוונה
בין המוחים צומחת לה אהבה טהורה
והשוטה נטולת כל סמן חומרי. מה הרקע
לאהבה זאת?

5. La donna è mobile מתוך ריגולטו 180-209
של ורדי.

6. שיחה 210-221

האישה היא הפכפכה.

La donna è mobile האישה היא הפכפכה
qual piuma al vento כנוצה ברוח
muta d'accento משנה מדיר
e di pensiero. את דעתה.
Sempre un amabile מראה של ידידות,
leggiardo viso, חן וקסם,
in pianto, in riso, צחוק ודמע
è menzognero. אך הכל מזויף.

בימים ההם זאת התה המסקנה
אלי מהמין הנשי. שמתי אכנבות. בפסח
נסעתי עם עלמה חן לסוף שבוע בטבריה
שהפתיק בגלל מינגה ההפכפך במריבה גדולה.
אך לו הכל היה שחור. היה גם קצת סוכר
בלענה. והיו אי אילו שכנות שהנעימו את
לילותי.

pause 222-273

7. סוכר של שאול צירלין pause

8. שיחה 274-279

חזרתי לתל-אביב וממעמקי ואושי התפללתי
שאמצא אישה שתהיה שונה מכל אלה שהכרתי
האישה שאותה אמחתן תהיה רכה ועדינה,
תלבש קטיפה ותרים ממי קולון, בשערה

pause 280-309
9. The girl that I marry שיר אלוף.
pause 310-321
10. שירה
פסח הגיע מוקדם השבוע, תוך הזדמנות, ושלש
ישנם לוחמים מנגן בגיטרה שלמה השיקה ואשקף
הנשים מנגן בגיטרה בהפסקות בעוד מלווה, שנקף
עמם הקלט בהקסקולות בעוד מלווה ובלתה
ג'וליה את מהקלט הלוחמים, בפשטות במסיבה
בחופה הזמן סיבי בין פסח לזמן הלוחמים
ובעוד הית שלהבה מאבק שלבי, כי בפלחים
הקונצרט שלפניהם בחוץ על הים בשעה מאוד
לקשר של מאוד ובקלטה הקלטה הזה.
ומהמסיבה לגמרי בבגדים, נעלי, הים, ים ובשקיה
הרגשות. ומזמן אחרי הזמן תגרת לפסוקים
בלבדים ואני שמח לגלי שלבי.
11. מחרוזת 322-365 אקדמי מס' 27/4/69
12. מחרוזת 366-388 רמי' מס' 31/5/69
13. ~~They say that falling in love~~ אי אלוף
14. Noches Noches 388-421 בים בזמן בעוד
15. מחרוזת 422-454 אקדמי מס' 31/5/69
16. They say that falling in love אי אלוף 456-506
17. מחרוזת 507-542 רמי' מס' 31/5/69
18. שירה 543-(547) (בעמ' 2-1)
Domenico Modugno Dio come ti amo
76-85 אלגי הים, כאשר אני אוהבת אותך. ~~אלגי~~ אלגי אוהב
הנה ~~אלגי~~ אלגי כה קרוב לנשיך ~~אלגי~~ אלגי שמאיר
בזמן ברוח ~~אלגי~~ ~~אלגי~~ ~~אלגי~~

[illegible]

[illegible]

[illegible]

- ג -

קלטת II 333

1-32 29. שימה

התחתנו ב 19 לאוגוסט 69

~~מודשים מאוחר מר התחתנו~~ מיד

אחרי החתונה נסענו לירח דבש בטלאן ערנד

יהלום בטנריה. שני הדלפונים התליטו שאם

אין דירה ואין כסף, לפחות נהנה מהחיים.

מאז ועד היום יש לי רגש חם לנתניה,

שם עברנו את המסלול הרוטיני של

זוגות טרים - שמש - ים - אוכל - מיטה - שיחות

מלא אלכל - ריקודים - הזוגות ומוזר מלילה.

אלה היו ימי העלומים חסרי הדאגות

אלו ישובו עוד לעולם.

Lorsque l'on tient entre ses mains cette richesse. Avoir vingt ans des lendemains pleins de promesses. Quand l'amour sur nous cependre pour nous offrir ses nuits blanches. Lorsque l'on voit loin devant soi rire la vie. Bonder d'espoir, riche de joie et de folie, il faut boire jusqu'à ivresse, sa jeunesse.

כאשר מחזיקים בידים אוצר זה -

להיות בני עשרים, עם עתיד מלא תקווה.

כאשר האהבה רוכנת עלינו

כדי להציע לנו את לילותיה הלבנים.

כאשר רואים הרחק מקדימה את החיים שוחקים,

מלאי תקווה, עתירי אושר ושיגעון,

חובה עלינו לשתות לשוכרה את יין העלומים.

Yves Montand, Sa jeunesse. 30 33 - 112

31. שיחה 113-134

האוניברסיטה העברית בירושלים. מספר שבועות
לאחר ראש הממשלה אולי שמתכוונים כעת
על-אבבה להקים לעניות בתי-דין מחוזיים
מחדש. אולי לבנות שוב בתי-דין שהוקמו לידי
תקופה אחת ונסגרו שוב לאחר שהתקבה
מכוונה ואם נזכור שבתי הדין לענייני
ביטוח לאומי כבר אז פעלו. אלו מסבירים
להחלטין, שם טוב יהיה לנו לדבר על
הדברים שהחליטו בהם... בעניין
מאוד שהדבר בלחצה משפיע להחיש את
הטיפול ומהיר מתגובה שמדובר
בדברים, בתביעות אלו נדחים בדיוק אלה
שאנו שבים לדיון השיפוטי על תדר ואלו
בדרך שגרתו הדברים. נשמעו שיקולים חשובים
אלה הנוגעים לדברים אלו יקבו שלא נוכל שלא הנשמה
ולא נוכל שלא נוכל שלא נוכל של

-8-

(בסוף קלטים ט' ווואן) Joan Baez. We shall overcome. 34 235-280

שיחה. 35 281-295

אף ~~בלב~~ שנת 1970 היתה שנה קשה בכל
המובנים. לא רק תיסכולי דיור, גם מבוי סתום
במקום הלמודה והחלטה נועזת להחליף אמו.
גם האופוריה של הימים הראשונים בחיי
הנישואין כבר לא מה שהיתה ומתחילות מרבה
על שטויות.

Anything you can do I can do better
I can do anything better than you.
No you can't, yes I can, No you can't, yes I can.
Anything you can be I can be greater
Sooner or later I'm greater than you.
No you're not, yes I am, No you're not, yes I am.

כל מה שאתה יכול לעשות, אני יכולה לעשות
טוב יותר. אני יכולה לעשות כל דבר טוב יותר ממך.
לא אינך יכול, כן אני יכול.
כל מה שאתה יכולה להיות, אני יכול להיות יותר ממך,
במוקדם ובמאוחר ~~אני~~ ~~יכול~~ אהיה יותר מוצלחת ממך
לא אינך כזה, כן אני כזה.

Anything you can do. 36 286-337 אני אוקלי.

שיחה. 37 338-352

מהר מאוד אנחנו מגיעים למסקנה ששקנה
לא יכול להימשך. לשנינו אוכי חדק, שנינו
מוצלחים ואף אחד לא מוכן לוותר לשני.
ומשוויון הכוחות צומחת אהבה מסוג חדש,
אהבה של שיוויון, של תאומים. סוף סוף
אם תאומה ואילו אני נולדתי בעגל תאומים
ומכיוון שאף אחד לא יכול לקבור על השני

נצמח ביחד זה לצד זה.

Han nacido en mi rancho dos arbolitos,
Dos arbolitos que parecen gemelos.
Nunca están separados uno del otro,
Y con sus mismas ramas se hacen caricias,
Como si fueran novios que se quisieran.

בחוותי נולדו שני אילנות, שני אילנות הדומים לתאומים.
לעולם אינם נפרדים ועם ענפיהם מלטפים הם זה אמנה,
כאילו היו צוע נשוי ומאוהב.

Linda Ronstadt. Dos Arbolitos. 37 353-380
39 381-398. שיחה

היה ביקשה למלוא משרה מדשה שתיה
עם מעצונת ועם עם הכנסה טובה. במסגרת חיפושי
הגעתי לאחד הקונצרנים הגדולים והראיון עם המנהל,
שהתי אמור להיות עוברת נהל בנו הלשון:

- שלום, מה שמך?
- יעקב קורי
- זה השם המקורי?
- כן ההמלט
- אהה, מה עשה אביך?
- הוא סנסיונר.
- מה הוא עשה לפני שפרש לגימלאות?
- היה מנהל משפוזנות במפרת ביטוח.
- אהה! נולדת בארץ?
- לא, נולדתי בחו"ל.
- איפה נולדת?
- במצרים.
- במצרים? היכרתי שם משפחה רוזנשטרן,
גילדנשטרן ורוזנקרנץ, אתה קרוב שלהם?

- לא, אני קרוב של משפחת פנקן, בוסקילה וסיקורל.
- אהה! איפה אתה גר?
- פתל אביב.
- איפה גרים הורים?
- בחיפה.
- על הכסמל?
- לא, ברחי הרצל.
- אהה! באינה בית ספר לחדר בחיפה - בריאלי?
- לא, בגמנסיה ביאליק, שבעוד חמש עשרה שנה תהפוך לבית קפה בגר ואחנת מוניות!
- מה אני אעשה אתך! אתה לפחות מכיר מישהו מעוב אחד?!
- כן, אני שכן של שלמה ארצי...

בחינת הקבלה ללהקת הנמ"ל, הנשש החיור. 40 399-474, 475-484 וי

שיחה

דרך אגב אמו מנהל לקח למשרה נאם אם בנו של שר אוצר אלמוני והבן התגלה כמוכשר מאוד ועד היום עובד בקונצרן. מה שמוכיח שאין צדק בעולם ואתה יכול להיות עם קשרים ובכל זאת להיות מוכשר. אך מצאתי עמוצה לו פחות טובה ואחרי כמה חודשים קרה לנו דבר ניפלא. רותי נכנסה להריון ויוסי יצא אל הדרך. אל תמהר, יוסי, אין לנו עד דירה, אין לנו חדר בשבילך, אנחנו בקושים גומרים את החודש. אבל אנחנו כבר אוהבים אמך מאוד ונעשה הכל שכל מה שלא היה לנו - יהיה לך. ~~אבל~~ אך למה אתה ממהמה, נכון שאתה רוקם לעצמך עתיד, אבל למה זה לקח לך 11 חודש, אתה רוצה לצאת כבר עם 4.5 קיץ כמו יוד בן חודש?

485-534 42. אל תמהר, רוטה. סוגל ברחמים.

535-543 43. שיחה

ויוסי נולד ב 16.2.71 בבי"ח תל השומר. ילד מקסים, יפה, גדול, בן בכור לאיה קורי ופוסליקר. ולפרית באו כולם - הסבים והסבתות לשני הצדדים, הדודים והדודות, המכרים. ירד גשם גלעפות וכולם הצטופפו באולם הבריתות, בבית החולים. ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ גם בחדר השינה שלנו. הטיפה תפשה את כל החדר אך מצאנו עוד קצת מקום למיטת התינוק. וכשט-לנו ברחוב דיזנגוף ולא שפת הים עם התינוק היפה בעולם, לא היה נוגע גאה ומאוזר מאיתנו.

544-585 44. הקלטות יוסי. 1.11. 1 בבוקר

1-11 45. שיחה

אומרים שכל תינוק מביא אם המגל שלו ואכן במאמצים ליאלי"ם הצ"ח"נו לקנות דירה יד שניה במצב נורא, אך בגבעת"ם, בשכונת יוקרה ועם פוטנציאל טוב. ואכן הפכנו אותה תוך זמן קצר לארמון. הגענו לשנות הולנחלה. אך, אינו מין שלווה.

80-12 46. שלווה, ע-ב שירי הלהקה.

91-81 47. שיחה

כמה כבר אפשה לשפת בשקל בבית. אורח ההרפתקאות שרתה עלי ויצאתי למסעות לארצות רחוקות באהרקה - גאנה, ניקריה, סנגל, קניה, מוזמביק, חוף השנהב ומה לא. לפורי גם היה הלק, בבת אחת נזרקתי כמה מאות שנה אחורנית אל עוני ובערות נורא"ם, שנאתי כל כגע, התגעגעתי הביתה במשך כל ששת השבועות הארוכים של המסע וכשחזרתי האהבה פרחה כבי אלא פרחה מעולם.

P2-121 48. האמיות Xamasukiy. מקלט קטן בקצה
הימני מחת לרמקול.

1128-140 49. שיחה

Sitzfleisch הרבה לא היה לי ואמרי מכל ארוך
לאירופה ושהם קצרה במחברה הסתדרותית
קיבלנו המלטה מכסלת לקבל עבודה במחברה
עתירה מדע במיפה, לסתוח בחם מדשים, להתנתק
סוכית מהל אביב וכל מה שהיא מ־צנת ולשוב
למקורם - לאיפה, לאמה סביבה ולאותם חברים
אותם ~~אנו מרגישים~~ יש לנו שפה משמחת.
קנינו ~~בית~~ דירה על הכשמל בת ארבעה חדרים
ומיד אמר כך, לפי הסתגם משנה מקום, משנה מגל,
נולד לנו בננו השני אמיר ב 11.7.74. ~~הוא~~
~~כבר נולד~~ הלידה היתה הנהריה ולמגלנו ילדו
אותק רק ילדות ערבים, כי אחרת הינו מוסדים
כי התינוק נהוה התלחלים ותכול הענים הוא
מאופרה אחרת. אמיר היה בראשית שנמיו
טיפה טיפה שובב, אך מאז הפך להיות ילד טוב
ריאלי, בפנתרן דקול, מבקר סרטים שנין ~~ד~~ ונזיק מקסים שבנלם אוהדים.

141-161 סד. הקלטת אמיר. קלטת 63 צד A 70

~~175-185~~ 162-173 ה. שיחה

באמן שנים ~~הרבה~~ הגיעה המשפחה לשיא פרוחתה.
נוון צעיר עם שני ילדים מקסימים בדירה מסוארת על
הכרמל עם עבודה טובה לשנינו, רכב חברה, אין
חובה של ממש ... אומנם עבודה קשה מאוד אך הרגשה
של חלוצים, של הגשמת חזון, עבודה המסלל בחנות
הטכנולוגיה המספק את מוצרתו למערכת הביטחון ולינוא,
הוראה בבית ספר, המשקם נוער בעיתי, הילדים בריאלי
~~[illegible]~~
מוכרים ערכים בסיטונות. אך אנו ~~[illegible]~~ נהדרת!
אנו אומנם עוד נוסע לחו"ל אך משוכנע שאין כמו הארץ שלנו.

-13-

174-222

(52) אלים לך אחל נהדרת, יהודם נאון, אקלוט.

(52 א' ב') בעמ' 1 ב'

(53) שיחה

380-393

~~[illegible]~~

לרקל נסיעה [illegible] ~~[illegible]~~ לראות בערבים הלגנה ממיטב הקלאסיקה,

המוזאות המודרנית ומחנות הנמר. כך ראיתי עשרות

רבות של הלגנה, ביקרתי בכל רחבי ארצות הברית

ומאוחר ימר גם אירופה ושילמתי עבודה מאוד

מאומצת עם בילו־ם מאומצים לא פחות. מה כבר ידוע

רע כאשר נהנים מכל היתרונות של הארץ-מחשורשים,

הש"כם, החינוך הנפלא, החברים הטובים, הקרקים והנוף

כשבמקביל סוכנים את התרבות האירופאית בכל

הדרה, בתיאטראות של ניו יורק, מיניאפוליס, לוס אנגלס,

פאריס אל לונדון, אך כל ההתלהבות ו standing ovations

ב Lincoln Center לא יפיו להתלהבות האדירה

שסחפה אותנו בערב ניו יורקי מסוים כשלהבתה

הוכיעה להקת נגנים בני שמונים שהפיקו צלילים

אלוהים שגם צלירים מהם בעשרות שנים

לא מסוגלים להפיק.

~~When the paints~~ Panama, Preservation Hall. 54 394-497

55 498-502 שיחה

ובאמצע הקונצרט, הטרגדיה הראשונה בחינו

המשמחים. באבא הארוכה הולכת לעולמה בשיבה

טובה, בגיל +90, אך בשיאה של מחלה קשה

ותחושת אי סכול בגלל בעיה משפחה. באבא הארוכה

שכולנו אהבנוה והיא אהבה את כולנו ובעיקר את

הילדים, הלכה מאיתנו, אך משם מימך נשארבנו,

כי כולנו רוקמה אנושית אחת חיה.

543 505 לב. רוקמה אנושית אחת, חווה אלברשטין.

14

-15-

ופלשין העם - campé, אך מי אני אלו לקום מן ארצי
בלילה הסדר שאמרתי כך כוסלת ? המלכות אלו
בגאת אדה תיראתי והנעמתי להם את הערב
בפיתגמים של קונפוציוס בסינית מנקרינית למהדרין
הרבה הם לא הבינו אך גם היה כלכך מלחיך
שהם סלחו לי על אי השתיה ולבסוף אף קיבלו
את המונה ברוחות הגבוהה בימה שהתם אירעת
לחברה. כפי שאמרו מנ"ל - Dze Dze Bu Yen
Yen Dze Bu Dze ...

~~61. בי מוסיקה ויסנית, קלילת~~

~~62. שיחה~~

141-94 62. סרונגיה עושה לי טוב, מתי כסף

161-142 63. שיחה

מה אומר ואפלוג בשבחיך, רמי, את האיזה
הנואלמת, ~~[illegible]~~ יפה, טובת לב, נעימת מגג,
לידי בסלון וכו', סרונגיה עושה לך טוב ולכן את
עושה את גם פעמים ביום ומכניסה לתיסרול
עמוך את כל מברמיך. אני מרור אפילו אחת
שבאה לבקר ~~[illegible]~~ אמנו רק בפסח, כי רק אז
אין לה רגשי נחיתות ~~[illegible]~~ כלפיך. אך מעל לכל, את
אימא ונהדרת. הילדים הם בבת עיניך וזם אם את
דוגלת עליהם לאיתים גם רק בשבול שיתנו ומרטוב.
יגהרו ימר, ויעזרו ימר.

Oi wie glicklech und reich
ist der Mentsch was hot
Asa sheine Matone
Geshenkt vun Got
Nor a Nahrditschke
yidishe Mame, Mame, Mame Mein!

הו, כמה מאוזרים אתם, ילדיהם של באבא, סאני, הולה אורמי,
שקיבלתם ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ מתנה כה יפה מאלוהים,
אימא שמשתגעת עליכם, אימא יהודיה, אימא שלנו.
64 162-227 . א' ידיעי מאמר, יפה ירקוני, תקלט.
65 228-243 . שיחה

רק מגרעת קטנטנה יש לך רמי, אם לא כל כך
אוהבת לטיל באוטו וקל ומומר בחדל. עוד
נסורה לנו האודיסיאה ~~[illegible]~~ לסקנדינביה ולשון
אירופה ב 1978, עם שני הדרדקים ובלקבמים
המסע לארה"ב, בו בילינו שבועים נפלאים
בקליפורניה בקנים ממול למול, כלמה פתח
לא רעה אם כי המטוס כמעט התרסק בנחיתה
ורודוס יכלה להיות כסדר אם הייונים לא היו
מנגנים ~~[illegible]~~ בקול כל כך רם, אך השיא, השיא
היה בנסיעה לאיטליה, שם שדדו אמנו שני
רושלים על אוסנוע, מלכו לך את הרוק והשאירו
אמנו בלי דרכונים, כסטיסים ותעודה. למחרת
~~[illegible]~~ נסענו לקפרי ובילינו יום שלם באוטובוס
בשול השכיל ~~[illegible]~~ דקוד"ם במערה הכמולה.
~~[illegible]~~ אוי גמלה המלכה הרת גורל בלי דק: Capri, c'est fini
66 244-281 . Capri c'est fini, בקסלה הכסולה אל שנמסטו.
67 282-303 . שיחה

אנחנו אנשים ~~[illegible]~~ צנועים, לא מחפשים כמרות
בעתון. במהלך הקריירה של יכולתי לא כלם להתרגין,
~~[illegible]~~ לכתוב מאמרים ולעשה קשרים. כל קשר שעשיתי
היה בכורח הנסיבות מטעם הלגודה, ברחתי מאוזרות
ערב וממסיבות קוקטיל, בעוד רוב המנפלים מסביבי
מושכים שלהיות מנהל נה בעם להוסיע בקוקטילים
ושיבתבו שהמחברה נה אמה. אך ~~[illegible]~~ כבר שאני

-17-

לא אוהב לפתבלט, אני מודה ומתוודה על מטא אחד
אלו יכולתי לעמוד בהניו והוא - לפתרא"ן על התרגמות
עצמי המחבים ב'ישראל בשפת אמו ובאמת בעדיבות
מתן מיקרו מחזה ומוגשת מכתבתו כמתנה לנשיא המדינה ומחה שפת אימי
68 304-353 . ראיון בלוזינו קסטה 98 . ב'ישראל.
69 354-364 . שיחה

הנמן עובר, אנחנו לא מרגישים וכפר יש לנו ילד
גדול. יוסי בן 13. נה הקטן נהיה גדול,
קומת קומת אמר, הלא לחמרים אחרים אלמיד
מצטין, עלם חמודה. הקשרים שלנו עם בית
הכנסת האורתודכסי לא אי אי אי, הרבורמים
נה קצת מוגנים לגלם הסבים, אנ מתפשרים
על הקונסרבטיבים, יושבים גברים ונשים
לצד נה, אוירה מכובדת, המרגשת גדולה...
אם ~~[illegible]~~ מנהלת אם כל המקום עם הרבוה
הקלריקלית וכשאני מוכיע ביום הדר מצווה
לכתבינה בבית הכנסת מביע הרבה הליאה, כי הוא
365-387 ח"ה משוכנע שאין ליל אבא.
71-78 רגב עמוד
70 . יוסי . בר מצווה . קלטת 106 ב'.
79 . שיחה
קסטה III 633 1-27
~~[illegible]~~ ביום המולדת שלי, ה 84/6/5 ואני
בן 40 פונה אלי עניה ושואל אם אנו
מעוניינים לבנות ילה יחד איתו בדניה. שכחתי
לדין שבינתים נעשיתי סמנכ"ל והצלחנו ~~[illegible]~~ לא הקדולה
על ידי ניהול נכון, אם רוחים החברה למימדיה
ובעקבמיה עלה מאיר המניה שלנו ביתר מכ' עשרה
אנו יכולים סוף סוף להרשם לגמנו ~~[illegible]~~ לבנות
בית נאה ואנו נכנסים להרפתקה המבובכת ביתר
אך ~~המהנה~~ המלאכה ביתר מעזנו. מעלם לא ~~[illegible]~~ קיבלנו כל כך
הדבה המלטלה בנמן כה קצר ומה שחאמה

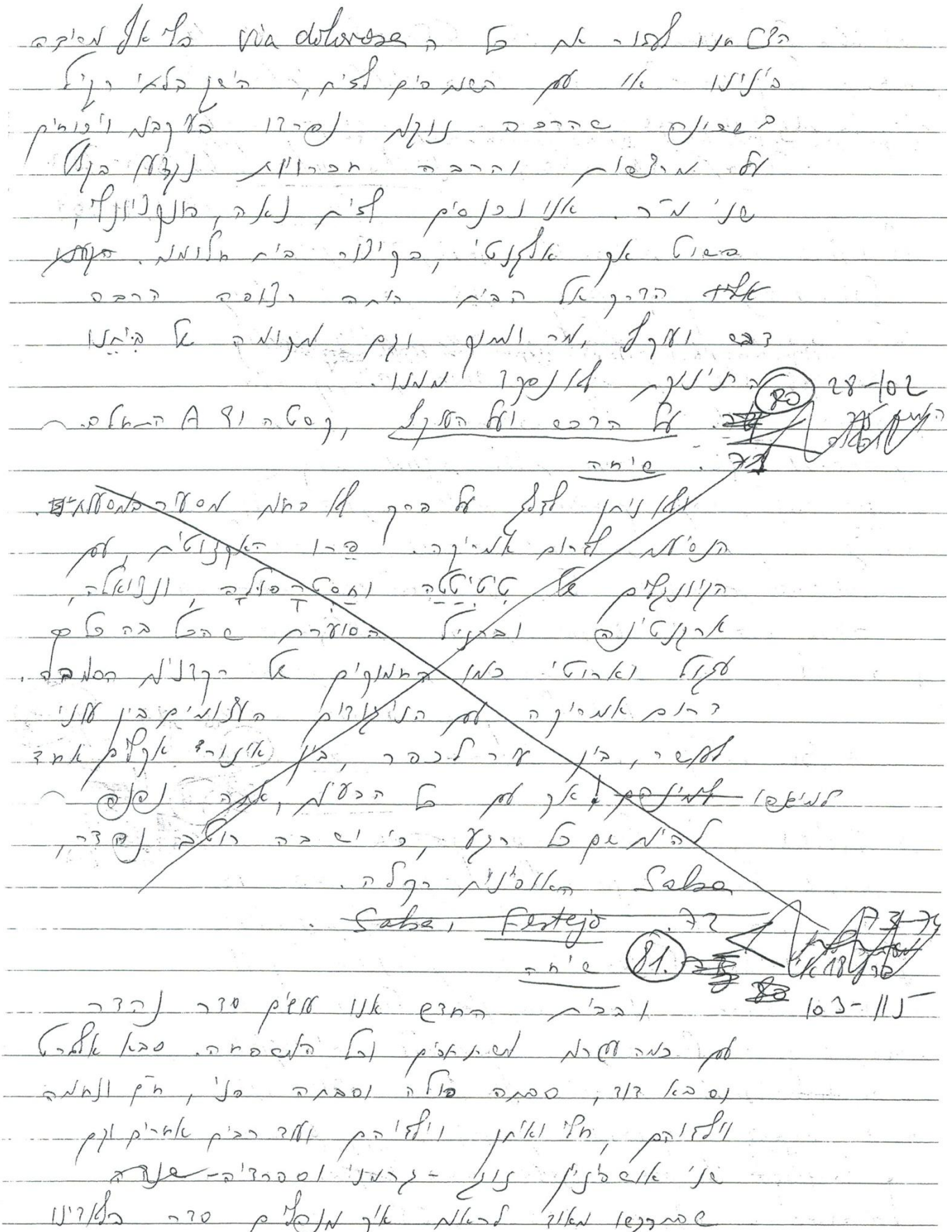

18 א'

הקלטת III 503

71 388-394 שיחה

אמיר כנסור עדר כמה מהספרים בחיו ולאחר עדן
השובבות, הגיע עדן הקל־דרמן, כאשר שם בכים
הקטן אם הסמוכה הקרול בטיב נגיעתו ובמנירות
הגילות. ~~ועם מלוא עדן הקע עדן בקורת~~
בבקורת סרטים. לאחר צפיה בכמה מאות סרטים אנו
צופים לשמוע הרצאה סדורה על סרטי הענים
שמיטב המבקרים היו למים להקיע לרמתה.

72 395-456 הקלטת משפחה, ט"פ A, 151 ו' ← אמריקאי

73 457-461 שיחה

שירלי גולה והספר לעלמה יפת תואר, מופלה
מתשקירים רשים בהנגמה בית הספר. אלמידה מצטינת,
אקמעל לכל מקובלת בחברה. כל הבנות ולפחות
בן אחד כרוכים אחריה. והנה אנו שומעים
קטע נדיר של ערכת סדר אליפולת בקרב חברתה
הספרתו ושומעו ורואו כמה הדבר מסובך.

74 462-508 הקלטת משפחה, ט"פ A, 151 ו' ← (אמריקאי)

75 509-512 שיחה

צריך להתאמץ הרבה בשביל לגנוא קטע
אחר רמי, אם אמיר עסוקה בלשפו ואין שעתך
פנויה להנצחת הפים משפחתים קטנים. אבל
בכל נאם הצלחתי לגנוא קטע נדיר בו אם מתיחסת
לכל הנגנו, תוך כדי סקירה של פועלך בשטח הקרירה
הלימודים והבית.

76 513-544 הקלטת משפחה, ט"פ B. 114 ו'

77 545-550 שיחה

ולא ניתן לדלך על פרק לא פחות מעשר בלסעת-
הנסיעה לדרום אמריקה, פרו הקנוטית, עם
הקיונקלים של טיטיטטה ומסטרפוטה, ונצואלה,

ארגנטינה וברגיל הסוערת, שהכל בה כל כך עגול
וארוטי כמו המתוקים אל רקדנים הסמבה.
דרום אמריקה עם הניגודים הגלומים בין עוני לאדר,
בין עד לכפר, בין אינוד אקלים אחד למיזנתו!
אך עם כל הבעיה, אתה נהנה להימשם כל רגע,
כי יש בה רוטב נהדר, Saba האורינים רקלה.

Saba, Festejo. 78 551 – 579 סוגרקל
78 א. רמי, שרה, בית יעקב מס 580 עד המוגן 591
בקלטת II בד 4
221-234 52 א' שיחה

L'Aiglon, בן הנשר, כנו אל נפוליאון שוכב
על ערש דווי והולך למות בדמי ימיו. מסביבו
נאסרת כל הנשים שליוו ~~את ב~~ אותו בחיו, כולן
מגלה לו שאהבו אותו והוידוי הרך בימה הוא
אל אמו – הקיסרית, ~~שחטפה אותו מצרפת~~
~~לאוסטריה עם מפלתו אל אביו ב 1814 שנפשה~~
היתה מצויה בין נאמנמה לאביה-קיסר אוסטריה,
לבנה – יורש העצר ברוטנציה אל קיסר צרפת.
הוא גוסס, ובקשתו האחרונה ~~שיתאחרו אם~~
היא שיקריאו בפניו אם ~~אחד~~ חיאור אחד הפרקים המפוארים
בימר אל הקיסרות הצרפתית בשיא זוהרה. אדמוין
רוסטן ~~מעתיר בנו~~ באחד ~~הפרקים~~ בשאים הד ~~המעטרים~~
הנפלאים בימר אל המתנאות הגלומים.
235-379 52 ב'. L'Aiglon. קסטה 21 B, 121-344.

שהיא סברדית עתיקה ובדיש, שלכמעט דיקלבבין.
מי אלו ראה את שמחת הסדר בבית המדש
לא ראה שמחה מימיו, מה שעוד הוא יכול לחנור
ולראות אותה בקלטת ויריאו.

82 116-186 סדר פסח, ט"ס 63 A התחלה.

83 187-201 שיחה

~~[illegible]~~ ובעזרה הרוחים ~~[illegible]~~
מלשיכים עלילות, טיסת בקונקורד הוסכת להיות
אינדיה, לינה בהילטון ובשרתון ב 150 $
ללילה, הרבה שכר, הרבה הטבה,
האוירה טובה, המוטיבציה גואה, העובדים
מרוצים, הכל הולך יפה, אין למה לדאוג.
מגיסים 19M $ בארץ ובארה"ב 14M $.
עושים ~~[illegible]~~ Road Show, ~~[illegible]~~ כשמולכים על
פני אלוש ערים ביום, טסים במחלקה ראשונה,
מתאפנים ~~[illegible]~~ ב מלון Beverley Hills, ~~[illegible]~~ סועדים במסעדה
אורנאית בשולחן סמוך ל Pamela ובכלל
Puttin' on the Ritz, אז מתרגים מופשי - להתלבש
ל Ritz, אך גם להלמיד פנים, להציג, להשמיע
ולהתרברב. ודרך אגב אירוינג ברלין כתב את
השיר שלו ב 1929.

84 202-242 Puttin on the Ritz

85 243-261 שיחה

מכוון שאנו מתקרבים לימינו אלה ודנים בנגלו
רגיש ומכוון שפטור בלו כלום אי אפשר אחרת
לא תובן העלילה, נעזור לשפה אלגורית. נסכר על
אין קירקס של עדים שבא לעירה ובלא הקרקס
הלמידו אוהל, סיפרו שיש בו סוד. אנשים מיכו שלה
בתור כולם רצו לראות והסוד לא התגלה אלא

אחרים שנים רבות, באוהל הגדול ישב בדיון וכל מי שנכנס
לאוהל חטף סתירה אדירה בפנים והוא ברח מהר
ולא סיפר דבר לאחרים, לא יאמינו לי לא יאנינו לי,
חשב מי שחטף. הם לא הנהירו אמי, אני למה לי
להנהיר אמת ערשיו? והבריון ממשיך לפגוע
אבל איש לא מתלונן והלב נשבר בפנים לראות
בין המחכים בתור אם כל הילדים ואי אפשר
לצעוק להם ירגע, אי אפשר לעלות בעדם,
הם שומעים רק אם עלמם, אף אחד לא לומד מאף אחד,
אנשים מלמדים אם עלמם. והקרקס ממשיך
לנסוע והבריון ממשיך לפגוע, למה נגנרתי בו
היום, אני פשוט לא מבין.

86 262-309 קרקס, חווה אלברשטין.

87 310-320 שיחה

E pur si muove, ובכל זאת דיברתי והנהרתי.
קמתי ועצבתי ומשעשתי זאת ביה עלי לשלם
את המחיר והמחיר היה כבד, ~~להתחיל~~
~~הכל מחדש~~, ~~לא~~ לנצוש משרה מעולה,
עם משפורת אגדית, עם בטחון סוציאלי, פשיא
ההצלחה, עם עובדים מסורים והכל בשביל מה-
על ויכוח עקרוני, על דרך, עבור אנשים שלא מעריכים
את הצעד שאמה נוקט ~~מה שאמה עושה~~ ולא סולחים לך שהראית להם
את הדרך. אך מרגע שעשית זאת עליך לדעת
להמשיך ולחיך, כשהטוב בימה כבר חלף לשמוך
על הכבוד הטלמי אלך ולעזוב מבלי ~~להבל אחורה~~ להנוד עסוק.
אל מול הגורל צשיך לצעוד בבטחה ולהאמין
ששלחי מיצווה לא ניגוקים.

80 321-358 Il faut savoir, שרל אזנבור.

89 שיחה
359-374 ע

וכמו ~~[illegible]~~ לכני עשרים שנה, כאשר
בשיא הינוש נמצאה הדרך, כך גם הסעם. בשאבתי
סעם מעשיה הביטחונית אמר לי סעם מאן דהוא
שאת פרס בטחון ישראל צריך לסעניך לשרל דהקול,
כי אלמלי האמברגו שלו לא כתה מניעה מעשיה
הבטחונית למימדים האדירים שלה היום. באמו
מטבע-אם הינו נוכים בהקרלה לנוגמ הצעירים
לכני עשרים שנה אולי הינו עדין מקועם בדירה
צפופה במטחוו עשן מרידינג דיו. וגם היום-
עלם הענבה הלי כל ביטחון, בלי כל קרש
הצלה, הכרימה אמתנו ~~[illegible]~~ לנקוט עיונמה, מושיה,
והעזה ולטעום עד לשוכרה את טעם הגלמאמ.
האמברגו הכרים אמתנו לפרוש לאופקים חדשים,
להכיר מכרמת מבשמת, אירגונים אחרים, כעולמת
בינלאומית ולהקיע לעמדה, הרגשה וסיפוק שלו
ידענו כמנמם. היתה גו הרגשה כמו לצאת
ממבוך משוך אל אורגדול, כאילו אבן
כבדה ~~[illegible]~~ נגולה מהלב, כאילו כל העולם
מחיך אליך פתאום.

375-406 ט 8 חיורים. חווה אלמרשטין. מקליט.
407-414 ל 9 שיחה

והנה אנו מגיעים לימינו אלה. חלפו לברו
עשרים שנה כמו בחלום ואני שואל את עלמי
מה הסוד לנישואים מוצלחים, למה הצלחנו עד
עכשיו במקום שכה רבים נכשלו ויש לי לפך
שלוש משובמ. קודם כל פירגון הדדי. אם אומרת לי
שאני הכי מוצלחי, מאד נוסכת בי ביטחון, מינוקים
הרגשה טובה ואני מומך בך בכל נאדי, מפרגן לך

רוצה שיהיה לך טוב, שתעבדי כמה קשה, שתגיע
למינוי עצמי.

Anything goes, You're the top. ~~86~~ 92 415-456
שיחה. ~~87~~ 93 457-460

אך לו כמה מעוה, זו ידידה, מעבר לאהבה,
מעבר לחשק, מעבר לשיקולים החומרים ואסילו לנקיון
הבית, עומדת ידידה אמיצה מן עשרים שנה,
כאילו שנינו קורצנו מחומר אחד, כמו שני
אחים תאומים, חושבים ביחד, כועלים ביחד,
~~עוד אחד, נשמה אחת~~ חם ביחד.

Anything goes Friendship. ~~88~~ 94 461-488
שיחה. ~~89~~ 95 489-495

אך עם כיעון וידידה אשר להתדרר עם
עם ידיד טוב, משכילים עד לאלשיך לסתחתן.
דרוש אם כן מלט, דבק, נוסחה כימית שתעשה
אמנו עוד אחד, נשמה אחת. ופה יש קסם -
I get a kick out of you, אין לי משיכה, סימפטיה,
וכימיה לשמכניה, סמים או אסילו לנשים אחרת,
אקיש בהמלט ~~בנ~~ כימיה בינינו, ~~שכאשר אנו~~
~~מתראים~~ ~~ובכל~~ כעם שאנו מתראים, ~~יחד~~ כורצה מחדש
ונותנת לנו את הכוח להמשיך ולחיות ביחד עוד
שנים רבות.

Anything goes. I get a kick out of you. ~~90~~ 96 496-516
שיחה. ~~91~~ 97 517-521

שאלו אמי לאינו מקופה. בת' ה"ת רוצה לחזור
ולשיבמי לשום מקופה. אני נהנה מכל רגע, מודה
לחם שנתנו לי כל כך רבה, ~~לעינים שאיפשרו לי~~
~~להבחין בין שחור לאפן, לראות את הכוכבים בשמים~~
~~ולהתבונן בך. עלינו להודות לחם שנתנו לנו כל~~

בהריה / 3.5.69

לקורי שלי ...

לגלות לך סוד? כבר התכסיתי בשמיכה, כבר עצמתי
את עיני, כבר התכוננתי לישון ולא יכלתי.
השעה כמעט אחת עשרה רחל השובבה עדין לא חזרה הביתה
וכאן בנהריה שקט ... שקט ... שקט ...
מאש דומיה המעוררת אותך לכתוב. ואם יש לך
אל מי לכתוב הרי זה נפלא.
מצלי שיש לי אותך זאת הרגשה נפלאה לכתוב אליך
נפרדתי ממך רק לפני שעתיים ונדמה לי שישלי
כל כך הרבה דברים לספר לך. והדבר החשוב ביותר הוא שעצוב
לי מאד עכשו, פשוט עצוב לי להפרד ממך כל יום שבת
זה צריך להגיד לך הרבה קורי.
אתה האדם הקרוב לי ביותר בתקופה זו. מעולם לא חשבתי
על חבר כשם שאני חושבת עליך, לא מצאתי בך כל
דופי. אתה נחמד, ומשכיל ואוהב יש בך את כל התכונות
שבחורה מחפשת אך מצד שני יש בך גם משהו מרתיע
ואינני יודעת מה.
יתכן זאת בהשפעת הסיפורים ששמעתי עליך, וסתם
רכילות מאנשים וכמו כן לפעמים הערות משלך

2.

ג'

יותר אני את החיים... אולי אני יכול לעבוד על היד שלא אכתוב
כמעט כלל, רק ברגעים כאלה אני חושב שאני אתרכז
ולמשפחה כאילו כלום לא קרה.

4.5.69

כמו שאתה רואה אני מתשכח לגמרי את הדברים
שעל הלב. עשה הפרעות הביתה וכבר הספקתי לשכוח על הרגע מה
היה כאשר קבלתי את הכתבה של אלבי אביבה פירו את
העמדה שלהם, ובאמת כתוב יפה מאוד ומנוסח
היטב שם אין אומרים אחרון ואין בזה ובדש אחד שמשפחה
עשויה להשתנות עם השנה עשר בלי שיהיה באוכלוסיה,
אין החתם השתתפות עשרות אחרים. אני מתעלם מהשוואה
שבין השתתפות עשרות אחרים לבין עצמי, ומבין שזה
שאני מרגיש כך עשוי אולי להיות מובן לאחרים
אבל שום שכנוע לא יעזור לי. כך אני מרגיש, ואני
מקווה שלא אשנה את דעתי. הרי התעצבן על
הבחורים ועל חבלנות על כוחות, הרי אני מבין
שכנראה כך עשוי להיות. ובכל זאת אני לא יכול
להשתתף בעשרות אחרים שעשו כן. אני מתעלם מהשוואה
בעיות בשבוע שעה השנה עשר בלילה בשכונה,
עשה הם עזרו אחרים ואחרו ובדרך בא ובדש אחד שמשפחה
האדם שלהם, ובאמת כתוב יפה נתנו לו אוכלוסיה
בעמדו כאשר קבלתי את הכתבה של אלבי אביבה פירו את
לפני שעה הפרעות הביתה וכבר הספקתי לשכוח על הרגע מה
היה כאשר קבלתי את הכתבה של אלבי אביבה פירו את
העמדה שלהם, ובאמת כתוב יפה מאוד ומנוסח
היטב שם אין אומרים אחרון ואין בזה ובדש אחד שמשפחה
עשויה להשתנות עם השנה עשר בלי שיהיה באוכלוסיה,
אין החתם השתתפות עשרות אחרים. אני מתעלם מהשוואה
בעיות בשבוע שעה השנה עשר בלילה בשכונה,
עשה הם עזרו אחרים ואחרו ובדרך בא ובדש אחד שמשפחה
האדם שלהם, ובאמת כתוב יפה נתנו לו אוכלוסיה

4.

אנלפביתית. מאד התוגשתי כאשר קראתי ולכן אני
רוצה שגם אתה תקרא והנה הוידוי:
„יום אחד הייתי עובדת אצל גברת שלי וצלצל הטלפון
הראתי.
אמר: גברת בבית?
אמרתי: לא רק אני בשביל ספונג'ה.
אמר לי האיש בטלפון: תשאירי פתק מאני
אמרתי: איך אשאיר?
אמר: תכתבי שצלצלתי.
אמרתי: לא יודעת לכתוב.
אמר: שם שלי פשוט, יוסי.
פחקתי: גם יוסי לא יודעת. שום דבר לא יודעת, רק
לעשות ספונג'ה ולנקות החלונות.
אמר לי האיש בטלפון: אני אלאד אותך.
אמרתי: איך תלאד?
אמר: תראי. אחר כך אמר: נייר יש לך בבית?
אמרתי: יש
ועפרון?
אמרתי: יש
טוב אמר, תלכי, תביאי. הבאתי.
אמר לי האיש בטלפון: עכשו תעשי בעיפרון קו קטן
אמרתי: כאה קטן?

5

אמר: קטן כמו ראש של גפרור

אמרתי: איך לעשות הקו? בגובה, או בשכיבה או באלכסון.

אמר: תעשי בגובה. עשיתי

אחר כך אמר: תעשי קו קצת יותר גדול, עשיתי

עכשו אמר תעשי עיגול ועוד קו קטן-קטן זה הכל.

אמרתי: זה הכל?

אמר: כן.

טוב. אחרי שסגר אזה שעה באה גברת שלי

אמרתי לה: היה איזה איש בטלפון, שאל בשבילך ונתתי לה

הנייר עם הקוים

סיתכלה אמרה: יוסי

אמרתי: איך ידעת?

אמרה: כתוב

אמרתי: איפה כתוב?

אמרה: כאן בפיתקה

אמרתי: כאן בקוים האולה כתוב יוסי?!

אמרה: כן

יואלה אמרתי. זה אני עשיתי! אני נתבתי בידיים

שלי!...

בסדר, אמרה גברת שלי, אז למה את בוכה?

ולא היתה מבינה....

6.

מרגש כבון? מה דעתך?

טוב אני מקוה שלהפעם כה מספיק אני פשוט צריכה
לכתוב לך יום יום וצריך להשאיר גם דבר מה
למחר ולכן אסיים בזאת שאומר לך שאני
מתגעגעת אליך מאוד מאוד ומצפה בקוצר
רוח ליום ששי

שלך בגעגועים

רוני

נ.ב. מס' הטלפון של בת דודתי בגבעתיים
מליקמן רח' שינקין 13 738743

6.5.69

לקורי שלי.

אות מה שאני מתכוננת לכתוב לך בטח תשמע מחר
בטלפון, אך בכל אופן כדאי לי לכתוב. כי בזמן שאני
כותבת זה כאילו שאני מדברת אליך, כאילו אתה
ושב ליד ומקשיב, כך שאין זה חשוב אם מחר אספר
לך אותם דברים. מה עוד שאתה יודע שאני אוהבת
לתזור על דברים.

היום נורא כעסתי עליך על שלא כלכלת אך נעת אני מבינה
שסתם הייתי נהנה ~~והשיחה הארוכה~~ בשעה שתיים היתה
פיצוי נאות על הקפוח בשעה 12^{00}.

אינן הסתכל כל הזמן על השעון במטבח ונעלן שזה הכל
על חשבון המיסים שלו. הבטלן הזה לא הלך היום לעבודה
ומדבר עוד על נזיל וכדומה...

חזרתי לא מזמן הביתה. קפצתי לחיפה עם אמי וקניתי
לעצמי שמלה מאד יפה (לדעתי!)

מדדתי כל כך הרבה שמלות ולבסוף בחרתי את השמלה
הפשוטה ביותר. ולדאבוננו התברר שהיא אלי היקרה
ביותר. המוכרת אמרה שיש לי טעם לא רע.
אני מקווה שהיא תמצא חן בעיניך. קניתי אותה

רשלי שם שלקח את ספר תורה, ולקח את האפיקומן
שלהם והכניסו אותו לשם כדי שלא יוכלו לאכול
אפיקומן באותו לילה. ויש שם עוד כמה מנהגים
(שלא ידוע מהיכן הם באו) שמשום אחד מהם
הוספו לו עוד כמה עד שלבסוף הגיעו לשלושים
ושבעה. ואני חושב שהמנהג הזה הוא מאוד מגניב.
כמה כאלה שהיו לי בילדות אני זוכר שהיה
מעניין לנסות לנחש מה יהיה המנהג הבא.
ואני חושב שהיה מעניין לשמוע מה ג'ון
חושב על זה כמנהג.

ואני חושב שהיה מעניין לשמוע מה ג'ון חושב על
הרעיון של לקרוא ספרים בחגים. אני חושב שזה
רעיון נחמד מאוד, ואני חושב שג'ון יסכים
איתי. אבל אני חושב שהוא יגיד שהוא לא
מתחבר לרעיון של לקרוא ספרים בחגים.

ואני חושב שג'ון יגיד שהוא לא מתחבר לרעיון
של לקרוא ספרים בחגים, כי הוא חושב שזה
מוזר שאנשים יקראו ספרים שלא קשורים
לחג. ואני חושב שג'ון יגיד שהוא לא מתחבר
לרעיון של לקרוא ספרים בחגים, כי הוא חושב
שזה

שלשלת הכוכבים שאין המשוואות שלה ליניאריות שמשרה
השפעות הדדיות. לכאן לוקח אותנו שאלת שלושת הגופים
הפיזיקה למדה שם שהוא מייצג. לכאורה אתה יכול לחשוב
שהיא מתכוונת לשלושה גופים. אבל לא. הכוונה היא
לשלושה כוחות יסוד בטבע. הכוח החזק, הכוח החלש
והאלקטרומגנטיות. אלה הם שלושת הכוחות שאנו יודעים
שהם קיימים. אין ספק שיש עוד כוחות שאנו לא יודעים
עליהם. אבל אלה הם שלושת הכוחות שאנו יודעים שהם
קיימים.

11.5.69

לקורי שלי!

התעוררתי הבקר מוקדם, רציתי להגיע לנצרת לספר לרחל
עד כמה שאני מאושרת, עד כמה טוב לי.
בכלל ביומיים האחרונים הייתי כה מאושרת אתך שפשוט
הרגשתי כיצד אני טובעת באושר, כיצד הוא עולה
ומציל את כל גופי, את כל נשמתי.
ושמחתי לדעת שזה הדדי.
אני רואה עד כמה אני מאושרת
באמת אני חושבת שאנחנו נוגע מן השמיים
אני חבה לך כל כך הרבה על רגע האושר שאתה מעניק
לי. אתה כל כך חסר לי עכשו, מעולם לא רציתי
בך כל כך כמו ברגע זה. להשעין את ראשי עליך וסתם
לבכות. קורילה אני מחכה כבר לרגע שתהיה כולך שלי
שלא נצטרך להפרד בחדרי מדרגות בנשיקות חטופות, אלא
לרגוע הביתה לאהוב באמת.
ספרתי לחלי שאנחנו נתחתן בתחילת ספטמבר. היא נשקה
אותי וכל כך שמחה. היא אחלה לי להיות יותר מאושרת
ממנה. זה מה שנגע ללבי.

לקורי

10000 0606 6600

(מיליון נשיקות)

(מיליון נשיקות ברצקת מיליונים)

שם הלך, אמר. שלום לא יהיה. ושמעו בעיר ואמרו ואמרו
לאה ... שלום כשלא יהיה שלום אמר שמואל עמו על
ביתו, שלא יהיה אומר אמר שמואל לו הוא לא יהיה
כמה ימים כך? שמואל שמואל כמה
בסדר? לא יהיה. אני אחזור ואומר לכם שלא יהיה
שלום אמר לכן, ואני אומר לכם שלום (לא יהיה?)
שמואל מת, ולא יהיה שלום. אך כי שאול שלח
ויהי שמואל שלח את שלום ואמר לו שלום לא יהיה.
שמואל ואמר, שלום לא יהיה. אך כי שמואל מת
ויהי שלום כשלא יהיה שלום אמר שמואל לו שלום
לא יהיה. אמר שמואל לו שלום לא יהיה. אמר
שמואל לו שלום לא יהיה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בברית עלים

12.5.69

לקורי שלי

אני אוהבת אותך, אני אוהבת אותך, אני אוהבת אותך. אינה ויתו ובבר בתחילת המכתב.
אך קשה לי להתאפק ולכתוב לך זאת בסוף המכתב כי פשוט זאת היא האמת.
אני אוהבת אותך מפני שאתה טוב גם אל אחרים, אתה משרה מבטחונך העצמי גם בטחון על האחרים וזאת נוכחתי לדעת היום

קורי אני מקווה שתבואו אלי לנהריה ביום ששי ~~[illegible]~~ תוכל ללון בביתי כך שתבואו באיזו שעה שתוכל, נדבר עוד על כך בטלפון.
מחר אני אסגש עם הורי בחיפה, ואספר להם עליך. אני כבר בטוחה שהם יהיו מרוצים.
תדבר עם הוריך ביום ששי?
אתמול רוזרתי מהעבודה, (לוחר מכל בלתי אליך) תליתי את תמונתך מעל מיטתי התקלחתי ונכנסתי לאיטה.

היה ויוניות חזרו בשעה אחת עשרה כך ששעתיים בלתי עם עצמי ואתך. אכלתי בחדר ליד תמונתך רדוי לדיין שהתנהגתי מאוד נחמד כל הזמן חייכתי ובאובן שהסכמת עמי בכל... (רק אל תחשוב שיצאתי מדעתי.)

אני קוראת כעת ספר מאוד נחמד אולי קראת ~~[illegible]~~ „ויתו של חצות"
~~[illegible]~~ בפתיחה יש משפט של המחבר ש. פיהמל הוא אומר „הנפלא אינו בלתי אם בקרבנו". כעת משפגשתי בך

אל-אביב, 27/4/69

רותי יקרה,

את מסתכלת על מחשת המאונות לנגדי וכל
אמונה מאחרת הבעה שונה, מבט שונה, חיוך שונה...
ויש לי הרושם שאת נמצאת לידי, משוחחת אתי, מחליפה
את נושאי השיחה, ופעם את עליזה, פעם עצובה ופעם
סתם רציונית.

מה שמקסים אצלך זה המבט, יש לך כזה מבט
מקצה המרפסת שצובט בלב, שפותח את הלב, שמכריח
אותי לפגיד שאני בחור מוזר, שפיה לי רע, רע מאוד
עד לפני שהכרתי אותך, החיים המעוותים מבחינה
רגשית אותם אני חי זה כמה שנים גרמו לי לשכוח
שיש עוד דברים טהורים, כנים ופשוטים, שיתכנו
יחסים לעומק ולא מחוץ שדים על הנעשרים חזיתות,
אשר אין בו סיפוק ואין בו שלוות נפש.

רגע קסום אחד מאחורי אנדרטת אכזיב אל
מול הים או בסלון לצלילי ארים סאן שווה בעיני
את סך הכל וכל אחת מההרפתקאות ההבוה ללין ספור
שעתיו אותי לאחרונה.

פעם אחת מגיעה שעתו של אדם לפגיד: "רגע!
עצור! לאן אתה הולך כשוור, חכה, הסתכל על הנוף, אל

5/5/69

Querida Ruti,

Noches, noches, buenas noches, לות, לילות, לילות קסומים,
Noches son d'enamorar. לילות - אוהבה נבראו,
Ay, noches son d'enamorar. לילות - שאוהבים בם עד בלי קל.

Dando buelta por la cama, מיטתי אל אמצא מנוח
Como'l peshe en la mar - ותהפך - כדג המתהפך בתוך
Ay, como'l peshe en la mar. "

פחות או יותר: באותו מצב רוח של כותב הבלדה
העתיקה הנאת בלאדינו, במושרת עיי יהודם עיון,
הית' בלל אמש. אל יכולתי להירדם, התהפכתי
הנה ושוב בחוסר מנוחה. תמונות שלך הבזיקו לנגד
עיני הנה ושוב, פתאום ראיתי אותך מוציאה לי לשון
ברוכבנו על אפנים בדרך חזרה מאכזיב, נצמדת אלי
בחזקה בתוך רקוד השיק בטכניון ולוחשת "אני אל אוהבת
שוק, כי אני אל נועשת בק", חוזרת ומפציה בי שאת
אל רעה, אל רעה...

יש בק מהתמימות, השובבות ועלוי הלב אשר כה
מקסימים אותי עד שאני נטרף אחריך. וכשאני חושב
שבעבר נמשכתי לפעתים לטיפוסים שכלתנים קרים או
לפרות הבשן הנטולות כל רגש... מעיד' מה עשינו שעשו

תל-אביב, 6/5/69

רוחי יקרה,

את וזאי תוהה מה פשר ריבוי הסעניינות של
מכתבי הנעים מהסנטימנטלי המתקתק, עד לפסדו-
הומוריסטי ינוסח קישון, ומלוא דרך סעניין אוהב
מטורף - הרי כל הסעניינות שרק אפשר לדרוש,
ונשאלת השאלה איזה אדם, איזו אישיות מסתתרת מאחורי
סעניינות כה מרובים, האם האישיות שלי רחת-
ציונים, האם היא הפכפכה, האם סתם אני כותב
כל מה שעובר לי דרך הראש?
רוחי - הכל מכתב תמצאי אותי, את פיוונותי,
את מה שרציתי להביע בדרך הישירה ביותר.
אינני בוחר במלים ועם לא מיפה את דברי
ועוטף אותם במלצות על מנת שיראו משכנעים יותר.
אני מעדיף לעיתים עקיצת אוהב עם אם היא
תשמע ילדותית או להביע מצב רוח עלי עם
אם זה יראה חיקוי של מישהו אחר.
כי דבר אחד נשבעתי לי בימסי אלך - להיות
כנה עד הסוף ולא להרתע מפני כל עילוי נעים או
לא נעים, כי זו לדעתי הצורה הנעלה ביותר של אהבה.

אהבה כנה ללא הטיה פנים המעלה את כל המעלות
והמסרונות, כל רעיו בשעון ויעוב הדעת, התרוממות
הרוח והדכאון.

שבעתי משחקי אהבה, מנחונים, הטיה פנים וכדומה
במידת הצורך אני מסוגל לדיות שחקן מעלה ולשחק
כל תפקיד אוהב שרק יטילו עלי, אך אתך, אתם
לפחות, הרשי לי לקרוע את המסכה מעל פני, לדיות
כפי שאני, כפי שאני רוצה שתראי אותי, במערומי,
על מנת שתוכלי לבחור ולהחליט את אכן אני
הגבר הראוי לך.

אולם זה חיב לדיות דו-צדדי, אינו יכול לפשוט
מעלי את הכל כאשר את נשארת באיפור מלא. עד כה
ג'ליתי אצלך רצון טוב ושיתוף פעולה לעמוד באתגר
זה שהטיתי לפנינו. אך ב אנו מתקרבים לנקודה
שבה יהיה לך קשה עד מאוד להמשיך כך. אני חש
כיצד את רוצה לשמור על ד'מוי של טלית
שבולה מכלה, כיצד את רוצה לשכנע אותי שאצלך
הכל שפיר ובמקביל את גם מעלימה עין מכל הדברים
הלא נעימים שאת מוצאת בי.

זה אולי נכון ומתאים לשלבים ראשונים של
חברות כשאפשר להיות כנים בלי לגלות את כל האמת.
אך דרוש אומלי רב לעבור שלב זה על מנת לחשוף
את עמקי נשמתך. על כל היפה והמכוער שבה. ודעי לך,
שאני לא אהבל מהמכוער, כי בב בבד אמצא את היפה.
כאשר את עמק בך, אדע אותך. לחלוטין - רק אז
יתגלה לי כל היפי והטוב שאת שומנת בקרבך,

תל-אביב, 6/5/69

רמי יקרה,

Was ich weiß,
kann jeder wissen -
mein Herz habe ich
allein -

את אשר אני יודע
יכול כל אחד לדעת -
אולם לבי -
מיוחד רק לי.

Johann Wolfgang von Goethe -
Die Leiden des Jungen Werther

מאת גתה מתוך
"יסורי ורטר הצעיר".

הנסלא ביומר בקריאת ספר מעלה הוא שהוא
נופך בנו הרגשה של התחדשות, של לימוד והקנית
ערכים חדשים, של הבהרת דברים שעד כה לא
היו נהירים לנו, כך לשל מרגיש אני בימים אלה
עת אני קורא בספרו המעלה של גתה על יסורי
ורטר וכמעט בכל עמוד אני נתקל ברעיון מבריק,
באמת גדולה! פשוטה המהווה הקדמה לוכמבי
הוא זה אשר נחרט עמוק ביומר בזכרוני בגלל
השטותו וגדולתו, ואכן, נכון הדבר: אין לנו שום
סיבה להתהדר בזה שאנחנו יודעים, כל השכלתנו
ויד'עותינו הן באין וכאפס לעומת המידע בעולם
ואכילו לעומת אוצר הידיעות של הגולת, כ' מה

רוצי אני אוהב אותך. האם את שומעת את
זעקתי? אני אוהב אותך כי את הסיכוי האחרון
שלי עלי אדמות להיות מאושר; לעלות על דרך המלך
של חיים מסודרים, ברגיעים ומבוסמים.
הנה במעט שורות הצלחתי להביע דברים
שעד כה לא היו ברורים לי ד"ם, היו מערפלים
ולא יכולתי לתפשם, רק עתשיו לצוכח אהבתנו,
אהבתנו המוניסה את ערפילי הכרתי העלומים אני
יכול לראות נכוחה, אני יכול לדעת מה רע, מה
מעיק עלי, ועל אילו קשיים יהיה עלינו להתגבר.
תודה לך רוצי על זה שהצלחת להבהיר לי
דברים אלה עלוד יותר תודה אם תצליחי לעזור
לי להתגבר על עלמי.
יש בך כל התכונות לעשות זאת כי את ראשונה
את טהורה, את מלאת מרץ ותאוות חיים, את קיצונית
באהבתך ויש בך החוזר ללכת עד הסוף אם תיורחי
לדעת שאת חיבת לעשות זאת. תבחרי כל אמצע,
תאמצי כל שיטה על מנת שנהיה מאושרים, כי
עתה ניטש מאבק, מאבק אחרון בין כוחות השחור
וכוחות הטוב בין "אני" ו"אנטי-אני" הטבוע
בנו ו"אני" חיב לצלח, "אני" החיובי, הקונסטרוק
טיבי.
אני דובר אליך כך, כפי שלא דיברתי מעולם
אל שום נפש חיה, כי אני מאמין בך, כי אני
יודע שבך טמון אושרי. שיופיך, שכלך ועוסך יעזרו
לי לצאת מהמבוך, ממבוך הבדידות בו אני שרוי.

أُهِبُّكِ رُوتِي / يَعْقُوبْ كُورِي

I

أُهِبُّكِ يَا رُوتِي
مَعَ كُلِّ قَلْبِي
رُوتِي ، رُوتِي ، رُوتِي

II

أَنْتِي أَمْسِي وَأَنْتِي بُقْرِي
أَنْتِي كُلُّ عَلَامِي
رُوتِي ، رُوتِي ، رُوتِي

III

يَا عَيْنِي ، يَا شَمْسِي
أُمُّ الْأَوْلَادِي
رُوتِي ، رُوتِي ، رُوتِي

كوري

"טעימות בלקניות" – קורי וחברים

22 יוני - 07 יולי

בהדרכת איציק בשור (בן בסט)

<u>תוכנית הטיול:</u>

יום 01 - יום ב' 22.06 – בוקרשט Bucharest

נמריא מנתב"ג בטיסת "אל על" בשעה 07:00 לבוקרשט אליה נגיע ב – 09:50. נצא לסיור בבוקרשט Bucharest ככל שיותיר הזמן. ניסע לכיכר המהפיכה ונצפה באטנאום הרומני Ateneul Roman – בית התזמורת הפילהרמונית , מבנה מרהיב בעל עמודי שיש ורודים, גרמי מדרגות מפוארים, פרסקאות וכיפות זהב. נבקר בארמון הפרלמנט Palatul Parlamenttului , הארמון נבנה על ידי צ'אוסשקו בשנות ה – 80 והיה אמור להיות מטה המפלגה הקומוניסטית. לאחר מות צ'אוצ'סקו, הפך המבנה למושב הפרלמנט. העברה לשדה התעופה וטיסה לבלגרד. נצא לסיור היכרות בעיר ונלך לאורך הטיילת היפה על שפת הדנובה. העברה למלון. לינה

יום 02 – יום ג' 23.06 - בלגרד Belgrade –נובי סאד Novi Sad

נצא לסיור מודרך בבלגרד הישנה – סטארי גראד Stari Grad, נעבור בכיכר הרפובליקה, ניסע לבקר בבית הפרחים Tito –Flowers- Garden מקום קבורתו של טיטו ונשוטט ברובע הציורי העתיק הסקאדאלריה Skadlarija . נמשיך לביקור במבצר קלמגדן Kalmegdan ממנו תצפית יפה על העיר העתיקה ועל מפגש הנהרות הסאווה והדנובה. בצהרים, נצא לבקר באחת מפניני סרביה – העיר נובי סאד Novi Sad המרוחקת כ – 70 ק"מ מבלגרד. נטייל במדרחוב Dunavska, הכיכר המרכזית, נבקר בכנסיית מרי, ובמצודת פטרובורדיןPetrovaradin כולל המוזיאון שבמקום. נחזור לבלגרד. את הערב נבלה ברובע סקאדארילה בבלגרד. ארוחת ערב כשמסביבנו להקות של זמרים ונגנים בלקניים. לינה בבלגרד

יום מס' 03 – יום ד' 24.06 – סרייבו Sarajevo

עם בקר נצא דרומה, נחצה את הגבול ונעבור דרך Republika Srpska שהיא רפובליקה העצמאית דה פקטו של הסרבים בבוסניה החולשת על מחצית מהמדינה. נקבל סקירה מהמדריך על מלחמת האזרחים בבוסניה והפתרון הכפוי שהושלט על ידי האו"ם. נעשה סיבוב קצר ב East Sarajevo שהיא הבירה של המדינה הסרבית ונתרשם מהניגוד שבין החלק המזרחי והמערבי הבוסני של סרייבו. נצא לביקור בסראייבו Sarajevo עיר הציורית המתאפיינת בקסם האוריינטלי, מסגדים וניחוח מוסלמי לצד כנסיות ואף בתי כנסת. עיר צבעונית ומרתקת. נבקר במנהרה אשר שמשה , להכנסת אספקה ונשק בזמן המצור על העיר Tunnel of hope נצפה בגשר עליו עבר יורש העצר האוסטרי פרנץ פרדיננד בזמן ההתנקשות בחייו, אירוע הנחשב לקטליזאטור לפרוץ מלחמת העולם I . נקדיש זמן לפן היהודי של סרייבו בה פעלה קהילה יהודית גדולה ומשגשגת עד מלחמת העולם II , נבקר בבית הכנסת. נבקר במסגד הגדול Bey's Mosque , נבקר ב – Old Orthodox Church ונצפה במבנים הציבוריים היפים: התיאטרון הלאומי, בנין הדואר והאקדמיה לאומנויות ונשוטט במדרחוב הנפלא על שלל שווקיו. בערב נצא לסיור רגלי בעיר העתיקה עם איציק. לינה בסרייבו

יום מס' 04 – יום ה' 25.06 - מוסטר Mostar

במידת הצורך, נשלים את הביקור בסרייבו Sarajevo ונצא למוסטר Mostar, העיר השלישית בגודלה בבוסניה, העיר ברובה קרואטית בקנטון קרואטי-בוסני, כי גם החלק הבוסני של המדינה נקרא הפדרציה הבוסנית קרואטית עם קנטונים כמעט עצמאיים קרואטים ובוסנים. נסייר ברחובות מרוצפי האבן לגדות הנהר המובילים לגשר התורכי העתיק שלצערנו נהרס במהלך מלחמת האזרחים בהפצצות של הקרואטים ונבנה ושופץ מחדש בתום המלחמה. נחצה את הגשר ונבקר באחד ממסגדי העיר המציג את האדריכלות העותמנית ששלטה במקום במשך מאות שנים . נבקר בבית מוסלמי Muslimbegovica . נצא דרומה לאזור החוף האדריאתי ונגיע לדוברובניק. לינה

יום מס' 05 – יום ו' 26.06 - דוברובניק Dubrovnik – צבטט Cavtat– קוטור Kotor

נצא לסיור מודרך בדוברובניק Dubrovnik -, עיר אשר עליה אמר ברנרד שאו "אלו שמחפשים את גן העדן עלי אדמות חייבים לבוא לדוברובניק - Dubrovnik ולראות אותה". עיר אשר קצרה היריעה מלתאר את יופייה. מוקפת חומות אדירות וים צלול כבדולח, סמטאות ציוריות מרוצפות אבן - עיר מדהימה. נבקר בעיר ובאתריה, בארמון הרקטור Rector Palace, במנזר הפרנסיסקני Franciscan Monastery ובבית המרקחת העתיק באירופה הנמצא בו, נבקר בקתדרלה המרשימה ועוד. בתום הביקור נצא לשייט מנמל דוברובניק לצבטאט Cavtat, נטייל בעיירה המקסימה שם יאסוף אותנו האוטובוס, ונחצה את הגבול למונטנגרו ונגיע למפרץ קוטור Kotor ולעיר הנושאת שם זה. בערב נצא לסיור רגלי בעיר העתיקה עם איציק לינה

יום מס 06 – יום שבת 27.06 - הר לובצ'ן Lovcen Mt. – מפרץ קוטור Kotor Bay – פודגוריצה Podgorica

נבקר בעיר היפה קוטור המוקפת חומה ימי ביניימית, נבקר בקתדרלת סט. טריפון St. Tryphon ובכנסיות לוקאס וסט. ניקולאס St. Luke + St. Nicholaus. נצא לשייט מקסים של כשעתיים וחצי במפרץ קוטור כשבסיומו נעפיל בכביש מפותל, עטור 28 סרפנטינות, ממנו תצפיות נפלאות לכוון המפרץ, נעצור בכפר ניגושי Njegushi שבו מתמחים התושבים בייצור נקניקים, גבינות ויין בשיטות מסורתיות. נעלה לפסגת הר לובצ'ן Lobcenלביקור במאוזוליאום של פטר פטרוביץ נייגושי II ממנו נשקף נוף של עשרות ק"מ לכל עבר. נבקר בצ'טינייה Cetinje שהייתה בירתה הקדומה של מונטנגרו. נמשיך לפודגוריצה. לינה.

יום מס' 07 – יום א' 28.06 - פודגוריצה Podgorica– אגם סקאדר Skadar Lake- שקודרה Shkodra -

בבקר נבקר בפודגוריצה Podgorica, עיר הבירה של מונטנגרו. נבקר בעיר העותמנית העתיקה וסמטאותיה הציוריות, בכנסיית סט. ג'ורג' St. George בגשר המילניום. נצא מעט דרומה לאזור אגם סקאדר Skadar ונצא לשייט נינוח באגם של כשעה וחצי, נצפה בביצות ובצמחית המים שבאגם, נצפה בשרידי בית הכלא התורכי הממוקם על אי שבאגם.. ניסע בדרך ציורית בין יערות ערמונים בכביש יפה הנמצא מעל אגם סקאדר Skadar , נחצה לאלבניה ולעת ערב נגיע לשקודרה Shkodra. לינה.

יום מס' 08 – יום ב' 29.06 - שקודרה Shkodra– טירנה Tirana

שקודרה Shkodra, מהגדולות והחשובות בערי אלבניה. נוסדה במאה ה4 לפני הספירה כבירת השבט האילירי של הלבאיטס, בזמן המלך גנטיוס נהייתה בירת הממלכה האילירית. לאחר מכן הייתה בירת מחוז אליריה של הרומאים. במאה ה14 שקודרה הייתה בירת המחוז של בלשה שנכבש על ידי וונציה. המקום החשוב בעיר זה טירת רוזפה Rozafa Fortress אותה נבקר. העיר הייתה בירתם של בני משפחת דוקגיני והם שלטו משם על צפון אלבניה בתקופה העותמנית.. נבקר במסגד אבו בקר Ebu Beker ונמשיך לטירנה Tirana. העיר נוסדה במאה 17 על ידי פאשה תורכי מקומי, כמרכז מסחר ותחבורה. במאה ה - 18- 19 נבנה בה מסגד גדול עיטם ביי Etham Bey אותו נבקר וב - 1920 היא נהפכה לבירה של אלבניה. נבקר במונומנט של סקנדרברג Skadenberg בכיכר סקנדרברג, , נצפה במגדל השעון, ובמבצר פטרלה Petrela.מופע פולקלור. לינה.

יום מס' 09 – יום ג' 30.06 - טירנה Tirana –בראט Berat – פיר Fier.

בבקר נשלים את הביקור בטירנה Tirana וניסע לבראט Berat אחת מהערים העתיקות באלבניה על גדות נהר האוסום Osum. בעיר בה חי אונופרי Onufri – צייר האיקונין האלבני הידוע ביותר, פרחה אומנות ציורי האיקונים האלבנית. בעיר יש ארכיטקטורה מיוחדת שנשמרה כמו שהיא מזמן העותומאנים, והיא הוכרזה כאתר מורשת עולמי של אונסקו. מעל העיר מתנשאת המצודה , אותה נבקר שבתוכה יש כנסיות ושכונות מגורים. בכנסייה של סנט תיאודור יש ציורי קיר של אונופרי עצמו שבמוזיאון המציג את עבודותיו, נבקר . בתום הביקור נמשיך לאזור החוף ונגיע לפיר ונבקר בה ובחורבות אפולוניה. Apolonian Ruins. לינה.

יום מס' 10 – יום ד' 01.07 - אגם אוכריד Ohrid

נעזוב את פיר Fier , נחצה למקדוניה ונגיע לאגם אוכריד Ohrid הגדול והיפה באגמי מקדוניה . מי האגם הצלולים המשקפים את ההרים הנישאים סביבם. האגם והשמורה הוכרזו כשמורה ע"י אונסק"ו. העיר אוכריד שומרת על צביון ימי ביניים קסום, והיוותה עיר חשובה מאד בעברה של מקדוניה ויוגוסלביה. נטייל על שפת אגם אוכריד, נטפס למצודה הציורית, ונרד אל העיר העותמנית נבקר בכנסיות סט. סופיה וכנסיית סט. קלמנט St. Sophia + St. Klement. אחר הצהריים נצא לשייט באגם הקסום ונבקר במנזר נאום Nahum Monastery . בערב נצא לסיור רגלי עם איציק. לינה.

יום מס' 11 – יום ה' 02.07 - סקופיה Skopja והאזור

נצא לדרכינו **לסקופיה Skopje** בירתה של מקדוניה. העיר נוסדה לפני למעלה מ - 2500 שנה ומשובצת עקבות של האימפריות שהיו במקום, מהרומית ועד הביזאנטית, מהעותמנית ועד יוגוסלביה המודרנית. נסייר בעיר, נראה את גשר האבן החוצה את נהר וווארדר Vardar , נסייר בסמטאות הצרות של עיר העתיקה מהתקופה העותמנית Stara Charshija ונראה את חומות המצודה Philip II Kale Fortress . נבקר במצודה ובתום הביקור נצא לטיול טבע יפיפה באזור העיר ונבקר בשמורת מאטקה Matka ,נתרשם מהקניון הנהדר תוך כדי שייט מהנה, נערוך שייט למערת ווראלו הנחשבת למערת הנטיפים התת ימית העמוקה ביותר באירופה. בערב נצא לערב פולקלור. לינה.

יום מס' 12 – יום ו' 03.07 – סקופיה Skopje –סופיה Sofia

נפרד מסקופיה Skopje וממקדוניה Makedonija ואנו בדרכינו לחצות את הגבול לבולגריה ונגיע לסופיה Sofia . נגיע לעיר בשעות הצהרים. נשאיר לאיציק, מדריכנו להוביל אותנו בעיר הולדתו האהובה שידע להעביר לנו את אהבתו. נבקר בכנסיית סט. סופיה בקתדרלה המרכזית ע"ש אלכסנדר נבסקי Alexander Nevsky באתר ההנצחה להצלת יהודי בולגריה, נבקר באנדרטת החייל האלמוני, נצא לסיור רגלי מפסל "צאר אוסבובודיטל" הנמצא ליד הפרלמנט הישן ודרך ארמון הנשיאות ועד לבית הכנסת אותו נבקר למחרת. נצא לסיור ערב רגלי עם איציק. לינה.

יום מס' 13 – יום שבת 04.07 - סופיה Sofia –וליקו טורנובו Veliko Turnovo.

לאחר ארוחת הבקר נמשיך את ביקורינו בבירת בולגריה – סופיה Sofia. באזור הארכיאולוגי הנשלט על ידי כנסיית סט. ג'ורג' St. Georgey ובמאוזוליאום של בטנברג Battenberg Maousoleum נמשיך לביקור בבית הכנסת הגדול של העיר כבסיס להבנת ההיסטוריה המורכבת של יהודי הבלקן, בשדרות ובכיכרות הראשיים. נעלה לפסגת הר הויטושה לתצפית פנורמית יפה על העיר ובתום הביקור נצא מזרחה ונגיע לוליקו טורנובו Velico Turnovo . ארוחת ערב ומופע פולקלור. לינה.

יום מס' 14 – יום א' 05.07 - וליקו טורנובו Velico Turnovo –בוקרשט Bucharest

העיר וליקו טורנובו Velico Turnovoהייתה בעבר בירתה של בולגריה.נבקר בשעות הבוקר במצודת הצארים Tsarevets Fortress של העיר בנויה על גבעות תלולות שביניהן מתפתל נהר יאנטרה Yantra River. נבקר בכנסיית Church of Holy Nativity, השרידים הארכיאולוגים ונטייל ברובע העתיק והציורי מתקופת "התחייה", שם נשוטט בינות חנויות מוצרי האומנויות הזעירות האופייניות למקום. בתום הביקור בעיר המקסימה ואתריה, ניסע ונחצה את הגבול לרומניה ונגיע לבוקרשט Bucharest . לינה.

יום מס' 15 יום ב' 06.07 – בוקרשט Bucharest ברשוב Brasov

במשך היום נטייל בבוקרשט. נצא לביקור במוזיאון הכפר Muzeul Satului – מוזיאון פתוח על שפת האגם ובו כ – 50 מבנים המייצגים את ההיסטוריה והתפתחות הארכיטקטורה ברומניה. המבנים הועברו לכאן מכל רחבי רומניה. נבקר ברובע ליפסקאני Lipscani – רובע בעל עירוב סגנונות מדהים מאחר וגרו פה סוחרים תורכים, ארמנים, יהודים וגרמנים, זהו רובע בוהמייני מקסים. נבקר בקתדרלה Romanian Orthodox Patriarchal Cathedral שנבנתה במאה ה – 17 איקונות ומזבחים ביזנטיים יפיפיים. אחר הצהרים נצא לברשוב Brasov למסעדה כפרית לארוחת סיום עם מוזיקה בלקנית חיה. לינה

יום מס' 16 – יום ג' - 07/07 - ברשוב Brasov - סיניה Sinaia– בוקרשט Bucharest

בבוקר נצא לבקר בברשוב Brasov בירת הסקי של רומניה, העיירה נמצאת בגובה 1020 מ' והינה עיירה "אלפינית" בהרי הקרפטים. נבקר בכנסיית סט. ניקולאס שנבנתה ב – 1495 כן, ב"כנסייה השחורה" נצא לסיור הליכה קצר באזור ונמשיך אל טירת בראן Bran Castle הנודעת כטירתו של הרוזן דרקולה בבוקר נצא אל עיירת סקי וקייט נוספת – סיניה Sinaia . שמה גזור מהר סיני שכן הקים אותה נסיך רומני שביקר בסיני בתקופת מסעות הצלב. נבקר בארמון פלש Peles Palace, אחד מהיפים בארמונות אירופה. בשעות אחר הצהרים המאוחרות נגיע אל בוקרשט Bucharest . נשלים את הביקור בעיר ככל שיותיר הזמן. בשעות הערב, העברה לשדה התעופה ונעלה לטיסת אל על הממריאה בשעה 21:45 בדרכינו חזרה ארצה. הגעה ששעה 00:20 של יום המחרת.

<u>מחיר הטיול :</u>

מינימום מס' מטיילים משלמים	**20**
למטייל בחדר זוגי	**2950 דולר**
תוספת ליחיד בחדר	**530 דולר**

במידה ויהיו פחות מ – 20 מטיילים אך לא פחות מ – 15 תהיה תוספת של עד 195 דולר למטייל, תלוי במספר המטיילים..

<u>המחיר כולל:</u>

- טיסה בינלאומית
- טיסה מבוקרשט לבלגרד
- מס נמל, מס בטחון והיטל דלק – נכון להיום – ראה הערה
- מלונות לפי הרשומים בתוכנית' 4 * + 5 *
- בסיס לינה וארוחת בקר למעט המקומות בהם צוינו ארוחות ערב. .
- כניסות לאתרים לפי התוכנית
- מופעי פולקלור ומופעים לפי התוכנית
- אוטובוס תיירות חדיש וממוזג לכל העברות וסיורים.
- שייט לפי התוכנית
- מדריך ישראלי בכיר
- מדריך מקומי דובר אנגלית במקומות בהם יש צורך לפי הוראות החוק במקום
- מפגש קבוצה עם המדריך כשבוע לפני יציאה
- ערכות שמע
- טיפים לנותני שירותים

<u>המחיר אינו כולל:</u>

- ביטוח בריאות ומטען
- כל מה שלא נכלל בסעיף "המחיר כולל"

<u>טיסות :</u>

JUN22	**TLV/OTP**	**LY573**	**07:00 – 09:50**
JUN22	**OTP/BEG**	**JU643**	**16:05 – 16:15**
JUL07	**OTP/TLV**	**LY572**	**21:45 – 00:20 (+1)**

מחיר מס הנמל, היטל הביטחון ותוספת הדלק בטיסות, נקבע עפ"י המחיר הנכון ליום מתן ההצעה, היה ומחירים אלו ישתנו, יעודכן המחיר בהתאם.

<u>בתי מלון :</u>

City	Hotel (or similar)	Remarks
Belgrade	**Hotel Nevski (4*)**	
Sarajevo	**Hotel Bristol (4*)**	
Dubrovnik	**Hotel Rixos Libertas (5)**	
Kotor	**Hotel Vardar (4*)**	
Podgorica	**Hotel Ramada (4*)**	
Shkodra	**Hotel Grand Europa (5*)**	
Tirana	**Hotel Rogner (5*)**	
Fier	**Hotel Fieri (4*)**	
Ohrid	**Hotel Tino (4*)**	
Skopje	**Bushi Resort (5*)**	
Sofia	**Hotel Arena de Serdica (5*)**	
Veliko Turnovo	**Hotel Meridian Bolyarsky (4*)**	
Bucharest	**Intercontinental (5*)**	
Brasov	**Aro Palaca Lux (5*)**	

<u>תנאי תשלום ודמי ביטול:</u>

את התשלום ניתן לחלק ל – 4 תשלומים. התשלום הראשון יבוצע עם הרשמה, על סך 3000 ₪ למטייל באמצעות כרטיס אשראי ואילו ייתרת התשלומים ב – 3 המחאות לפקודת דיזנהאוז על סך 3000 ₪ לאדם כל אחת לתאריכים 05 אפריל, 05 מאי, 05 יוני. יש לשלוח המחאות אילו בהקדם האפשרי לדיזנהאוז (עבור תמי), שד' גושן 61 קרית מוצקין 26313 . חשוב מדויק על פי שערים ייעשה לקראת מפגש הקבוצה כ – 10 ימים טרם יציאה.

<u>דמי ביטול:</u>

עד חודש לפני יציאה - 47 דולר לאדם

20-30 ימי עבודה לפני יציאה 40% ממחיר הטיול

14-19 ימי עבודה לפני יציאה 60% ממחיר הטיול

07-13 ימי עבודה לפני יציאה 80% ממחיר הטיול

07 ימי עבודה ועד יציאה אין החזר

בברכה,

צחי קופרמן

"דיזנהויז"

TRIP TO PROVENCE & THE PYRENEES: 23/7/2014-4/8/2014

The detailed description in Hebrew is on my website: ***Tours organized byCory:Provence '14,***
We bring here the main sites of this memorable and unique trip with their Michelin Stars:

FLIGHT TEL AVIV – MARSEILLE WITH EL AL: LY321 09:55 – 13:20

DAY 1 - MARSEILLE***: MUCEM***, BASILIQUE NOTRE DAME DE LA GARDE**, VIEUX PORT**, CANEBIERE**. AT NIGHT FOR DAYS 1-5: AVIGNON, NOVOTEL CENTRE. EVERY NIGHT PLAYS AT THE FESTIVAL OF AVIGNON.

DAY 2 – CARPENTRAS* - OLD TOWN, SYNAGOGUE. ORANGE** - THEATRE ANTIQUE***. GORGES DE L'ARDECHE***.

DAY 3 - AIX EN PROVENCE*** - CATHEDRALE SAINT SAUVEUR*, ATELIER CEZANNE*, MUSEE GRANET**. CASSIS*. CALANQUES***.

DAY 4 – AVIGNON***: PETIT PALAIS**, PONT SAINT-BENEZET*, PALAIS DES PAPES***. ISLE SUR LA SORGUE*. FONTAINE DE VAUCLUSE*. ROUSSILLION**.

DAY 5 - PONT DU GARD***. LES BAUX*** - SON ET LUMIERE – GUSTAV KLIMT. ARLES*** - VAN GOGH, EGLISE ST TROPHIME*, MUSEE VAN GOGH.

DAY 6 – NIMES***: AMPHITEATRE – ARENES***, MAISON CARREE– TEMPLE***. CAMARGUE**. SAINTES MARIES DE LA MER* - EGLISE. AIGUES MORTES**. MONTPELLIER** - NIGHT VISIT. HOTEL MERCURE CENTRE COMEDY.

DAY 7 – CARCASSONNE***: BASILIQUE SAINT NAZAIRE*, RAMPARTS***, LA CITE***, CHATEAU COMTAL***. ALBI***: CATHEDRALE SAINT CECILE***. MUSEE TOULOUSE-LAUTREC**.

AT NIGHT – TOULOUSE – HOTEL CITIZ. FESTIVAL DE TOULOUSE.

DAY 8 – TOULOUSE***: BASILIQUE SAINT-SERNIN***, MUSEE FONDATION BEMBERG**, LES JACOBINS**, CAPITOLE*. ST BERTRAND DE COMMINGES**.

AT NIGHT – PAU. HOTEL CENTRE BOSQUET.

DAY 9 - PAU***: BOULEVARD DES PYRENEES***, CHÂTEAU PALAIS HENRI IV**. PARC NATIONAL DES PYRENEES***: PONT D'ESPAGNE***. LAC DE GAUBE***. LOURDES*** - PILGRIMS.

AT NIGHT – LOURDES – MERCURE IMPERIAL.

DAY 10 - CIRQUE DE GAVARNIE***, PIC DU MIDI***, TOURMALET**, BAGNERES DE BIGORRE*. VALLE DE ARAN**, VIELHA.

AT NIGHT – VIELHA - VIELHA PARADOR IN SPAIN.

DAY 11 – PIRINEOS CATALANES**, AIGUESTORTES**, BONAIGUA, LAC RATERA, LAC SAINT MAURICE, ANDORRA** - ANDORRA LA VELLA.

AT NIGHT – ANDORRA LA VELLA – PLAZA HOTEL IN ANDORRA.

DAY 12 – BARCELONA***, MONTSERRAT***.

FLIGHT BARCELONA – TEL AVIV - EL AL, LY 392, 23:00, ARRIVING 04:15 IN 4/8.

טיול ליוון ההררית הכולל את חצי האי פלופונס טבע וערים עתיקות ,מיתולוגיה ומשלי מוסר לצלילי הבוזוקי והאוזו

13ימי טיול עם נעמה וילוז'ני

הטיול המקיף שלנו ליוון יתחיל באתונה ,הנקראת לא בכדי' ערש התרבות המערבית .'אתונה תפתח את המסלול הדרומי של הטיול ,שיתמקד ב**חצי האי פלופונז** ,בדרום יוון .פירוש השם ביוונית הוא" האי של פלופס("גיבור מן המיתולוגיה היוונית .)מראה האי דומה לכף יד השולחת אצבעות דקיקות אל הים הכחול ויוצרת מפרצים מחורצים ועמוקים .חצי האי ניחן בטבע פראי מרובה בצמחייה עשירה ומגוונת ,רכסי הרים מיוערים ,קניונים מרשימים ,כפרים הרריים שנראה כאילו הזמן עצר בהם מלכת ,מנזרים ,ערים עתיקות בעלות טירות ימי ביניימיות ואתרים ארכיאולוגיים בעלי חשיבות עליונה להכרת ההיסטוריה של הציוויליזציה המערבית .חלק ניכר מהאתרים הוכרזו על ידי אונסק"ו כאתרי מורשת עולמית – כל אלו מהווים חלק מהפסיפס של דרום יוון ,חבל ארץ בראשיתי שבו נעוצים שורשיה העתיקים ביותר של יוון העתיקה.
חלקו השני של הטיול יכלול את צפון יוון ,בו נתרשם מהנופים המדהימים והלא מוכרים של צפון מערב יוון היבשתית(הרים מושלגים ,יערות ,נהרות שוצפי מים ופריחה נהדרת .)בחלק זה נכיר את יפי הטבע ,את אוכלוסיות יוון השונות ,נצר לתחלופת העמים לאורך ימי הביניים ובעיקר את הממלכה המקדונית ,שהנחילה לנו את המורשת ההלניסטית .זהו מסע בעקבות התרבות היוונית הקלאסית ,מורשת אלכסנדר הגדול והתרבות ההלניסטית ,נצרות יוונית אורתודוקסית ואמנות ביזנטית .נבקר גם כאן באתרי מורשת עולמית ,כמו גם במוזיאונים ובאתרי תרבות מהמובילים בעולם ונספר את הסיפור המרגש והנורא של קהילת יהודי ת'סלוניקי המופלאה .נכיר גם את יוון המודרנית ,המתמודדת ,מאז עצמאותה מעול הכיבוש התורכי ועד היום ,עם אתגרים כלכליים וחברתיים ומתיחויות פוליטיות בגבולותיה בבלקן.

"אקו – טיולי שטח "רח 'יגיע כפיים 3 תל-אביב
03 : 6879099 - 03 E-MAIL: mail@eco.co.il פקס - טל6879090 :

מסלול הטיול לפלופונז ויוון ההררית

יום) 23.6.16) 1 הגעה לאתונה – סיור באתונה בעיר החדשה והעתיקה
הטיול שלנו ליוון ההררית מתחיל **באתונה**(, Athens (
בירת יוון ושער הכניסה למדינה .תחילה נבקר
ב**מוזיאון האקרופוליס החדש** שהושק ב. 2009 -
במהלך הבנייה נחשפו שרידים עתיקים נוספים ,אשר
זכו לכיסוי בתקרת זכוכית והמבקרים יכולים להלך
עליה ולצפות בגלריה שמתחת פנינה זו היוצרת
המשכיות בין העבר העתיק של המקום ובין הבנייה
המחודשת .במקום יש עוד שלוש קומות עם עשרות
מוצגים מימי של אתונה העתיקה .נמשיך לביקור
ב**אקרופוליס** הידוע ביותר מתקופת יוון העתיקה ,בו
נותרו מבנים ושרידים ארכאולוגיים רבים מתקופת
הזוהר של אתונה ובראשם הפרתנון .נרד לביקור
ב"**אגורה** "ואח"כ נצפה בכיכר סינטגמה ,בבית
הפרלמנט ,באנדרטה לזכר החיילים האלמוניים,
בספרייה הלאומית ,ברחוב הרודס אטיקוס ,מקדש
זאוס ,באצטדיון פאנאתינאיקו המפורסם ועוד אתרים הקשורים לחיי אתונה העתיקה

והמודרנית ,ככול שיותיר הזמן .בערב נצא לסיור בחלקה העתיק של העיר – פלאקה ;אזור הבילויים של אתונה .לינה באתונה.

יום) 24.6.16) 2 מיוון היבשתית לחצי האי פלופונסוס – תעלת קורינתוס ,נאפפליו
עם בוקר נבקר **במוזיאון הארכיאולוגי הלאומי** של אתונה הנחשב לאחד המוזיאונים הטובים והמפוארים בעולם וכולל ממצאים ארכיאולוגים חשובים מכל תקופות ההיסטוריה של יוון ואתונה .בתום הסיור נסע **לחצי האי פלופונז**) Peloponnesus (שבדרום יוון ;אזור יפהפה המציע שילוב של אתרים ארכיאולוגיים מרשימים ,ערים עתיקות ומנזרים מסתוריים ועוד .תחילה נבקר **בתעלת קורינתוס** ;) Corinth canal)החוצה את המעבר היבשתי הצר בין היבשת לבין חצי האי פלופונסוס .זהו פלא הנדסי שתוכנן כבר לפני יותר מ2500 שנים ,אך נחפר רק לפני כ 130 שנים כאשר חפירת התעלה ערכה כ 12 שנים .אחרי צפייה במפעל ההנדסי המרשים ניסע לביקור במתחם הפולחני החשוב לאל הרפואה אסקלפיוס "המפורסם והשמור ביותר בין כל התיאטראות העתיקות של יוון ושהוכרז ב 1988 -כאתר מושרת עולמית מטעם אונסקו .נמשיך לביקור בעיר הנמל **נאפפליו** ;) Nafplion (שהיתה לעיר הבירה הראשונה של יוון העצמאית עם עבר וונציאני עשיר .נבקר באחד מהמבצרים היפים המתנשא בהדר מעל העיר ;**המצודה הוונציאנית פלמידי** Palamidi fortress) (ממנה נשקף נוף מרהיב .לקראת ערב נגיע למלוננו **בנאפפליו** .ארוחת ערב בטברנה מקומית לצד צלילי הבוזוקי.

יום) 25.6.16) 3 ביקור בערים עתיקות ;מיקנה ,ספרטה ,מיסטראס
נפתח את יומנו בביקור בעיר העתיקה **מיקנה**) Mycenae (אשר במאה ה 2 -לפנה"ס היתה לאחת הערים היווניות החשובות ביותר .כיום מהווה המקום אתר ארכיאולוגי מהחשובים ביותר ביוון .העיר מוזכרת בסיפורי הומרוס והציתה את דמיונם של חוקרים ורומנטיקנים רבים ,נשמע את הסיפור המעניין שטומן בחיקו המקום ,נראה את שער האריות המפורסם, את החומות העבות האדירות"(הקיקלופיות)ואת קברי המלכים .בשנת 1999 הוכרז המקום כאתר מורשת עולמית .בתום הסיור נמשיך בדרך ציורית למרכז הפלופונז עד הגיענו לעיר הקטנה **ספרטה**) Sparta (אשר התפרסמה בזכות ההיסטוריה הארוכה שלה .שמה נודע לתהילה בזכות לוחמיה האמיצים שעשו לה שם בכל רחבי יוון העתיקה .נגיע לביקור בעיר הרפאים **מיסטראס** ,) Mystras)שם נערוך סיור במבצר שהתפתח בתקופה הביזנטית .לרגלי המבצר על צלע ההר ישנו אוסף מרשים של כנסיות בעיר המוקפת חומה.
משם נמשיך אל מערת הנטיפים המדהימה" פירגוס דירו ,"שהביקור בה נערך בשיט בסירות ולאחר מכן נסע למלוננו **בקרדמילי**(. Kardamili)

יום) 26.6.16) 4 ביקור במקדש אולימפיה ומקדש אפולו א פִיקוּרִיוֹס העתיקים
נתחיל את הבוקר בביקור בחבל הארץ המיוחד **מאני**) Mani (אשר ההיסטוריה מתארת אותו כמקום קשה למחייה ,מוקף אויבים ועם תושבים קשוחים ,כיום אנשי החבל התרככו ,מבטם הקשה סר מעיניהם והתחלף במבט רך ואוהב אדם .תחילה נבקר **בקלאמטה**(; Kalamata (בירת דרום הפלופונז ומרכז תעשיית הזיתים של יוון ומשם נמשיך בנסיעה לאורך החוף המערבי עד **לאולימפיה** ; (Olympia (אחד האתרים המפורסמים והידועים ביוון ומקושר לפעולות פולחן עתיקות לכבוד האלים השליטים זאוס והרה .במקום נערכו המשחקים האולימפיים החשובים מבחינה חברתית ופוליטית .נבקר בשני האתרים" אולימפיה העתיקה "ו"מוזיאון הארכאולוגיה של אולימפיה "ונלמד על המקום ועל החשיבות שלו. בהמשך נגיע אל **מחוז ארקאדיה** הנמצא במרכז הפלופונז ;אזור הררי ,מיוער ושופע ביובלים .נגיע לביקור באתר הארכיאולוגי אשר בו שוכן מקדש עתיק לכבוד **אפולו א פִיקוּרִיוֹס** ומשם נמשיך לכפרים היפיפיים והציוריים מימי הביניים ,בהם נהנה מהנוף מהאוכל ומהסמטאות המקסימות ;**סטמניצה** (Stemnitsa) **ודימיצנה** (Dimitsana (שם גם נלון .ארוחת ערב בטברנה מקומית לצד צלילי הבוזוקי
http://wiccagreece.centerblog.net/7.html

יום) 27.6.16) 5 מחוז ארקדיה – היהלום הנסתר של הפלופונז
בבוקר נבקר במוזיאון כוח המים **בדימיצנה** ולאחר מכן **במנזר פילוסופו** הסמוך לכפר. נמשיך לביקור **בפלניטרו**) Planitero (שם עובר נהר ויוצר כמה אגמים המשמשים בית גידול לדגי טרוטה .נבקר גם בכפר **ספיליו**) Spylaio (משם נחצה את **Vouraikos gorge** ברכבת מיוחדת **לדיאקופטו**) Diakopto (הנמצא במרכז החוף הצפוני של חצי האי פלופונז .הדרך עוברת בגשרים קטנים ,במערות חצובות ,מתחת למפלי מים ,בתוך צמחיה מפותחת ובין צוקים מרשימים .הקו עובד מאז . 1885 לאחר מכן נמשיך בנסיעה לעיר ההיסטורית העתיקה **פטרס** Patras) (אשר מחולקת לעיר עילית ותחתית .בעיר העילית יותר אתרים מתקופות קדומות יותר ואילו האתרים המרכזיים ,מקומות הבילוי והמוזיאונים נמצאים בעיר התחתית והמודרנית יותר ,בה נשמרו גם מבנים נאו קלאסיים אחדים .נחצה בגשר חדש את **מפרץ קורינתוס** ;גוף מים המפריד בין הפלופונז לבין מזרח יוון .לסיום נגיע לעיירה היפה והנעימה **נָפפָקְטוֹס**) Nafpaktos (שם גם נלון.
http://stavento.com.gr/portfolio-items/odontotos-the-unique-world-famous-rack-train/

יום) 28.6.16) 6 דלפי – מרכזה הדתי של יוון העתיקה
עם בוקר נסע דרך רכס הפרנסוס המרשים אל **דלפי** ,) Delphi (היושבת על מרפסת טופוגרפית מדהימה ביופייה ,הייתה למרכזה הדתי של יוון העתיקה והעולם במשך מאות שנים .תחילה נבקר **באתר הארכיאולוגי** המפורסם בו שכן האוראקל של אפולו **ובמוזיאון** המרשים הצמוד לו ,בתיאטרון ,בשוק המקומי ובאומפאלוס המפורסם .נמשיך לאחר מכן לכפר הרועים המסורתי **ארוחובה**) Arachova)שם נבקר במנזר **אוסיוס לוקאס** ,) Ossious Lukas)המצטיין בפסיפסים ביזנטיים מוזהבים מימי הביניים .לקראת ערב חזרה למלוננו.

יום) 29.6.16) 7 מטאורה" המנזרים התלויים באוויר – "ביקור במצובו וביואנינה
את היום נפתח בביקור **במטאורה** ;) Metéora (נגיע למנזרי מטאורה אשר נבנו במאה ה-11לספירה על ראשי צוקים המתרוממים כעמודים אדירים מן הקרקע .המקום הוכרז בשנת 1988כאתר מורשת עולמית .בראש אחד הצוקים הוקם המנזר הראשון בשורה של24 מנזרים ואבן היסוד של קהילה דתית שפרחה במאות ה 15 -וה . 16 -נעצור לתצפיות על צוקי הקונגלומרט המיוחדים ונעלה לביקור רגלי בשניים מן המנזרים היפים ביותר(מנזר גברים ומנזר נשים .)נלמד על הסיבות שהביאו להקמתם ,על החיים בהם בעבר ובהווה ,על הנזירים ,פעילותם וחייהם ,על המבנה הגיאולוגי של השטח ועוד .בתום הסיור ,נסע אל כפר

האלפיני **מצובו** ;) Metsovo (אחד הכפרים הקסומים והמסורתיים של צפון יוון וזאת בזכות הנוף המרהיב הנשקף ממנו מכל פינה בכפר ,ריחות המאכלים היווניים והאוויר הנקי והצלול שבו -נסייר בעיר ככל שיותיר הזמן .משם נסע **ליואנינה** ,) Ioannina (בירת חבל אפירוס ועירו של עלי פאשה האלבני שהיה מושלה העות'מאני הססגוני של העיר והמחוז בשלהי התקופה התורכית ביוון .לינה ביואנינה.

יום) 30.6.16) 8 זגוריה" – חבל הארץ מעבר להרים"
נקדיש את היום **לחבל זגוריה** . Zagorochoria) (בין הרי הפינדוס שוכנים כ 46 -כפרים מבודדים ומרהיבים ולהם סגנון בניה ייחודי – בתי אבן בעלי גגות צפחה כהה ,שהשתמרו עד היום מלפני מאות שנים .את הסיור נתחיל בעיירה **קוניצה** ,) Konitsa (הבנויה בסגנון אלבני-טורקי ממנה נצא לסיור רגלי בקניון נהר האאוס .משם נמשיך וניסע בין כפרי האבן שבאזור עד שנגיע לכפר היפה והנודע ביותר בזגוריה **מונודנדרי**) Monodendri (המכונה כפר" העץ הבודד ."נסייר בסימטאות האבן של הכפר ונרד לתצפית על **קניון נהר הויקוס**, הקניון העמוק ביותר באירופה ! נמשיך לביקור בכפרים נוספים באזור ככל שיותיר הזמן. לעת ערב נרד מן ההרים ונחזור **ליואנינה** לביקור בבית הכנסת ולסיור בשוק המקורה .לינה ביואנינה.

יום) 01.7.16) 9 מפלי אדסה וביקור בפלה ,מקום הולדתו של אלכסנדר הגדול
עם בוקר נסע לעבר העיר המיוחדת באזור **אדסה**) Edessa (בירת מחוז פלה ,יושבת בראש מצוק גבוה הצופה לעמק ירוק ופורה המשתרע עד סלוניקי .מים הנובעים ממעיינות באזור זורמים בתעלות מתחת לבתי העיירה ומתלכדים לכדי מפלי מים מרהיבים .נצפה במפלי אדסה השוצפים והמפורסמים ביותר ביוון .לאחר מכן ,נמשיך לביקור **בפלה** ;) Pella (מקום הולדתו של אלכסנדר הגדול .שם נבקר באתר הארכיאולוגי ובמוזיאון החדש ,המציגים שניהם את אומנות הציור בפסיפסים המדהימים של רצפות חדרי הארמונות היווניים מלפני 2500שנה .בתום הסיור נסע למלוננו **בת'סלוניקי** .) Thessaloniki (ארוחת ערב בטברנה מקומית לצד צלילי הבוזוקי

יום) 02.7.16) 10 ת'סלוניקי ;סיור בעיר הרומית ,ביזנטית ,עות'מאנית והזיקה ליהדות
נקדיש את היום לסיור **בת'סלוניקי** ;) Thessaloniki (העיר השנייה בגודלה ביוון והינה הבירה הרשמית של מחוז מקדוניה היווני .העיר הוקמה לכבודה של אחות אלכסנדר מוקדון "הגדול "ומאופיינת ברחובות צרים ,היסטוריה ושרידים עתיקים לצד אווירה ביזנטית ועות'מאנית ואווירה סטודנטיאלית(בת'סלוניקי האוניברסיטה הגדולה ביוון .)תחילה נסייר ברחובות העיר ונכיר את המומנטים החשובים בעיר ;נגיע לשרידי **ארמון ושער גלריוס** הלוא הוא שער הניצחון שבנייתו נשלמה בשנת 305 לספירה .נמשיך **למגדל הלבן** White (Towerבעל מבנה עגול ,שנבנה במהלך המאה ה , 15 -נבקר **ברוטונדה** :) Rotunda (בעל מבנה מאד מיוחד ,שהחל כמאוזוליאום לקיסר גלריוס ,הוסב לכנסייה בה הוכרזה הנצרות כדת הרשמית של האימפריה הרומית והפך למסגד עם הכיבוש העות'מאני .נבקר **בכנסיית האגיוס דמטריוס** .נחלוף על פני **כיכר החירות** ,) Plathea Elefteria (נבקר **באנדרטת הזיכרון לשואה** ועוד ככל שיותיר הזמן .בהמשך ניסע לאתר הקברים המלכותיים של המוקדונים בכפר **וורגינה** ,) Vergina (המכונה" וורגינה של זהב ."נבקר בקבר של פיליפוס אביו של אלכסנדר הגדול ונצפה במוצגים שנמצאו בהם .האתר הארכאולוגי בוורגינה הוכרז ב 1996 -כאתר מורשת עולמית .לעת ערב נשוב אל מלוננו **שבת'סלוניקי**(. Thessaloniki (

יום) 03.7.16) 11 ביקור בכפר הציורי ליטוחורו – חצי האי פילון - פורטריה
עם בוקר נבקר בבית הכנסת" יד לזיכרון "ובמוזיאון היהודי המוקדש לקהילה היהודית ונשזור את סיפורה המופלא של קהילת יהודי ת'סלוניקי והסביבה שממשיכה להתקיים עד היום מזה אלפיים ומאתיים שנה ,למרות ימים חשוכים ונוראים כמו האסון של קהילה זו בשואה .לאחר מכן ניסע בדרך יפיפייה לכפר הציורי ושוקק החיים **ליטוחורו**(Litohoro (שלמרגלות הכתף הדרומית של האולימפוס בגובה של 300 מטר מעל פני הים .נצא משם להליכה לאורך **קניון אניפאס**) Enipeas (המרשים .בתום הסיור ,נסע אל **חצי האי פיליון** שלחופו המערבי של הים האיגאי משם נמשיך בנסיעה **לוולוס**) Volos (עיר נמל השוכנת

לחוף הים האגאי והגדולה ביותר בחצי האי פיליון ומשם **למקריניצה**(. Makrinitsa (
לקראת ערב נגיע למלוננו באזור **פורטריה** ;) Portaria (אחד הכפרים המפורסמים ביותר
בחצי האי פיליון .ארוחת ערב בטברנה מקומית לצד צלילי הבוזוקי.

יום) 04.7.16) 12 רכס הרי סנטאורוס וביקור בכף סוניון
הבוקר נצא בנסיעה **ללאריסה** ;) Larissa (אחת הערים הקדומות ביוון שם ניפגש עם נציג
הקהילה היהודית ונשמע את סיפור הקהילה
וההקשר למלחת העולם השנייה .בתום הסיור ,נשוב
לאתונה ונעבור דרך **מעבר תרמופילאי**
;) Thermopylae)במקום זה נערך אחד הקרבות
המשפיעים ביותר על ההיסטוריה של יוון .נעצור ליד
האנדרטה לזכר אותו קרב ונתאר את סיפור הגבורה
החשוב והמכונן של מלחמת היוונים בפרסים.
בשעות אחר הצהריים נצא לעבר **כף סוניון**) Cape Sounion (בקצה הדרום מזרחי של היבשת
היוונית.
המקום מפורסם בעיקר בשל שרידי המקדש העתיק
לפוסידון ,אל הים במיתולוגיה היוונית ,המתנשא
מעל שפת המצוק וסביבו נוף מרשים של כמעט360
מעלות .בתום הביקור במקדש פוסידון שבמקום,
ניסע **לאתונה** .לינה באתונה .) Athens (ארוחת ערב
חגיגית בטברנה מקומית לצד צלילי הבוזוקי
ורקדניים.

יום) 05.7.16) 13 טיסה חזרה ארצה
לאחר ארוחת הבוקר ,נסע אל שדה התעופה של אתונה לטיסה חזרה ארצה.

אופי הטיול :טיול תרבות וטבע ברחבי יוון .נטייל בחיק הטבע ,באתרים היסטוריים ונשוטט
בכפרים מסורתיים.
לינה :הלינה ביוון ההררית הינה בבתי מלון מדרגה ראשונה(מקביל ל 4 -ו 5 -כוכבים,)
בכפרים ובערים .בחדרים לשניים עם מקלחות ושירותים צמודים.
תחבורה :אוטובוס תיירים ממוזג.
כלכלה :ארוחות בוקר לאורך הטיול ו 5 -ארוחות ערב נוספות בטברנה מקומית לצד צלילי
הבוזוקי(ימים 11 , 9 , 4 , 2 וערב אחרון)
קבוצה וצוות :מדריך ישראלי מנוסה מצוות" אקו "יוביל את הטיול בעזרת צוות מקומי
היכן שנדרש.
חברת התעופה :הצעת המחיר מבוססת על טיסות עם חברת התעופה אל על.
פרטי הטיסות:
LY 541 23JUN TLVATH 0700 0915 23JUN LY 542 05JUL ATHTLV 1015 1210
05JUL
מחיר הטיול ליוון ההררית ביורו ,לאדם בחדר זוגי:
תוספת ליחיד בחדר€ 420 **:**
טיול ליוון ההררית – המחיר כולל:

- טיסה בינלאומית ;תל אביב – אתונה – תל אביב
- תחבורה ,לינה ,כלכלה וצוות כמפורט במסלול הטיול
- כניסות לכל האתרים והסיורים כמפורט במסלול הטיול
- תשר לנותני שירותים מקומיים
- מיסי נמל וביטחון
- דמי טיפול ורישום

- בקבוק מים למטייל ליום
- מפגש קבוצה

סה"כ מחיר הטיול
ביורו
10-14 2610€ 75€ **2685€**
המחיר אינו כולל:

- ביטוח אישי ומטען
- ארוחות שאינן כלולות ושתייה
- הוצאות אישיות
- טיפים למדריך הישראלי

לתשומת לבכם:
סיובהר כי המחירים הנקובים לעיל נכונים ליום ההרשמה .במידה ותחול עלייה הגבוהה מ 3% - בשערי המטבע יעודכנו מחירי הטיול בהתאם ותחול התוספת על הנוסע.
סחיסונים :לקבלת מידע על חיסונים יש לפנות ללשכת הבריאות באזור המגורים.
סמלונות דרגה ראשונה באזורי הטיול הזה אינם תואמים לסטנדרט של מלונות 4 כוכבים במדינה מערבית והם בעלי אופי כפרי יותר .יש לקחת זאת בחשבון כחלק מתנאי הטיול.
סמזג האוויר בתקופה זו עלול להיות בלתי צפוי ועקב כך ,ייתכן ונידרש לבצע שינויים במסלול הטיול המתוכנן .במידת הצורך מדריך הטיול יידע למצוא את האלטרנטיבה הראויה ביותר.
ססדר הביקורים בכל יום עשוי להשתנות וזאת בהתאם ללוח הזמנים ולשיקול דעתו של המדריך .ייתכן ויעברו סיורים מיום אחד למשנהו .כמו כן ייתכן כי מפאת קוצר זמן ,או הרחבה של ביקורים באתרים מסוימים ,נוותר על ביקור באתרים אחרים .כל זאת אך ורק למען הצלחת הטיול ולרווחת המטיילים.
סאין ביכולתנו להבטיח מראש הטבות בכרטיסי טיסה קבוצתיים(נקודות נוסע מתמיד, בונוסים וכד)'המוצעים על ידי חברות התעופה ליעדים שונים.
סחשוב להבהיר ולציין כי כל שינוי הקשור בחברות התעופה אינו מהווה עילה לתביעה כנגד חברת" אקו תיירות שטח "והאחריות כולה היא על חברות התעופה במקרה זה וכי "אקו תיירות שטח" תהיה פטורה מכל פיצוי בגין שינוי ו/או מחדל שכזה.
סרשימת בתי מלון סופית תועבר לנוסעים לפני היציאה.
סמסי הנמל והדלק נכונים ליום פרסום הטיול .במידה ויהיה שינוי תחול התוספת על הנוסע.

· HOTELS ·

June 23-24 2016 & July 03-04 2016
ATHENS
ATHENIAN CALLIRHOE HOTEL
Kallirrois 32, Αθήνα 117 43

- : 00 (+30) +30 21 0921 5353

http://www.tac.gr/en/
June 24-25 2016
NAFPLIO
HOTEL AMALIA NAFPLIO

- Argous Street, Nafplio, 21100, Greece

- : 00 (+30) 30 2752 024400

http://www.amaliahotelnafplio.gr/
June 25-26 2016
KARDAMILI
KALAMITSI HOTEL

Kardamili 24022 Messinia, Greece ·

· : 00 (+30) 27210 73131

http://www.kalamitsi-hotel.gr/en/welcome.html

June 26-27 2016

DIMITSANA

NERIDA BOUTIQUE HOTEL

Dimitsana, Dimitsana, 22007, Greece·

· : 00 (+30) 27950 32700-1

http://www.nerida-hotel.gr/

June 27-29 2016

ARACHOVA

HOTEL ANEMOLIA

Delfon national rd, Arachova, 32004, Greece·

· : 00 (+30) 2267 031640

http://www.nafsikapalace.gr/

~ 11 ~

"אקו – טיולי שטח "רח 'יגיע כפיים 3 תל-אביב

: 6879090טל - פקסE-MAIL: mail@eco.co.il 03 - 6879099 : 03

June 29- 01 Jul 2016

IOANINA

HOTEL EPIRUS PALACE

7th Km National Road Ioannina -Athens, Ioannina, 45221, Greece

· : 00 (+30) 2651 093555

http://www.epiruspalace.gr/

July 01-03 2016

THESSALONIKI

PORTO PALACE HOTEL

65, 26th Octovriou Str., Thessaloníki, 546 28, Greece

· : 00 (+30) 231 050 4504

http://www.portopalace.gr/

July 03-04 2016

PORTARIA

XENIA PALACE

Main road Zagora - Portaria, Portariá, 37011, Greece·

· : 00 (+30) 24280 99980-3 http://www.xeniaportarias.gr/

אלבומים משפחתיים

רותי קורי באפולוניה, אלבניה, 2015

יעקב ורותי קורי עם חברים, רוקדים על הגשר באביניון SUR LE PONT D'AVIGNON, ב- 2014

רותי קורי והמחותן דני שכטמן

מימין - רותי קורי בארמון הנרי הרביעי בפו ב- 2014 משמאל - רותי קורי בטולוז ב- 2014

רותי בפריס בשאנז אליזה ומול גי לארוש

רותי בברלין בארוחה בבונדסטאג עם בוגרי אינסאד בשנת 2010 ורותי בטיול בשוויץ

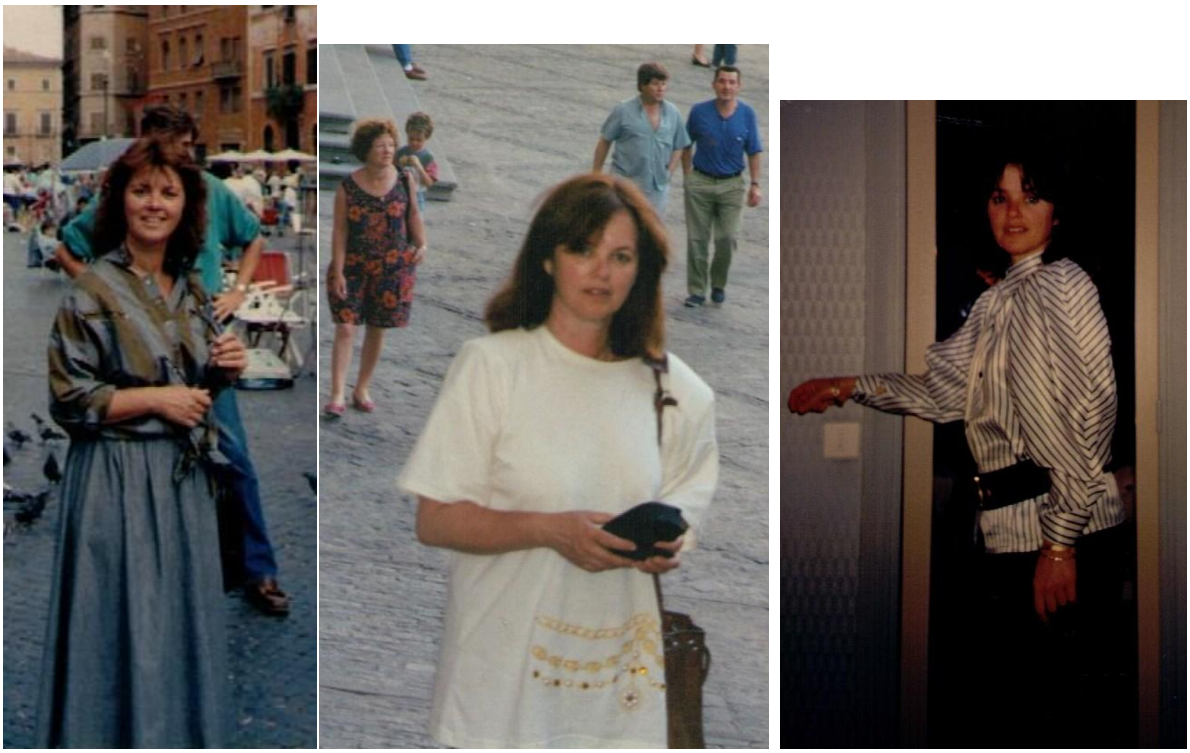

רותי בטיולים מימין לשמאל – בפריז, בספרד ובאיטליה

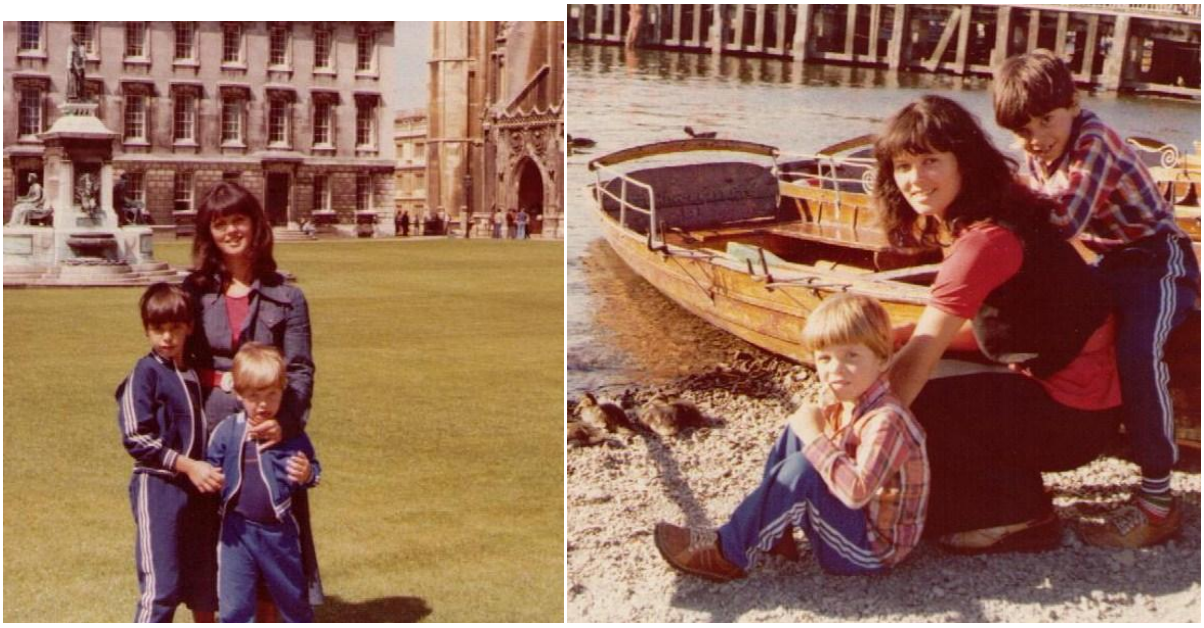

רותי עם אמיר ויוסי בשנת 1978, בפעם הראשונה שיצאה לחו"ל, מימין בוינדרמיר ומשמאל בקימברידג' באנגליה

רותי מצלמת את יעקב קורי וחברו הטוב גיאורג היינה ואשתו מריאנה בארוחת חג המולד באתונה ב- 2000

רותי ומשפחתה בחיפה, דצמבר 2013, בדיוק במרכז, יעקב לידה. מימין לשמאל – שורה אחורית: תומר הבן של יוסי קורי, יוסי הבן הבכור של יעקב ורותי, שירלי הבת הקטנה של יעקב ורותי, יעל הבת של שירלי גרפונקל, נוגה הבת של אמיר קורי, יעקב קורי, אמיר הבן האמצעי של יעקב ורותי, איתי הבן של אמיר קורי. שורה קדמית: עידו הבן של שירלי גרפונקל, נועם דוד הבן של שירלי גרפונקל, דורון הבן של יוסי קורי, אופיר הבן של יוסי קורי.

רותי ויעקב קורי צוחקים – בצד ימין בנהריה, 1969, בצד שמאל בבלקן, 2015

רותי צוחקת בסנט רמי, פרובנס, 2014

רותי בת שנתיים מחבקת חתול בבוטושן שברומניה

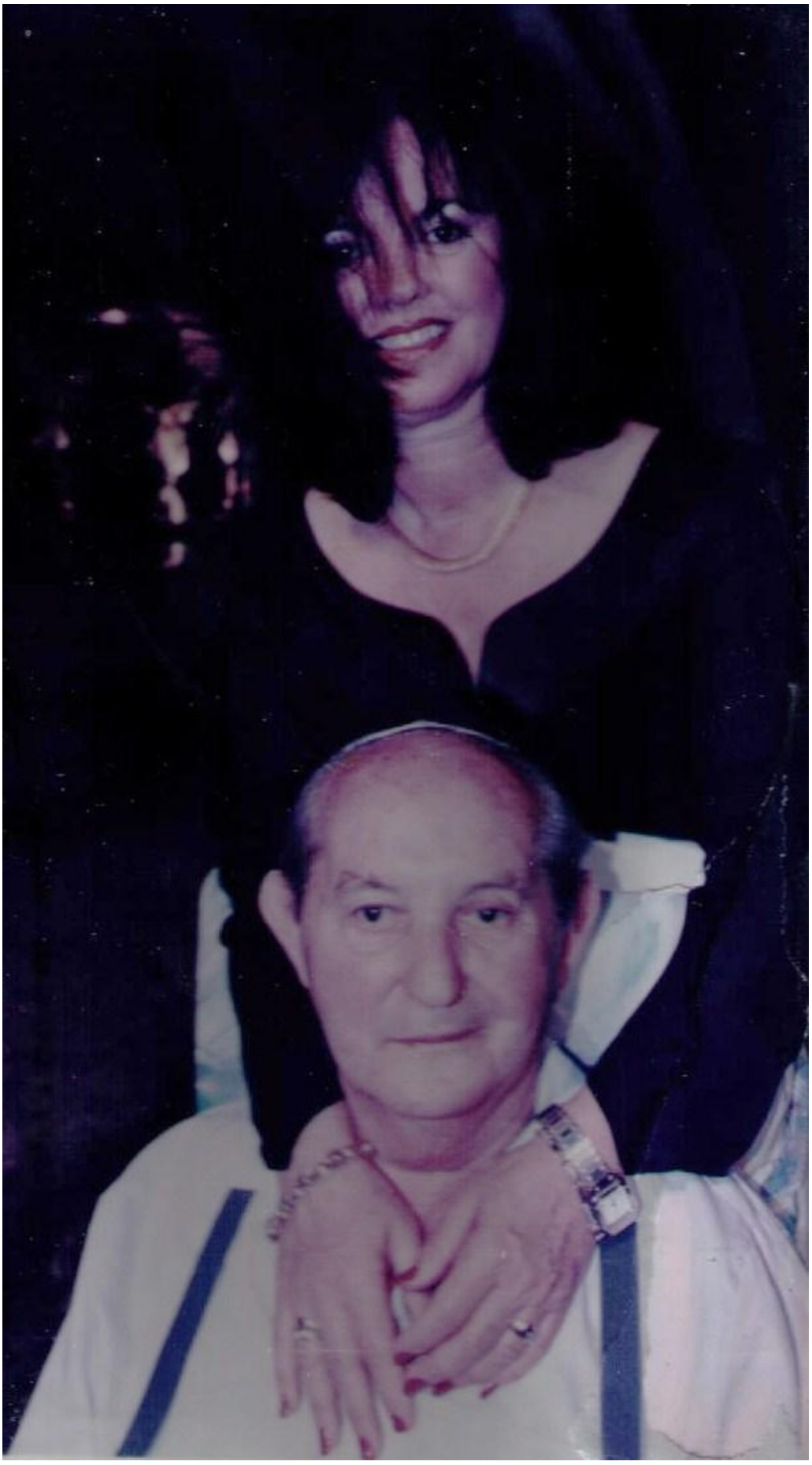

רותי עם אביה דוד פופליקר

רותי מתחפשת בפורים בנהריה לחתן וחלי היא הכלה

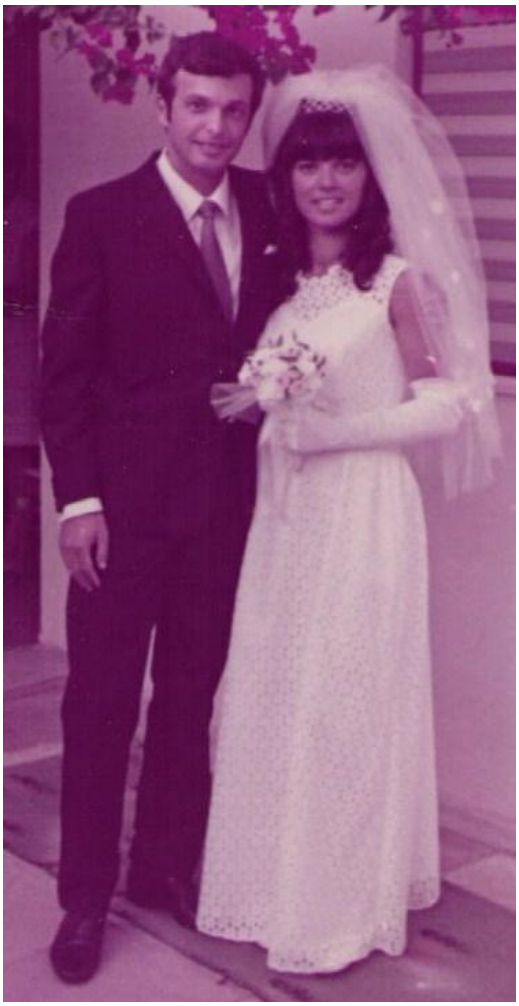

19.8.1969 - רותי ויעקב קורי סוף סוף חתן כלה אחרי המתנה ארוכה של 4 חודשים מאז שהם הכירו ב- 18.4. למטה – עם אחותה חלי שהתחתנה שלושה שבועות קודם ועם בעלה מרים המשקולות יעקב, לו היא קוראת קורי

רותי מצליחה מאוד כמורה, מימין – בישיבת מורים ומשמאל – בעת טיול ברודוס

רותי בכנס מחזור חוזרת למקורות ומחצצרת בחדווה. מימין עם הילדים יוסי, אמיר ושירלי.

רותי קורי ביום ההולדת של קורי. יעקב ורותי קורי במפרץ קוטור, מונטנגרו, 2015

רותי מזילה דמעה ביום ההולדת השבעים של קורי והוא מעודד אותה

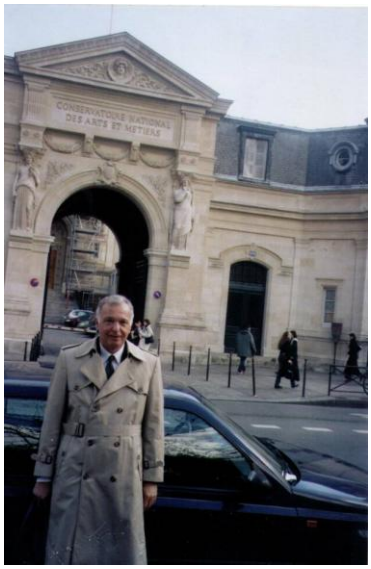

מימין – קורי בחזית אוניברסיטת CNAM בפריס ב- 2004 ביום קבלת הדוקטורט. משמאל רותי וקורי באינסאד בכנס מחזור.

1968 - יעקב קורי, שני מימין, עם הסטודנטים הישראלים המילגאים של הברון אדמונד דה רוטשילד, במרכז ומשמאלו תדי וינשל, בחזית ארמון פונטנבלו בו שכנה האוניברסיטה אינסאד בימיה הראשונים.

יעקב קורי בחזית חלק מהספריה שלו בשנת 2008 – תמונה של חגי אהרון שצולמה עבור כתבת השער על יעקב קורי במגזין השבועי של גלובס. לקורי יש בספריתו אלפי ספרים: רומנים, מחזות, ביוגרפיות, ספרי עיון, בלשנות, קולנוע, אומנות, מוסיקה, אתיקה, עסקים, אנציקלופדיות, מילונים, ספרים ללימוד כחמישים שפות. הספרים הם בעיקר בשפות: עברית, אנגלית, צרפתית, ספרדית, גרמנית, איטלקית, פורטוגזית, לאדינו, רוסית, יוונית, ערבית, שוודית, נורווגית, דנית, הולנדית, אינטרלינגווה, רומנית, אספרנטו, קטלנית, גלגו, פרובנסאלית, יידיש, לטינית...

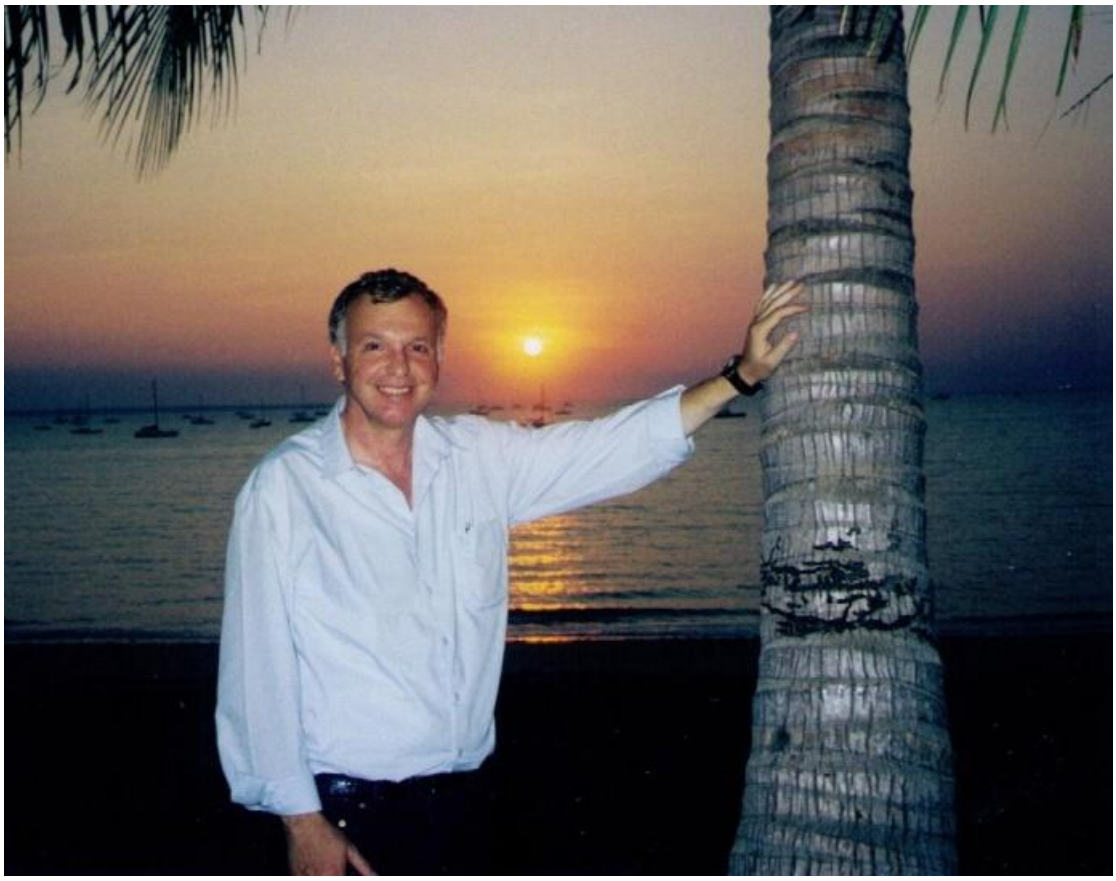

יעקב קורי בדרווין, אוסטרליה – 1999, בטיול של חודש לאוסטרליה וניו זילנד עם בתו שירלי.

יעקב קורי מגלה את בית הכנסת של קוריה יחד עם הארכיאולוג של קוריה, ספרד, 1998

מלמעלה למטה - קורי במרכז עם חברי ועדת התזה ביום קבלת הדוקטורט בהצטיינות ב- CNAM בפריז ב- 23.3.2004. משמאל פרופסור באינסאד, בסטנפורד וב- CEIBS: **Henri-Claude De Bettignies**, המנטור האקדמי של קורי, שלימד אותו והזמין אותו להרצות באינסאד: בצרפת כמרצה אורח וכמרצה לסמסטר בסינגפור בשנת 2006. לידו הפרופסור ההולנדי **Henk Van Luijk** , אחד מגדולי האתיקנים בעולם, פרופסור **Gregory Katz Benichou** שלימד במספר אוניברסיטאות מובילות בצרפת. ומ- CNAM: פרופסור **Yvon Pesqueux** מנחה התזה של קורי, פרופסור **Aldo Levy** יו"ר ועדת התזה של קורי. בשתי התמונות האמצעיות קורי משוחח עם חברי ועדת התיזה בארוחה החגיגית שהתקיימה לכבודו. למטה קורי עונה על שאלות הבוחנים. רותי צילמה הכל

תמונה עליונה - יעקב קורי בסינגפור בה לימד באינסאד, 2006.

יעקב קורי ונכדו עידו גרפונקל. קורי מספר לעידו בעברית את הסיפור של הומרוס היווני "האודיסיאה" מספר צרפתי מאוייר, עם אודיסיאוס או יוליסס בלטינית, אשתו פנלופי, בנו טלמקוס, קאליפסו, קירקה, פוסידון אל הים, הקיקלופ פוליפמוס, אאולוס אל הרוח, אוכלי הלוטוס, אתינה אלת החוכמה, ועידו זכר את כל העלילה וכל השמות.

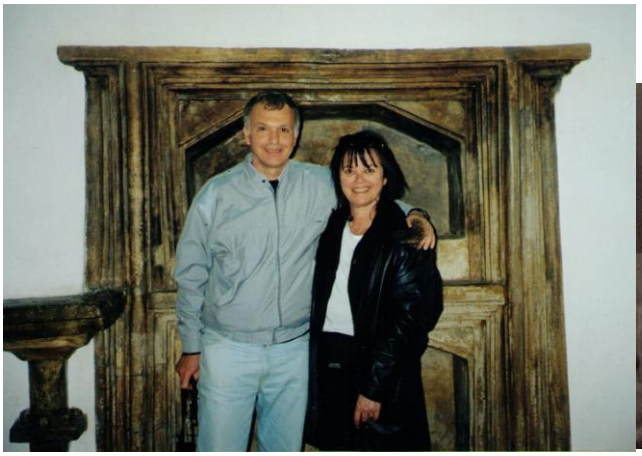

מימין – יעקב הקטן עם הוריו אלברט ופולין בקהיר. ההורים של יעקב נתנו לו חינוך מופתי, הפכו אותו לאינטלקטואל, למרות הקשיים ממנו לו לימודים בירושלים תוך הקרבה עצמית, תמכו ועודדו אותו כשהוא היה צריך להילחם במערכת להמשיך בלימודיו. משמאל - רותי וקורי בבית כנסת בפורטוגל, מוצא משפחתו.

מימין רותי וקורי בקלאב מד בבודרום, תורכיה. משמאל - רותי בפראג

יעקב קורי במרכז עם שני חברים צרפתיים ושתי ידידות גרמניות במזרח ברלין באוגוסט 1968

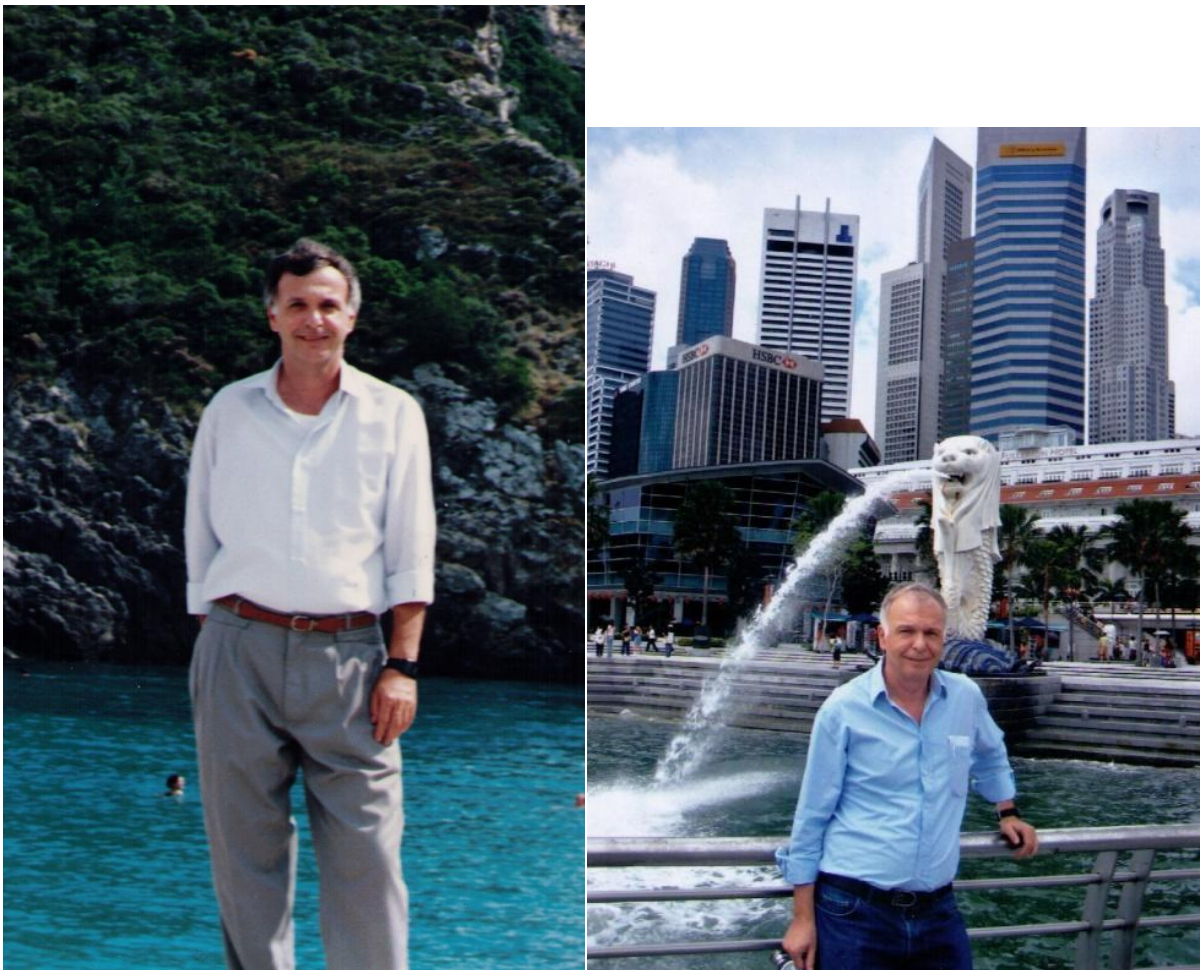

מימין – יעקב קורי בסינגפור, 2006. משמאל – יעקב קורי בקורפו.

מימין – קורי ורותי בטיול בתאילנד ב- 2006. משמאל – קורי ורותי בטיול באיסטנבול ב- 2000.

שירלי וקורי מימין בג'ט בוט בניו זילנד ומשמאל בבלון פורח באוסטרליה - 1999

קורי מימין ליד שער הניצחון בפריז ומשמאל ב- open-air museum בגרמניה

קורי בימין בברייס קניון בארצות הברית בטיול משפחתי ומשמאל משקיף על סן פרנסיסקו. למטה מימין לשמאל - ביוהנסבורג ב- 1972, באיקיטוס שלחופי האמזונס בפרו

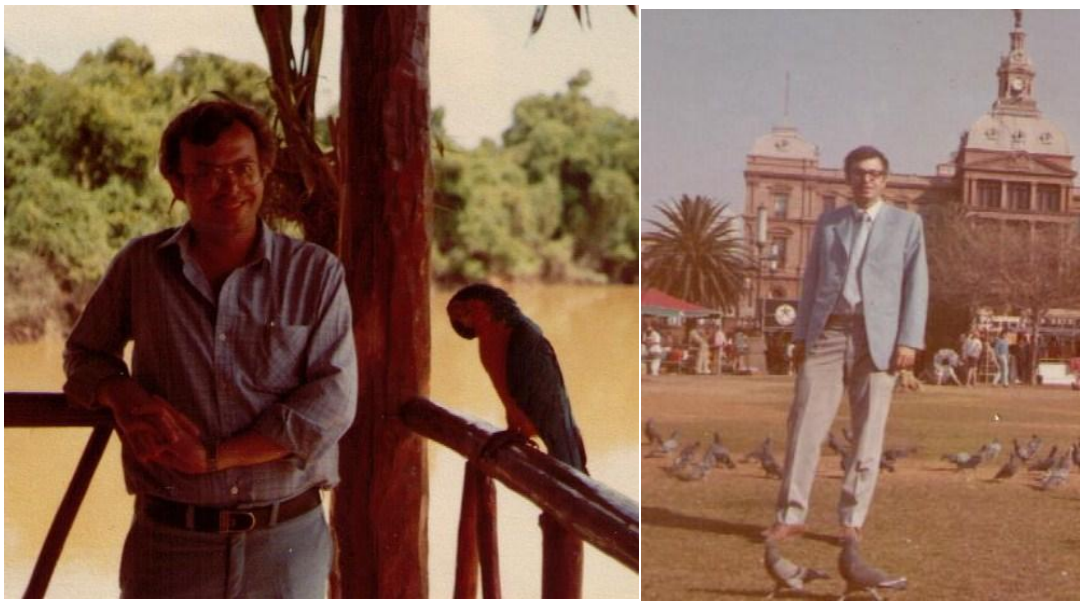

קורי מימין בטוקיו ומשמאל בטיוואן בשנת 1979

ב- 1999 - שירלי רוקדת עם אבאוריג'ינים באוסטרליה ועם קורי מעל פיסגת הר קוק בניו זילנד ליד ההליקופטר

ב- 1978 – יוסי בן 7 מחובק על ידי פסל בגן הפסלים באוסלו ואמיר בן 4 בגני טיבולי (שני משמאל) בקופנהאגן

אמיר לבוש חגיגית בטקס קבלת פרס נובל של חתנו דני שכטמן בשטוקהולם ב- 2011 ויוסי מרצה ב-
TedX on his project - 2nd in Architecture in the China Solar Decathlon, 2013

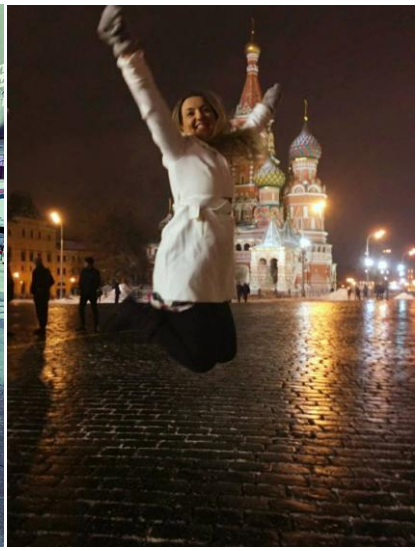

שירלי אחרי שרקדה עם אבאוריג'ינים באוסטרליה רוקדת ב- 2016 בכיכר טיימס בניו יורק ובערב מבקרת במחזות זמר ומנתרת כרקדנית בלט בכיכר האדומה במוסקבה לפני שהולכת לבולשוי לשמוע את האופרה דון קרלו של ורדי. את האופרה הראשונה שלה היא ראתה דווקא בסידני עם קורי – טורנדוט – ונהנתה מאוד מהמופע ומהאולם.

רותי וקורי בפלו אלטו עם נוגה ואיתי

משמאל - רותי מחייכת בגינת ביתה על הר הכרמל ומימין אי אלו שנים קודם – היא כלל לא השתנתה, יפה כתמיד

רותי בחתונה של יוסי בשנת 1998

רותי רעננה כפרח בטיול בספרד

אמיר ואלה ביום חתונתם בשנת 2004

למעלה - תמונה משפחתית בחתונה של יוסי בשנת 1998 ולמטה בחתונה של שירלי בשנת 2006

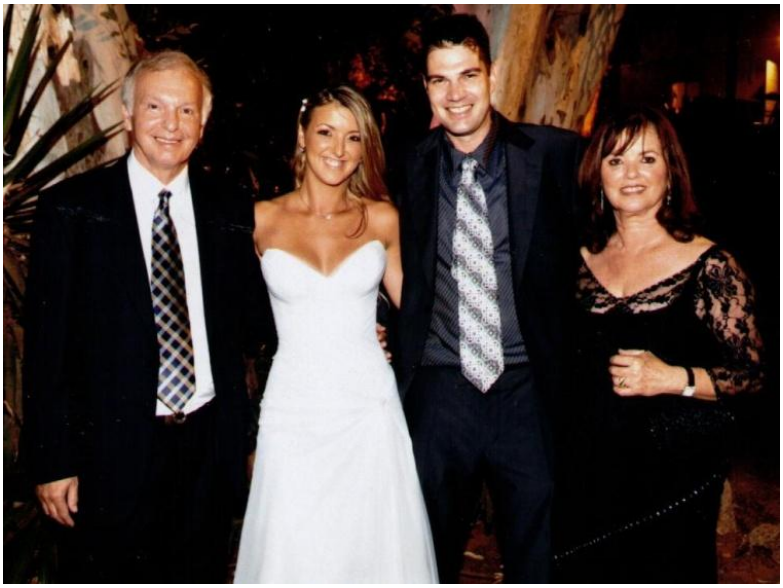

רותי ורותי וקורי באירועים

משפחת קורי מבלה – למעלה בבית מלון ולמטה בעת טיול וארוחה משפחתית אחרי ששהילדים רכבו על סוסים

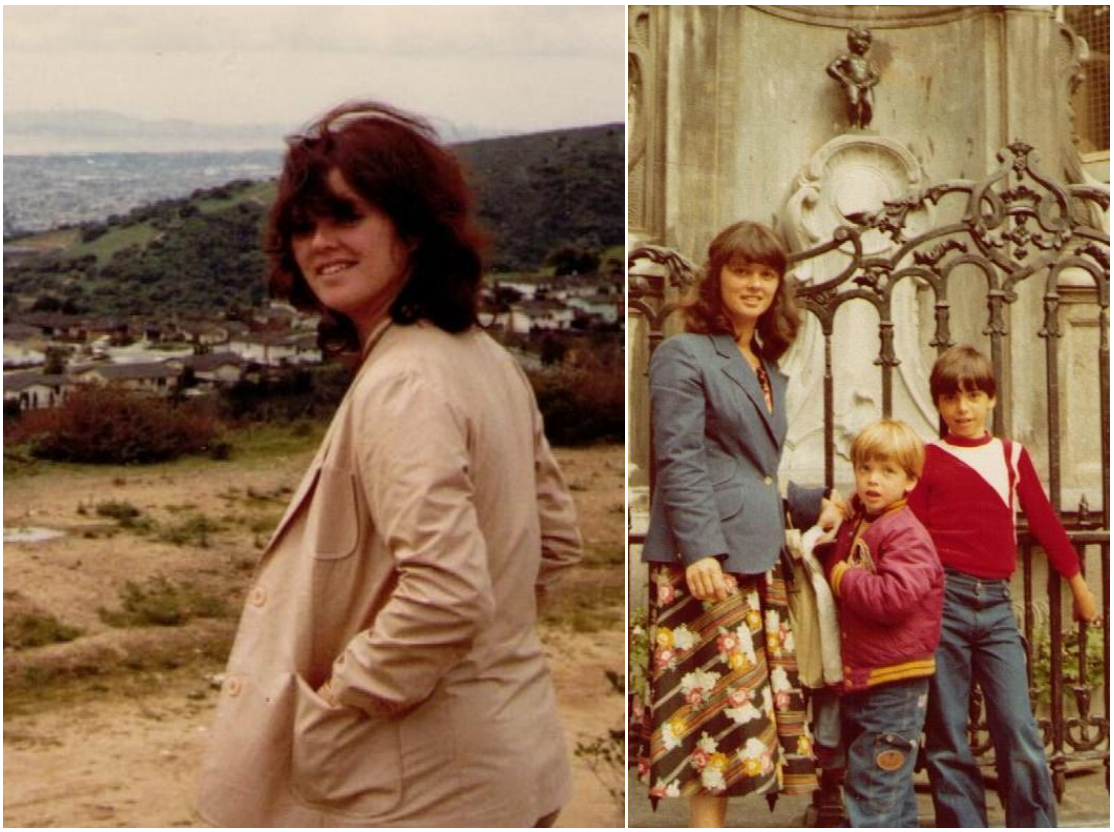

רותי מטיילת – מימין עם יוסי ואמיר בבריסל ומשמאל משקיפה על סן פרנסיסקו

רותי אלגנטית תמיד באירועים ובחגיגות משפחתיות

רותי טוענת שהיא ממש סובלת כשהיא הולכת לקניות. פה היא לא נראית סובלת במסע קניות בסינגפור ב- 2006

למטה – המשפחה מבלה לא רק בחו"ל כי אם גם בארץ – פה בטיילת בתל אביב באחת הפעמים שהיינו במלון

רותי גאה בבנה יוסי שהגיע למצוות. באירוע שהתקיים במלון קרלטון בו חגגנו את הבר מצווה של יוסי ב- 1984, של אמיר ב- 1987, בו נישאנו ב- 1969 ובילינו בו את ליל הכלולות וגם ספרנו את השיקים, בו קיימנו כנסי מחזור של בית הספר של רותי, ובו בילינו עם כל המשפחה ביום הולדת 70 של רותי. למטה – רותי וחלי כעלמות צעירות.
יוסי ונירה ביום חתונתם ב- 1998. נירה היא עורכת דין מבריקה, נעימת הליכות, אינטלקטואלית וספורטאית.

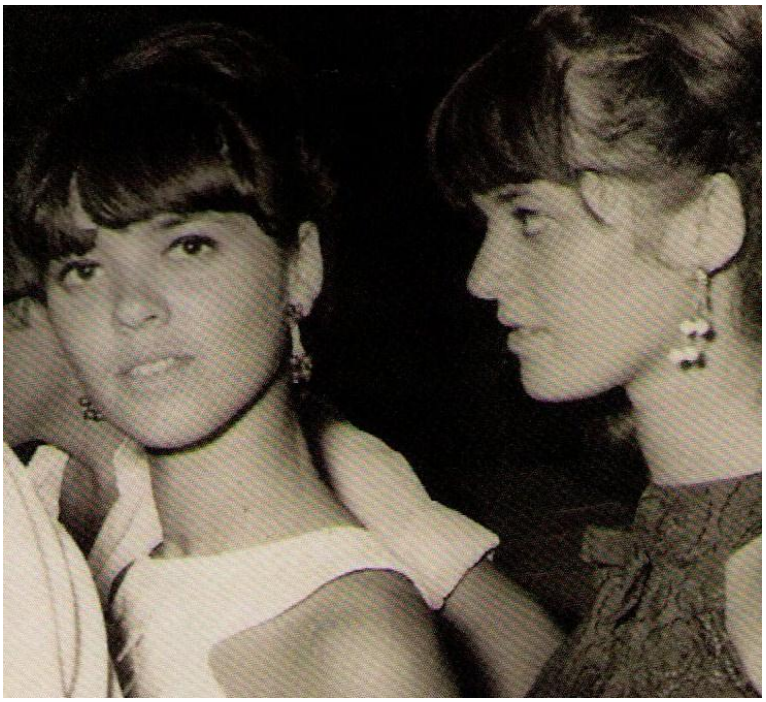

רותי וקורי סתם מתחבקים וטוב להם במסיבה אצל חברים

בשנת 1969 – רותי וקורי מטיילים באופניים ומחבקים את סבתא של רותי באבא (רוזליה) בליל החתונה

הרגעים הקסומים ביותר בכל זוגיות הם הרגעים הראשונים ואצלנו נהריה מתקשרת עם הרגעים בבית בעמידר

מימין – רותי עם אהוב ליבה הטלפון הסלולרי. משמאל – צועקת יש, ובשתי התמונות היא צוחקת בפה מלא.

רותי וחלי לא רק תאומות, לא רק דומות, הן גם תאומות סיאמות וצמודות אחת לשניה כפי שניתן לראות מהתמונה

הברון אדמונד דה רוטשילד לא רק חילק לנו מילגות, הוא גם ביקר אותנו מדי שנה בישראל ועקב אחרי הקריירות

קורי גאה ב- 36 היצירות שכתב והממלאות את השולחן של חדר האוכל ויעל לא מבינה מה זאת התצוגה הזאת

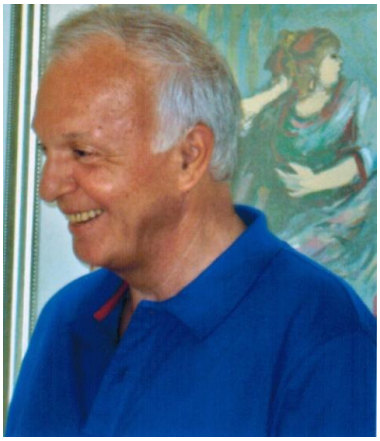

קורי מקבל תעודת הוקרה מסטודנטים שלו, ביום הולדתו ה-70, ולמטה - מרצה בכנס ההיי טק ובכנס מבקרי הפנים

קורי מרצה בפני הסטודנטים באוניברסיטת חיפה באחד האולמות הגדולים בבניין המרכזי

למטה - קורי מנהל את הנפקת אלביט בשנת 1987 ומסביר לעשרים אנליסטים, עורכי דין וחשבונאים את הנתונים.

2014- קורי נוכח בעת חתימת ראש סיב"ט במשרד הבטחון על הקוד האתי שהוא כתב להם, יחד עם כל העובדים ושחר חורב לימינו. הקוד האתי זכה במקומות ראשונים בתחרויות ומשמש דוגמא לשאר המשרדים. זו הייתה גולת הכותרת של קורי בעבודתו כאתיקן, זמן קצר לפני שפרש מפעילות. הקוד האתי הוא הפרויקט האחרון של קורי?

יוסי קורי אחרי טקס הבר מצווה בדירה הישנה בחיפה עם סבתא פני, סבא דוד ואמיר. ההורים של רותי גידלו אותה בחום ואהבת אין קץ ואין יום שהיא לא מתגעגעת. למרות הקשיים דאגו ללימודים גבוהים ושלא יחסר לה דבר.

סבא אלברט, סבתא פולה, עם הנכדים – יוסי, אמיר ושירלי, בדירה הישנה בחיפה

מימין – יעקב קורי עדיין JACQUES בגן ציבורי בקהיר עם אחיו הגדול חיים ומשמאל עם הוריו ברחובות קהיר

פני פופליקר, אורחת כבוד בחתונת אמיר ואלה ב- 2004. אלה מצטיינת בעבודתה ותורמת רבות לחברה בעשייתה.

אמיר קורי עם סבא דוד פופליקר בסלון בדירה הישנה בחיפה

שירלי ורוני ביום חתונתם ב- 2006. רוני בנקאי מצטיין, פעיל בועד העובדים, חבר טוב, ספורטאי ונגן גיטרה.

שירלי עושה שיעורים. יוסי צוחק באירוע חברתי. יוסי ארכיטקט מצטיין, אינטלקטואל, יצירתי, חברותי ונואם דגול

למעלה - אמיר ושירלי מחייכים בפה מלא. למטה סבתא פולה מעודדת את סבא דוד.

רותי וקורי מאוהבים מתמיד בחצר בית רותי בנהריה ב- 1969. למטה פני מחייכת ומפרגנת וקורי מברך בהיידלברג

תומר קורי, בכור הנכדים, הבן של יוסי ונירה, יליד שנת 2000. תומר תלמיד מצטיין, ספורטאי, אופנאי ומקובל.

דורון קורי, בן יוסי ונירה, יליד 2003, כילד, כנער מנגן בגיטרה, כיום. מיטיב לנגן, חברותי, מצטיין, אינטלקטואל.

אופיר קורי, הבן של יוסי ונירה, יליד שנת 2006. חריף, שנון, עם חוש הומור, מצטיין, רוקד ברייקדנס.

נוגה קורי, בת אמיר ואלה, ילידת שנת 2006. יפהפיה עם לב זהב, מיטיבה לנגן, מצטיינת, ספורטאית, פטריוטית.

איתי קורי, בן אמיר ואלה, יליד שנת 2010. גלגול של אמיר, מתוק, חברותי, מתמטיקאי, מצטיין, רקדן מעולה.

נועם דוד גרפונקל, בן שירלי (קורי) ורוני (אהרון), יליד שנת 2007. מצטיין, כדורגלן, קורא ספרי מופת, חברותי.

עידו גרפונקל, הבן של שירלי (קורי) ורוני (אהרון), יליד שנת 2010. סופר, גיאוגרף, מצטיין, שחקן, יצירתי.

יעל גרפונקל, בת שירלי (קורי) ורוני (אהרון), ילידת 2012. וונדוומן עם לב זהב, מצטיינת, מבריקה, חברותית.

2015 - יעקב קורי מקבל את עיטור המופת של אומ"ץ, העיטור האתי הגבוה ביותר בישראל

אמיר, נוגה ואיתי בארוחה משפחתית בבית קורי בשכונת דניה שבחיפה

נוגה ואיתי קורי בפלו אלטו, ארצות הברית

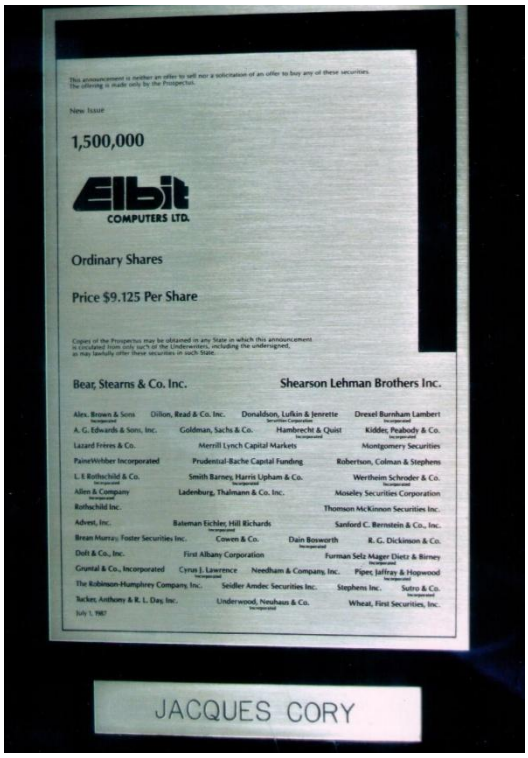

תעודת הוקרה ליעקב קורי שהוביל בשנת 1987 את ה- IPO, הנפקה ראשונה בוול סטריט של מניות אלביט. חתמי ההנפקה היו ליהמן (שירסון) ובר סטרנס, הזכורים לרע מהמשבר הכלכלי העולמי בשנת 2008. משמאל – יעקב קורי מנהל יצוא מזגנים של אלקטרה בשנת 1973, בעת ביקור שר התעשיה אלוף מיל. בר-לב בביתן החברה.

על רקע החשיפה להתנהגות לא אתית של חברות בישראל, צרפת וארצות הברית קורי כתב תיזה ראשונה בעולם על אתיקה לבעלי מניות מיעוט ופרסם ספרים אקדמיים, רומן ומחזה בנושאי אתיקה. בתמונה קורי משמאל בעת אירוע באולם סוזאן דלאל ב- 29 ביולי 2001 עם פרסום הספר האקדמי הראשון והרומן של קורי. משמאל לימין לצידו: יונתן אדרת לשעבר מנכ"ל אלסינט, אריה אבנרי מורו ורבו של קורי בכל נושאי האתיקה וביעור השחיתות שהנחה את הפנל, ופרופסור פרץ לביא מהטכניון, לימים נשיא הטכניון.

מימין - קורי מרצה באולם הראשי של הבורסה לני"ע בת"א בשיא המשבר הכלכלי העולמי ב- 20.11.2008. בעיצומה של הרצאת קורי, בעודו שולח חיצים על ההתנהגות הלא אתית של חברות בוול סטריט ובבורסה בת"א והדרדרות הצדק החברתי והכלכלי בישראל, התרסק המסחר והופסק על רקע הידרדרות קיצונית של מחירי המניות שניתן לעכוב אחריהן על הלוח משמאלו של קורי, המסכים הפכו אדומים וגם הירוקים הראו תוצאות שליליות.

משמאל - קורי היה ממבשרי המחאה החברתית בהרצאותיו, מאמריו וספריו, כשכמעט כל עולם העסקים, האקדמיה והשלטון פיזרו מצגי שווא של שגשוג שהקיף למעשה רק שכבה מאוד מצומצמת של העם, בעוד כתשעים אחוזים נאנקו תחת קשיים כלכליים, עם אי שוויון שהגיע לשיא, יוקר מחיה מאמיר ושחיטת מדינת הרווחה. על רקע זה יזם קורי יום עיון רב משתתפים באוניברסיטת חיפה ב- 25 בספטמבר 2011, עם אריה אבנרי יו"ר אומ"ץ, פרופסורים מובילים כערן ויגודה גדות, מאיר חת, יהודה כהנא, אנשי עסקים, פעילים חברתיים כאיציק ספורטא, גליה שגיא מנכ"לית שבי"ל TRANSPARENCY INTERNATIONAL, וראשי המחאה החברתית. בתמונה יעקב קורי ודפני ליף שאף הרצתה בכנס. הכנס כולו הוקלט וניתן לצפות בו באינטרנט בערוץ האקדמי.

יעקב קורי בשנת 2006

יעקב קורי בשנת 2014 במעמד חתימת הקוד האתי של סיב"ט. מימין עם קצינת האתיקה והקוד האתי שהוא כתב ומשמאל עם שחר חורב יוזמת כתיבת הקוד האתי בסיב"ט ואחת מאושיות האתיקה בישראל

משפחת קורי משתוללת לאחר צילום התמונה המשפחתית בדצמבר 2013

יעקב קורי עם חברי המועצה הציבורית המייעצת של פורום הדירקטורים בישראל מיסודו של עו"ד מישל אוחיון, שחברים בו בין השאר אליהו וינוגרד, אסתר דומיניסיני, יצחק פורר, אהוד רצאבי ונחמה דואק.

אמיר עם משפחת שכטמן באולם קבלת פרס נובל בו זכה פרופסור דני שכטמן חותנו מימין. לצידו אשתו ציפי, אמיר, בנו יואב ובתו אלה, אשתו של אמיר.

למעלה ולמטה מימין - איתי קורי, משמאל – יעקב קורי עם אחיו הגדול חיים על גדות הנילוס בקהיר

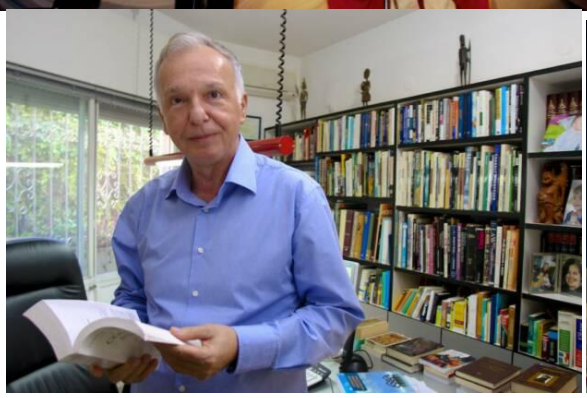

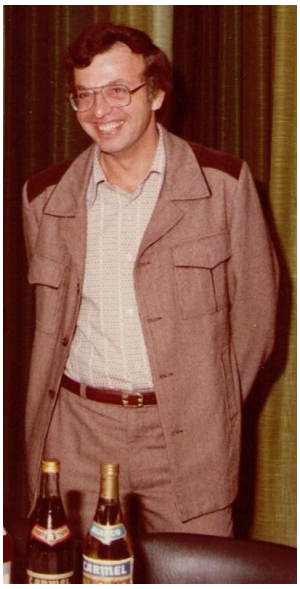

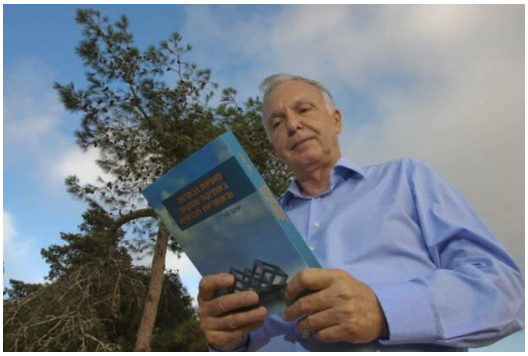

פסיפס של תמונות של יעקב קורי – מלמעלה בכיוון השעון: מרואיין על ידי יצחק גורמזאנו גורן בערב שנערך לכבודו במרכז סוזאן דלאל בשנת 2001, עם הנשיא יצחק נבון (יעקב משמאל) מגיש לו מחשב של אלביט שבה היה סמנכ"ל מכירות, המדפיס בו זמנית רומנסה בלאדינו ובעברית, מקשיב לצמד שחקנים המעלה שלושה קטעים מהרומן שלו "הישמרו מדורון יווני" שיצא לאור ב- 2001, מחזיק בספר האקדמי שלו שיצא לאור בהוצאת מאגנס ב- 2008, בעת הרמת כוסית באלביט בה כיהן כסמנכ"ל כספים ומכירות, בשיחה בביתו, בספריה שלו בביתו על הכרמל בצילום של חגי אהרון עבור כתבת שער במגזין גלובס ב- 2008.

25 שנה חלפו בין התמונה הימנית לשמאלית, אותם תווי פנים, אותה תסרוקת, אותו חיוך –עם אמו הזקנה פולין

יעקב כתינוק עם אמו בקהיר על רקע מסגד, כילד עם אביו אלברט, ובמרפסת הדירה הראשונה בת"א ב- 1969

נוגה מנגנת בכינור, רואה קונצטר לפסנתר על כיסא סבא קורי ועל סבא קורי בחדר עבודתו, כשהוא מסביר לה הכל

יעקב קורי מרצה בפני הנהלת TRANSPARENCY INTERNATIONAL בברלין בשנת 2010

יעקב עם קולגות בנסיעת עסקים מטעם אלביט בטקסס בשנת 1978 ומשמאל מחופש לפיטר פן בביתו בכפר אתא

אמיר במרכז ביום חתונתו ביוני 2004 יחד עם יוסי ושירלי

פולין ואלברט קורי בבית קורי על הכרמל במרפסת על רקע האדניות

מצא את ההבדלים – יוסי, אמיר ושירלי כילדים וכבוגרים

אמיר קורי בארצות הברית עם נוגה התינוקת

יעקב קורי עם המחותן דני שכטמן ביום חתונת אמיר ואלה ב- 2004, עם שירלי בחתונתה ב- 2006, למטה – יעל

יעקב מאושר עד השמיים כשהוא משחק עם הנכדים שלו תומר, דורון, אופיר ונועם. למטה – עידו צוחק כהרגלו

יעקב ביום שלג בפתח ביתו על הכרמל. רותי ויעקב ביום חתונת בתם שירלי בשנת 2006.

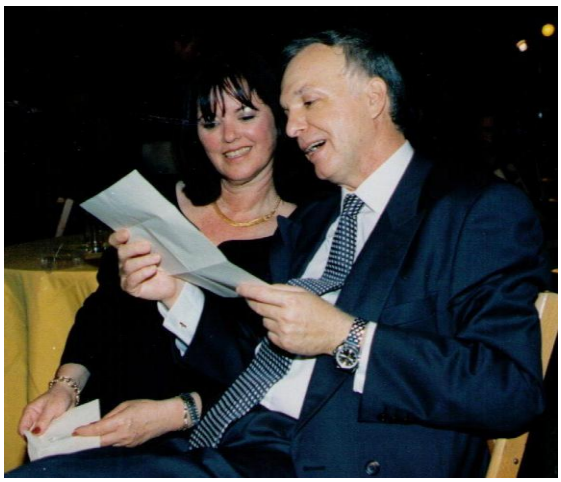

רותי ויעקב ביום חתונת בנם יוסי בשנת 1998. יעקב עם גב' קסטנירה, שגרה בבית הכנסת בקוריה, ב- 1998.

יעקב משחק עם ילדיו אמיר ושירלי בביתם הישן בחיפה. יעקב משוחח עם חברים בארוחה בביתם החדש – מימין לשמאל – ציפי שכטמן, דליה גולן, יעקב, דני שכטמן, דידי גולן, חלי ציילר.

למעלה - איתי קורי כילד קטן בארה"ב. למטה – איתי השובב רוקד על השולחן בבית סבתא וסבא קורי ב- 2013.

אמיר בפאנל מקצועי שמרתק את קהל השומעים. אמיר מצטיין בכל עבודותיו, יצירתי, רציני ויסודי, אינטלקטואל.

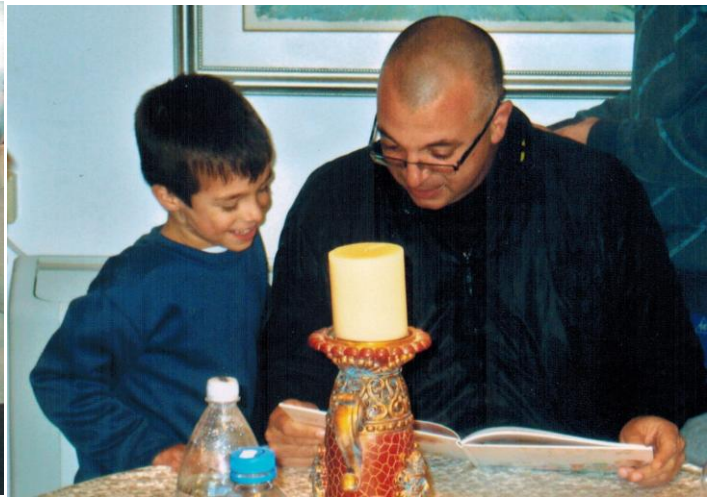

מימין - יוסי מספר סיפור לאופיר ומצחיק אותו מאוד. משמאל – רותי ונירה מחובקות, חברות טובות.

מימין – רותי וחלי מלכות אופנת הסטודנטיות בחיפה. משמאל- רותי וחלי בטיול שנתי לעין גב ב- 1963, בנות 16.

רותי מימין וחלי משמאל בחוף הים בנהריה, יפות יפות שבא לבכות... חלי, האחות האהובה והיקרה של רותי, הן צמחו יחדיו, תמכו האחת בשניה, שיתפו זו את זו בכל והיו לנשמה אחת.

רותי וחלי בנות ארבע עם בובות, רותי וחלי כפרימה בלרינות, רותי וחלי בנות שש באותן שמלות.

רותי וחלי בנות עשרים. תנחשו מי זאת שמוציאה לשון?

רותי וחלי חיילות בנות 21, משמאל רותי בצד שמאל, מימין רותי בצד ימין.

רותי וחלי תינוקות עם הדודה גיזלה בבוטושן שברומניה, עם דוד, פני ובאבא: בנות 7 בעמידר, רותי נערה עם כובע

רותי (משמאל) וחלי (מימין) עם פני, דוד ובאבא (הסבתא) ועם הבת דודה שרינה בתווך. הסבתא של רותי וחלי, באבא, רוזליה, הייתה תמיד לצידן, פינקה אותן ואהבה אותן במילים שלא ניתן לתאר.

רותי כאישה צעירה, כמה חבל שלא היכרתי אותך אז, כל כך הרבה שנים יפות בזבזנו לריק...

רותי קורי בחוף הים בנהריה - NO COMMENTS

רותי וקורי נשואים, מתוקים, צעירים, תמימים, אין להם גרוש, אך יש להם הרבה אהבה, שהביאה לשלושה ילדים.

רותי משמאל, חלי מימין ובתווך המורה שלהם במשך שבע שנים, המנטורית של רותי, סופרת ואינטלטואלית, רעיה למופת, וחברה שלנו דליה אביאל. מאחרוריהם משוחחים יוסי, נירה ושירלי, בטקס שבו קורי זכה לקבלת עיטור המופת של אומ"ץ ובאו להשתתף אתו ל"ו חברים טובים, ביניהם ויקי ודוד שלכט, שחר חורב, מתי קרפ, ראובן משכית, רותי מייבלום, יונתן ולאה אדרת, אודי ועופרה בן ארי, שוש וגבי נגר, אמי ויהודית אופק, דוד גולן, חלי ואיתן ציילר, נחום וכרמלה ביגר, ארנון והלנה גת, ורבים אחרים שרצו לבוא אך נבצר מהם בגלל אילוצים שונים.

רותי ודליה גולן בטיול בצפת. דליה חברת אמת, אוהבת ומסורה, היא ורותי ביחד בטוב וברע, מפרגנות ותומכות.

רותי עם דליה ולימור גולן בשאנז אליזה שבפריז מול קפה די רומא. איזה אלגנטיות, ממש פריזאיות מלידה...

איזה בלגן בפגישה המשפחתית בדצמבר 2013 – נוגה רוקדת עם נועם, תומר לופת את אופיר, דורון זועק לשמיים, ואילו יוסי, שירלי, אמיר, איתי, סבא קורי וסבתא רותי מתבוננים בצאצאים - משתוממים, מבודרים אך גם דואגים

תומר כבר ילד גדול, לומד בכיתה טכניונית, מקובל בכיתה, מתחיל בתהליכי הגיוס לצה"ל. נוגה ואיתי עושים שמח.

במסיבות סילבסטר אצל חלי ציילר – רואים את שוש וגבי נגר, רותי, חלי, דורית, גלילה ויוסי מנצ'יק, קורי, נעמי, זהבה אוליביה, אוכלים טוב, מספרים בדיחות, עושים שמח. איתן מצלם בכישרון רב וחלי דואגת לארוחות גורמה.

רותי כרגיל מסמר הערב שהעיניים של כולם נשואות אליה, כאן עם ברכה, צבי ודליה אביאל, חברינו הטובים.
למטה- תמונות מכנס מחזור 1964 בנהריה שנערך בביתנו החדש בדניה שבחיפה ב- 1987 עם דליה והחברות.

עידו צוחק ומבסוט לאחר ארוחה טובה של ממתקים

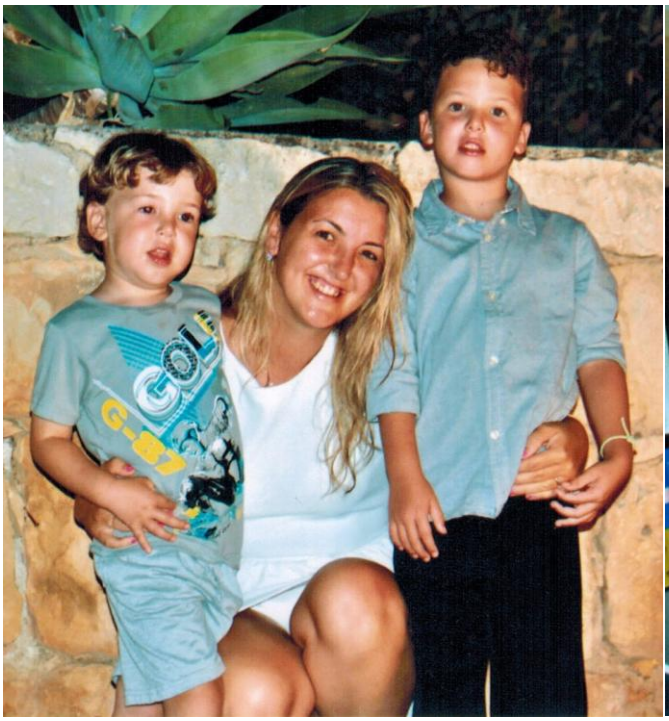
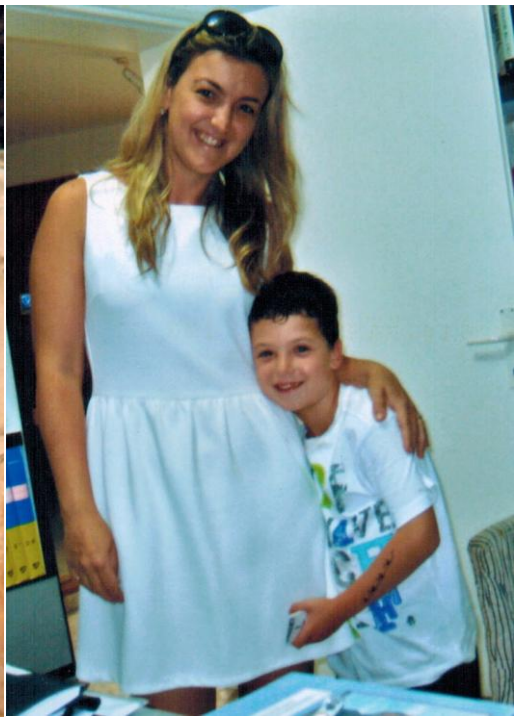

שירלי נהנית בחברת ילדיה, נועם בתמונה הימנית, נועם ועידו בתמונה השמאלית. שירלי מצליחה בצורה מבריקה לתמרן בין קריירה, זוגיות, אמהות וטיפוח הבית. אך היא לא מוותרת על נסיעות לחו"ל, הצגות, קונצרטים, בילוי עם חברות, והכל בחן, בלי לחץ, כשהיא מוצאת זמן לכל, וכמובן בעזרת בעלה המסור רוני ואמא רותי שבאה אליה כל שבוע עם הקציצות לילדים, השניצל, הפינוקים, והמחותנים שלוקחים אותם לחופשות מפנקות.

שירלי נהנית בחברתו של עידו. יעל רצה להנאתה באחו.

יעל רצינית בבית סבתא רותי בשמלה אדומה עם קוקו

אצלנו במשפחה לא רבים, רק בצחוק לפעמים – כאן כל הקטנים נוגה, נועם ואופיר, מתנפלים על תומר הגדול.

עידו מתמוגג בתפקיד הראשי בהצגה בחוג לדרמה, מוקף ילדות יפהפיות, או שהן אלה שמתמוגגות מעידו החתיך?

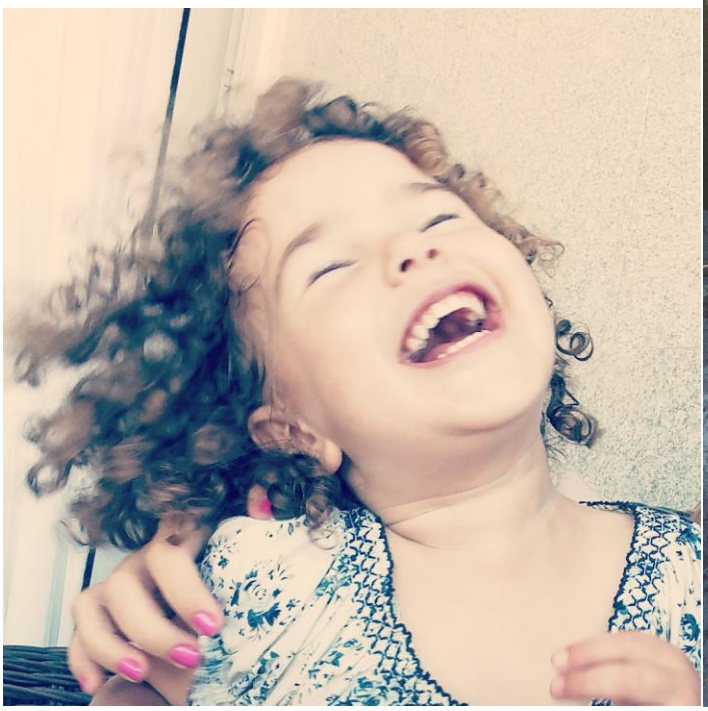

נועם יושב בכורסא של ארצ'י בנקר ומבסוט, ואילו יעלי צוחקת בפה מלא כשמדגדגים אותה.

מי זאת WONDERWOMAN שמרחפת בין שמיים לארץ עם משקפי שמש ושער מתולתל מתבדר ברוח?

רותי וקורי מארגנים לחברים מדי שנה טיולים מוצלחים, ב- 2014 בפרובנס, ב- 2016 ביוון וכאן ב- 2015 בבלקן, כאשר קורי נושא נאום תודה למדריך איציק בשור על ההדרכה המעולה שלו. האירוע הוא בברשוב ברומניה.

קורי מתחזק? לאו דווקא – הוא נראה די משועמם בבית הכנסת הגדול של סופיה ב- 2015 והוא בכלל חושב שהטלית היא צעיף שכורכים מסביב לצוואר. ומי צילמה אותו בהיחבא מבעד לוילון בעזרת נשים – רותי!

קורי מקבל ב- 2015 את עיטור המופת של אומ"ץ מיושב ראש אומ"ץ אריה אבנרי והמנכ"ל צבי פלד.

קורי בביקור בבית הכנסת בלאריסה שביוון, עיר הולדתו של סבו חיים סימון, בשנת 2016. הוא וחבריו היו מרותקים מהסיפורים שסיפרה מנהלת הקהילה על יהדות יוון, מאבקם בגרמנים בקרב הפרטיזנים, שואת יהדות יוון, ומגיש במתנה מבחר מיצירותיו לקהילה. מה קורה? ביקור בבית כנסת בסופיה, בלאריסה, למה לא בחיפה!

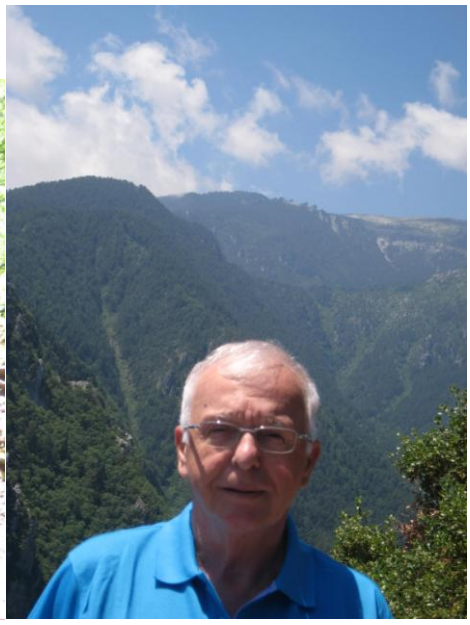

רותי וקורי מטפסים על הר האולימפוס שליד לאריסה, עיר הולדת סבו של קורי. לא פגשו אלים אבל היה נוף יפה.

בסלוניקי ליד הים פגשנו את פסלו של אריסטו, אביר האתיקה, וליטפנו את רגלו המיובלת בת 2,400 שנה.

ומי זאת עולה מגלי הים של יוון הקסומה? אשה היפה עשרות מונים מאפרודיטה – רותי עם שיער מתבדר ברוח!

קונצרט קאמרי בחדר שינה בבית קורי עם אמיר בפסנתר, נוגה בכינור ודורון בגיטרה. מלווים בזמרה – רותי וקורי

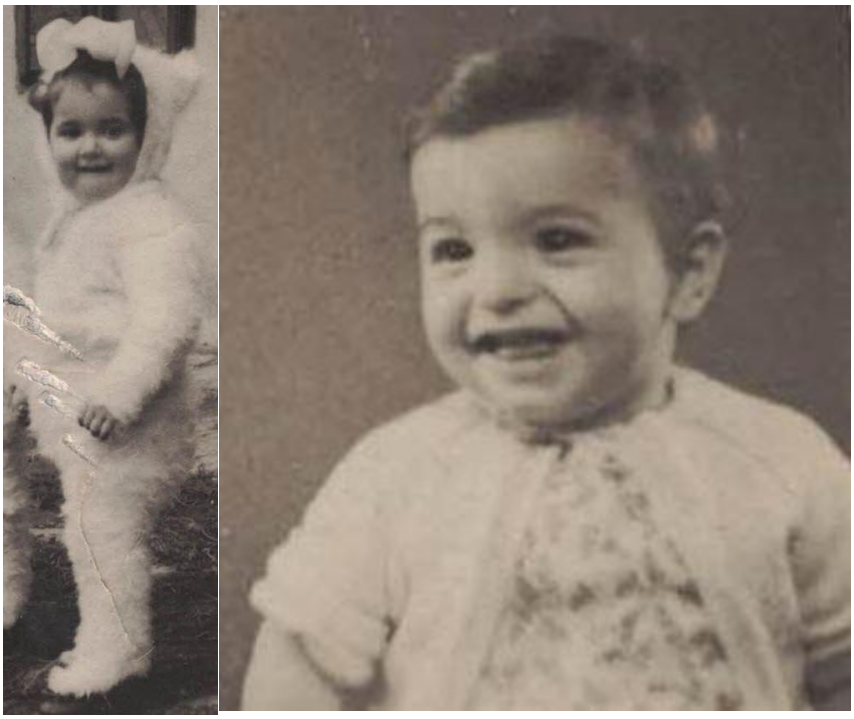

המעגל נסגר – יעקב ורותי התינוקות, יעקב עם הוריו וסנדקית שלו דודה אידה שהחזיקה אותו כתינוק ביום הברית והוא מחזיק בכתפיה ביום הולדתה ה- 97, בדרך לשבור את שיאו של הדוד פליקס שחי עד גיל 104. משמאל – זוג צעיר מתנשק בהרי הפירנאים, ממש כמו בשנת היכרותם ב- 1969. או שמא הם עושים זה לזה הנשמה מפה לפה?